

መዓልታዊ አስተንትኖ ቃል አምላክ - ዘትንሣኤ 1ይ ሰሙን ብዶ/ር ክፍለየሱስ ዓንደማርያም

መዓልቲ መዓልቲ ንገለ ደቃይቕ ነዘም ነንመዓልቲ ተዳልዮም ዘለዉ ንባባት ብምንባብን ብምስትንታንን ቅሳነትን ሰላምን ኣብ ሕይወትና ኪሰፍን እዩ። “ንዓ መንፈስ ቅዱስ ነዚ ቃል እዚ ኣንቢቦ ክአምናን ኣብ ልቦይ ከሕድርን ጸጋኻ ሃበኒ!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ - ዘትንሣኤ
ሰንበት	1ቆሮ 15፡ 1-9 1ጴጥ3፡17-22 ግሓ2፡ 22-25 ዮሐ20፡ 6-19	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል አምላክ ንንፍስና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • 1ይ መልእኽቲ ጳውሎስ ናብ ሱብ ቆሮንቶስ 15 ብዛዕባ ትንሥኤ ክርስቶስ ይዛረብና። “ከምቲ ቅዱሳት ዚብልዎ- ‘ክርስቶስ ምእንቲ ኃጢአትና ሞተ፡ ተቐብረ’ ከምቲ ቅዱሳት መጻሕፍቲ ዚብልዎ ከአ ‘ብሥልሳይ መዓልቲ ተንሥኡ’ ንኬፋ ተራእዮ፡ ደኃርውን ነቶም ዓሰርተ ክልተ ተራእዮም። ብድግሬኡ ካብ ኃሙሽተ ሚእቲ ንዚበዘኑ ኣኅዋት ብሓደ ጊዜ ተራእዮ፤ ካብኣቶም እቶም ዚበዘኑ ክሳዕ ሎሚ ኣለዉ፤ ገለኣቶም ግና ሞይቶም እዮም። ድግሬኡ ንያዕቆብ፤ ድግሬኡ ከአ ንኹሎም ሓዋርያት ተራእዮ። ድግሪ ኩላቶም ድማ ንኣይ ቀላዕ ንዝመሰል ተራእዮ።” ይብልና። • 1ይ መልእኽቲ ጴጥሮስ 3 ከአ “አምላክ እንተደኣ ፈቐዱዎሱ፤ ካብ ክፉእ እናገበርካስ ሠናይ ኣናገበርካ ሓሳረ መከራ ክትጸግብ ይኃይሽ። ክርስቶስ ሓንሳእ ንሓዋሩ ምእንቲ ኃጢአት ሞተ። ናብ አምላክ ምእንቲ ኹቐርብና ጸድቕ ከሎ ምእንቲ ኃጢአን ሞተ። ብሥጋ ሞተ። ብመንፈስ ግና ሕያው ኮነ። . . . ንሱ ናብ ሰማይ ዓሪጉ ኣብ የማን አምላክ ኣሎ፤ መላእኽትን ሥልጣናትን ኃይላትን ይግዝእዎ ኣለዉ።” ይብልና። • ግብረ ሓዋርያ 2 ከአ “ኣቲም ሱብ እስራኤል፡ ነዚ ቃል እዚ ሰምዑ፤ ከምቲ ባዕላትኩም እትፈልጥዎ፡ ኢየሱስ ናዝራዊ፡ ቦቲ አምላክ ብእኡ ኣብ ማእከልኩም ዝገብሮ ኃይልን ተአምራትን ትአምርትን፡ አምላክ ዝመስከረሱ ሱብኣይ ነበረ። ነዚ፡ ከምቲ ምዱብ ምክሪ አምላክን ዘለዓለማዊ ፍልጠቱን ዝተወፈየ ኢየሱሱ፤ ብኢድ እቶም ሕጊ ዘይብሎም ሰቐልኩምዎን ቀተልክምዎን። ሞት ጊዙ ኹጽንጾ ስለ ዘይክኣለ ከአ አምላክ ካብ ማእሰር ሞት ፈቲሑ ኣተንሥኡ።” ይብልና። • ወንጌል ዮሐንስ ከአ “ሹዑ ስምዖን ጴጥሮስ ደድግሬኡ መጺኡ ናብቲ መቐብር ኣተወ፤ ነቲ መግነዘውን ተክሲሩ ረኣዮ። እቲ ኣብ ርእሱ ዝነበረ መኣረምያ ከአ ንበይኑ ተጠቐሊሉ ነበረ እምበር፡ ምስቲ መግነዘ ኣይንበረን። ሹዑ እቲ ጐድም ናብቲ መቐብር ዝመጸ ካልእ ወደ መዝሙር ኣተወ፤ ርእዩ ድማ ኣመካ። ምክንያቱ ነቲ ‘ካብ ምወታት ኪትንሥኡ ይግብኡ እዩ’ ዚብል ጽሑፍ ኣየስተውዓልዎን ነበሩ።” . . . ኢየሱስ ከአ ‘ማርያም’ በላ። ንሳ ድማ ግልጽ ኢላ ብዕብራይስጥ ‘ረቡኒ’ በለቱ፤ . . . “ገና ናብ ኣቦይ ስለ ዘይዓረግኩ ኣይትተንክይኒ፤ ግናኸ ናብ ኣኅዋተይ ኪዲ እዎ ‘ናብ ኣቦይን ኣቦኹምን ናብ አምላኽይን አምላኽኩምን እዓርግ ኣሎኹ’ በልዮም በላ።” ይብልና። <p>ኩላቶም ሓዋርያትን ሰዓብቲን፡ ኢየሱስ ናይ ብሓቂ ከም ዝተንሥኡ ይምስክሩልና ኣሎዉ። መሠረት እምነትና ከአ ንሱ እዩ። ኢየሱስ ሕያው እዩ። ሎሚውን ኣብ ሞንጎና ኣሎ። ነቶም ኣሚናም ዝተቐበልዎን፡ ስሙ ዝጽውዑን ንሱ ቀረባኦም እዩ። ንሕይወቶም ከአ የብርሃሉን ብቅኑዕ መንገዲ ከአ ይመርሑን ኣሎ። እቶም ኣብ እምነትና ዝሒልና እንርከብ፤ ነዚ ሓቂ እዚ ካብ ዘይምስትውዓልና እዩ። ኩሎም እቶም ንኢየሱስ ዝረኹብዎን ፍቕሩ ዝጠዓሙን፡ ሕይወቶም ተለዊጡ እዩ። ኣነ፡ ንሰኻ/ኸ. ኣበይ ኣሎና? ካብቶም ንኢየሱስ ዝረኹቡዎ ዲና? ነዚ ሕቶዚ ክንምልሶ ዘይንክእል እንተ ኮይና፡ ሕጂ ምስቲ ዝተንሥኡ ኢየሱስ ንምርካብ ሃሰስ ክንብል ክንጅምር ኣሎና። ኣበይ ኢና እንገደልዮ? ርሑቕ ምክድ ኣየድልዩናን እዩ። ህድእ ክንብልን፡ ኣብ ውሽጥና ክንኣቲን፡ “ኣ ኢየሱስ ጉይታ ንዓ ናብ ሕይወተይ ምጻጺ። ንሰኻ ኣብቲ ዘለኹዎ ብጽሓኒ። መንፈሳዊ ኣዕይንተይ ክፈተለይ፡ ክርእዩኻን ክሰምዓን ከም ዝክእል ግበረኒ” ንበሎ። መዓልታዊ ንእሽቶ ናይ ጸሎት ጊዜ ፈሊና (10-15 ደቂቅ)፡ ከምኡ እናበልና ንጸውዓዮ። ወንጌል ብምንባብ ድምጺ ኢየሱስ ንስማዕ። ብእምነት እንተ ገይርናዮ፡ ንሱ ብርግጽ ክዛረብናን መንግዱ ክርእየናን እዩ። ተክሊሕና ናብ ቅዱስ ቀርባን ንቕረብ። ሹዑ ብፍላይ ነዘረርቡ፡ “ኣ ኢየሱስ ጉይታ! ከም ሕያው መድኃኒ ክፈልጠካ ኣክእለኒ። ግብሪ ኣእዳውካ ኣብ ሕይወተይ ኪዕዩ ኣርእየኒ። ኣሜን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p style="text-align: center;">ሰኔ</p>	<p>ግ.ሐ2: 14, 22-33 መዝ 16: 1-2, 5-11 ግ.ቱ28: 8-15</p>	<p>ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ግብረ ሓዋርያት 2 ከአ “ነፍሱ ኣብ ሲኦል ከም ዘይትተርፍ ሥጋኡ ከአ ምብሰባስ ከም ዘይርእኡ ኣቐዲሙ ፈሊጡ ከአ ብዛዕባ ትንሣኤ ክርስቶስ ተዛረበ (ዳዊት ብትንቢት መዝ. 16)። ኣምላኽ ነዚ ኢየሱስ እዚ ኣተንሣኤ እዩ፤ ንሕና ኩላትና ከአ ናይዚ ነገርዚ መሰኻኽር ኢና። ሕጂ ድማ ኣብ የማን ኣምላኽ ብኽብሪ ምስ ተቐመጠ፡ ተስፋ መንፈስ ቅዱስ ከአ ካብ ኣቦ ምስ ተቐበለ፤ ነዚ ንሰኻትኩም እትርእይዎን እትሰምዕዎን ዘሎኹም ንሱ ኣፍሰሶ። . . . እምበኣርሲ ኣምላኽ ነዚ ንሰኻትኩም ዝሰቐልኩምዎ ኢየሱሱ፡ ንእኡ ጉይታን መሲሕን ከም ዝገበር ብዘላ ቤት እስራኤል ብርግጽ ትፍለጥ።” ይብለና። • መዝሙር 16 ከአ “ኣ ኣምላኽ፡ ኣባኻ እውከል ኣሎኹ እሞ ሓልወኒ። ኣ እግዚኣብሔር፡ ንሰኻ ጉይታይ ኢኹ፡ ብዘይካኻ ካልእ ሠናይ የብለይን። . . . ንሰኻ፡ ኣ እግዚኣብሔር፡ ክፍሊ ርስተይን ጽዋዕ ድንከተይን ኢኹ፡ ነቲ ብዕጫ ዝበጽሓኒ እተጽንዖ ንሰኻ ኢኹ። . . . ንሰኻ ንኣይ ናብ መቓብር ደርቢኻ ኣይትግድገንን ኢኹ፤ ቅዱሳካውን ኣብ መቓብር ኪብስብስ ኣይትፈቐድን ኢኹ።” ይብለና። • ወንጌል ማቴዎስ 28 ብዛዕባ ትንሣኤ ኢየሱስ ይዛረብና። “ንሳተን ከአ ካብቲ መቓብር ብፍርሃትን ብዓቢይ ታሕጓስን ቀልጢፈን ወገ፤ ንደቀ መዛሙርቲ ኹበስራኡም ጉየያ። እንሆ ከአ ኢየሱሱ፡ ‘ሰላም ንኣኻትኩን ይኹን’ እናበለ ተጓነፈን። ንሳተን ከአ ቐርብ ኢለን እግሩ ኂዘን ሰገዳሉ። ሸዑ ኢየሱስ ‘ኣይትፍርሃ፡ ኪዳ ነግሞተይ ናብ ገሊላ ኪኹዱ ንገራኡም ኣብኡውን ኪርእዩኒ እዮም’ በለን።” ይብለና። <p>ቃል ኣምላኽ ደጋጊሙ፡ ክሳብ ዝሰቐረና፡ ብዛዕባ ትንሣኤ ኢየሱስ ይዛረብና። ትንቢት ከም ዝተፈጸመ ይነግረና። ኢየሱስ ሓደ ነቢይ ዘይኮነሱ፤ እቲ መሲሕ ብርእሱ ምዃኑ የረድኣና። እቲ መልእኽቲ ‘ኢየሱስ ነበረ ወይ ታሪኽ ኣይኮነን፤ ኢየሱስ ሕያው እዩ፤ ዝነበረን ዘሎን ንዘለዓለን ዝነበርን ጉይታ ሰማይን ምድርን እዩ’ ዚብል እዩ። ኢየሱስ ብኡ ንብኡ ድግሪ ትንሳኤኡ ምስ ደቀ መዛሙርቲ ኪዋሳእ ኢና እንርእዮ ዘሎና። ‘ሞይቱ’ ኢሎም ጉህዮምን ተስፋ ቆሪጾምን ኣብ ዝነበርሉ ጊዜ እዩ ‘ኣሎኹ ርኣዩኒ፡ ንዘለዓለም ከአ ምሳኹም ኣሎኹ፡ መንግሥተይ ደጊም ክትሰፍሕ ይግባእ። ኪዱ እሞ ንኩሉ ዓለም ሕዝቢይ ግበርዎ።” እዩ ዚብሎም። ንሳቶም ከአ ኃይሉን ሥልጣኑን ሓዙም ወዱ፡ ንዓለም ምሉእ ከአ ወንጌል ሰበኹ። እቲ ወንጌል እቲ ከአ እዩ ሎሚ ናባይን፡ ናባኻን፡ ናባኻን በጺሑ ዘሎ። ንሕና ከአ ብወገና ነዚ ዝተቐበልናዮ ሞዑም ብስራት ንካልኣት ነመሓላልፎ ማለት እዩ። ብዙሓት ሰባት እዮም ትርጉምን ዕላማን ሕይወትን ንምርዳእ ይጽገሙ ዘለዉ። ብዙሓት ተስፋ ዝቐረጹ ሰባት ኣለዉ። ብዙሓት ሰባት ከአ ሕይወትና ኣብዛ ምድሪ እዚኣ ሞሪይ ትውዳእ ዝመስሎም ኣለዉ። ብዙሓት ነቲ ዘፍቐርና እግዚኣብሔር ኣቦናን፡ እቲ ንሱ ዝለኣኾ ወዱ መድኃኒና ኢየሱስ ክርስቶስን፡ ከምኡውን እቲ ቀዳሲናን መንጺሒናን መንፈስ ቅዱስን ዘይፈልጡ ኣለዉ። ብዙሓት እዮም እዮም ቃልሰና ምስ ሥጋን ደምን ሞሪይ ከም ዘይኮነ፡ እንታይ ደኣ ኪኖ ዓቕምና ዚኸይድ መንፈሳዊ ውግእውን ከም ዘሎ ዘይፈልጡ ኣለዉ። እዚ ማለት ኣብ መንግሥቲ ኣምላኽን ምስቶም ሠራዊቲ (መላእኽትን ቅዱሳንን) ተሰለፍና ምውጋእ ከም ዘድልዩና ዘይፈልጡ ብዙሓት ኣለዉ። እምበኣር ነዚ ሞዑም ብስራት ምእንቲ ከነመሓላልፍ፡ ንሕና ኣቐዲምና ነቲ ዝተንሥኦ ኢየሱስ ክንረኽቦን ምስኡ ሞቡቕ ርክብን ክህልወናን የድሊ። ብካልእ ኣዘራርባ፡ ከምቲ ኢየሱስ ዘፍቐረና፡ ንካልኣ ኣፍቂርና ምእንቲ ክንክእል፡ ኣብ እግሪ ኢየሱስ ኮይና ክንመሃር የድልየና። ንዓለምና እዚ ፍቕሪ እዚ ሞሪይ እዩ ኪፍውሳ ዝኽእል። ከመይ ሰብ ንኣድሕዱ እዩ ዝገላዕ ዘሎ። እሞ፡ መልእኽተኛ ሰላምን ፍቕርን ክትከውን ትደለ/ልዩ ደ? ነዚ ንምግባር ነቲ ሕያው ኢየሱስ ንሕዝ! “ኣ ጉይታ ኢየሱስ! ጊዜ ስለ ዘይሃብኩኻን፤ ክትጽበዩ ከሎኻ ረገጸካ ብምሕላፊይን ይቐረ በለለይ። ኣ ጉይታ! ክትእርመኒ ከሎኻ ከአ ስለ ዘይሰማዕኩኻ ምሓረኒ። ልበይ ንፍቕርኻ ክኸፍተሉ ሓግዘኒ። እምነት ወሰኸኒ። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>ሠሌሳ</p>	<p>ግላጋ: 36-41 መዝ33: 4-5, 18-22 ዮሐ20: 11- 18</p>	<p>ካብዚ ዘንባብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ግብረ ሓዋርያት 2 “እምበኣርሲ ኣምላኽ ነዚ ንሰኻትኩም ዝሰቐልኩምዎ ኢየሱስ፣ ንእኡ ጉይታን መሲሕን ከም ዝገብር ብዘላ ቤት እስራኤል ብርግጽ ትፍለጥ።” ሸዑ እዚ ምስ ሰምዑ ልዩም ተወግኦ እሞ፣ ንጴጥሮሰን ነቶም ካልኦት ሓዋርያትን ‘እቲም ኣኅዋትና፣ እንታይ ንግበር?’ በልዎም። ጴጥሮስ ከኣ ከምዚ በሎም፦ ‘ነተሰሐ፡ ንኅድገት ኃጢአት ምእንቲ ክትረኽቡ ከኣ ነፍሲወከፍ ብሰም ኢየሱስ ክርስቶስ ይጠመቑ፣ እግዚአብሔር ዚህቦ መንፈስ ቅዱስ ከኣ ክትቀበሉ ኢኹም። ምክንያቱ እቲ ተሰፋ ንኣኻትኩምን ንደቅኹምን፣ ነቶም እግዚአብሔር ኣምላኽና ኪጸውዎም ዘለዎ፣ ኣብ ርሑቕ ዘለዉን እዩ።” ከም ዝበሎም ይነግረና። • መዝሙር 33 ከኣ “ቃል እግዚአብሔር ኩሉ ሓቂ እዩ፣ ተግባሩ ኩሉውን እሙን እዩ። እግዚአብሔር ጽድቅን ፍትሕን ይፈቱ፣ ምድሪ ከኣ ብምሕረቱ ምልእቲ እያ። . . . እግዚአብሔር ነቶም ዚፈርህዎን ነቶም ብምሕረቱ ተሰፋ ዚገብሩን ይሕልዎም። . . . ኣብ ቅዱስ ሰሙ ስለ ዝተኣመንና፣ ብእኡ ንሕጉስ ኣለዎና። ኦ እግዚአብሔር፣ ከምቲ ብኣኻ ተሰፋ ዝገበርናዮ ምሕረትካ ኣብ ልዕሌና ይኹን።” ይብላና። • ወንጌል ዮሐንስ 20 ከኣ ብዛዕባ ኢየሱስ ንግርያም መግደላዊት ከም ዝተራእያ ይነግረና። “ኢየሱስ ከኣ ‘ማርያም’ በላ። ንሳ ድማ ግልጽ ኢላ ብዕብራይስጥ ‘ረቡኒ’ በለቶ፣ ትርጉሙ መምህር፣ ማለት እዩ። ኢየሱስ ከኣ ‘ንኛ ናብ ኣቦይ ስለ ዘይዓረግኩ ኣይትተንክይኒ፣ ግናኽ ናብ ኣኅዋተይ ኪዲ እሞ ‘ናብ ኣቦይን ኣቦኹምን ናብ ኣምላኽይን ኣምላኽኩምን እዓርግ ኣሎኹ፣ በልዮም’ በላ።” ይብላና። <p>ኢየሱስ ንዘለዓለም ሕያው እዩ። ንሱ ‘ጉይታን መሲሕን’ ናይ ዓለም እዩ። ከመይ እቲ ንሱ ሓዘልና ዝመጸ መልእኽቲ ፍቕርን ተሰፋን፣ ብመንፈሱ ምሳና ክነብር ገዳፋልና ኣሎ። ቃል እግዚአብሔር ኩሉ ሓቂ እዩ። ነቶም ንቃሉ ዝተቐበልናዮን፣ ዝኣመናዮን፣ እሞ ብምሕረቱ ተሰፋ እንገብር ካብ ጥፍኣት ይሕልወና። ከመይ እቲ ተሰፋ ንኣናን ንደቅናን እዩ ተዋሂቡ። ንሱ እግዚአብሔር ዝህቦ መንፈስ ቅዱስ እዩ። በዚ መንፈስ ምስ ተመላእና ኢና ደቂ ኣምላኽ ምኅና ዝርድኣና። ካብይ ከም ዝመጸኣና፣ ናብይ ከም እንኸይድን ሸዑ ብሓቂ ንፈልጥ። ኣብ መላእ ሕይወትና ከኣ ኣብ ቅዱስ ሰሙ ክንእመንን፣ ብእኡ ክንሕጉስን ክንክእል ኢና። ኢየሱስ ብመስዋዕቲ መስቀል ካብ ሞት ናብ ሕይወት ስለ ዘሳገረና፣ መሲሕን መድኃኒን ኮይኑና። ብጥምቀትን ብቅብኣት ማርያምን፣ ውህበት መንፈስ ቅዱስ ትርቐቢልናን፣ ውሉድን ደቂ መንግሥቲ ኣምላኽን ኮይንና ኢና። ማሕተም መንፈስ ቅዱስ ተቐቢልና ንኣምላኽ ዘኸብር ሕይወት ንነብር። ብተሰፋ ከኣ ናብታ ሰማያዊት ቤትና ነማዕዱን ኣሎና። እዚ ማለት ድሕሪ ካብ ናይ ኃጢአት ሞት ምትንሥእን፣ ሓዲሽ ሕይወት ምድማርን፣ ኣብ ቤት ኣምላኽ ብፍቕሪ ክርስቶስ ተመሪሕና ንነብር ኣሎና ማለት እዩ። ሕጂ ንፍቕሪ ኢና እነምልኽ ዘለና። ቀደም ተባኣስቲ ዝነበርና፣ ሕጂ ግና ሰላማውያን፣ ቀደም ሰም ካልኦት ሰባት ምክፋእ ባህ ዝብለና ዝነበረ፣ ሎሚ ግና ንሰባት ብክፋኣ ኣይነልዕልን፣ ቀደም ‘ንዓይ ጥራይ ይጥዓመኒ’ ንብል ዝነበርና፣ ሕጂ ግና ‘ንሓወይ/ሓፍተይ ይጥዓም’ ንብል፣ ቀደም ንድኻ፣ ንውጽዕ፣ ንጽጉም ዚርእያ ኣዲይንቲ ዘይነበረና፣ ሎሚ ግና ልብና ይርኅርኅሎም፣ ቀደም ንካልኦት ዕንቅፋት ዝነበርና፣ ሎሚ ግና ንካልኦት ኣብነትን ብርሃንን ኢና፣ ቀደም ብእምነትና ንሓፍር ዝነበርና፣ ሎሚ ግና ፍቕሪ ኣምላኽ ክንምስክረሉ ባህ ይብላና፣ ቀደም ንጸሎትን ንባብ ቃል ኣምላኽን ጊዜ ዘይነበረና ወይ ዘይነፈቱ ዝነበርና፣ ሎሚ ግና መዓልቲ መጻ ጸሎትን ቃል ኣምላኽን ንተኸለ እምነትና የስትዮን የልምዮን ከም ዝዕምብብን ዝፈርን ይገብር ኣሎ። ብዙሓት ሰባት ከኣ ኣብ ትሕቲ ተኸለ እምነትና ከጽልሉ ይፈትዉ። ኣሕዋተይ/ኣኣተይ! ነዚ ከምዚ ዝበለ ናይ ሕይወት ትንሣኤን ለውጥን ኣይንደልዮን ዲና? ሎሚ እምበኣር፣ ኣምላኽ ነዚ ለውጢ ሕይወት እዚ ክንገብር ይጸውዓና ኣሎ። ብጻዕርና እንገብር ነገር ስለ ዘይኮነ፣ ንኢየሱስ ኣብ ሕይወትና ኣትዩ ምእንቲ ኪልውጥ ንዓድሞ። “ንዓ ኦ ኢየሱስ! ኣብ ሕይወተይ እቶ። ንኃጢአት ሞይተ ምሳኽ ብሓዲሽ ሕይወት ከም ዝትንሥእ ግበረኒ። ብቅዱስ መንፈስካ ምልኣኒ። ንፍቕሪ ኬምልኽን ኪስዕብን ኣክእለኒ። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
-----	-----	--------

<p>ጊዜ</p>	<p>ግላ፡ 1-10 መዝ105: 1-4, 6-9 ሉቃ24: 13-35</p>
-----------	---

ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?

- ግብረ ሓዋርያ 3 ብዝዕባ እቲ ጴጥሮስን ዮሐንስን ብስም ኢየሱስ ዘሕወይዎ ልሙስ የዘንትወልና። “ንሱ ድማ ጴጥሮስን ዮሐንስን ናብ ቤት መቐደስ ኪኣትዉ ከለዉ ምስ ረኣዮም፡ ኪምጽውቱሉ ለመናም። ጴጥሮስ ከኣ ናብኡ ኣትኩሩ እናጠመተ፡ ምስ ዮሐንስ ኮይኑ፡ ‘ናባና ጠምት’ በሎ። ንሱ ከኣ ካብኣቶም ገለ ዚረክብ መሲልዎ ኣትኩሩ ጠመቶም። ጴጥሮስ ድማ ‘ወርቅን ብሩርን የብለይን፡ እቲ ዘሎኒ ግና ኣህበካ ኣሎኹ’ ብሎም ኢየሱስ ክርስቶስ ናዝራዊ ተንሥ እዎ ኪድ’ በሎ። ብዩማነይቲ ኢዱ ኂዙ ከኣ ኣተንሥኦ፡ ብኡ-ብኡውን ኣእጋሩን ግክግክራቶኡን ጸንዐ። ብድድ ኢሉ ኹኣ ደው በለ እዎ ተዛወረ። እናተዛወረን እናተሰራሰረን ንኣምላኽ ኣናኣመስገንን ድማ ምስኣቶም ናብ ቤት መቐደስ ኣተወ።” ይብለና።
- መዝሙር 105 ከኣ “ንእግዚኣብሔር ኣመስግንዎ፡ ሰሙ ጸውዑ፡ ግብርታቱ ኣብ ማእከል ኣሕዛብ ኣውርዩ። ዘምሩሉ፡ ኣመስግንዎ፡ ብዛዕባ ኩሉ ተኣምራቱ ተዛረቡ። ቅዱስ ሰሙ ስለ እትጽውዑ ክብሪ ይሰማዕኩም። እቶም ንእግዚኣብሔር ዜምልኽዎ ይተሓገሱ። . . . ነቲ ምስ ኣብርሃም ዝኣተዎ ኺዳን፡ ነቲ ንይሱሓቅ ዝሃዐ ተሰፋ፡ ኺፍጽም እዩ።” ይብለና።
- ወንጌል ሉቃስ 24 ከኣ ብዛዕባ እቶም ንኤማኡስ ዝኸዱ ዝነበሩ ክልተ ደቀ መዛሙርቲ ኢየሱስ የዘንትወልና። “ንሳቶም ኪዘራረቡን ኪመራመሩን ከለዉ ከኣ ኢየሱስ ባዕሉ ሕውስ ኢሉ፡ ምስኣቶም ኪኸይድ ጀመረ። ከዩለልይዎ ግና ኣዕይንቶም ተመዊረን ነበራ። ንሱ ድማ ‘እዚ እናኸድኩም ንኣድሕድኩም እትዛረብዎ ዘለውኹም ነገር እንታይ እዩ?’ ኢሉ ሓተቶም፤ ንሳቶም ከኣ ጉህዮም ጠጠው በሉ። . . . ነቲ ብዛዕባኡ ኣብ ኩሎም ጽሑፋት ዘሎ፡ ካብ ሙሴን ኩሎም ነብያትን ጊዙ ከኣ ኪትርጉሙሎም ጀመረ። . . . ‘መስዩ እዩ ፀሓይውን ግሪባ እዩ እዎ፡ ምሳና ግደር’ ኢሎም ለመንዎ። . . . እንጌራ ኣልዒሉ፡ ባሪኹ፡ ቐሪሱ ሃዖም። ሸዑ ኣዕይንቲ ልዩናኦም ተኸፍተ እዎ ኣለለይዎ፤ ንሱ ግና ካባቶም ተመዊረ።” ይብለና።

ንግና ንክርስቲያን፡ ኣብ ጉዕዞ ሕይወትና ኢየሱስ ምሳና ተጸንቢሩ ከም ዝገግዞ፡ ሎሚ ቃል ኣምላኽ ይነግረና ኣሎ። ነለልዮዶ? ንሱ ነቲ ዘሕሰበናን፡ ዘቐጥሶናን ክፈልጥ ተገዲሱ ይሰምዓና እዩ። ትርጉሙ ኪረድኣና ይዛረብና እዩ። ንሱ ምስ መጻናን፡ ኪዛረብናን ከሎን፡ ነቲ ዝብለና ነስተውዕሎዶ? እቶም ንኤማሁስ ዝኸዱ ዝነበሩ ክልተ ደቀ መዛሙርቲ ኢየሱስ፡ ሸሕኳ ኢየሱስ ተንሥኡ ምዃኑ ዘበሰሩዎን ሰባት ሰሚዖም እንተ ነበሩ፡ ገና ዝኣመኑ ኣይመስሉን። ‘ንሕና ግና እቲ ንእሰራኤል ኪድግን ዘለዎ ንሱ እዩ ኣልና ተሰፋ ንገብር ኔርና’ ክብሉ ከለዉ፡ እታ ዝነበራቶም ተሰፋ ከም ዝጠፍኣት ንርዳእ። ኢየሱስ ግና ዝዚ ፈለጡ ናብኣቶም ይመጽእ። ጓህሪ እምነቶም የንበድብዶን ከም እንደገና ከምዝነድድ ይገብርን። ምስ ኣለለይዎ፡ ‘ነተን ጽሑፋት ኪትርጉመልና ከሎዶ ግዳ ልብና ይነደና ኣይነበረን’ እናበሉ ተሰፋኦም ከም ዝተመልሰ ከኣ ይነግሩና። ብዙሕ ጊዜ፡ ኣነ ንሰኻ/ኺ ብእምነትና ምስ ተፈተና፡ ንድሕሪት ክንብል ንርከብ ኢና። ነቲ ካልኣት ክርስቲያን ኣሕዋትና/ኣሓትና ዚምስክሩልና ሸለል ክንብሎ ንርከብ። ነቲ ባዕሉ ኢየሱስ ብቃል ቅዱሳት ጽሑፋት ዝዛረብናውን ንዝንግዖ ንኸውን ኢና። ከምቶም ክልተ ሰብ ኤማሁሱ ብቃል ኣምላኽ ብዙሕ ክንመራመር ይክኣል እዩ፤ ምስትውዓሉ ግና ብዙሕ ጊዜ ይሰኣነና እዩ። ስለዚ ኢየሱስ ነቲ ኣብ ሕይወትና ዜጋጥመና ፈተና ምእንቲ ኪረድኣናን ኪፈትሓልናን ክንጽውዖ የድልየና። ብዘይ ናቲ ደገፍ እምነትናን ተሰፋናን ኪቅህም ይክኣል እዩ። ኣብዚ ነስተውዕል፡ ጴጥሮስን ዮሐንስን ነቲ ልሙስ ብእምነት ብስም ኢየሱስ ኪፍውስዎ ከለዉ፡ ኢየሱስ ኣበይ ነይሩ? ብርግጽ እቲ ነቲ ልሙስ ዝፈወሰ ኢየሱስ እዩ ነይሩ። ኣብኡ ኣብ ልብን እምነትን ጴጥሮስን ዮሐንስን ስለ ዝነበረ፡ ኢየሱስ ብኃይሉ ይግለጽ። ነቲ ንክብሪ ኣምላኽ ዚምስክር ዕዮ ንምግባር ክንብገስ ከሎና፡ ስም ኢየሱስ ጸዊዕና ንነፍሳት ካብ ማእሰርተን ክንፍውሰን እቲ ኃይሊ ኣብ ኢድና እዩ ዘሎ። “ስም ኢየሱስ” ኪዩ ግና፡ ንኢየሱስ ብቀጥታ ክንፈልጦን ምስኡ ክነብርን የድለ። ሕይወትና ብህላዌኡ ምስ መልኡ ጥራይ እዩ ኃይልን ትእምርትን ንኣገልግሎትና ዚሰዕዮ፡ እምበር ኢየሱሱስ ኩሉ ጊዜ ምሳና እዩ ዘሎ። ጸሎትና ኃይሊ ክህልዎን፡ ብሥልጣን ኢየሱስ ክንኣንጽን ምእንቲ ክንክእል ግና፡ ኣቐዲምና ንኢየሱስ ብምሉእ ልብና ክንሕዝ የድልየና። ንህዩባቱ ዘይኮነሱ፡ ንኢየሱስ ብርእሱ ኢና ክንደልዩ ዘሎና። ናብ ሓጎስ ዘብጽኣና፡ እቲ ምፍጥስ ሥጋና ወይ ዝብላዕ ዚሰተ ምርካብና ዘይኮነሱ፡ ብርእሱ ኢየሱስ ንሕይወና ኪመርሓ ከሎ ጥራይ እዩ። “ኣ ጉይታ ኢየሱስ! ንዓ ድምጽኻ ኣሰምዓኒ፡ ምክርኻ ሃበኒ፡ ንሕወተይ ከኣ ምራሕ። ኣሜን!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
-----	-----	--------

ሐሙስ
 ግላ3: 11-26
 መዝ8: 2, 5-9
 ሉቃ24: 35-48

ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወሰድ ንኻእል?

- ግብረ ሓዋርያት 3 እቶም ሕዝቢ ብዛዕባ እቲ ዝሓወዩ ልሙስ ርእዮም ክግረሙ ከለዉ፡ “ጴጥሮስ ነዚ ምስ ረእዩ፡ ነቶም ሕዝቢ ከምዚ ዚሰዕብ እናበለ ተዛረቦም፡- ‘ኣቲም ሰብ እስራኤል፡ ንምንታይ በዚ ትግረሙ? ብገዛእ ኃይልና ወይስ ብጽድቅና ነዚ ኪኸይድ ከም ዝገበርናዮስ ንምንታይ ንኣና ትጥምቲ ኣሎኹም? ኣምላኽ ኣቦታትና፡ ኣምላኽ ኣብርሃምን ይስሓቅን ያዕቆብን፡ ንወዱ ኢየሱስ ኣኸበር፡ ንሰኻትኩም ግና ነቲ ጲላጦስ ‘ይፈታሕ’ ኢሉ ዝፈረደሉ ኣጎሊፍኩም ሃብኩምዎ፤ ኣብ ቅድሚ ጲላጦስ ከእ ኸኣድክምዎ። . . . ንእኡ ኣምላኽ ካብ ምወታት ኣተንሥኡ፤ ንሕና ከእ ነዚ ምስክሩ ኢና። ስሙ፡ ማለት ብሰሙ ምእማን፡ ነዚ እትርእይዎ እትፈልጥዎን ኣጽንዖ። እታ ብኢየሱስ ምእማን ድማ ነዚ ኣብ ቅድሚ ኩላትኩም ምሉእ ጥዕና ሃቡቲ።” ይብል።
- መዝሙር 8 ከእ “ብእፍ ቅልዑን ሓፃናትን ምስጋና ኣዳሎኹ፤ ንተቓወምትኻን ንጸላእትኻን ንፈዳይ ሕንን ዓገትካዮም። . . . ካብ መላእኽቲ ቀሩብ ኣንኣስካዮ፡ ብኸብርን ብግርማን ኸለልካዮ። ኣብ ልዕሊ ኩሉ ፍጡርካ ሸምካዮ፤ ንኹሉ እብ ትሕቲ ሥልጣኑ ገበርካዮ።” ይብልና።
- ወንጌል ሉቃስ 24 ከእ ኢየሱስ ንደቀ መዛሙርቲ ከም ዝተራእዮም ይነግረና። “እዚ ክዘራረቡ ከለዉ ከእ ኢየሱስ ባዕሉ ኣብ ማእከሎም ደው ኢሉ ‘ሰላም ንኣኻትኩም ይኹን’ በሎም። ንሳቶም ከእ መንፈስ ዝረእዩ መሰልም ሰንበዱ። ኢየሱስ ከእ ከምዚ በሎም፡ ‘እንታይ ኳንኩም ኢኹም እትሰምብዱ? ከምዚ ዝበለ ሓሳብኩ ኣብ ልብኹም ስለምንታይ ዚለዓል? ኣነ ባዕለይ ምኳንይ ኣእዳወይን ኣእጋሪይን ረእዩ፤ ከምዚ ኣባይ እትርእይዎ ዘሎኹም መንፈስሲ ሥጋን ዓጽምን የብሉን እዎ፤ ኣረምሲስኩም ረእዩኒ’ በሎም። . . . ሸዑ ነተን ጽሑፋት ኪስተውዕልዎን ኣእምርኣም ከፈተሎም። ከምዚ ከእ በሎም፡ ‘ክርስቶስ ሓሳረ መከራ ኸቐበል፤ ብሳልሴቲ መዓልቲውን ካብ ምወታት ኪትንሥእ እዩ። ብሰሙ ኸኣ ንሱኣን ኅድገት ኃጢአትን ካብ ኢየሩሳሌም ጀሚሩ ኣብ ኩሎም ኣሕዛብ ኪሰበኽ ጽሑፍ እዩ። ናይዚ ነገራት መሰኻኽር ንሰኻትኩም ኢኹም።” ከም ዝበሎም ይነግረና።

ሓዋርያት ናይ ኢየሱስ መሰኻኽር እዮም። ቃሉን ትምህርቲን ሰሚዖም፤ ንግብሪ ኣእዳዉን፤ ንሕማማቲን ሞቲን ትንሣኤኡን ብዓይኖም ስለ ዝረእዩ፡ ብቑዓት መሰኻኽሩ እዮም። ኢየሱስ እቲ ኣብ ቅድሚ ዓይኖም ዝተፈጸመ ትንሣኤኡ ከእ ከምቲ ኣብ ቅዱሳት ጽሑፋት ምኳኑ የረድኣም። መንፈሱ ብምሃብ ድማ ነተን ጽሑፋት ኪስተውዕልዎን ኣእምርኣም ይኸፍተሎም። ‘ንሱኣን ኅድገት ኃጢአትን’ ንመላእ ዓለም ንኪሰበኩ ከእ ይልእኩም። ናይ ኩላትና ክርስቲያን ጸዋዕታን ተልእኮን ድማ ንሱ እዩ። ቅድሚ ምልኣኽና፤ ንክርስቶስ ምፍላጥ፡ ምእማን፡ ከም ልኡኽ ወይ ከም እቲ ኪመጽእ ዝኸበር መሰሕ/መድኃኒ ምቕባሉን፡ ቅዱሳት ጽሑፋት ንእኡ ከም ዚምስክርን ምስትውዓልን፡ ካብ ሙታን ከም ዝተንሥኡን፡ ሕያውን ዘድገንን ጉይታን ምኳኑን ምፍላጥ ኣድላዩን መሠረት ተልእኮናን ምኳኑ ሎሚ ይምህረና ኣሉ። ዓለም ወይ ደቂ ሰብ ብኩሎም ናብ ፈጣሪኣምን ዘፍቕሮም ኣቦኣምን ክምለሱን፡ ክብርም ክለብሱን ንክንገግሮም ወይ ክንምስክረሎም ኩልና ክርስቲያን ተላኢኻና። ንሱኣ ምስ እግዚኣብሔር ኣቦ ከም እንዕረቕ ይገብረና። ካብ ማእሰርቲ ኃጢአት ምስ ተፈታሕና ከእ ከም ደቂ ኣምላኽ ንምንግር ንኻእል። ልብና ዝምነዮ ሓጎስ ከእ ንረክብ። ነዚ ሕይወት እዚ ዘስተማቕርና ኩልና፡ ነቶም ዘይፈለጥዎ ክንምስክረሎም ይግብእና እዩ። ኣምላኽ ‘መሓሪ፡ ርኅሩኅ፡ ፈቃር፡ ሓላዩ፡ ቅነዕ፡ ረዳኢ፡ ዕቕባ . . . “ ምኳኑ ንኸፍፈልጥዎ ንገግሮም። ጴጥሮስን ዮሐንስን ከምቲ ኢየሱስ ዝለኣኹም ኪምስክሩ ንርእዮም ኣሎና። እቲ ልሙስ ብስም ኢየሱስ እምበር ብኃይሎም ዝተገብረ ዘይምኳኑ ነቶም ሰባት የረድኣዎም። ኢየሱስ ሕያውን ዝግዩን ምኳኑ የብርሀሎም። ንሕና ደቂ ሰብ ኣምላኽ ክሳዕ ክንደይ ከም ዘኸበረና ንርእኢ። ከም ደቂ ኣምላኽ ንሕና ምንኣስ መላእኽቲ፡ ብኸብርን ግርማን ዝተኸለልና ኣደነቕቲ ፍጡራት ኢና። ኣምላኽ ኣብ ልዕሊ ኩሉ ፍጡር ዝሸመና፤ ንኹሉ ኣብ ትሕቲ ሥልጣኑ ዝገበረልና ኢና። ነዚ ትዕድልቲ እዚ ኩሉ ሰብ ኪፈልጦ ይግባእ። ኣምላኽ ብኢድና ክግዩ ባህ ዝብሎ ስለ ዝኾነ መተዓይይቲ ገበረና። በቲ ዝገበረልና ኩሉ ምስጋና ይብጽሓዮ። እምበኣር ወዲ፡ ንል እቲ ልዑል ፈጣሪ ምኹንነ/ኪ ፍለጥ። ከምኡ ከእ ንበር/ሪ፡ ንርእስናን ነቦናን ዘኸብር እምበር ዘሕፍር ነገር ኣይንግበር። “ኣ ጉይታ! ብቑዕ ምስክርካ ከም ዝኸውን ግበረኒ። ብክፋእ ተግባራተይ ስምካ ከም ዘየጽርፍ ግበረኒ። ናይ ሰማዕታት ትብዓት ኣካፍለኒ። ኣሚን!”

ዕለት	ንባብ	አሰተንትና
-----	-----	--------

ዓርቢ	<p>ግላፋ: 1-12 መዝ118: 1-2, 4, 22-27 ዮሐ21: 1-14</p>
-----	--

ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወሰድ ንክእል?

- ግብረ ሓዋርያ 4 ብዛዕባ ጴጥሮስን ዮሐንስን ኣብ ቤት ማእሰርቲ ኣሕዲርም ናብ መጋባእያ ከም ዝቐረቡዎም ይነግረና። “ኣብ ማእከል ደው ኣቢሎም ድማ ‘ባዮናይ ኃይሊ ወይስ ብናይ መን ስም ኢኹም ነዚ ዝገበርኩም?’ ኢሎም ሓተትዎም። ሸቡ ጴጥሮስ ብመንፈስ ቅዱስ ተመለኡ ከምዚ በሎም፡- ‘ኣቲም መኳንንቲ ሕዝብን ሸማግለታትን ሎሚ ንሕና እንሕተቶ ዘሎና ብዛዕባ ንሓደ ሕሙም ሰብ ዝተገብረሉ ሠናይ ነገርን ከመይ ኢሉ ከም ዝሓወየን እዩ። እዚ ሓውዩ ኣብ ቅድሚኹም ደው ኢሉ ዘሎ ብሰም እቲ ንሰኻትኩም ዝሰቐልኩም ኣምላኽ ከኣ ካብ ምወታት ዘተንሥኦ ኢየሱስ ናዝራዊ ከምዝኾነ፡ ኣብ ኩላትኩምን ኣብ ኩሉ ሕዝቢ እስትራኤልን ይፈለጥ። ንሱ እቲ ንሰኻትኩም ነደቐቲ ዝነግቐኩምዎ ግና ርእሲ መኣዘን ዝኾነ እምኒ እዩ። ብእኡ ክንድናን ዚግባእ ካልእ ስም ኣብ ትሕቲ ሰማይ ንደቂ ሰብ ኣይተዋህበን። ሰለዚ ድናንት ብሓደ ካልእ ኩቶ የልቦን።” ይብለና።
- መዝሙር 118 ከኣ “እግዚአብሔር ሠናይ እዩ፣ ምሕረቱ ንዘለዓለም ይነብር እዩ እዋ፣ ኣመስግንዎ። ሕዝቢ እስራኤል ‘ምሕረቱ ንዘለዓለም ይነብር እዩ’ ይበሉ። . . . እቲ ነደቐቲ ዝነግቐዎ እምኒ፡ ንሱ ርእሲ መኣዘን ኮነ። እዚ ካብ እግዚአብሔር ኮነ፡ ነዕይንትናውን ዜደንቐ እዩ። እታ እግዚአብሔር ዝገበራ መዓልቲ ዓወት እዚኣ እያ፣ ብኣኣ ንተሓገስን ባህ ይበለናን።” ይብለና።
- ወንጌል ዮሐንስ 21 ከኣ ኢየሱስ ንኹባዓተ ደቀ መዛሙርቲ ከም ዝተራእየ ይነግረና። ዓሳ ክገፉ ኢሎም ለይቲ ምሉእ ሓዲርም ሓንቲ እኳ ኣይሓዙን። “ምድሪ ምስ ወግሐ ኢየሱስ ኣብ ገምገም ባሕሪ ደው በለ። እቶም ደቀ መዛሙርቲ ግና ኢየሱስ ከም ዝኾነ ኣይፈለጡን። ኢየሱስ ‘ደቀይ ገለ ዚብላዕዶ ኣሎኩም?’ በሎም። ንሳቶም ድማ ‘የብልናን’ ኢሎም መለሰሉ። ንሱ ከኣ ‘ነቲ መርቡብ ናብ የማን ጃልባ ኣቢልኩም እሞ ደርብይዎ ክትረኽቡ ኢኹም’ በሎም። ሸቡ ደርብይዎ እሞ፡ ካብ ብዝኒ እቲ ዓሳ ዝተላዕለ ምስሓቡ ሰኣኑ። እቲ ኢየሱስ ዜፍቅር ወደ መዝሙር ከኣ ንጴጥሮስ ‘ጉይታ እምበር እዩ’ በሎ።” ይብለና።

ኢየሱስ ድሕሪ ትንሣኤኡ ንሓዋርያቲ ደጋጊሙ ይርእዮም። ኣብቲ ሥርሖምን ጸዕርምን ገና ኣብ ሞንጎኦም ከም ዘሎ ክረድኦም እዩ ዝምህርም ዘሎ። እዚ ሓቂ እዚ ንምርዳኡ ቀለል ኣይነካን። ንሕና ደቂ ሰብ፡ ካብ ተመኩሮና ተበጊስና ሞት ዝሓለፎ ኩሉ ነገር ከም ዘቋርጽ ንፈልጥ ኢና። ናይ ኢየሱስ ሞት ግና ብትንሣኤ ስለ ዝተላዕረ፡ ኢየሱስ ኣብ ሞንጎ ተኸተልቲ ገና ክዕዩ ከሎ ንርእዮ። ምልላዩ ግና ቀለል ኮይኑ ኣይንረኽቦን። ኣብዚ ቃል ወንጌል ከም እንዕዘቦ፡ ሓዋርያቲ መጀመርያ ኣየለለይዎን። ጸኒሑ ዮሐንስ ኢየሱስ ምኅኑ ምስ ኣለለዮ ንጴጥሮስ ይነግሮ። ደሓር ኩላቶም ስለ ዘለለይዎ፡ ‘መን ኢኻ?’ ኢሎ ዝሓተተ ኣይነበረን። ኣብ ጉዕዞ ሕይወተይን፡ ሕይወትካን፡ ሕይወትክን ኢየሱስ ምስ ተጸምበረ ነለልዮዶ? ነቲ ኢየሱስ ኣብ ሕይወቱ ኪሠርሕ፡ ኪመክር፡ ኪምህር፡ ኪመርሕ ዘይጸበዮ ሰብ፡ ኢየሱስ ምስ መጻ ከለልዮ ይክእልዶ? ካብ ልብናን ኣእምሮናን ስለ ዝገለለ ክንርእዮ ኣይንክእልን። ናይ ሕይወትና ጸዕሪ ብዙሕ ክፈሪ እንተ ኾይኑ፡ ንኢየሱስ ክንርእዮን ክንሰምዖን ክንእዘዞን የድልየና። ሓጎና ክመልእ እንተ ኾይኑ፡ ኢየሱስ ኣብ ሞንጎና ክህሉ ኣለዎ። ንሱ ሕያው እዩ፡ ኣብ ሞንጎ ምወታት ኣይንድለዮ። ንሕናውን ነቲ ምሩጽ እምኒ ርእሲ መኣዘን (ኢየሱስ) ቤትና ወይ ሕይወትና ክንሃንጽ ከሎና ኣይንንግብ ወይ ከይተጠቐምናሉ ከይንሓልፍ ንጠንቀቕ። ከምኡ ምስ እንገብር ጥራይ ኢና፡ ነቲ ነዕይንትና ዜደንቐ ሥራሕ እግዚአብሔር ክንርእእ እንክእል። ሸቡ ብሰም ኢየሱስ ትእምርቲ ክንርእእ ኢና፣ ነቶም ‘ሰም ኢየሱስ ኣይተልዕሉ’ ዚብሉና ከኣ መልሲ ኣይክንሰእነሎምን ኢና። ብኡ ምክንያት ከኣ “እታ እግዚአብሔር ዝገበራ መዓልቲ ዓወት እዚኣ እያ፣ ብኣኣ ንተሓገስን ባህ ይበለናን” ክንብል ክንክእል ኢና። ቅዱሳን ነዚ ሓቂ እዚ ስለ እተረድኦም፡ ምስዚ ሕያው ኢየሱስ ምርኻብ ናይ ሓጎሶምን ምጽንፍዕምን ምንጨ ከም ዝነበረ ንርእእ። ንሕናውን ደቂ ዓይም ንቅዱሳን ኢና፣ ሥድራቤቶም ኢና፣ ምስኣቶም ሓደ ኣካል ኢና። ቦታና ክንሕዝ ሎሚ ንዕይም ኣሎና። “ኣ ኢየሱስ ጉይታ! ምሥጢር ትንሥኤኻ ግለጸለይ። ኣብ ጉዕዞ ሕይወተይ ክትህሉ እብህግ ኣሎኹ። ድምጽኻ ሰሚዐ ክእዘዞካ ሓግዘኒ። ንሰኻ ምርሓኒ ኣነውን ክሰዕብካ እዩ። ጉይታይ ኣይትፈለየኒ!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p style="text-align: center;">ቀዳም</p>	<p>ግላ4: 13-21 መዝ118: 1, 14-21 ግር16: 9-15</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ግብረ ሓዋርያ 4 ብዛዕባ ጴጥሮስን ዮሐንስን ኣብ ቤት ማእሰርቲ ኣሕዲሮም ናብ መጋባእያ ከም ዝቐረቡዎም ይነግረና። “ጸዊዖም ድማ ብስም ኢየሱስ ንሓደ እኳ ከይነገሩ ወይ ከይምህሩ ኣዘዘዎም። ጴጥሮስን ዮሐንስ ከኣ ‘ካብ ንኣምላኽን፣ ንኣኻትኩም ምስማዕ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ቅኑዕ እንተ ድኣ ኾይኑስ እስከ ባዕልኻትኩም ፍረዱ። ንሕና ግና ነቲ ዝረኣናዮን ዝሰማዕናዮን ክንኃድግ ኣይኮነልናን እዩ’ እናበሉ መለሱሎም። . . . ዜቐጽዕ ምክንያትውን ስለ ዝሰኣኑሎም ከም ብሓድሽ ኣፈራሪሆም ኪኹዱ ኃደግዎም።” ይብለና። • መዝሙር 118 ከኣ “ኃይለይን መዝሙረይን እግዚአብሔር እዩ፣ ንሱውን ምድኃይ ኮነ። ኣብ ድንኳናት ጸድቃን ናይ ዓወት ድምጺ እልልታ ይሰማዕ ኣሎ፣- ‘ኃይለ እግዚአብሔር ዓወት ሃበና። . . . ናብ እግዚአብሔር እተእቲ ደገ እዚኣ እዩ፣ ብእኣ ክኣትዉ ዚክእሉ ድማ ጸድቃን ጥራይ እዮም።” ይብለና። • ወንጌል ማርቆስ 16 ብዛዕባ ትንሥኤ ኢየሱስ ይነግረና። “ብታ ቀዳመይቲ መዓልቲ ናይ ሰሙን ንግሆ ምስ ተንሥኡ፣ ነታ ሾብዓተ ኣጋንንቲ ዘውጽኣላ ማርያም መግደላዊት ቅድም ተራእያ። ንሳ ድማ ከይዳ ነቶም ምስኡ ዝነበሩ፣ ኪሸኽዩን ኪጉህዩን ከለዉ ነገራቶም። ንሳቶም ግና ኢየሱስ ሕያው ምኃኑን፣ ንኣኣ ከም ዝተራእያን ሰሚዖም ኣይኣመኑን። ድኅሪዚ ኢየሱስ ንክልተ ካብኣቶም ናብ ሃገረ ሱብ ኪኹዱ ከለዉ ኣብ መገዲ ብኻልእ መልክዕ ተራእዮም። ንሳቶም ከኣ ተመለሶም ነቶም ካልኣት ነገርዎም፣ እንተኾነ ንኣታቶምውን ኣይኣመንዎምን። እንሆ ነቶም ዓሙርተ ሓደ ኣብ መኣዲ ተቐሚጦም ከለዉ ተራእዮም፣ ነቶም ምስ ተንሥኡ ዝረኣይዎ ኣይኣመንዎምን ነበሩ እሞ፣ ብዘይ ምእማናም ትሪ ልቦም ዘለፎም።” ይብለና። <p>ኣብ ተመኩር ሕይወትና ከም እንዕዘቦ፣ ንሓደ ብዙሕ ተስፋ ዝገበርናሉ ነገር ክንሰእኖ ከሎና፣ ብዙሕ ኢና እንገጉህን፣ እነሰቁርቀርን፣ ተስፋ እንቁርጽን። ሰባት ከጸናንዑና እንተ ፈተነውን ኣይንኣምናምን ኢና። ኩሉ ዝተወደኦ ይመስለና። ደቂ መዛሙርቲ ንኢየሱስ ከኣ ድሕሪ ሞቱ ኩሉ ዝተወደኦ ኮይኑ ስለ ዝተሰምዖም፣ ብድሕራኡ ጥዑም ወረ ዝመጽእ ኣይመስሎምን። “ኢየሱስ ተንሥኡ፣ ርኢናዮ’ ንዚብሉ ብጹቶም ከይተረፈ ኣይኣመኑዎምን። ኢየሱስ “ብዘይ ምእማናም ትሪ ልቦም ዘለፎም”። ኢየሱስ ቅድሚ ሕማማቲ እዚ ኩሉ ከም ዝፍጸምን ኣብ መጨረሻ ከም ዝትንሥእን ነገሩዎም ነይሩ። “ኢየሱስ ተንሥኡ” ምስ ሰምዑ ግና ኣብ ክንዲ ዝሕጉሱ ገና ኣይኣመኑን። ሎሚውን እንተኾነ “ኢየሱስ ሕያው እዩ” ንዝብል ሓቂ ምቕባሉ ንሰእን ኣሎና። ናይቶም ቀዳሞት ሓዋርያትን ሰዓብቲን ጸገም ጥራይ ኣይኮነን። ናትና ናይ ሎሚ ክርሱቲያን ዝዓበዩ ጸገምውን እዩ። ኢየሱስ ኣብ ቅዱስ ቍርባን ኣብ መንበረ ታቦት ከም ዘሎ ንምእማን ንሸገር ብዙሓት ኢና። ነቶም ቅዱሳት ጽሑፋት ከም ቃል ኣግዚአብሔር ንምእማንን ንምእዛዘን ንሸገር ኣሎና። ኣምላኽ ካብ ሕይወትና ኣዝዩ ርሑቕ ኮይኑ ዝርድኣና ውሑዳት ኣይተናን። ኢየሱስ ሎሚ ብቃሉ “ይዘልፈና/ይነቕፈና” ኣሎ። ኣምላኽ ክንዲ ፍረ ኣድሪ እምነት ክውሰኸና ንለምና። ንዘይምእማና ኬሕዊ ንለምና። ሕይወትና “ወርቅን ብሩርን” ክንደለዶ ነሕልፎ ወይስ ኢየሱስን ኃይሉን ንምርኩብን፣ ወሉድ ኣምላኽ ንምኃንን? ወርቅ ብሩርን ኣብዚ ምድሪዚ ንሥጋን ዝብላዕ፣ ዝሰተ፣ ዝኸደን ጥራሕ እምበር፣ ሓጎስ ክዕድግ ኣይክእልን እዩ። ኢየሱስ ምስ ኩሉ ሃብቲ ግና ንሕጅን ንዘለዓለምን ሓጎስ የውህበና። እሞ፣ ኣብ ሕይወትካ/ኪ ንመን መሪጽካ/ኪ ኣሎኻ? ሕይወትካ/ኪ ናበይ ኣበሉ ይገግዝ ኣሎ? “ልብኻ/ኺ ክፈት/ቲ ኢየሱስ ይጽውዓካ/ኪ ኣሎ። ሕጂ ነቲ ቃሉ ተቐበሎ/ተቐበልዮ። “ኣ ጉይታ ኢየሱስ! ሕያው ምኃንካ እኣምን ኣሎኹ። ሎሚውን ንልበይ ትኹሕኩሕ ከም ዘሎኻ እሰምዓካ ኣሎኹ። ልበይ ክኸፍተልካ ሓግዘኒ። ብናይ ሥጋን ዓለምን ነገራት ልበይ ከይድፈን ጸጋኻ ሃበኒ። ናትካ ግበረኒ። ኣሜን!”</p>

መዓልታዊ አስተንትኖ ቃል አምላኽ - ዘትንሣኤ 2ይ ሰሙን

ብዶ/ር ክፍለየሱሰ ዓንደማርያም

መዓልቲ መዓልቲ ንገለ ደቃይቕ ነዘም ነንመዓልቲ ተዳልዮም ዘለዉ ንባባት ብምንባብን ብምስትንታንን ቅሳነትን ሰላምን ኣብ ሕይወትና ኪሰፍን እዩ። “ንዓ መንፈስ ቅዱስ ነዚ ቃል እዚ ኣንቢብ ክአምኖን ኣብ ልቦይ ከሕድርን ጸጋኻ ሃበኒ!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ - ዳግማይ ትንሣኤ
2ይ ትንሣኤ	ኤፌ1: 3-ፍ 1ዮሐ2: 7-17 ግሐ17: 17-32 ዮሐ20: 27-ፍ	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል አምላኽ ንነፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • መልእኽቲ ናብ ሰብ ኤፌሶን 1 ከአ “ኣብ ቕድሚኡ ቕዱሳንን መንቅብ ዜይብሎምን ምእንቲ ኸንክውን ቅድሚ ምፍጣር ዓለም ኃረየና። ስለ ዘፍቀረናን፡ ጽቡቕ ፍቓዱ መደቡን ስለ ዝክበረን ከአ ንርእሱ ወሉድ ክንኮኖ ብኢየሱስ ክርስቶስ ቀደም መደብና። . . . እዚ ኣባና ዚሠርሕ ዘሎ ኃይሉ ከአ፡ እቲ ንክርስቶስ ካብ ምወታት ዘተንሥኡን ኣብ ሰማይት ኣብ የግኑ ዘቐመጡን ኃይሉ እዩ። ኣብዛ ዓለም እዚአ ዋራይ ዘይነሳስ ኣብታ እትመጽእውን ኣብ ልዕሊ ግዝአትን ሥልጣንን ኃይልን ምልክን ሸይሙ ኣብ ልዕሊ ኩሉ ዚሰመ ሰም ሃቦ። ንብዘሎ ከአ ኣብ ትሕቲ ኣእጋሩ ኣግዘኡ። ርእሲ ቤተክርስቲያን ገይሩ ከአ ኣብ ልዕሊ ኹሉ ሸሞ። ንሳ ኣካሉ እዩ፤ ናይቲ ንኹሉን ብኹሉ መንገዲ ዚመልእ ምልአት ከአ እዩ።” ይብለና። • 1ይቲ መልእኽቲ ዮሐንስ 2 ከአ ብዛዕባ ሓዲሽ ትእዛዝ ፍቕሪ ይዛረብና። “ኣብ ብርሃን ኣሎኹ” ዚብል ንኃዉ ዚጸልእ፣ ገና ኣብ ጸልማት እዩ ዘሎ። እቲ ንኃዉ ዚፍቅር ኣብ ብርሃን እዩ ዚነብር። ኣብኡውን መዓንቀፊ የልቦን። . . . ንዓለም ወይስ ነቲ ኣብ ዓለም ዘሎ ኣይትፍተዉ። ሓደ እኳ ንዓለም እንተ ፈተዋ ፍቕሪ ኣቦ ኣብኡ የብሉን። ከመይ ኩሉ ኣብ ዓለም ዘሎ፣ ፍትወት ሥጋን ክፉእ ትምኒት ዓይንን ብሃብትኻ ዕቡይ ምኅንን፣ ካብ ዓለም እዩ እምበር ካብ ኣቦ ኣይኮነን። ዓለምን እቲ ኩሉ ፍትወታን ኃላፊ እዩ፣ እቲ ፍቓድ አምላኽ ዚገብር ግና ንዘለዓለም ይነብር።” ይብለና። • ግብረ ሓዋርያት 17 ብዛዕባ ጳውሎስ ኣብ ከተማ ኣቲና (ኣብ ግሪኽ) የዘንትወልና። “ኣናዞርኩ እቲ እተምልኽም ጣዖታትኩም ክርኢ ከሎኹ፣ ‘ንዘይተፈልጠ አምላኽ’ ዚብል ዝተጸሕፎ መሠውዒ ረከብኩ፣ እምበኣርሲ ብዛዕባዚ ከይፈለግኩም እተምልኽም ዘሎኹም አምላኽ ኣበሥረኩም ኣሎኹ። . . . አምላኽ ነቲ ብናይ ሰብ ብልሓትን ሓሳብን ዝተገረ፣ ቕርጺ ወርቁ፣ ወይ ብሩር፣ ወይ እምኒ ከም ዚመስል ጊርና ክንሓሰቦ ኣይግብእናን እዩ። . . . አምላኽ ነቲ ዘመን ድንቁርናንና ሸለል ብምባል ኣኅሊፍዎ እዩ፣ ሕጂ ግና ኣብ ኩሉ ዓለም ንብዘሎ ሰብ ኪንሓሕ ኣዚዙ እሎ። ቦቲ ንሱ ዝሸገሎ ሰብኣይ ገይሩ ንዓለም ብጽድቁ ዝፈርደላ መዓልቲ ወሲኑ ኣሎ፣ ነዚ ንኹሉ ሰብ ዘረጋገጸ ነቲ ዝኃረፍ ሰብኣይ ካብ ምወታት ብምትንሥኡ እዩ።” እናበለ ከም ዝሰበኹሎም ይነግረና። • ወንጌል ዮሐንስ 20 ከአ ብዛዕባ ኢየሱስ ንሓዋርያቱ ከም ዝተራእዮምን፣ ንቶማስ ከአ ክአምን ከም ዘተባብዖን ይነግረና። “ድኅሪዚ ንቶማስ፦ ‘ኣጸብዕኻ ናብዚ ኣምጽእ፣ ነኡዓወደውን ርእ፣ ኢድካ ናብዚ ኣምጽእ እዩ፣ ናብ ጉድነይ ኣእትዎ። ኣማኒ እምበር ዘይኣማኒ ኣይትኹን’ በሎ። ቶማስ ከአ መሊሱ ‘ጉታይን አምላኽይን’ በሎ። ኢየሱስ ከአ ‘ስለ ዝረኣኻኒ ኢኻ ዝአመንካ፣ እቶም ከይረኣዩ ዚአምኑ ብፁዓን እዮም’ በሎ።” ይብለና። <p>ናይ ሎሚ ቃል አምላኽ፣ ካብ ነዕይንትና ንቃል አምላኽ ክንአምን ይምህረና ኣሎ። ብሥጋ ምርኣይን ምድህሳስን ዋራይ ንሕይወትና ኪመርሖ ኣይኽእልን እዩ። ንሕይወትና ናብ ሰላምን ሓገስን ኪመርሖና ዚኽእል፣ ናብቲ ቕዱሳን ምእንቲ ኸንክውን ቅድሚ ምፍጣር ዓለም ዝኃረየናን፣ ዘፍቀረናን፣ ንርእሱ ወሉድ ክንኮኖ ብኢየሱስ ክርስቶስ ቀደም ዝመደበና እግዚአብሔር ከነድህብ ከሎና እዩ። ናብቲ ምእንታና ዝሞተን ዝተንሥኡን፣ ኩሉ ሥልጣን ኣብ ሰማይ ይኹን ኣብ ምድሪ ዘለዎ ኢየሱስ ክርስቶስ ወዱ ምእምነት ክንሞምትን ክንሰዕቦን ከሎና እዩ። ነዚ ክንበጽሖ እንኽእል ብእምነት ዋራይ እዩ። እምነት ንመዓሙቕ ምሥጢራት ሥራሕ አምላኽ ከም እንርኢ ይገብረና። ነቲ ኣደናቕ ፍቕሩ ከም እነስተውዕሎ ይገብረና። ከይረኣና ቃሉ ኣሚና ከም ክንሰዕቦ ይገብረና። እዚ ብርሃን እምነት እዩ ንፍቕሪ አምላኽ ከም እንረድኦ ዝገብረና። እዚ ብርሃን እዚ እዩ ኣብ ልብና ኣትዮ ንሓውናን ሓፍትናን ከም ነፍቕሮም ዘኸእለና። ከምኡውን ብእምነት ኢና ነቲ ኣብ ዓለም ዘሎ ፍትወት ሥጋን፣ ክፉእ ትምኒት ዓይንን፣ ብሃብትኻ ዕቡይ ምኅንን እንርሕቁ። ብእምነት ኢና ዓለምን እቲ ኩሉ ፍትወታን ኃላፊ ምኅንን፣ እቲ ፍቓድ አምላኽ ዚገብር ግና ንዘለዓለም ከም ዝነብር እንፈልግ። ብእምነት ኢና ንአምላኽ ኣብ ጸሎትን ኣብ ቃል አምላኽን እንረኽቦን፣ እንዘራርቦን፣ እንሰምዖን፣ መሪሕነቲ እንቐበልን። ብእምነት ኢና ኣሰር ኣሰር ኢየሱስ እንሰዕብ። ከምቲ ንሱ ዘፍቀረና ነሕዋትና/ኣሓትና እነፍቅር። ነዚ ክንገብር ምስ ከአልና እዩ ሕይወትና ዝቐየር። ሸዑ ኢና ነቶም ቅዱሳን እንመስል። ሸዑ እዩ ኩሉ ዓለም ንሕና ናይ ክርስቶስን፣ ደቂ እቲ ልዑል አምላኽን ምኅን ዝፈልግ። “ኣ ጉይታ ኢየሱሱ፣ እምነት ወሰኸኒ። ነዕይንተይ ተንክፈኑ፣ ኩሉ ጊዜ ከም ዝርእያኻ ግበረኑ። ኣእዛይ ድምጽኻ ክሰምዓ ክፈተለይ። ንቃልካ ክእዘዞ ከአ ትብዓት ሃበኒ። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አሰተንትኖ
<p style="text-align: center;">ሰኔ</p>	<p>ኢሳ 7: 10-14, 8:10 መዝ 40: 7-11 ዕብ 10: 4-10 ሉቃ 1:26-38</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ትንቢት ኢሳይያስ 7 ብዛዕባ ምልክት ምላድ ኣማኑኤል ይዛረብና። “እንሆ ድንግል ክትጠንቡ ወዲ ከኣ ክትወልድ እያ፣ ስሙውን ኣማኑኤል ኢሳ ክትሰምዮ እያ።” ይብለና። • መዝሙር 40 ከኣ “ነቲ ናይ ምድኃን ብሰራት ኣብ ውሽጢ ልቦይ ኣይሓባእክዎን፣ እሙን ምኅንካን ምድኃንካን ነገርኩ፣ ምሕረትካን ሓቅኻን ኣብሰርኩ እምበር ኣብቲ ዓቢይ ጉባኤ ሕዝብኻ ሰቕ ኣይበልኩን። ጉይታዮ፣ ንሰኻ ምሕረትካ ኣይትክልኣኒ፣ ፍቕርኻን ሓቅኻን ኣዘውተረን ይሓልዎኒ።” ይብለና። • መልእኽቲ ናብ ዕብራይን 10 ከኣ “ከመይ ደም ኣብዑርን ዲቤላታትን ኃጢአት ኬርሕቕ ኣይክእልን እዩ። ስለዚ ኣብ ዓለም ኪመጽእ ከሎ ከምዚ ዚሰዕብ በለ፡- መሥዋዕትን መባእን ኣይደሉኻን፣ እንተኾነ ሰብነት ኣዳሎኻለይ። ብዚሓርር መሰዋዕትን ብቲ ምእንቲ ኃጢአት ዚቕርብ መባእን ባህ ኣይብለካን። ሸው ኣነ ‘ኣ ኣምላኽይ ከምቲ ኣብ መጽሓፍ ብዛዕባይ ተጻሕፉ ዘሎ፣ እንሆ ፍቕድካ ክፍጽም መጺኦ ኣሎኹ’ በልኩ።’ . . . ኢየሱስ ክርስቶስ ፍቕድ ኣምላኽ ምእንቲ ኺፍጽም ንሰብነቲ ሓንሳእ ንሓዋሩ ስለ ዝሠውዑ፣ ተቐዲሰና ኢና።” ይብለና። • ወንጌል ሉቃስ 1 ከኣ ብዛዕባ ብሥራት ልደት ኢየሱስ ክርስቶስ ይዛረብና። “እቲ መልእኽ ከኣ ‘ማርያም! ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ጸጋ ረኺብኪ ኢኺ እሞ ኣይትፍርሂ። እንሆ ክትጠንቡ፣ ወዲውን ክትወልዱ፣ ስሙ ከኣ ኢየሱስ ክትሰምደዮ ኢኺ። ንሱ ዓቢይ ኪኸውን እዩ፣ ወዲ እቲ ልዑልውን ኪበሃል እዩ። እግዚአብሔር ኣምላኽ ከኣ ዙፋን ኣቦኡ ዳዊት ኪህቦ እዩ። ንሱ ኣብ ሕዝቢ እስራኤል ንዘለዓለም ኪነግሥ እዩ። መንግሥቲ ከኣ መወዳእታ የብሉን።” ይብለና። <p>እቲ ኣብ ኦሪት ዝፍጸም ዝነበረ መሥዋዕቲ ኣብዑርን ዲቤላታትን፣ ኣምሳል ናይቲ ምሉእ መሥዋዕቲ መሰቀል ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ እዩ ዝነበረ። መሰዋዕቲ መሰቀል ክርስቶስ ጉይታና ሞራይ እዩ ኃጢአት ኬርሕቕ ዝክእል። ስለዚ እዩ ኢየሱስ ካብ ድንግል ተወሊዱ ኪድኻንና ዝመጸ። ኢየሱስ ክርስቶስ ፍቕድ ኣምላኽ ምእንቲ ኺፍጽም ንሰብነቲ ሓንሳእ ንሓዋሩ ስለ ዝሠውዑ፣ ንሕና ተቐዲሰና ኢና። ብእምነት ነቲ ዝተሰቐለ ክርስቶስ ብምዋግት ከኣ ካብ መንክሳቲ (መርዚ) ናይቲ ተጻራሪና ናይ ጥንቲ ተመን (ሰይጣን) ማለት ካብ ኃጢአት ንሓዋዩ፣ ክርስቶስ ካብ ሙታን ምስ ተንሥኡ፣ ኣብ የማን ኣቦኡ ጠቐሚጡ ንዘለዓለም ነጊሡ ይርከብ። ንሱ እዩ ናብ ኩሉ ጽድቂ ዝመርሓና። ሎሚ ንሕና ከም ደቂ መንግሥቲ ብኃጢአት ኣይንምለኽን ኢና። ካብ ጉድኒ ኢየሱስ ዝወሓዘ ደምን ማይን ናይ ጽድቂ መጋበሪታት ፈጠሩልና እዩ። ከም ደቂ ኣምላኽ ዝገብሩና ምሥጢራት ሞምቕትን፣ ሚሮንን፣ ቅዱስ ቊርባንን (ሥጋኡን ደሙን ምምጋብ)፣ ናይ ምፍቀስ ምሥጢረ ንሱኣን፣ ቅብኣተ-ሕሙማን (ቀንዲልን)፣ ከምኡውን ናይ ኣገልግሎት ምሥጢራት ክህነትን፣ ተክለልን ከም ናይ ድኻንት ጸጋታት መሰና ኮይናም ይምግቡና ኣሎ። ከምቲ ሕዝቅኤል ነቢይ ዝረኣዮ ካብ ቤት መቕደስ ዚፍልፍል ወሓዚ ማይ (ምዕ. 47) “እቲ ውሒዝ ዝኣተዎ ዘበለ ድማ ኩሉ ብሕይወት ኪነብር እዩ” ዘበሎ፣ ከምኡ በዞም ምሥጢራት ምፍቀስን ድኻንትን ኣብ ሕይወትና ይፍጸም። እሞ ኣነ፣ ንሰኻ/ኺ ካብዚ ፈልፋሊ ማይ ንሰቲዶ ኣሎና? ኣብቲ ገምገም ሩባ ዝተተኸለ ኣም ዲና? ኣብ ወወርኒ ንመግብን ንመድኃኒትን ዝኸውን ሓዲሽ ፍረ ንፈሪዶ ኣሎና? ኣብቲ ገምገም ሩባ ከም እንትከል ይገብረና (ጥምቕት፣ ሚሮን፣ ቅ.ቊርባን)፣ እቲ ፈልፋሊ ማይ ተሓጺብና ከም እንጽኢ ይገብረና (ንሱሓ፣ ቅብኣተ-ሕሙማን)፣ ተመጊብና ከም ንዓቢ ይገብረና (ሥጋኡን ደሙን)፣ ንክልኣት ንፈውሲ ይገብረና (ክህነት፣ ቃል-ኪዳን)። ካብዚ ሕይወት እዚ ከይንርሕቕ፣ ሎሚ ቃል ኣምላኽ ይምዕደና ኣሎ። ነቲ ቃል ካብ ዘይምእማና ከይንጠፍእ ንጠንቀቕ። ሎሚ ኣሎና፣ ጽባሕ ግና ሕይወትና ከም ጽላሎት ክትሓልፍ እያ። ኣብ ቕድሚ እቲ ንጉሥ ንፍርዲ ደው ክትብል እያ። ሎሚ ዘይመረጽናዮ ኣምላኽ፣ ሸው ክንመርጽ ዕድል ኣይክህልወናን እዩ። ሎሚ ንተንሥኦ ንበራብር! ንድኻንት ሕራይ ንበል! “ኣ ጉይታ ኢየሱስ! ክሰዕብካ ሕራይ እብል ኣሎኹ። ንንሱኣን ቅ.ቊርባንን ከም ዝተግህ ግበረኒ። ንጸሎትን ንቃልካ ንምፍላጥን ከም ዝተግህ ግበረኒ። ቦታ ዘርኣኻኒ መንገዲ ኪኸይድ ትብዓት ሃበኒ። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>ሠሉስ</p>	<p>ግሓ 4: 32-37 መዝ 93: 1-5 ዮሐ 3: 7-15</p>	<p>ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ግብረ ሓዋርያት 4 ብዛዕባ ማኅበራዊ ናብራ ቀዳሞት ክርስቲያን ይነግረና። “እቶም ዚኣመኑ ኹላቶም ሓደ ልብን ሓደ ሓሳብን ነበሩ፤ ብኹሉ ብርኪ ነበሩ እምበር፡ ሓደ እኳ ነቲ ገንዘብ፡ ‘እዚ ናተይ እዩ’ ዚብል ኣይነበርምን። ሓዋርያት ከኣ ብዛዕባ ትንሣኤ ጉይታና ኢየሱስ ብዓቢይ ኃይሊ ይምስክሩ ነበሩ፤ ኣብ ኩሎም ከኣ ሞገስ ነበረ። . . . ንነፍሱ ወከፍ ከኣ ከከም ዜድልዮ ይመቐልዎ ስለ ዝነበሩ ሓደ ሸጉር ኣይነበርምን።” ይብሉና። • መዝሙር 93 ከኣ “እግዚአብሔር ንጉሥ እዩ፤ ግርማን ኃይልን ለቢሱ ኣሎ፤ ንዓለም ኣብ ጽኑዕ ስለ ዝሠረታ ከኣ ኣክትናወጽን እዩ። ዝፋንካ ካብ ሞንቲ ጽኑዕ እዩ፤ ንሰኻ ካብ ዘለዓለም ኢኻ። . . . ሕግታትካ፡ ኣ እግዚአብሔር፡ ኣዝዩ ዘለዓለማዊ እዩ፤ ቤተ መቐደስካ ከኣ ንዘለዓለም ቅዱስ እዩ።” ይብሉና። • ወንጌል ዮሐንስ 3 ከኣ “ካልኣይ ክትውሉዱ ብግዲ እዩ ስለ ዝበልኩኻ ኣይትገረም። ንፋስ ናብ ዝደለዮ ይነፍሱ፤ ደሃዩ ኸኣ ትሰምዕ፤ ካበይ ከም ዚመጽእ፤ ናበይውን ከም ዚኸይድ ግና ኣይትፈልጥን ኢኻ፤ እቲ ካብ መንፈስ ዝተወልደ ዘበለ ድማ ከምኡ እዩ። . . . ብጀኻ እቲ ካብ ሰማይ ዝወረደ ወዲ ሰብ፤ ናብ ሰማይ ዝዓረገ ሓደ እኳ የልቦን። ብእኡ ዚኣምን ዘበለ ኩሉ ናይ ዘለዓለም ሕይወት ምእንቲ ኺረክብ እምበር ከይጠፍእሲ፤ ከምቲ ሙሴ ኣብ በረኻ ንተመን ዝሰቐሎ፤ ወዲ ሰብ ድማ ኸምኡ ኺሰቀል ይግባእ እዩ።” ይብሉና። <p>ከም ክርስቲያን ብሞቐትን ብቅብኣተ-ሚሮንን ናይ ኣምላኽ ኮይና ኢና። ዳግማይ ተወሊድና ኢና። ተኻፊልቲ እቲ ቅዱስ መኣዲ ክርስቶስ ኢና። ንጌጠኣት ሞይትና፡ ምስ ክርስቶስ ንሓዲሽ ሕይወት ተንሣእና ኢና። ደቂ እቲ ልዑል ኮይና ኢና። ኣብ መንግሥቱ ክንገብር ይግባና። ሕይወትና ሎሚ ከመይ ንነብሮ ኣሎና? ክርስቲያን ንጽዋዕ፡ ከም ሰዓብቲ ክርስቶስ ግና ንነብርዶ ኣሎና? ከምቶም ቀዳሞት ክርስቲያን “ሓደ ልብን ሓደ ሓሳብን” ዲና? ተኻፊልካ ምንግር ተማሂርናዶ? ንእግዚአብሔር ዝበቅዕ ኣምልኾ ነቐርበሉዶ? ኣብ ጸገባኡ ብሓደ ኣብ መኣዲ ክርስቶስ ተኻፊልቲ ዲና? ናይ ሕይወት ሕቶ ዝጸልእ ሰብ ኪዓቢ ኣይክእልን እዩ። ዝኸዶ መንገዲ ዘይፈልጥ ሰብ እዩ። ናብ ገደልውን ኪኣቲ ይክእል እዩ። ብዙሓት ካባና ክሓስቡን ክርእዩን ስለ ዘይደልዩ፡ ብካልኣት ተመሪሖም ናብ ሞፍኣት ዚኸዱ ኣለው። ሰብ ገበር ኢልና ኣይንኺድ። ነቲ ዘርብሓና ንምረጽ። ዳግም ምውላድ ማለት ንኣምላኽ ምምራጽ ማለት እዩ። ከምቲ ክርስቶስ ዘፍቀረና ከምኡ እናተፋቐርና ንምግባር ምምራጽ ማለት እዩ። ንፍቕሪ ምምራጽ ንሕውትና የሓድሶን የሞዕዮን። ካብ ባእሲ፡ ካብ ቂም ባቐል፡ ካብ ህልኻ፡ ውድድር፡ ልዕሊ ካልኣት ክትከውን ምድላይን የርሕቐና። ንርእስና ሞራይ ዘይኮነሲ፡ ነሕዋትናን ኣሓትናን ክንሓሊ ይምህረና። ንኩሉ ዝምድናታትና የሞዕዮና። ሓዲሽ ናይ ሕይወት ትርጉም ከም እንረክብን፡ ከም እንሕጎስን ይገብረና። እስከ ሕጂ ንሕሰብ፡ ኣነ ንካልኣት ኣብ ዙርያይ ዘለዉ ሰባት (ኣብ ሥድራቤትና፡ ኣብ ሥራሕ፡ ኣብ ቍምሰና) ከካፍሎም ዝክእል፡ እንታይ ኣምላኽ ዝሃበኒ ጸጋ ኣሎ? እዚ ንገንዘብ ዝምልከት ሞራይ ኣይኮነን። ጉልበና፡ ፍልጠትና፡ ክእለትና፡ ጊዜና ክኸውን ይክእል እዩ። ብፍላይ ብከመይ ፍቕርና ክንገልጸሎም ከም እንክእል ምሕሰብ ማለት እዩ። ንኣብነት፡ ካባና ዝደልይዎ፡ ግዜ ክንህቦምን፡ ክነዘራርቦም፡ ክንሰምዖምን፡ ክነዘናግዖምን ሞራይ ኪኸውን ይክእል እዩ። ሎሚ ነጊሡ ዘሎ ኣተሓሳስባን ኣካደይዳን ናብ ርእሰኻ ዘትኮረን ዝተሓጸረን ሕይወት እዩ። ውልቃውነት ነጊሡ ይርከብ። ሰብኣይን ሰበይትን ከይተረፈ ንምዝርራብ ጊዜ ዝሰእኑ ይመስሉ። ሞባይል (ሶሽያል ሚዲያ)፡ ቪዲዮ ጸወታት፡ ተለቪዥኖን፡ ዜናታት ግለምን ትንፋስ ኣይህቡናን ኣለው። ናይ ኣምላኽ ይኹን ናይ ኣሕዋትና ፍቕሪ ከኣ ዝኹሰኩሶ ስኢኑ ይቐምስልን ይሓርርን ኣሎ። ሎሚ እምበኣር ናብ ፍቕርን፡ ናይ ሓባር ሕይወትናን ኣትኩርና፡ ከም እንደገና ንጉይታ ክንተክሎ ቃል ኣምላኽ ይዕድመና ኣሎ። “ኣ ጉይታ ኢየሱስ! ነታ ሰማያዊ ቤትካ ሓዲካ ናብ ምድሪ መጸእካ ዝተኸልካልና ተኸሊ ፍቕሪ፡ ኣነ ክኸብላን ክኹሰኩላን ሓይሊ ሃበኒ። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንጥብ	አስተንትኖ
<p style="text-align: center;">ረቡዕ</p>	<p>ግላ 5: 17-26 መዝ 34: 2-9 ዮሐ 3: 16-21</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ግብረ ሓዋርያት 5 ከአ ብዛዕባ ሰደት ሓዋርያት ይነግረና። “ሸው እቲ ሊቀ ካህናትን እቶም ምስኡ ዝነበሩ ወገን ሰዳቕቲታን ቅንኣት መለእም ተንሥኡ። ኂዞም ድማ ኣብ ቤት ማእሰርቲ ኣእተዉዎም። መልእኽ እግዚአብሔር ግና ብለይቲ ነቲ ማዕጾ ቤት ማእሰርቲ ኣርሕዩ ንወፃኢ ኣውፅኦም። ‘ኪዱ ኣብ ቤት መቐደስ ደው ኢልኩም ነዚ ቃል ሕይወት ንሕዝቢ ንገሩ’ በሎም። ሓዋርያት ነዚ ምስ ሰምዑ፣ ኢጋ ጽባሕ ምስ ኮኑ ናብ ቤት መቐደስ ኣትዮም መሃሩ።” ይብሉና።” • መዝሙር 34 ከአ “ንእግዚአብሔር በቲ ዝገበሮ ከመሰግና እየ፣ ዋቕዓት ነዚ ሰሚዖም ኪሕጉሉ እዮም። . . . መልእኽ እግዚአብሔር ኣብ ዙርያ እቶም ንእግዚአብሔር ዚፈርህዎ ደሰፍሮ፣ ካብ ድንገት ከአ የናግሮም። እግዚአብሔር ሠናይ ምዃኑ ዋዓሙን ረእዩን። ኣብኡ ዚውክል ሰብ ዕውት (ብፁዕ) እዩ። ነቶም ዚእዘዘዎ ገለ ኣይጎድሎምን እዩ እዮ፣ እቲም ቅዱሳን፣ ንእግዚአብሔር ኣምልኽዎ።” ይብሉና። • ወንጌል ዮሐንስ 3 ከአ “በቲ ሓደ ወዱ ዝእመነ ዘበለ ኹሉ ናይ ዘለዓለም ሕይወት ምእንቲ ኹረክብ እምበር ከይጠፍእሲ፣ ኣምላኽ ንወዱ በጃ ክሳብ ዚህብ ክሳብ ክንድዚ ንዓለም ኣፍቀራ። . . . ብርሃን ናብ ዓለም መጸ፣ ደቂ ሰብ ግና ግብርም ክፋኡ ስለ ዝኾነ ካብ ብርሃን ጸልማት ፈተዉ። ምኽንያቱ እቲ ክፋኡ ዚገብር ዘበለ ኹሉ እቲ ግብሩ ምእንቲ ኹይግለጽ ብርሃን ይጸልእ እምበር ናብ ብርሃን ኣይመጽእን እዩ።” ይብሉና። <p>ኢየሱስ ከም ብርሃን ናብ ዓለም መጸ። ብዙሓት ካብ ደቂ ሰብ ግና እቲ ትምህርቱ ምስቲ ዝነበርዎ ሕይወት ስለ ዘየሳዩ ይነጽግዎ። ቀደም ከመኡ፣ ሎሚውን ከምኡ ዝነጽግዎ ሰባት ብዙሓት እዮም። ደቂ ሰብ ንርእሱና ከነምልኽን ከም ድላይና ክንከይድን ኢና እንደሉ። ንሃብትን ሥልጣንን ናይዛ ዓለም ክንጭብዎ ከአ ንጽዕር። ኩሉ ጸዕርና ናብዛ ሓጸር ናይ ምድሪ ሕይወት ዝጠመተ እዩ። ኢየሱስ ነዚ ጊጉይ ኣጠማምታ ክቐይርን ነቲ ቅጥዕ መንገዲ ከትሕዞን እዩ መጺኡ። ንሱ ‘መንገድን ሓቅን ሕይወትን’ እዩ። ዓለም ግና ኣብ ሓሶትን ምትላልን ዝተሓንጸት እያ። ኣብ መወዳእታ ድማ ናብ ሓቕኛ ሓጎስ ኣይተብጽሓናን እያ። ኢየሱስ ነዚ ሓቂዚ ከብርሃልና እዩ ዝመጸ። ኃጢአት ዝወረሶ ሕይወት ሓዘ፣ ወዲ ሰብ ብባዕሉ ዋራይ ጽቡቕ እንታይ ምዃኑ ክፍፈልጥ ኣይክእልን እዩ። ኣብ ጸልማት ስለ ዘሎ፣ ዝኸደ መንገዲ ኪፈልጥ ኣይክእልን እዩ። ስለዚ እዩ ኣምላኽ ንወዱ ኢየሱስ ምእንታና ዘወፈየ። ኣምላኽ ኣባና ዘለዎ ፍቕሪ መወዳእታ ከም ዘይብሉ በዚ ኢና እንፈልጥ። ኢየሱስ ንሥጋ ንዓለም ንሰይጣን ኣብ ክንዳና ስለ ዝሰዓረ፣ ንሕና ካብ ማእሰርትና ኣምሊጥና ክንወጽእ ንክእል። ሎሚ ንክርስቶስ ብምእማንን ብምሰዓብን ድኒንና ኢና። ኢየሱስ መንግሥቲ ተኸሎልና እዩ (ቤተክርስቲያን)። ንሳ ምሕረት ኣምላኽ ንኩሎም ደቂ ሰባት ትዕድል። ሓዋርያት ነዚ መንግሥቲ እዚ ንምስፋሕን፣ ስለ ክርስቶስ ንምምስካርን ክሳብ ማእሰርቲ ኪበጽሑ ንርእዮም ኣሎና። ኣብ ምስፋሕ እዛ መንግሥቲ እዚ ከአ ሰማያዊያን ሓይልታት (መልእኽትን፣ ቅዱሳንን) ምስኣቶም ሓበርም ኪፃዩ ንርእኦ ኣሎና። እቲ መልእኽ ንሓዋርያት ካብቲ ቤት ማእሰርቲ ኣውጺኡ ‘ኪዱ ኣብ ቤት መቐደስ ደው ኢልኩም ነዚ ቃል ሕይወት ንሕዝቢ ንገሩ’ ከም ዝበሎም ንርእኦ። ኣምላኽ ኩሉ ሕዝቢ ኪድግን ከም ዝደለ የርእየና። ሎሚ እውን ከይተረፈ፣ መልእኽ እግዚአብሔር ኣብ ዙርያ እቶም ንእግዚአብሔር ዚፈርህዎ ከም ዝሰፍርን ካብ ድንገት ከአ ከም ዘናግሮምን ኣይንረሰዕ። እግዚአብሔር ሠናይ ምዃኑ ንሕናውን ንዋዓምን ንርእዮን። ኣብኡ እንተ ተወከልና ኣብ ሕይወትና ክንዕወት ኢና። ፍቕሪ ኣምላኽ ዝጠዓመ ዋራይ እዩ ክምስክረሉ ዝክእል፣ ንካልኣት ምእንቲ ኪፈልጥ ከአ ክነግሮም ዝሕጉሱ፣ ኣኑ ንሰኻ/ኸ ኣበይ ኣሎና? ትርጉም እምነትናን ዕቤቱን ፈለጥናዮዶ? ካብ ኣምላኽ ወጸኢ ሕይወትና ትርጉም ከም ዘይብሉ ኣስተውዒልናዶ? ሎሚ ነቲ ብርሃን ክርስቶስ ልብና ንክፈተሉ፣ “ኣ ጉይታ ኢየሱስ! ብርሃንካ ኣብ ኣእምሮይን ኣብ ልቤይን ኣብርሃለይ። ዚኸደ መንገዲ ከም ዝፈልጥ ግበረኒ። ንሕጅን ንዘለዓለምን ዘሓጉሰኒ ሕይወት ከም ዝመርጽን ዝሰዕብን ግበረኒ። እግዲ!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>ሐምሳ</p>	<p>ግሐ 5፣ 27-33 መዘ 34፣ 2, 9, 17-20 ዮሐ 3፣ 31-36</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ግብረ ሓዋርያት 5 ከአ ብዛዕባ ምስክርነት ሓዋርያት ይነግረና። “እንሆ ብሰም እዚ ሰብ እዚ ከይትምህሩዶ አጽኒዕና ኣይከልከልናኩምን? . . . ጲዋርሰን ሓዋርያትን ግና ከምዚ ኢሎም መለሱሎም፡- ‘ካብ ንሱብሲ ንኣምላኽ ምእዛዝ እዩ ዚግባእ። እቲ ንሱኻትኩም ኣብ ዕንጨይቲ ሰቓይኩም ዝሰቐልኩምዎ ኢየሱሱ፣ ኣምላኽ ኣቦታትና ኣተንሥእ። ንእሱራኤል ንሱኣን ኅድገት ኃጢአትን ምእንቲ ኺወሃቦሲ ኣምላኽ ንኣኡ መራሕን መድኃንን ገይሩ ናብ ዮግቲ ልዕል ኣበሎ። ንሕና ናይዚ ነገር እዚ ምስክር ኢና፣ እቲ ኣምላኽ ነቶም ዝእዘዘዎ ዚህበም መንፈስ ቅዱስውን ምስክር እዩ።” ይብለና። • መዝሙር 34 ከአ “ንእግዚኣብሔር ቦቲ ዝገበር ከመስግኖ እዩ፣ ጥቕዓት ነዚ ሰሚዖም ኪሕጉሱ እዮም። . . . ጳድቃን ናብ እግዚኣብሔር የእውዩ፣ ንሱ ድማ ይሰምዖም፣ ካብ ኩሉ መክራኣም የናግፎም። . . . ናይ ጳድቕ መክራ ብዙኅ እዩ፣ እግዚኣብሔር ግና ካብ ኩሉ የናግፎ።” ይብለና። • ወንጌል ዮሐንስ 3 ከአ “እቲ ካብ ላዕሊ ዚመጽእ ንሱ ልዕሊ ኹሉ እዩ፣ እቲ ካብ ምድሪ ዝኾነ ከአ ምድራዊ እዩ፣ ናይ ምድሪውን ይዛረብ፣ እቲ ካብ ሰማይ ዚመጽእ ግና ንሱ ልዕሊ ኹሉ እዩ። . . . ኣቦ ንወዱ የፍቅር እዩ ፣ ኩሉ ነገር ከአ ኣብ ኢዱ ሃቦ። እቲ ወልድ ዝኣምን ናይ ዘለዓለም ሕይወት ኣለዎ፣ እቲ ብወልድ ዘይኣምን ግና ቕጥዓ ኣምላኽ ደኣ ኣብኡ ይነብር ኣምበር ንሕውት ኣይክርእያን እዩ።” ይብለና። <p>ኣምላኽ ብዛዕባ ብሥጋ ንምንባር ዘድልየና ነገራት ኣጸበቐ ይፈልጥ እዩ። ኣምላኽ ሰብ ካብ መጀመርያ ክፈጥር ከሎ፣ ኣብ ገነት ስፍራ እዩ ዘቐመጦ። ብሥጋ ንኸበልዕን ንኸሰትን ጥራይ ግና ኣይፈጠሮን። ኣምላኽ ንሱብ ብኣምሳሌን ብመልክዑን ስለ ዝፈጠሮ፣ ከም ውሉዱ ብፍቕሪ ምስኡ ይራኸብን ይዋሳእን ይነብርን ከአ ነይሩ። ገነት ብዘይ ኣምላኽ ገነት ክኸውን ኣይኽእልን እዩ። ከመይ ብኃጢአት ምኽንያት ወዲ ሰብ ካብ ኣምላኽ ምስ ረሓቐ እዩ፣ ገነት ብኡንብኡ ዝጠፍአት። ናይ ክርስቶስ ካብ ሰማይ ናብ ምድሪ ምምጻእ ከአ ነታ ዘጥፋእናዮ ገነት ይመልሰልና። ንሱ ኣማኑኤል ወይ ኣምላኽ ምሳና ስለ ዝኾነ፣ ንኢየሱስ ኣብ ሕይወትና ምቕባሉ ናይ ገነት ሓጎስ ይሕደስ ማለት እዩ። ነዚ ጸጋ እዚ ነጺግና ዘሓጉሱ ሕይወት ክህልወና ኣይኽእልን እዩ። ንቕጥዓ ኣምላኽ ዝተገባእና ጥራይ ኢና እንኸውን። እሞ ሎሚ ንኢየሱስ ክንመርጽ ንዕደም ኣሎና። ንመንገድታቲ ኣብ ቃሉ ክንረኽቦን ክንሰዕቦን ንጽዋዕ ኣሎና። ልብና ንኸፈተሉ። ነቲ ብሥጋ ዘሎና ብመንፈስ ክንቅድሶን ክንባርኾን፣ ብዓይኒ ኣምላኽ ክንጥቀመሉን ንጽዋዕ ኣሎና። ስለዚ ንሱኣን ኅድገት ኃጢአትን ምእንቲ ክንረኽብሲ፣ ናብ ኢየሱስ ንመለስ። መስክርቲ ምሕረት ኣምላኽ ንኹን። ቦቲ ኩሉ ጊዜ ኣምላኽ ዝገብረልና ሠናይ ነገራት ከአ ከነምስግኖ ይግብእና እዩ። ኣብ መነሳብር ዓለም ናይ ሕይወት ፈተና ዘይተርፍ እዩ። ምስ ኣምላኽ እንተ ኾይንና፣ ንፈተና ወይ መክራ ምስጋራ ክንክእል ኢና። ንሱ ስለ ዝገለጸና፣ ግብ ዝበለ ጸልማት ብዘለዎ ርባ እኳ እንተ ኸድና፣ እግዚኣብሔር ምሳና ስለ ዘሎ ብክፋእ ኣይንፈርህን ኢና። ናይ ሎሚ ቃል ኣምላኽ፣ ንምስክርነት ከአ ይጽውዓና ኣሎ። ብዛዕባ ክርስቶስ ኣብ ሕይወትና ዝገበር ንካልኣት ክንገልጽ የተባብዓና ኣሎ። ዓለም ብዛዕባ ናይ ክርስቶስ ጣዕሚ፣ ሕያውነትን፣ ካብኡ ዝወሃበና በረኸትን ጸጋን ክንዛረብሉ ኣይትደልን እያ። ንሓዋርያት፣ ብዛዕባ ኢየሱስ ከይዛረቡ ወይ ቦቲ ኃያል ሰሙ ገለ ከይገብሩ፣ ክኸልክልዎም ንርእኡ ኣሎና። ንሓቶም ግና ንምእሳርቲ ከይፈርህ፣ ‘ካብ ንሱብሲ ንኣምላኽ ምእዛዝ እዩ ዚግባእ’ ዚብል ተባዕ መልሲ እዮም ዝሃብዎም። ንኣይ፣ ንኣኻ/ኺ ብክርስቲያናዊ እምነትና ከይንዛረብ ወይ ከይንጻዩ ክኸልክሉና ዝደልዩ ሰባት የጋጥሙናዶ? እንታይ መልሲ ንህበም? ተባዕ መልሲ ምእንቲ ክንህብ ክንክእል፣ ምስ ኢየሱስ ጥቡቕ ዝምድና ክህልወና የድለ። እሞ ምስ ኢየሱስ ዘሎና ዝምድና ብግቡእ ንኹስኩሶ። “ኣ ጉይታይ ኢየሱስ! ናባኻ ኣቕርበኒ። ጸጋ መንፈስ ቅዱስ ኣብዝሓለይ፣ ክምስክረልካ ትብግት ወሰኸኒ። እምነተይ ንምግላጽ ከም ዘይፈርህ ግበርኒ። ቦቲ ምስኻ ዘሎኒ ፍቕሪ ከም ዘይሓፍር ግበርኒ። እሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
-----	-----	--------

ዓርቢ	<p>ግላ 5: 34-42 መዝ 27: 1, 4, 13-14 ዮሐ 6: 1-15</p>

ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?

- ግብረ ሕዋርያት 5 ከአ “ንሓዋርያት ኪቀትልዎም ደለዩ። እንተኾነ ሓደ ገማልያል ዝሰሙ ፈሪሳዊ፣ መምህር ሕጊ ብኹሉ ሕዝቢውን ክቡር፣ . . . ‘ኣቲም ሰብ እስራኤል! ብዛዕባ እዚ ኣብዞም ሰባት እዚ ኣቶም ክትገብርዎ እትሓሰብዎ ዘሎኹም ነገር ተጠንቀቐሉ። . . . ሕጂ ከአ እንግረኩም ኣሎኹ፣ ዝዎ ሰባት እዚ ኣቶም ጎደግዎም፣ ኣይትተንክፍዎም፣ እዚ ምኽሪ እዘን እዚ ግብረ እዘን ናይ ሰብ እንተ ኾይኑ ኪፈርስ እዩ። ናይ ኣምላኽ እንተ ኾይኑ ግና ዝዎ ሰባት እዚ ኣቶም ከተጥፍእዎም ኣይትክእሉን ኢኹም፣ ምስ ኣምላኽ ምብኣስ ከይተነኩም፣’ ነቲ ምኽሩ ተቐበልዎ፣ ንሓዋርያት ጸዊዎም ገረፍዎም። ብሰም ኢየሱስ ከይዛረቡ ኣዚዞም ከአ ኃደግዎም። ንሓቶም ግና ምእንቲ ስሙ ውርደት ንምቕባል ብቐዓት ኾይናም ስለ ዝተረኽቡ ካብቲ መጋበእያ እናተሓገሱ ወፀ።” ይብለና።
- መዝሙር 27 ከአ “እግዚአብሔር ብርሃነይን ምድኃነይን እዩ፣ ካብ መን ደኣ እዩ ዝፈርህ? እግዚአብሔር ኃይሊ ሕይወተይ እዩ፣ ካብ መንክ እዩ ዝሰምብድ? . . . ንእግዚአብሔር ሓንቲ ነገር እልምኖ ኣሎኹ፣ ጽባቕ እግዚአብሔር ንምርኣይ፣ ኣብ መቐደሱውን ክደልዮ፣ ምሉእ ዕድመይ ኣብ ቤት እግዚአብሔር ክክብር እልምን ኣሎኹ። . . . ኣነ ንለውሃት እግዚአብሔር ኣብዚ ምድሪ እዚ ብሕይወት ከሎኹ ከም ዝርእዮ እኣምን እዩ። ብእግዚአብሔር ተሰፎ፣ በርትዕ! ልብኻ ቐጥ ይበል፣ ኣጆኻ፣ እው ብእግዚአብሔር ተሰፋ ግበር።” ይብለና።
- ወንጌል ዮሐንስ 6 ብዛዕባ ኢየሱስ ኃሙሽተ ሸሕ ሰብ ከም ዘጽገበ ይነግረና። “ኢየሱስ ከአ ‘ነቶም ሕዝቢ ኮፍ ኣብልዎም’ በለ። . . . ቀጽሮም ከአ ኃሙሽተ ሰብኡት ኣቢሎም ነበሩ። ኢየሱስ ነተን ጎጎታት ኣልዒሉ፣ ኣመሰገኑ ነቶም ዝተቐመጡ ሃቦም፣ ካብቲ ዓሃታት ከአ ከምኡ ከከም ዚደልይዎ መቐሎም። ምስ ጸገቡ ድማ ንደቀ መዛሙርቲ ‘ሓንቲ እኳ ኹይትጠፍእ፣ ነቲ ዝተረፈ ቐርሰራስ ኣክብዎ’ በሎም። . . . ዓሣርተው ክልተ መሶብ ቀርሰራስ መልኡ። እቶም ሕዝቢ ከአ ነቲ ኢየሱስ ዝገበር ትእምርቲ ርእዮም ‘እዚ ብሓቂ እቲ ናብ ዓለም ኪመጽእ ዘለዎ ነቢይ እዩ’ በሎ።” ይብለና።

ናይ ሎሚ ወንጌል፡ ኢየሱስ እቲ ኬጽግበና ዚክእል ኃያል ኣምላኽ ምዃኑ ይገልጸልና ኣሎ። ንሕይወትና ብሓቀኛ ሕገስ ኪመልእ ዚክእል ንሱ ጥራይ እዩ። ‘ሕይወት ብምልኣት’ (ዮሐ 10:10) ኪህበና እዩ መጺኡ። እቲ ጎጎን ዓላን ናይ ሕይወትና ድሌታት ዘመልክት ኮይኑ፣ ኢየሱስ ባሪኹ ምስ ዝህበና ሓጎስና ወይ ዕግበትና ከም ዝበዝሕ የርእየና። ከምቲ ኢየሱስ ነታ ሳምራዊት ሰበይቲ “ካብቲ ኣነ ዝህቦ ማይ ዚሰቲ ግና፣ እቲ ኣነ ዝህቦ ማይ ኣብኡ ንዘለዓለም ሕይወት ዚፍልፍል ዓይኒ ማይ ኪኾነሉ እዩ እምበር ንዘለዓለም ኣይክጸምእን እዩ” (ዮሐ 4:14) ዝበላ እዩ። እዚ እቲ ኢየሱስ ኣብ ሕይወትና ክመርሕ ምስ ከኣለ ዝፍጸም ለውጢ እዩ። ዕግበት ወይ ሓጎስ ካብ ግዙፍ ነገራት ምርኮብ ዝርኮብ ኣይኮነን፣ ከመይ፡ ‘ሰብ ብኹሉ ቃል ኣምላኽ እምበር፡ ብእንገራ ጥራይ ኣይነበርን እዩ’ (ሉቃ 4:4)። ስለዚ ሎሚ ቃል ኣምላኽ ናብ ክርስቶስ ክንመጽእ ደጊሙ ይዕድመና ኣሎ። ኣነ፡ ንሰኻ/ኺ ኣብ ልብና ንኢየሱስ ዝኸውን ቦታ ኣሎናዶ? ኣብ መዓልታዊ ሕይወትና ንኣኡ ንሓሰብዶ? ኣብ መደባትን ውሳኔታትን ሕይወትና ነገፍሎዶ? ኣብ ሕይወትና ኢየሱስ መራሕ ድዩ ወይስ ተዓዛቢ? ወይስ ነቲ ጊጉይ ውሳኔታትና ወይ ዘበላሸናዮ ነገራት ንክዓርየልና ኢና እንጽውዎ? ንኣምላኽ ዘየኸብር ሕይወትን ኣካይዳን ክንሰዕብ ጸኒሕና፡ ገለ ምስ ጸበበና ንኣምላኽ ካብ ሳዕቤናት ተግባራትና ንኬድሕናዶ ንጽውዎ? ኢየሱስ ኩሉ ዝፈልጥን ኩሉ ዝክእልን ክንዲ ዝኾነ፡ ንሱ ንሕይወትና እንተ ዝመርሕዶ ኣይምሐሸናን? ናይ ገማልያል ሓሳብውን ዓቢይ ምኽሪ ይህበና ኣሎ። ኣብ ሕይወትና ብዙሕ እንቃለሶ ነገራት ኣሎ። ኣብ ሕይወት ቤተክርስቲያን፡ መንፈስ ቅዱስ ብብዙሕ መንገድታት ይዓዩ እዩ። ብፍላይ ሓዲሽ ነገራት ኪጅምር ከሎ፡ ንምቕዋሙ ብዙሕ ግዜ ንህንደድ ኢና። ንክንቲ ከይንደክም ይነግረና ኣሎ። ኩሉ ጊዜ ምስ ኣምላኽ ክንገግዝ እቲ ዝሓሸ ምኽሪ እዩ። ምንጩ፡ ካብ መን ምዃኑ ኣቐዲምና ከነሰተውዕለሉ ይግባእ። ‘ናይ ሰብ እንተ ኾይኑ ኪፈርስ እዩ። ናይ ኣምላኽ እንተ ኾይኑ ግና . . . ከተጥፍኦ ኣይንክእልን’ ኢና። ካልእ ሎሚ እንመሃር ነገር፡ ኣብ እግዚአብሔር ኩሉ ጊዜ ምውካል ከም ዘድልየና እዩ። ኣነ፡ ንሰኻ/ኺ ንለውሃት እግዚአብሔር ኣብዚ ምድሪ እዚ ብሕይወት ከሎና ከም እንርእዮ ክንኣምን የድልየና። ኩሉ ጊዜ ብእግዚአብሔር ተሰፋ ክንገብርን ቃሉ የተባብዓና ኣሎ። ስለዚ ኣጆና ኣብ ፈትና ንበርትዕ! ልብኻ ቐጥ ይበል፣ እው ብእግዚአብሔር ተሰፋ ንግበር። “ኣ ጉይታ ኢየሱስ! ሕይወተይ ብኣኻ ከም እትግግብ ግበራ!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p style="text-align: center;">ቀዳም</p>	<p>ግሓ 6፡ 1-7 መዝ 33፡ 1-5, 18-19 ዮሐ 6፡ 16-21</p>	<p>ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ግብረ ሓዋርያት 6 ብዛዕባ ሹብዓተ ዲያቆናት ከም ዝተመርጹ ይነግረና። “ሹቡ እቶም ዓሠርተ ክልተ ሓዋርያት ንኹሎም ደቀ መዛሙርቲ ኣኪቦም፣ ‘ንሕና መአዲ ኸንሠርዕ ክንብል ቃል ኣምላኽ ምስባኽ ክንኃድግ ኣይግብእናን እዩ። ስለዚ ኣቶም ኣጎዋትና ካብኻትኩም ብጽቡቕ ዝተመስከረሎም መንፈስን ሞቡብን ዝመልኦም ሹብዓተ ሰብኣይ ጎረቤ፣ ዝዚ ጉዳይ እዚ ከኣ ክንምዘዘም። ንሕና ግና ኣብ ጸሎትን ኣብ ምምሃር እዚ ቃል እዘን ክንጽመድ’ በልዎም። . . . ዝዚኣተም ኣብ ቅድሚ ሓዋርያት ኣቕረብዎም፣ ንሳቶም ጸለዩሎም፣ እእዳዎም ከኣ ኣንበሩሎም።” ይብለና። • መዝሙር 33 ከኣ “እቶም ጸድቃን፣ ቡቲ እግዚኣብሔር ዝገበሮ እልል በሉ፣ ኣቶም እትእዘዘዎ ንእግዚኣብሔር ክተመስግንዎ ይግባእ እዩ። ንእግዚኣብሔር ብመሰንቅ ኣመስግንዎ፣ ዓሠርተ ኣውታር ብዘለዎ በገና ዘምሩሉ። . . . ቃል እግዚኣብሔር ኩሉ ሓቂ እዩ፣ ተግራባሩ ኩሉውን እሙን እዩ። እግዚኣብሔር ጽድቅን ፍትሕን ይፈቱ፣ ምድሪ ኸኣ ብምሕረቲ ምልእቲ እዩ።” ይብለና። • ወንጌል ዮሐንስ 6 ብዛዕባ ኢየሱስ ብማየ ማይ ከም ዝኸደ ይነግረና። “ምስ መሰየ ደቀ መዛሙርቲ ናብ ባሕሪ ወረዳ። ኣብ ጃልባ ደይቦም ከኣ ናብቲ ሰግር ባሕሪ ናብ ቅፍርናህም ኣቢሎም ከዳ። ጸልሚቲ ነበረ። ኢየሱስውን ናብኣቶም ገና ኣይመጸን ነበረ። እቲ ባሕሪ ግና ብርቱዕ ህቡባ ንፋስ ስለ ዝነፈሰ ይናወጽ ነበረ። ኃሙሽተ ወይ ሸዱሽተ ኪሎመተር ኣቢሎም ምስ ከዳ፣ ኢየሱስ ብማየ ማይ ኣናኸደ ናብታ ጃልባ ኪቐርብ ከሎ ርእዮምዎ ፈርሁ። ንሱ ግና ‘ኣነ እዩ፣ ኣይተፍርሁ’ በሎም። ሹቡ ናብ ጃልባ ከይይብዎ ደለዩ፣ እታ ጃልባ ኸኣ ብኡንብኡ ናብቲ ዚኸድዎ ዝነበሩ ምድሪ በጽሑት።” ይብለና። <p>ኢየሱስ ነቲ ዝተኸሎ መንግሥቲ እግዚኣብሔር፣ ብድሕራኡ ሓዋርያቲ ክገልጹን ክመርሖን ሕድሪ ሂቡ ምእንቲ ክገድፈሎም የሰናድዎም ከም ዝነበረ ንርእዩ። ምስኡ ንሠለስተ ዓመታት ከይተፈልይዎ እንዳነበሩ፣ ካብ ቃሉን ካብ ተጋባራቱን ይመሃሩ ነበሩ። ቡብኸልተ ከኣ ኪሰብኩን ኪምህሩን ሕሙማት ኪፍውሱን ይሰደም ነበረ። ልዕሊ ኹሉ ንሱ እቲ ኪመጽእ ዝነበሮ መሲሕን ወዲ ኣምላኽን ምዃኑ ምእንቲ ኪፈልጡ፣ ሰብ ኪገብሮ ዘይኸእል ትእምርትን ሓይልን ኣብ ቅድሚ ኣዕይንቶም ይፍጽም ነበረ። ንሕገ ተፈጥሮ ደጋጊሙ ክእዘዝ ንርእዩ። ትማሊ ንኣሸሓት ሰባት ንውሑድ እንጌራ ባሮኹ ከጸግቦም ንማዕበላት ዝዘጹ ከህድኡምን ርእዮም። ሎሚ ከኣ ኣብ ባሕሪ ብማየ ማይ ኪኸይድ ይርእይዎ። ናይ ብሓቂ ጉይታ ኩሉ ፍጥረት ከም ዝኸነ ብተግባር ኣእዳዉ የርእዮም። ጸኒሖም ንሓይሊ ሞት ሰዒሩ ኪትንሥእ ከኣ ክርእይዎ እዮም። ኣምላኽ ኣብ ሞንጎ ሰቡ እቲ ነቢይ ኢየሱስ ዝተሃረበሉ ‘ኣማኑኤል’ እዩ። ዝዚ ዝረእይዎን ዝሰምዕዎን ሓቂ እዮም ንዓለም ዝመስኩሩ። “ኢየሱስ ወዲ ኣምላኽ እዩ፣ ንሱ እቲ ካብ እግዚኣብሔር ዝተላእከ መድኃኒ ዓለም እዩ፣ ንሱ ሞት ክኣሰር ዘይከኣለ ሕያው እዩ” እናበሉ ነቲ ዝመሃሮም ሓቂታት ይነግሩና። ነቶም ካልኣት ሰዓብቶም ድማ ነቲ ተልእኮኦም ኪብጽሑ ብገድኡም ይልእክዎም። ሎሚ ዲያቆናት ኪምዘዙ ንርእዮም ኣሎና። ኣብ ቤተክርስቲያን ዝተፈላለዩ ኣገልግሎታት ኣሎ። ገለኡም ሓዋርያት እዮም፣ ገለኡም ሰበኻቲ ወንጌል፣ ገለ መማህራን፣ ገለ ኣመሓደርቲ፣ ገለኡም ናይ ምሕረት ኣገልግሎት፣ ካልኣት ድማ ቡቲ መንፈስ ቅዱስ ዝዓደሎም ውህበታት ነታ መንግሥቲ ኣምላኽ ይኣልይዎን ይሓንጽዎን ኣሎዉ። ምድሪ ኸኣ ብፍቕሪ እግዚኣብሔርን ብምሕራቱን ምልእቲ ምእንቲ ክትኸውንን፣ ኩሉ ሰብ ናብ ድኅነት ምእንቲ ኪበጽሕን፣ ቤተክርስቲያን ክሳይ ዳግማይ ምጽኣት ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ከይሰልከዩት ክትሠርሕ መንፈስ ቅዱስ ይመርሓ ኣሎ። ኣኔ ንሰኻ/ኪ ከኣ ኣብዚ ናይ ድኅነት ሥራሕ ግደ ኣሎና። ውህበትና ኣለለና እጃምና ክከበርክት ሰንዱዎት ክንከውን ይግባእ። ከም ክርስቲያን እንታይ ኣገልግሎት ትህብ ኣሎኻ/ኺ? እቲ ክቐበል ሞራይ ዝነበር፣ ተቐቢሉ ዘየከፍል ሕይወት የብሉን። ከመይ ክርስትና ፍቕሪ እዩ። ፍቕሪ ከኣ ኣብ ምሃብ እያ እትዓቢ። ትንፋሳ ንሱ እዩ። ስለዚ ካብ ቤትና ጀመርና ንኸነገልግል ንተዓጠቕ። እቶም ሎሚ ብትሕትና ዘገልግሎ ጽባሕ ኣብ መንግሥቲ ኣምላኽ ዓበይቲ ኪበሃሉ እዮም። “ኣ ኢየሱስ ጉይታይ! ብትሕትና ምግልጋል መሃረኒ። ክብሪ ደቂ ሰብ ከይተጸበኹ ክገልግልካ ምሃረኒ። ኣብ ዘሎኒ ኣገልግሎት ኣጽንዓኒ። ዕርፊ ሕዘ ንድሕሪት ከይጥምት ደግፊኒ። እሚን!”</p>

መዓልታዊ አስተንትኖ ቃል አምላኽ - ዘትንሣኤ 3ይ ሰሙን

ብዶ/ር ክፍለየሱስ ዓንደማርያም

መዓልቲ መዓልቲ ንገለ ደቃይቕ ነዘም ነንመዓልቲ ተዳልዮም ዘለዉ ንባባት ብምንባብን ብምስትንታንን ቅሳነትን ሰላምን ኣብ ሕይወትና ኪሰፍን እዩ። “ንጎ መንፈስ ቅዱስ ነዚ ቃል እዚ ኣንቢቦ ክኣምኖን ኣብ ልቦይ ከሕድርን ጸጋኻ ሃበኒ!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ 3ይ ሰንበት ዘትንሣኤ
ሰንበት	ቆሎ3: 6-13 1ዮሐ2: 20-ፍ ግሓ10: 37-50 1ዮሐ6: 35-52	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል አምላኽ ንነፍስና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> መልእኽቲ ጳውሎስ ናብ ሱባ ቆላሲያስ 3 ብዛዕባ ቅድስና ይዛረብና። “ንሰንበትኩም ቀደም ነዚ ነገራት እናገበርኩም ትነብሩ ነይርኩም። ሕጂ ግና ንሰንበትኩም ካብ ቀጥዓ፣ ካብ ሕርቃን፣ ካብ ክፍኣት፣ ሰም ሰብ ካብ ምጽላም፣ ካብ ዘጸይፍ ዘረባ ዘበለ ኹሉ ርሓቕ። ከምኡውን ነቲ ኣረጊት ሰብነት ምስ ኩሉ ግብሩ ቐንጠጥኩም፣ ነቲ ንእኡ ምእንቲ ኺፈልጥ እቲ ፈጣሪኡ በርኢያኡ ዚሕድሶ ዘሎ ሰብነት ዝለበሰኩም ስለ ዝኾንኩም ንኣድሕድኩም ኣይትተሓሳስዉ። . . . እምበኣር አምላኽ ከም ዝኃረየም ቅዱሳንን ፍቁራትን ሕዝቢ ኺንኩም ምሕረት፣ ለውሃት፣ ትሕትና፣ ሕይወት፣ ትዕግሥቲ ልበሱ። ንኣድሕድኩም ተጸዋወሩ፣ ኣብ ሞንጎኩም ቅር ዜብል እንተሉ ይቕረ ተበሃሉ።” እናበለ ይምዕደና ኣሎ። 1ይቲ መልእኽቲ ዮሐንስ 2 ከአ “ንሰንበትኩም ድማ ካብቲ ቕዱስ ዝኾነ ቕብኣት ኣሎኩም፣ ንኹሉውን ትፈልጥዎ ኢኹም። . . . እቲ ንወልድ ዚኣምን፣ ነቦ ይኣምን። . . . ንሰንበትኩም ግና እቲ ካብ ክርስቶስ ዝተቐበልኩም መንፈስ ቅዱስ ኣባኹም ይነብር ኣሎ። . . . መታ ዚመጸላ መዓልቲውን ኣብ ቅድሚኡ ከይንኃፍርሲ ኣብ ክርስቶስ ንበሩ።” ይብለና። ግብረ ሕዋርያት 10 ከአ “አምላኽ ከመይ ኢሉ ንኢየሱስ በዓል ናዝሬት ብመንፈስ ቅዱስን ብኃይልን ከም ዝቐብእ፣ ንሱ ከአ አምላኽ ምስኡ ስለ ዝነበረ፣ ኣብ ኩሉ ዝቡቕ ከም ዝገበረን፣ ንኹሉም ሰይጣን ዝእርግም ከም ዘሕወየን ባዕልኻትኩም ትፈልጥዎ ኢኹም። ንሕና ከአ ናይቲ ኣብ ሃገር ይሁዳን ኣብ ኢየሩሳሌምን ዝገበር ኹሉ ምስክር ኢና። ንሳቶም ንእኡ ኣብ ዕንጨይቲ ሰቕሎም ቀተልዎ። አምላኽ ግና ንእኡ ኣብ ሣልሰይቲ መዓልቲ ኣተንሥኦ፣ ብጋህዳ ከም ዝርከኦ ከአ ገበር። . . . ጴጥሮስ ገና ነዚ ቃል እዚ ከሓረብ ከሎ፣ ኣብቶም ነቲ ቃል ዝሰምዕዎ ኹላቶም መንፈስ ቅዱስ ወረደ።” ይብለና። ወንጌል ዮሐንስ 6 ከአ ብዛዕባ ኢየሱስ ናይ ሕይወት እንጌራ ከም ዝኾነ ይነግረና። “ኢየሱስ ከአ ከምዚ በሎም፦ “ናይ ሕይወት እንጌራ ኣነ እዩ፣ እቲ ናባይ ዚመጽእ ኣይኪጠምን፣ እቲ ብኣይ ዚኣምን ድማ ከቶ ኣይኪጸምእን እዩ። . . . ናይ ሕይወት እንጌልሬ ኣነ እዩ። ኣቦታትኩም ኣብ በረኻ መና በልዑ እንተኾነ ሞቲ። እቲ ኹባኡ ዚበልዕ ዘበለ ምእንቲ ኺይመውት፣ ካብ ሰማይ ዚወረደ እንጌራ እዚ እዩ። . . . እዚ ኣነ ምእንቲ ሕይወት ዓለም ዝህቦ እንጌራ ኹእ ሥጋይ እዩ።” ከም ዝበሎም ይነገረና። <p>ናይ ሎሚ ቃል አምላኽ፣ ኢየሱስ እቲ ንኣና ኬድኻን ካብ እግዚኣብሔር ኣቦ ዝተላእከ ቅቡእ-አምላኽ ከም ዝኾነ ደገሙ ይነግረና ኣሎ። ንሱ ንድኻነትና ኣብ መስቀል ሕይወቱ በጃና ዘወፈየ እዩ። ንሱ ሥጋኡን ደሙን ከም መግቢ ነፍስና ሂቡና። ንሱ ካብ ሰማይ ዝወረደ እንጌራ ሕይወት እዩ። ነቶም ብእምነት እንቐበሎ ከአ መንፈሱ ኣባና ከም ዝነብር ይገብር። መንፈስ ቅዱስ ከአ ንኩላትና ኣሕዛብ ዓለም ብዘይ ኣፈላላይ፣ ናብ ኩሉ ሓቂ ይመርሓና፣ ናብ እግዚኣብሔር ኣቦ የብጽሓና፣ ከም ውሉዱ ከም እንነብር ይገብረና። እዚ መንፈስ እዚ እዩ ከአ ከም አምላኽ ዝኃረየም ቅዱሳንን ፍቁራትን ሕዝቢ ክነብር ዝኽእለና። እዚ ማለት ኣኩ ንሰን/ኺ ምስ ኣሕዋትናን ኣሓትናን ብምሕረት፣ ለውሃት፣ ትሕትና፣ ሕይወት፣ ትዕግሥቲ፣ ንኣድሕድና ብምጽውዋር፣ ይቕረታ ብምውህሃብ ከም እንነብር ይገብረና። እቲ ናይ ቐደም “ኣረጊት ሰብ” ተሪፉሎ ሎሚ ብመንፈስ ቅዱስ ዝተሓደሰ “ሓዲሽ ሰብ” ኮይንና ማለት እዩ። እሸከ ንሕሰብ። ሕይወተይ/ካ/ኪ እንታይ ይምስክር ኣሎ? እቲ ኣረጊት ናይ ሥጋን ዓለምን ኣተሓሳስባ ዝመርሖ ሰብ ድዩሎ፣ ወይስ እቲ ብፍቕሪ አምላኽን ብጸይን ዝነብር ዝተሓደሰ ሰብ? ፍትወት ሥጋና ንምሕጓስ ድሕር ዘይንበል፣ መጠን ዘይብሉ ብልዕን መስተን እነዘውትር ምስ እነኸውን፣ ዕቡያትን ተጀሃርትን፣ ቍጡዓትን ተበኣኣስትን፣ ተቐየሞትን ዘይንምሕርን ምስ እንኸውን፣ በቃቓትን ንሱን ዘይንድንግጽን፣ ሃኢያትን ቀናኣትን ምስ እንኸውን እቲ ኣረጊት ሰብ ሕይወትና ተቐጻጺሩ ይመርሖ ከም ዘሎ የርእየና። ብኣንጻሩ እንተደኣ ንሕና ቅዱስ ቍርባን እናተመገብና ማሕደር መንፈስ ቅዱስ ኮይና፣ ከም ኣተሓሳስባ ክርስቶስን ብፍቕሩን ምስ ኩሉ ሰብ ንመላለስ እንተሉና ግና፣ እቲ ሓድሽ ሰብ ንሕይወትና ይመርሖ ኣሎ ማለት እዩ። እምበኣር ክርስቶስ ንሕይወትና ኪመርሖ ሕራይ ንበል። “ኣ ኢየሱስ ጉይታይ! ንሕይወተይ ብመንፈሱን ተቐጻጺሩን ምርሓዮን። ንኣኻ ምምሳል ከም ዝብህግን ከም ዝመስልን ግበረኒ። ፍቕርኻ ክለብስ መሃረኒ። እማን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
ሰኔ	<p>ግላፊ፡ 8-15 መዝ 119፡ 23-30 ዮሐ 6፡ 22-29</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ግብረ ሓዋርያት 6 ብዛዕባ እስጢፋኖስ ከም ዝተታገዘ ይነግረና። “እስጢፋኖስ ድማ ጸጋን ኃይልን መለእዎ፡ ኣብ ማእከል እቲ ሕዝቢ ዓባይቲ ትእምርትን ተአምራት ይገብር ነበረ። . . . ነቲ ዚሃረበሉ ዝነበረ ጥቡብን መንፈስን ግና ኪማገትዎ ኣይተኻእሎምን። . . . ሸዑ ‘እዚ ሰብ እዚ ኣብ ልዕሊ ሕገ ሙሴን ኣብ ልዕሊ ኣምላኽን ቃል ጸርፊ ኺሃረብ ከሎ ሰሚዕናዮ’ ዚብሉ ሰባት ሓበሉ። ንሳቶም ከኣ መጺኦም ኃዘዎ፡ ናብ መጋባእያ ድማ ኣቐረብዎ። . . . እቶም ኣብቲ መጋባእያ ተቐሚጦም ዝነበሩ ሰባት ኩላቶም ጠመትዎ፡ ገጹ ኸኣ ከም ገጽ መልእኽ ኮይኑ ተራእዮም።” ይብሉና። • መዝሙር 119 ከኣ “መሳፍንቲ ተቐሚጦም ውዲት ገበሩለይ ኣነ ባርያኻ ግና ቻልካ ኣስተንትን ኣሎኹ። ትእዛዛትካ የሓገሱኒ ኣሎ፡ ኣብኣን ምኽሪ እረክብ። . . . ብመንገዲ ሓሳት ከይከይድ ሓልወኒ፡ ከም ምሕረትካ ሕግኻ ምሃረኒ። መንገዲ ሓቂ መረጽኩ፡ ኩሉ ሳዕ ፍርድታትካ እዘክር ኣሎኹ።” ይብሉና። • ወንጌል ዮሐንስ 6 ከኣ “ንኢየሱስ ኪናድይዎ ናብ ቅፍርናሆም መጹ። ኣብ ስግር ባሕሪ ምስ ረኽብዎ ከኣ’መምህር፡ መኣዝ ድኣ ናብዚ መጸእካ?” በልዎ። ኢየሱስ ድማ ‘እተናድዩኒ ዘሎኹም እንጌራ በሊዕኩም ስለ ዝጸገብኩም ኢኹም እምበር፡ ቦቲ ዝረኣኹምዎ ትእምርቲ ከም ዘይኮነ ብሓቂ ብሓቂ እብለኩም ኣሎኹ። እምበኣር ምእንቲ ኃላፊ መግቢ ዘይኮነስ ምእንቲ እቲ ወዲ ሰብ ዚህበኩም ንዘለዓለማዊ ሕይወት ዚኸውን ምግቢ ጸዓሩ። . . . ንሳቶም ‘ፍቓድ ኣምላኽ ክንመልእሲ እንታይ ንግበር?’ በልዎ። ኢየሱስ ከኣ ‘ፍቓድ ኣምላኽ ቦቲ ንሱ ዝለኣኾ ኸትኣምኑ እዩ’ በሎም።” ይብሉና። <p>ወንጌል ብዛዕባ ንኢየሱስ ምንዳይ ይሃረቡብና ኣሎ። ብሓደ ወገን ንኣምላኽ ደሊና ንቤተክርስቲያን ክምነጽእ ይከኣል እዩ። ቦቲ ካልእ ወገን ከኣ ሸግር ስለ ዘጋጠመና፡ ድኻታት ወይ ሕሙማት ስለ ዝኾና፡ ረዲኣት ወይ ፈውሲ ደሊና ናብ ቤተክርስቲያን ክንመጽእ ይከኣል እዩ። ብሥጋ ገለ ነገር ደሊና ክንመጽእ ብዘተሕ ጊዜ ንርእ። ሎሚ ኢየሱስ ንዓና ከኣ ከምቲ ሸዑ ነቶም ሕዝቢ ዝበሎም ይብሉና ኣሎ። “ንሥጋኹም ገለ ነገር ክገብረልኩም እምበር፡ ንኣይ ደሊኹም ኣይመጸእኩምን” ይብሉና ኣሎ። ስለዚ ‘ምእንቲ ኃላፊ መግቢ ዘይኮነስ ምእንቲ እቲ ወዲ ሰብ ዚህበኩም ንዘለዓለማዊ ሕይወት ዚኸውን ምግቢ ክትረኽቡ ኢልኩም ናባይ ምጹ’ ይብሉና ኣሎ። ‘ንኣይ ክትረኽቡ፡ ኣነ ክመርኩምን ሕይወት ምእንቲ ኪህበኩምን ናባይ ምጹ” እዩ ዝብሉና ዘሎ። ንእግዚአብሔር ዘሓገሱ ዝዓበዩ ነገር፡ ብኢየሱስ ወዱ ምእማን እዩ። ነዚ ኩሎም ቅዱሳን ይምስክሩልና። ሎሚ ቅዱስ እስጢፋኖስ ዓቢይ ኣብነትና ኮይኑ ቀሪቡልና ኣሎ። እስጢፋኖስ ብኢየሱስ ምስ ኣመኑ ነቲ ቃሉ ካብ ሓዋርያት ብጽምኣት ክሰትዮን፡ ብሓገስ ክከብርን ንርእ። ብፍቕር ክርስቶስ ልቡ ተቐጺሎ፡ ምስቶም ሾውዓተ ቀዳሞት ዲያቆናት ንቤተክርስቲያን ብምሉእ ልቡ ንኬገልግሎ ዝተወፈየ መንእሰይ እዩ ዝነበረ። ክርስቶስ ኣብ ቃሉን፡ ኣብ ገጹን፡ ኣብ ግብሩን የንጸባርቕ ከኣ ነበረ። ብዛዕባ ክርስቶስ ኪረድእ ከሎ፡ ነቲ መንፈስ ዝሃዖ ጥቡብ ክገጥም ዝኽእል ኃይሊ ኣይነበረን። ክርስቶስ ከኣ ነቲ ንሰዓብቲ ኣተሰፍይዎም ዝነበረ ትእምርትን ኃይልን ኣብ እስጢፋኖስ የርእዮ። ቤተክርስቲያን ኣብ ከምዚ ዝበለ ዓቢይ ናይ ሓዋርያትን ሰማዕታትን መሠረት እያ ቆይማ ዘላ። ሎሚ ከኣ ነፍሲ ወከፍና ከም ሕያው እምኒ፡ ነዚ ቤተክርስቲያን ክሓንጸ ተጸዊዑ እዩ። ናይ ዓለም ሰባት ንቃል ክርስቶስ ክሰምዑ ክሰዕቡን ዘይፈትዉ ብዘተሓት እዮም። ከምቲ ንእስጢፋኖስ ንኣና እውን ተቐውሞ ኣሎና። ነቲ ካብ ቃል ክርስቶስ ዝተመሃርናዮ ሓቂ ክንከብር መሪጽና ኢና። ከመይ ንሱ ምንጩ ሓጎስና እዩ። ነቶም ኪሰምዑ ዝደልዩ ከኣ ክገባርም ኢና። ነቶም ንእምነትና ኬፍርሱ ዚከረኽሩና፡ ቦቲ መንፈስ ቅዱስ ዚህበና ኃይሊ ክንምልሰሎም ንኽእል ኢና። ስለዚ ሎሚ ዝክክር፡- ‘ቀራሲ እንጌራ ክንልምን ኣይኮናን ናብ ቤተክርስቲያን እንመጽእ። እንታይ ድኣ ንክርስቶስ ባዕሉ ክንወስድ ኢና እንመጽእ።’ ንሱ ካብ እግዚአብሔር ኣዖ ዝተሃህበና ህያብ እዩ። ንሕይወተይን/ካን/ክን ዚልውጥ ሓይሊ ኣሎዎ። “ንዓ ጉይታ ኢየሱስ! ናትካ ግበረኒ። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
-----	-----	--------

ሠሎሳ

ግላ7: 51-8:1
 መዝ 31: 3-8,
 17, 21
 ዮሐ6: 30-35

ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኻእል?

- ግብረ ሓዋርያት 7 ብዘዕባ እስጢፋኖስ ብዳርባ እምነ ከም ዝሞተ ይነግረና። “ሹዑ ‘እንሆ ሰማይ ተኸፊቱ፣ ወዲ ሰብ ድማ ኣብ የማን ኣምላኽ ደው ኢሉ እርኢ ኣሎኹ’ በለ። ንሳቶም ዓው ኢሎም ጨደሩ፣ ኣእዛኖም ደፊኖም ድማ ኃቢሮም ብሓንሳእ ወረርዖም። ካብታ ኸተማ ኣውግዶም ከኣ ብዳርባ ኣምነ ቐተልዎ፣ እቶም ምስክር ድማ ክዳውንቶም ኣብ ዋቓ ኣእጋር ሳውል ዚበሃል ጉበዝ ኣንበሩ። ብዳርባ እምነ ኸቐትልዎ ኸለዉ ከኣ እስጢፋኖስ ‘ኦ ጉይታይ ኢየሱስ! ነፍሱይ ተቐበል’ እናበለ ተማህለለ። ተምበርኪኹ ከኣ ብዓቢይ ድምጺ ‘ጉይታይ! እዚ ኃጢአት እዚ ኣይትኃዘሎም’ ኢሉ ጨደረ። እዚ ምስ በለውን ዓረፈ።” ይብለና።
- መዝሙር 31 ከኣ “እምባይን ዕርደይን ንሰኻ ኢኻ እዎ፣ ስለ ስምካ ኢልካ ምርሓኒ፣ ከማኡውን ኣሳልየኒ። ንሰኻ ጸግዐይ ኢኻ እዎ፣ ካብቲ ብሕቡእ ዘጸወዱለይ መፈንጠራ ኣውፅእኒ። ኣነ ኣባኻ እምዕቁብ ኣሎኹ፣ ኦ እግዚኣብሔር፣ ንሰኻ እሙን ኣምላኽ ኢኻ እዎ፣ ኣድነኒ።” ይብል።
- ወንጌል ዮሐንስ 6 ከኣ “ነቲ ናይ ሓቂ እንጌራ ካብ ሰማይ ኣቦይ እዩ ዚሃበኩም እምበር ነቲ እንጌራ እቲ ካብ ካብ ሰማይ ዝሃበኩምሲ ሙሴ ከም ዘይኮነ ብሓቂ ብሓቂ እብለኩም ኣሎኹ። ምኽንያቱ እቲ ካብ ሰማይ ዚወርድ ንዓለምውን ሕይወት ዚህብ ናይ ኣምላኽ እንጌራ እዩ’ በለም። ሹዑ ንሳቶም ‘ጉይታይ! ነቲ እንጌራ እቲ እንዶ ኹሉሳዕ ሃበና’ በልዎ። ኢየሱስ ከኣ ከምዚ በሎም ‘ናይ ሕይወት እንጌራ ኣነ እዩ፣ እቲ ናባይ ዚመጽእ ኣይኪጠምን፣ እቲ ብኣይ ዚኣምን ኣይኪጸምእን እዩ።’ ይብለና።

ነዚ “ናይ ሕይወት እንጌራ” ምሥጢር ዘይተረጎጠናዮ ብዙሓት ክርስቲያን ኣሎና። ብመሠረቱውን ኢየሱስ ወዲ ኣምላኽ ምኅኑ፣ ማለት ሥጋና ዝለበሰ ናይ ብሓቂ ፍጹም ሰብን ፍጹም ኣምላኽን ምኅኑ ዘይኣምኑ ኣለዉ። ብኣእምሮ ክንርድኦ ዝከኣል ነገር ስለ ዘይኮነ፣ ‘ሓደ እተደመር ክልተ ይኸውን ሠለሰተ’ ኣይክንብልን ኢና። እዚ ናይ እምነት ሰጉምቲ እዩ። እምነት ከኣ ውህበት ኣምላኽ እዩ። “ኦ ጉይታይ! እምነት ወሰኸና።” እግዚኣብሔር ርእሱ ባዕሉ ገለጹልና እዩ። መጀመርያ በቦታትና ኣበው ኣብርሃምን፣ ይሱሓቅን፣ ያዕቆብን፣ ድሒሩ ብሙሴን፣ ብኩሳይን፣ ኣብ መጨረሻ ድማ ብወዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ተገለጹልና እዩ። ኣብ ኣምላኽ ሓሶት ስለ ዘየልዩ፣ ነቲ ዝሃበና ግልጽን ንኣምና። ብተግባራት ኢዱ ንኣምና። ደቂ እስራኤል፣ ኣምላኽ ካብ ባርነት ግብጺ ናጻ ኬውጽኦም ከሎ ሕይወት ቅልጽሙ ክትግዩ ርእዮምዎ። ሓይሉ ባህሪ ኤርትራ ጨዲዱ የሳግሮም፣ ኣብ ምድረ በዳ ካብ ከውሒ ማይ ኣፈልፈሉ የሰትዮም፣ ካብ ሰማይ ማና ኣገዘሙ ከኣ ይምግቦም። ንኣይላት መንግሥታት ኣውጂቹ ከኣ ኣብ ምድሪ ተሰፋ የእትዎም። ሕጉ ብሙሴ ይህቦም። ብኩሳይን ከኣ ሓደ መሲሕ ካብ ዘርኢ ዳዊት ተወሊዱ ንዘለዓለም ዚጸንሕ መንግሥቲ ከም ዝተክል ነገሩዎም። ጊዜኡ ምስ በጽሖ ከኣ ኢየሱስ ካብ ዘርኢ ዳዊት ካብ ድንግል ማርያም (ብኃይሊ መንፈስ ቅዱስ) ተወሊዱ። ኢየሱስ ብመስቀሉ ካብ ማእሰርቲ ኃጢአት ኣድኒኑና። ሥጋኡን ደሙን ከም መግቢ ገዲፋልና። ቤተክርስቲያን ከኣ ይተኸለልና፣ እዚ እታ ሕዝቢ ኣምላኽ ዝክብረላ መንግሥቲ ኣምላኽ እዩ። ኃጢአተኛታት ዚድኅኑላ ሰፍራ እዩ። ነዚ ዘገርም ግልጽት ብእምነት ኢና እንቐበሎ። ናይ ኢየሱስ ቃልን ሥጋን ደምን ብእምነት ክንቐበል ምስ ከኣልና፣ ኣዕይንቲ ልቦናና ንሰማያዊ ምሥጢራት ይኸፈታ። ንኢየሱስ ኣብ ሕይወትና ነእትዎ። ንሱ ሕጅን ንዘለዓለምን ሕይወት ይህበና። እስጢፋኖስ ንኢየሱስ ኣብ የማን እግዚኣብሔር ኣቦ ተቐሚጦ ከም ዝረኣዮ፣ ንሕናውን ብእምነት ንርእዮ ኣሎና። መንፈስ ስለ ዘግሃደሉ፣ እስጢፋኖስ ብዓይኑ ንኢየሱስ ጉይታይ ኣብ ሰማይ ይርእዮ። ንብዙሓት ካልኦት ቅዱሳን ቡዝመት ጉይታይ ነዚ ምሥጢር እዚ እግሂዱሎም እዩ። ንኩላትና ግና ብዓይኒ እምነት ክንርእዮ ኣብ ልባትና እዩ ዜግህደ። ኢየሱስ ኣብ ኩሉ ኣብያተ ክርስቲያናትና ኣብ ቅ. ቊርባን ኣሎ። እቲ ብቃሉ ንዓለም ዝፈጠረ ኣምላኽ፣ ብቃሉ ከኣ ንግሆ ንግሆ ኣብ ቅዱሴ ነቲ ሕብሰትን ወይንን ናብ ሥጋን ደምን ጉይታይ ኢየሱስ ክርስቶስ ይልውጦ። ብኣኡ ይምግቦናን ከም እንጸንዕን ከኣ ይገብረና። ብእምነት ንምጽኣዮ። ንሱ ከሕውየናን ከጸናንዓናን እዩ፣ ኣብ ሕይወትና ከኣ ምሳና ክጉኣግዝ እዩ። “ኦ ኣብ ቅ. ቊርባን ዘሎኻ ጉይታይ ኢየሱስ! ክርእዩካ ኣዕይንቲ ልቦናይ ክፈተለይ። ክሰግደልካን ከምልኸካን ፍቕርካ ኣብዝኣለይ። ኣብ ልቦይ ሒዘካ ናብታ ዘለዓለማዊት ቤትካ ክጉኣዝ ኣበርትዓኒ። ኣሜን!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
-----	-----	--------

<p style="text-align: center;">ረቡዕ</p>	
	<p>ግሓ 8፣ 1-8 መዝ 66፣ 1-7 ዮሐ6፣ 35-40</p>

ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?

- ግብረ ሓዋርያት 8 ብዛዕባ ሳውል ንቤተክርስቲያን ከም ዘሳደዳ ይነግረና። “ሳውል ግና ነታ ቤተክርስቲያን ኬዋፍኦ ተላዕሎ፣ ገዛ ገዛ እናኸደ ከኣ፣ ሰብኡትን ኣንሰትን ሰስሒቡ ኣብ ቤት ማእሰርቲ የእትዎም ነበረ። እቶም ዝተበተኑ ሰባት ግና ቃል ወንጌል እናሰበኹ ኹዱ። ፊሊጶስ ከኣ ናብ ሓንቲ ከተማ ሰማርያ ወሪዱ ብዛዕባ መሲሕ ሰበኸሎም። እቶም ሕዝቢ፣ ነቲ ፊሊጶስ ዝገበሮ ትእምርቲ ምስ ሰምዑን ምስ ረኣዩን ኃቢሮም ናብቲ ንሱ ዚዛረቦ ዝነበረ ኣቕለቡ።” ይብሉና።
- መዝሙር 66 ከኣ “ኣብ ኩሉ ምድሪ ዘሎኹም ሕዝቢ፣ ንኣምላኽ እልል በሉሉ። ንኸብሪ ሰሙ ዘምሩ፣ ልዑል ምስጋና ከኣ ሃብዎ። . . . ኣምላኽ ዝገበሮ ክትርእዩ ንዑ፣ እቲ ኣብ ማእከል ደቂ ሰብ ዝገበሮ ዜገርም እዩ። ንባሕሪ ናብ ንቕጽ ምድሪ ለወጦ፣ ኣቦታትና ንውሓዚ በእጋሮም ሰገርዎ፣ ሽዑ በቲ እግዚኣብሔር ዝገበሮ ተሓጉሰና። ብሥልጣኑ ንዘለዓለም ይገዝእ፣ በዕይንቱ ድማ ነሕዛብ ይዕዘዘም። ዓለወኛታት ርእሶም ኣየልዕሉ።” ይብሉና።
- ወንጌል ዮሐንስ 6 ከኣ “ኢየሱስ ከኣ ከምዚ በሎም፦ ‘ናይ ሕይወት እንጌራ ኣነ እዩ፣ እቲ ናባይ ዚመጽእ ኣይኪጠምን፣ እቲ ብኣይ ዚኣምን ድማ ከቶ ኣይኪጸምእን እዩ። ግናኹ ከምቲ ዝበልኩኹም እዩ፣ ርኢኹምኒ ግና ኣይኣመንኩምንን። እቲ ኣቦይ ዚህበኒ ዘበለ ናባይ ኪመጽእ እዩ፣ ነቲ ናባይ ዚመጽእ ንወጻኢ ከቶ ኣይኪደርብዮን እዩ። ምኽንያቱ ኣነ ፍቕድ እቲ ዝለኣኸኒ እምበር ፍቓደይ ኪገብር ኣይኮንኩን ካብ ሰማይ ወሪደ ዘሎኹ። ካብቶም ንሱ ዝሃበኒ ዘበሉ ቦታ ዳኅረወይቲ መዓልቲ ከተንሥኣም እየ እምበር ሓደ እኳ ኣይኪጠፍእን እዩ፣ እዚ ፍቓድ እቲ ዝለኣኸኒ እዩ። ከመይ ንወልድ ርእዩ ብኣኡ ዚኣምን ዘበለ ናይ ዘለዓለም ሕይወት ኪረክቡ፣ ኣነውን ቦታ ዳኅረወይቲ መዓልቲ ኸተገሃ ፍቓድ ኣቦይ እዩ።” ይብሉና።

እግዚኣብሔር ከምቲ ንደቂ እስራኤል ብኢድ ሙሴ ካብ ባርነት ግብጹ ኬውጽኦም ከሎ፣ ባሕሪ ከይተረፈ ከፊሉ ከም ዘሕለፎም፣ ከምኡ ንኢየሱስ ወዱ ካብ ሰማይ ናብ ምድሪ ልኢኹ ንደቂ ሰብ ንምድኃን ዓቢይ ነገር ገይሩልና። ብመስዋዕቲ መስቀሉን ብትንሳኤኡን ካብ ናይ ኃጢአት ሞት ናብ ሕይወት ኣሳጊሩና። ቃሉ ኣብ ልቢ ደቂ ሰብ ተዘሪኡ ድንገት ኣፍርዩ። ዓለም ሥጋ ሰይጣን ንመዋቃዕቱ ኪቆጸርዎ ኣይከኣሉን። ሳውል ንኢየሱስ ገጠሙ ኪሰዕር ኣይከኣለን፣ እኳ ደኣ ብፍቕሩ ተሳጊሩ ካብ ኣሳዳዲ ቤተክርስቲያን፣ ናብ ሰባኽ ወንጌሉ ይልወዮ። ሰደት ንቤተክርስቲያን ንምሰፋሕ ምኽንያት ይኾና። ሓዋርያት ካብ ኢየሩሳሌም ናብ መላእ ዓለም ኪወጹ ይግደዱ። ቃል ኢየሱስን ፍቕሩን ሓይሉን ትእምርታቱን ናብ ዓለም ምሉእ ይዘርጋሑ። ሰባት ብርሃን ርእዮም ናብ ቤተክርስቲያን ይውሕዙ፣ ብኃጢአቶም ይርትዑን ብንሰሓ ናብ ኣምላኽ ይምለሱን። ስለ ዝኣመኑ ከኣ ኢየሱስ ከምቲ ዘተሰፈዎም ኣብ ዳሕረወይቲ መዓልቲ ከተንሥኣም እዩ። ወረሰቲ ሰማያዊት መንግሥቱ ኪገብርም እዩ። ኣነ፣ ንሰኻ/ኸ ነቲ ኢየሱስ ዝበለና ቃል ኣሚንናዮዶ? ተቐቢልናዮዶ? ‘ናይ ሕይወት እንጌራ’ ንሱ ምኡኑ ኣሚናዮዶ? ብዘይ እንጌራ ዝነበር ከም ዘየሉ ኩሉና እንፈልጦ ሓቂ እዩ። ብዘይካ ኢየሱስ ከኣ፣ ትርጉም ዘለዎ ሕይወት ከም ዘይበልና እዩ ቃል ኣምላኽ ዝነግረና ዘሎ። ወዲ ሰብ ከም ኣድገ ፈረሰ ብግዙፍ ዝብላዕ ዝስተ ሞራይ ኣይነበርን እዩ። ዕላማ ሕይወትና ንዝብላዕ ዝስተ ወይ ካልእ ግዙፍ ነገራት ንምርካብ ክንድርቶ ከሎና፣ ትርጉም ሕይወትና ንስሕቶን ሓቕኛ ሓጎስ ምስትምቐር ከይከኣልና ከኣ ምድሪ ክዓርበና እዩ። ከምቶም ኣብ ምድረብዳ ብምኽንያት ኃጢአቶም ምድሪ ተሰፋ ከይረኣዩ ዝሞቱ ደቂ እስራኤል ንኸውን ማለት እዩ። ሰብ ክበር ፍጥረት ስለዝ ዝኾነ ኢየሱስ ሕይወቱ በጃና ኣወፊዩልና። ኣብ ሕይወት ኣምላኽ ሕብረት ምእንቲ ክህልወና፣ ፍሉይ መንፈሳዊ መግቢ ሥጋኡን ደሙን ሂሱና። ካብኡ በለዕና ናይ ኣምላኽ መለኮታዊ ባህርይ ተኻፈልቲ ንኸውን፣ ማለት ደቂ ኣምላኽ ክንከውን በቂዕና። ንዘለዓለም ዘይበርስ ሕይወት ሂሱና። ብዙሓት ካባና ዝዚ ህያብ እዚ ክንቅበሎ ኣይንደልን ዘሎና። ዕብዮት እዚ ህያብ እዚ ነስተውዕሎ የሎናን። ቃሉ ሎሚ ኬነስተውዕለሉ ይዕድመና ኣሎ። ሎሚ ኢየሱስ “ኣይኣመንኩን/ኣይኣመንኩንን” ደ ይብሉና ይህሉ? ልብና ኣበይ ኣሎ? “ኣ ጉይታ ኢየሱስ! ንቃልካ ናይ ብሓቂ ኣድሂቡኡ ክብል ኣይኽእልን እዩ። ናይዛ ዓለምን ናይ ሥጋን ነገራት ንልቤ ይሰሕቦ ከም ዘሎ ኣይክሕድኑን። ንኣኻን ንቃልካን ጊዜ ክህበኩም ድላይን ባህግን ኣሕድረለይ። ንቃልካ ክስተውዕሎ ብመንፈስካ ኣብርሃለይ። ትርጉም ሕይወት ከለልዮ ሓግዘኒ። መዓልቲ መጻ ንኣኻ ከም ዝመርጽ ግበረኒ። ኣሚን!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
ሐምሳ	<p>ግላ 8: 26-40 መዝ 66: 8-9, 16-20 ዮሐ 6: 44-51</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ግብረ ሓዋርያት ብዛዕባ ፊሊጶስ ንሓደ ኢትዮጵያዊ ከም ዘዋመቐ ይነግረና። “መልእኽ እግዚአብሔር ግና ንፊሊጶስ፡ “ተንሥኡ እኛ ቦታ ካብ ኢየሩሳሌም ንጋዛ እተውርድ መንገዲ ናብ ደቡብ ኣቢልካ ኪድ፣ ንሳ ከአ ምድረ በዳ እያ’ ኢሉ ተዛረቦ። ተንሥኡ ከአ ኸደ፣ እንሆ ድማ ሓደ ኢትዮጵያዊ ስሉብ ሰብኣይ፣ ናይ ህንጻኬ ንግሥቲ ኢትዮጵያ፣ ኣብ ልዕሊ ኩሉ ገንዘባ ምሉእ ሥልጣን ዝነበር፣ ኪሰግድ ናብ ኢየሩሳሌም መጸኢ ነበረ። ኣብ ሠረገላኡ ተቐጫጡ ኪምለስ ከሎ ከአ፡ ትንቢት ኢሳይያስ የንብብ ነበረ። መንፈስ ቅዱስ ከአ ንፊሊጶስ ‘ነዚ ሠረገላ እዚ ኣርክቦ እኛ ምስኡ ኪድ’ በሎ። ፊሊጶስ ከአ ጉይዩ ኣርክቦ፣ ትንቢት ኢሳይያስ ከንብብ ምስ ሰምዖ ከአ፡ ‘እዚ እተንብቦሽ ተስተውዕሎዶ ኣሎኻ?’ ኢሉ ሓተቶ። እቲ ስሉብ ከአ ‘ሓደ እኳ ዚምህረኒ ዘይብለይ ከመይ ገይረ ኪስተውዕሎ?’ በለ፣ . . . ፊሊጶስ ከአ ካብዚ ጽሑፍ እዚ ጀሚሩ ብዛዕባ ኢየሱስ ብሥራት ሰበኸሉ ። . . . ናብቲ ማይ ወረዳ፡ ኣዋመቐውን።” ይብላና። • መዝሙር 66 ከአ “ኣቲም ኣሕዛብ፡ ንኣምላኽ ኣመሰግንዎ፣ ድምጺ ውዳሴኹም ይሰማዕ። ንሱ ብሕይወት ኣንበረና፣ ኣእጋርና ኹንደልህጻውን ኣይፈቐደን። . . . ኣቲን ንኣምላኽ እትፈርሁ ኩልኹም፡ ንዑ፣ ኣምላኽ ዝገበረለይ ከዘንትወልኩም ሰምዑ። . . . እቲ ንጸሎተይ ዘይነጻቐ፣ ምሕረቱውን ዘየርሓቐለይ ኣምላኽ ይመስገን።” ይብላና። • ወንጌል ዮሐንስ 6 ከአ “እቲ ብኣይ ዚኣምን ናይ ዘለዓለም ሕይወት ከም ዘላቶ ብሓቂ ብሓቂ እብልኩም ኣሎኹ። ናይ ሕይወት እንጌራ ኣነ እየ። ኣቦታትኩም ኣብ በረኻ መና በልዑ እንተኾነ ሞቱ። እቲ ካብኡ ዚበልዕ ምእንቲ ከይመውት፡ ካብ ሰማይ ዝወረደ እንጌራ እዚ እዩ። እቲ ካብ ሰማይ ዝወረደ ሕያው እንጌራ ኣነ እየ፣ ካብዚ እንጌራ እዚ ዚበልዕ ዘበለ ንዘለዓለም ኪነብር እዩ፣ እዚ ምእንቲ ሕይወት ዓለም ዝሆነ እንጌራ ከአ ሥጋይ እዩ።” ይብላና። <p>ሓዋርያት ነቲ “እንጌራ ሕይወት” ዝኾነ ኢየሱስ ስለ ዝኣመኑን ሓይሎን ሥልጣኑን ስለ እተቐበሉን፡ ናብ መላእ ዓለም ወጸኦም ነዚ ሞዑም ብስራት ንኩሉ ሰብ ነገሩ። ንምድረ ጸለምቲ እዚ ናይ ድንገት ቍልዒ ሓቂ ኪበጽሖም ከሎ ከአ ንርኢ ኣሎና። ካብ ኢየሩሳሌም ጀሚሩ ንሰሜን ንደቡብ ንምብራቕ ንምዕራብ ናብ ኩሉ ዓለም ይዝርጋሕ ንርእዮ ኣሎና። ብሥራት ወንጌል ከአ እቶም ዘስተማቐርዎ ሞራይ እዮም ኪምስክርሉ ዚኽእሉ። ኢየሱስ እንጌራ ሕይወት ኮይኑ ንሕይወትካ/ኪ ትርጉም ምስ ሃቦ፡ ሸዑ ኢኻ/ኺ ንካልኣት እቲ ኣብ ሕይወትካ ዝገበር ተኣምራት ክተዘንትወሉ እትኽእል። ግዙፍ እንጌራ ዝበልዕ ኩሉ ይመውት እዩ። እቶም ዕድለኛታት ደቂ እስራኤል እውን ኣብ ምድረ በዳ ኣምላኽ መና ኪበልዑ ሃቦም፣ ንሥጋኦም ንክምግቦም እዩ ዝሃቦም። ኣምሳል እቲ ቅዱስ ቍርባን እኳ እንተ ኾነ፡ ናይ ሥጋ መግቢ ስለ ዝነበረ፡ እቶም ዝተመገብም ኩሎም በብመዓልቶም ሞይቶም እዮም። ከመይ ግዙፍ ዚብላዕ ንጊዜኡ እዩ ዜገልግለና። ኢየሱስ ዚህበና ሥጋኡን ደሙን ግና፡ ናይ መንፈስ መግቢ እዩ። ንነፍሱና ከአ ናይ ዘለዓለም ሕይወት ይህባ። ኢየሱስ ኣባና ምስ ዝሓድር፡ ኣተሓሳስባናን ኣካይዳናን ይልወጥ። ንነግራት ሕይወትና ብዓይኒ ኣምላኽን ብዓይኒ ዘለዓለማዊ ሕይወትን ክንጥምቶ ንጅምር። ካብ ምድራዊ ነገራት ንምእካብ ምጽዳፍ ነጃርጽ። ኣብ ሕይወትና ፍቕሪ ቀዳማይ ቦታ ይሕዝ። ንካልኣት ምግልጋል ከአ ፍሉይ መቐረትን ትርጉምን ይረክብ። ሰባት ክፋቕሩን ክተሓላለዩን ምርኣይ ባህ ይብላና። ፍቕሪ ግና ካብ ኣምላኽ ሞራይ እያ እትምንጩ፣ ስለዚ ኣቐዲምና ሰባት ምስ ኣምላኽ ከነላዮም ንግደድ። ደቂ ኣምላኽ ንኪኾኑ ንዕድሞም። መኣዲ ፍቕሪ ዝኾነ “ሥጋን ደምን” ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ኪፈልጡን ኪሳተፉን ንዕድሞም። ከምኡ ኢልና ኢና ነቲ ሞዑም ብስራት ፍቕሪ ኣምላኽ ንካልኣት ከነብጽሕ እንደሉ። ፍቕሪ ኣምላኽ ንሕይወትና ምስ መልኡ፡ ተሓጉሱና ክነምስግና ንኽእል፣ ብሓልዮቱ ሓለውኡን ምሕረቱን ነመስግና። ንካልኣት ሰባት ‘ኣምላኽ ዝገበረለይ ከዘንትወልኩም ሰምዑ’ ክንብሎም ንደፍር። መኣስ እዩ እቲ መጨረሻ ጊዜ ንኣምላኽ ተሓጉሱካ/ኪ ብልቢ ዘመስገንካ/ክዮ? መኣስ እዩ ‘ኣምላኽ ከምዚ ገይሩለይ’ ዝበልካሉ/ክሉ? “ኦ ኢየሱስ ጉይታይ! ልቤ ንፍቕርኻ ክኸፍተሉ ደግፈኒ። ሥጋኻን ደምኻን ክምገቦ ስለ ዘወፈኻለይ ኣመስግነኹ። ብውህበታትካ ከመስግነኻስ ኣብ ሕይወተይ ንተግባራት ኣእዳውካ ከም ዚስተውዕሎ ግበረኒ። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
-----	-----	--------

ዓርቢ	ግሓ 9: 1-20 መዝ117: 1-2 ዮሐ6: 52-59
-----	--

ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?

- ግብረ ሓዋርያት 9 ብዘዕባ ሳውል ብክርሱቶስ ከም ዝእመነ ይነግረና። “ኪኸይድ ከሎ ከአ ናብ ከተማ ዳግስቆ ቐረብ፣ ብሃንደብ ድማ ካብ ሰማይ ብርሃን ኣብ ዙርያኡ ኣንጸባረቐ። ናብ ምድሪውን ወደቐ። ‘ሳዉል! ሳዉል! ስለምንታይ ተሳድደኒ?’ ዚብል ድምዒውን ሰምዐ። ንሱ ድማ ‘ጉይታይ! መን ኢኻ?’ በሎ፣ ጉይታ ከአ ‘ኣነ እቲ ንሱኻ እተሳድዶ ዘሎኻ ኢየሱስ እየ። በሊሕ ነገር እንተ ረገጽካ ንርእሰኻ እየ ዚገደካ’ በሎ። ንሱ ኸአ ፈሪሁ እናኣንቀዋቀጠ’ ጉይታይ እንታይ ክገብር ትድሊ ኣሎኻ?’ በሎ። ጉይታ ድማ ‘ተንሥእ እሞ ናብ ከተም እቶ፣ እንታይ ክትገብር ከም ዚግብኣካውን ኣብኡ ኺነግሩኻ እዮም’ በሎ።” ይብለና።
- መዝሙር 117 ከአ “ኩሎኹም ኣሕዛብ ንእግዚአብሔር ኣምሰግንዎ፣ ኩሎኹም ሕዝብታት ንእግዚአብሔር ወድሰዎ። ምሕረቲ ኣባና ዓቢይ እዩ፣ እምን ምጳኑ ድማ ንዘለዓለም ይነብር እዩ።” ይብለና።
- ወንጌል ዮሐንስ 6 ከአ “ሸቡ ኣይሁድ ‘እዘስ ሥጋኡ ኸንበልዕ ከመይ ገይሩ ኺህበና ይከኣሎ?’ እናበሉ ነኣድሕዶም ተኻትዑ። ስለዚ ድማ ኢየሱስ ከምዚ በሎም፦ ‘ሥጋ ወዲ ሰብ እንተ ዘይበላዕኩም፣ ደሙውን እንተ ዘይሰተኹምሲ ሕይወት ከም ዘይብልኩም ብሓቂ፣ ብሓዊ እብለኩም ኣሎኹ። ሥጋይ ዚበልዕ ደመይውን ዚሰቲ፣ ናይ ዘለዓለም ሕይወት ኣላቶ፣ እነውን በታ ዳጎረወይቲ መዓልቲ ኬተንሥእ እዩ። ሥጋይ ብልዒ ሓቂ እዩ እሞ፣ ደመይ ከአ መስተ ሓቂ እዩ። እቲ ሥጋይ ዚበልዕ ደመይውን ዚሰቲ ኣባይ ይነብር፣ ኣነውን ኣብኡ እነብር። ከምቲ ሕያው ኣቦ ዘለኣኸኒ፣ ኣነ ኸአ ብኣቦ ሕያው ዝኸንኩ፣ ከምኡ ከአ እቲ ሥጋይ ዚበልዕ ብኣይ ሕያው ኮይኑ ኪነብር እዩ።” ይብለና።

ብዓይኒ ሥጋ እናሓሰብና ነዚ ቃል ወንጌል ክንርድኦ ኣይንኸእልን ኢና። ብመጀመርያ ብዙሓት ካባና፣ ‘ከመይ ኢሉ ሕብስትን ወይንን ናይ ብሓቂ ሥጋን ደምን ክርስቶስ ይኸውን?’ ዚብል ሕቶ ኣሎና። ሓጺር መልሲ እዚ ሕቶ እዚ፣ ‘እቲ ብቃሉ ዚፈጥር ኣምላኽ ስለ ዝበሎ ይኸውን። “በለ ኮነ ድማ” ዚብል ኣብ ዘፍጥረት 1ይ ምዕራፍ ነንብብ ኢና። ኢየሱስ ነቲ እንጌራ ባሪኹ ቀሪሱ ‘እዚ ሥጋይ እዩ’፣ ነቲ ወይኒ ከምኡ ‘እዚ ደመይ እዩ’ ምስ በለ እቲ ለውጢ ይፍጸም። ኣምላኽ ክገብር ስለ ዝኸእል፣ ክገብር ከአ ስለ ዝደለየ እዩ ዚፍጸም። ንሓዋርያቱ ንዝኸሪ መስዋዕቲ መስቀሉ ከምኡ ኪገብሩ ስለ ዝእዘዙምን፣ ቤተክርስቲያን ከአ ነቲ ትእዛዝ ኢየሱስ ንምፍጸም ነዚ ምሥጢር እዚ ክትሠርዓልናን፣ ሥጋን ደምን ክርስቶስ ክትምግብናን ትቐጽል ኣላ። ኣብ ክርስቶስ ሕያው ኮይንና ምእንቲ ክንነብር ኢና እንገብር። ናይ ክርስቶስ ቃል ኣብ ልብናን ኣእምሮናን ኣትዩ ንሕይወትና ዩብርሀን ይመርሖን፣ ሥጋኡን ደሙን ከአ ብግዙፍ ኣካላት ክርስቶስ ክንከውን ዮኸእለና። ቃል ክርስቶስ ግና ናብዚ መኣዲ እዚ ክንኣብር ንኩልና ይጽውዓና ኣሎ። ኣኑ ንሰኻ/ኺ ሥጋን ደምን ክርስቶስ ክንቅበል ከሎና ብግብእ ተቐሪብና፣ ብፍላይ ካብ ዓቢይ ኃጢአት ተነሲሕናዶ ንገብር? ቃሉ ኣነጺሩ ‘ከይተገብኦ እንጌራ ጉይታ ዚበልዕ ወይስ ዚሰቲ፣ ኣብ ናይ ጉይታ ሥጋን ደምን እዩ ዚዕግብ’ (1ቆሮ 11:27) ስለ ዝበለና ንጠንቐቐ። ካልኦት ይገብርዎ ኣለዉ ኢልና እንገብር ነገር ኣይኮነን። ይሁዳ ኣስቆሮታዊ እቲ ንኢየሱስ ዝኸኣዶ ሓዋርያ፣ ኣብቲ መኣዲ ጉይታ ነይሩ እዩ። ልቡ ምስ ጉይታ ኣይነበረን፣ ካብቲ ኢየሱስ ባሪኹ “እዚ ሥጋይ እዩ፣ እዚ ደመይ እዩ” ኢሉ ዝገባም መኣዲ እንጌራን ካብቲ ወይንን በለዑን ሰትዩን። ግና ኣብ ልቡ ሰይጣን ከም ዝኣተወ ንዘክር። ንምሕረትን ፈውስን ዘይኮነ፣ ንኩነቲ ከይኮነና ካብ ኃጢአት ክንሳሕን ካብኡ ክንርሕቕ ቀርጺ ፍቓድ ገይርና፣ ንክርስቶስ ጥራይ ምሰግብ ምርጫና ክኸውን ኣሎዎ። ሸቡ እዩ ሥጋን ደምን ክርስቶስ ንልብናን ኣካላትናን ናቲ ከም ዝኸውን ዝገብርን፣ ዕርቡን መንግሥተ ሰማይ ከአ ዝኸነ፣። ኣብ ሞንጎ እቶም “ዓዕዳ ክዳውንቲ ተኸዲናም፣ ጨናፍር ሰዩ ኣብ ኣእዳዎም ኂዞም፣ ኣብ ቅድሚ እቲ ዝፋንን ኣብ ቅድሚ እቲ ገንሸልን ደዉ” (ራእይ 7:9) ዚብሉ ክንሰራዕ ኢና። “ኣ ጉይታ ኢየሱስ! ምሥጢራትካ ልዕል እዩ። ንሰኻ መንፈስካ ኣብ ልዕሊና ኣፍሲሰካ ጥራይ ኢኻ ‘ኣሚን!’ ከም እንብል ክትገብረና እትኸእል። እምነት ወስኸና ጉይታ! ፍቕሪ ቅ. ቀርባን ኣብ ልብይ ሕተመለይ። ኣሚን!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p style="text-align: center;">ቀዳም</p>	<p>ግላ፡ 31-42 መዝ116፡ 12-17 ዮሐ6፡ 60-69</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ግብረ ሓዋርያት 9 ድሕሪ ሳዊል ናብ ቤተክርስቲያን ምምላሱ፡ እታ ቤተክርስቲያን ሰላም ረኺባ ከም ዝተሓንጸትን ከም ዝበዘንትን ይነገና። ጴጥሮስ ኣብ ሊዳ ኪሰብኽ ከሎ፣ ንሓደ ኤንያ ዝሰሙ ልሙስ ሰብኣይ ብሰም ኢየሱስ ክርስቶስ ከም ዘሕወዮ፣ ኣብ ከተማ ኢዮጴ ንጣቢታ እተባህለት ኣሚኒት ብጸሎት ካብ ሞት ከም ዘተንሥኣን ይነግረና። “ጴጥሮስ ድማ ‘ኤንያ! ኢየሱስ ክርስቶስ የሕውዮካ ኣሎ፣ ተንሥኣ፡ ዓራትካ ኣንጽፍ’ በሎ። ንሱ ኸኣ ብኡንብኡ ተንሥኣ፡ ኣብ ልዳን ኣብ ሳርንን ዚኩበሩ ኹሎም ከኣ ንእኡ ርእየም ናብ ጉይታ ተመልሱ። . . . ሸዑ ጴጥሮስ ንኹሎም ንግዳም ኣውጺኡ፣ ተምበርኪኹ ጸለየ፣ ናብቲ ሬስኣ ቀሊሕ ኢሉ ከኣ ‘ጣቢታ! ተንሥኣ’ በላ፣ ንሳ ድማ ኣዕይንታ ቋሕ ኣበለት፣ ንጴጥሮስ ረኣየቶ፣ ተንሥኣ ከኣ ኮፍ በለት። . . . እዚ ኣብ ኩሉ ኢዮጴ ተፈልጠ፣ ብዙኃት ከኣ ብጉይታ ኣመኑ።” ይብለና። • መዘሙር 116 ከኣ “ኣብ ክንዲ እቲ ሠናይ ዝገበረለይ ኩሉሰ፣ ንእግዚአብሔር እንታይ ውርፌታ ክመልሰሉ እየ? ናይ ምድኃን መስተ ክሥውዕ እየ፣ ስም እግዚአብሔር ከኣ ክጽውዕ እየ። . . . መሥዋዕቲ ምስጋና ክሥውዓልካ እየ፣ ሰምካ እናጸዋዕኩ ድማ ናባኻ ክጸሊ እየ።” ይብል። • ወንጌል ዮሐንስ 6 ከኣ “ብዙሓት ካብ ደቂ መዛሙርቲ ነዚ ሰሚዖም ‘እዚ ዘረባ እዘሰ፡ ዕጹብ እየ፣ መን ኪሰምዮ ይክእል?’ በሎ። ኢየሱስ ድማ ደቂ መዛሙርቲ ብዛዕባዚ ከም ዘገራምረሙ ብልቡ ፈለጡ ‘በዚ ዲኹም ተግንቂፍኩም? ወዲ ሰብ ናብቲ ቐደም ዝኸበር ኸኢደግ ከሎ እንተ ትርእይዎኹን ደኣ እንታይ ምበልኩም? ሕያው ዚገብር መንፈስ እየ፣ ሥጋስ ገለ እኛ ኣይጠቅምን እየ። እዘን ኣነ ዝገርኩኹም ቃላት ከኣ መንፈስ እየን፣ ሕይወትውን እየን። ካብ ማእከልኩም ገለኣቶም ዘይኣምኑ ኣለዉ’ በሎም። . . . ካብ ሸዑ ጀሚሮም ብዙኃት ካብ ደቂ መዛሙርቲ ንድግራት ተመልሱ። ምስኡውን ምኻድ ገደፍዎ። ሰለዚ ኢየሱስ ነቶም ዓሠርተ ክልተ ንሰኻትኩምክ ክትከዱዶ ትደልዩ ኢኹም?’ በሎም። ስምዖን ጴጥሮስ ከኣ ‘ጉይታዩ! ንሰኻ ናይ ዘለዓለም ሕይወት ቃል ኣሎካ፣ ናብ መን እሞ ክንከይድ? ንሕናስ ንሰኻ እቲ ቅዱስ ናይ ኣምላኽ ምኅንካ ኣሚናን ፈለጥናን ኣሎና’ ኢሉ መለሰሎ።” ይብለና። <p>ብቃል ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ዝተግንቀፉ ብዙሓት ደቂ መዛሙርቲ ከም ዝገደፍዎ ናይ ሎሚ ወንጌል ይነግረና ኣሎ። እቶም ኪሰዕብም ኪቐጽሉ ዝመረጹ ደቂ መዛሙርቲ ግና፣ እቶም ኢየሱስ ንሱ እቲ “ቅዱስ ናይ ኣምላኽ” ምኅኑ ዝኣመኑን ዝፈለጡን ጥራይ እየም። ንሳቶም እቶም ‘ጉይታዩ! ንሰኻ ናይ ዘለዓለም ሕይወት ቃል ኣሎካ፣ ናብ መን እሞ ክንከይድ?’ ዚብሉ ጥራይ እየም። ነዚ ቃል ክርስቶስ ንሱ ስለ ዝበሉ ጥራይ እየም ተቐቢሎምዎ። ንሱ ዘይኸውን ነገር ከም ዘይምህርምን ከም ዘይገብርን ምሉእ ብምሉእ ኣሚናም ስለ ዝኸበሩ እምበር፣ ብዛዕባ ሥጋኡ ምብላዕን ደሙ ምስታይ ከም ሰብ ስለ ዝተረድኦም ኣይኮነን። “ንሰኻ ብዝመራሕኩና ክንከይድ ኢና” ዚብሉ ጥራይ እየም ምስኡ ዝቐጸሉ። ሎሚውን እቶም ከምዚ ዝበለ እምነት ዘለዎም ክርስቲያን እየም፣ ከምቲ ጉይታ ኢየሱስ ዝበሎ፣ እቲ ሕብስትን ወይንን ብቃሉ ናይ ብሓቂ ኣብ ሥጋኡን ደሙን ተለዊጡ ንነፍሳቶም ዘለዓለማዊ መግቢ ከም ዝህበም ኣሚናም እናኣመገኑ ዝምገብም ዘለዉ። ኢየሱስ ንሓዋርያቲ ኣብ መጨረሻ ክሰናብቶም ከሎ ‘እንሆ ኣነ ድማ ክሳዕ መወዳእታ ዓለም፣ ኩሉ መዓልቲ ምሳኻትኩም እየ’ (ማቴ 28:20) ኢሉ ከም ዘተሰፈዎም ከኣ፣ ክሳዕ ሎሚ ምሳና ብሥጋኡን ደሙን ይነብር ኣሎ። ሓዋርያት ወንጌል ክሰብኩ ከለዉ ኢየሱስ ምሳታቶም ስለ ዝኸበሩ፣ ከምዚ ኣብ ግብረ ሓዋርያት ዘንቡብናዮ፣ ጴጥሮስ ብሓይልን ሥልጣንን ክርስቶስ፣ ሕሙማት ኪፍውሱን ምወታት ኬተንሥኡን ንርእዮ ኣሎና። ናይ ብሓቂ ንኣምላኽ በዚ ንሕና ክንጭብጠን ክንድህሰሶን እንክእል መንገዲ ኣብ ሞንገና ክነብር ስለ ዝፈቐደ ከነምስግኖ ይግብእና እየ። ኣብ ክንዲ እቲ ሠናይ ዝገበረልና ኩሉሰ፣ ንእግዚአብሔር እንታይ ውርፌታ ክንመልሰሉ ኢና? መሥዋዕቲ ምስጋና ክንሥውዓሉ ኢና። ስሙ እናጸዋዕና ድማ እቲ ኢየሱስ ክርስቶስ ወዱ ምእንታና ዜቐረሶ መስዋዕቲ መስቀል ከነወፍየሉ ኢና። ንሱ ንእግዚአብሔር ኣብ ባህ ዜብሎ መሥዋዕቲ እቲ ገንሽል ፋሲካና እየ። በቲ ንሱ ዝረኸበልና ጸጋ፣ ካብ ማእሰርቲ ኃጢአናን ካብ ማእሰርቲ ሰይጣንን ኣምሊጥና፣ ካብ ዘለዓለማዊ ሞት ከኣ ድኅናን ኢና። “እ ጉይታ ኢየሱስ! ነዚ ዓቢይ ምሥጢር ድኅነትና ከም ዜስተውዕሎ ግበረኒ። ምሳና ዝዘለዓለም ንበር!”</p>

መዓልታዊ አስተንትኖ ቃል አምላኽ - ዘትንሣኤ 4ይ ሰሙን

ብዶ/ር ክፍለየሱሰ ዓንደማርያም

መዓልቲ መዓልቲ ንገለ ደቃይቕ ነዘም ነንመዓልቲ ተዳልዮም ዘለዉ ንባባት ብምንባብን ብምስትንታንን ቅሳነትን ሰላምን ኣብ ሕይወትና ኪሰፍን እዩ። “ንዓ መንፈስ ቅዱስ ነዚ ቃል እዚ ኣንቢቦ ክአምኖን ኣብ ልቦይ ከሕድርን ጸጋኻ ሃበኒ!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ 4ይ ሰንበት ዘትንሣኤ
ሰንበት	ዕብ10: 19-25 1ዮሓ3: 13-ፍ ግሓ15: 40-16:13 ዮሓ8: 31-39	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል አምላኽ ንነፍስና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • መልእኽቲ ናብ ዕብራውያን 10 “ኣብ ቤት አምላኽ ዓቢይ ካህን ኣሎና። ሰለዚ ቦዲላ ካብ ዚብል ሕልና ልብና ኣንጸሕና፤ ሰብነትና ብንጹሕ ማይ ተሓጺብና፤ ብቑዕ ልብን ብምሉእ እምነትን ናብ አምላኽ ንቅረብ። እቲ ተስፋ ዝሃበና እሙን እዩ፤ ሰለዚ ነታ እንጽቢያ ተስፋ ብዘይ ምውልዋል ኣጽኒዕና ንጋዛ። ምእንቲ ክንፋቅርን ሠናይ ግብሪ ከነዘውትርን ንሓድሕድና ኽንገባብ ንጽዓር።” ይብለና። • 1ይቲ መልእኽቲ ዮሓንስ ከአ “ንዓለም ወይስ ነቲ ኣብ ዓለም ዘሎ ኣይትፍተወ። ሓደ እኳ ንዓለም እንተ ፈተዋ ፍቕሪ ኣቦ ኣብኡ የብሉን። ከመይ ኩሉ ኣብ ዓለም ዘሎ፤ ፍትወት ሥጋን ክፍእ ትምህት ዓይንን ብሃብትኻ ዕቡይ ምኅንን፤ ካብ ዓለም እዩ እምበር ካብ ኣቦ ኣይኮነን። ዓለምን ኩሉ እቲ ፍትወታን ኃላፋይ እዩ፤ እቲ ፍቓድ አምላኽ ዚገብር ግና ንዘለዓለም ይነበር። . . . ኩሉ ሓሶት ካብ ሓቂ ከም ዘይኮነውን ትፈልጡ ኢኹም። እቲ ንኢየሱስ ንሱ መሲሕ ምኅኑ ዚኸሕዶ እንተ ዘይኮይኑኹ፤ መን እዩ እቲ ሓላዊ? ንሱ እቲ ንአቦን ንወልድን ዚኸሕድ ፀረ ክርስቶስ እዩ። . . . ሕጂ ድማ ደቀዩ፤ ንሱ ኹግለጽ ከሎ ትብዓት ምእንቲ ክንረክብ፤ በታ ዚመጸላ መዓልቲውን ኣብ ቅድሚኡ ከይንኃፍርሲ ኣብ ክርስቶስ ንበሩ።” ይብለና። • ግብረ ሓዋርያት 16 ከአ ብዛዕባ ስብከት ጳውሎስን ሲላስን ኣብ ደርቤንን፤ ልሰዋራንን፤ መቄዶንያንን ይነግረና። ኣብ ዝኸድዎ ነተን ኣብያተ ክርስቲያን እናመሃሩን እናኣጸናንዎን ይዞሩ ነበሩ። “ኣብ ዘዘኣተወዎ ኸተማ ከአ ነቲ ሓዋርያትን መራሕቲ ቤተክርስቲያንን ኣብ ኢየሩሳሌም ዝሓገጉሎም ሕግታት ኪሕልውዎ ሃቡም። እተን ኣብያተ ክርስቲያን ከአ ብእምነት ጸንዓ፤ ቐጽርም ድማ ኣብ ጸጽባሕ ይውሰኽ ነበረ።” ይብለና። • ወንጌል ዮሓንስ 8 ከአ ብዛዕባ ሓቂ ሓራ ከም እተውጽእና ኢየሱስ ይምህረና። “ኢየሱስ ድማ ‘ብሓቂ፣ ብሓቂ እብልኩም ኣሎኹ፤ ኃጢአት ዚገብር ዘበለ ንሱ ባርያ ኃጢአት እዩ። ባርያ ኸአ እብ ቤት ንኹሉ ጊዜ ኣይነበርን እዩ፤ ውሉድ ግና ንኹሉ ጊዜ ኣብኡ ነባሪ እዩ። ውሉድ ሓራ እንተ ኣውፅእኩም ብሓቂ ውፁኣት ሓራ ኽትኮኑ ኢኹም።” ይብለና። <p>ንዓለምና እንተ ረኣና፤ ካብ ሁከትን፤ ውግእን፤ ዕግርግርን፤ ቅትለትን፤ ሞትን፤ ዕንወትን ኣዕሪፋ ኣይትፈልጥን። ስለምንታይ ብሰላም ክነብር ዘይንኽእል? ስለምንታይ እቲ ዝሓየለ ነቲ ዝደኸመ ዝዕምጸን ዝምዘምዘን? ስለምንታይ ሰባት ልዕሊ ካልኣት ጸብለል ክብሉ ይቃለሱ? ስለምንታይ ብዘሎና ዘይንግግብ? ስለምንታይ ኣሕዋት ከይተረፉ ዝወረሰዎ ሃብቲ ወለዲ ክማቕሉ ከለዉ ዝበኣሱን ዝፈላለዩን ዝጸልኡን? ካልእ ከምኡ ዚመስል ብዙሕ ኣዕናዊ ነገራት ኣብ ዓለምና ይፍጸም። ቃል አምላኽ ከም ዝነግረና፤ እዚ ኹሉ ካብቲ ኣብ ውሽጢ ልብና ዘሎ ኃጢአት ከም ዝመጽእ ይነግረና። ብዙሕ ናይ ዓለም ነገራት ክንረክብ (ሃብቲ፣ ሥልጣን፣ . . .) ስለ እንሃርፍና ንዳፋእን ንተሃላለኽን ንቃተልን ኣሎና። ናይ ኃጢአት ባራዩ ኢና። ሓያል ማእሰርቲ እዩ። ከም ደቂ እግዚአብሔርን ከም ኣሕዋትን ክነብር ድማ ይኸልእና። ሰለዚ፣ ብሰላም ምእንቲ ክነብር፣ ነቲ ካብ ኃጢአትና ሓራ ከውፅእና ዝኸእል ክርስቶስ ክንሕዝ ኣሎና። ቃል ክርስቶስ ኣብ ልብና ቦታ ምስ ረኸበን ምስ ኣመናዮን ምስ ሰዓብናዮን ክልውጠና እዩ። ክርስቶስ እቲ ምስ እግዚአብሔር ኣቦና ዚዓርቀና ካህንን መድኃኒን እዩ። ንሱ ሞራይ እዩ ልብና ክፍውሶ ዚኸእል። ብዘይካ እቲ ንሱ ዚህበና መንፈስ ቅዱስ ርእሰና ክንቅድሰን ከነጽሕን ኣይንኸእልን ኢና። ብተግባርና ግና፣ ኢየሱስ እቲ መሲሕን መድኃኒን ምኅኑ ብዙሓት ክርስቲያን ከይተረፈ ንቕበሎ የለናን። ሎሚ ንቃሉ ከነድህበሉን፣ ንክርስቶስ ኣብ ሕይወትና ክንዕድሞን ንበገሎ። ንክርስቶስ ምቕባል ማለት ንፍቕሪ ምቕባል ማለት እዩ። እቲ ዘዋፋእናዮ ኩሉ፣ ኣብ ፍቕሪ ክንረኽቦ ኢና። ሰላምን ሕውነትን ከአ ኣብ ሞንጎና ኪምለስ እዩ። “ኣ ጉይታ ኢየሱስ! ፍቕርኻ ሃበኒ። ካብ ማእሰርቲ ኃጢአተይ ፈውሰኒ። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>ሰኞ</p>	<p>ግላ11: 1-18 መዝ 42: 2-3, 43:3-4 ዮሐ10: 1-10</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኸእልፍ?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ግብረ ሓዋርያት 11 ብዛዕባ ጴጥሮስ ስለምንታይ ናብ እንዳ ቆርኔሌዎስ ከም ዝኸደ ዝሃቦ መግለጺ ይነግረና። “ጴጥሮስ ናብ ኢየሩሳሌም ምስ ተመልሰ ግና እቶም ብግዝረት ዚኣምኑ ኣኅዋት ‘ንሰኻ ናብ ዘይተገዘሩ ሰባት ኣቲኻ ምስኣቶም ከአ በሊዕካ’ ኢሎም ነቐፍዎ። ጴጥሮስ ድማ ከምዚ ዚሰዕብ ሓደ ብሓደ ኺነግሮም ጀመረ። . . . ‘ጴጥሮስ! ተንሥእ ሓሪድካ ብላዕ’ ዚብለኒ ድምዒ ከአ ሰማዕኩ። . . . ‘ነቲ ኣምላኽ ዘንጽሖ ንሰኻ ርኹስ እዩ ኣይትበል’ ዚብል ድምዒ ካብ ሰማይ ሰማዕኩ። . . . ክዛረብ ምስ ጀመርኩ ከአ፡ ከምቲ ቐደም ኣባና ዝወረደ መንፈስ ቅዱስ ኣብኣቶም ወረደ። . . . ‘እምበኣርከስ ኣምላኽ ነሕዛብ ድማ ንሕይወት ዚኸውን ንሱኣ ሂቡዎም’ እናበሉ ከአ ንኣምላኽ ኣመሰገኑ።” ይብለና። • መዝሙር 42 ከአ “ንኣኻ ሕያው ኣምላኽ እናፍቐ ኣሎኹ። ኦ ኣምላኽይ፡ ኣነ መጺኣስ መኣዝ ኮን እዩ ኣብ ቅድሚኻ ዝሰግድ? . . . ብርሃንካን ሓቕኻን ልኡኹ፤ ንሳተን ይምርሓኒ፤ ናብ ጸዮን ናብታ ቅድስቲ እምባኻን ናብታ መገደሪኻ ዝኾነት ቤት መቐደሰን የብጽሓኒ። ሽዑ፡ ኦ ኣምላኽ፡ ናብ መሠዊዕኻ ክኣቲ እዩ፤ ንሰኻ ናይ ደስታይን ታሕጓሲይን መሠረት ኢኻ፤ ኦ ኣምላኽ፡ ኦ ኣምላኽይ፡ ብበገና ከመሰግኻ እዩ።” ይብል። • ወንጌል ዮሐንስ ከአ ብዛዕባ ምስላ ሕያዎይ ንሳ ይነግረና። “ብሓቂ፡ ብሓቂ እብላኩም ኣሎኹ፤ እቲ ኣፍ ደገ ኣባጊዕ ኣነ እዩ። እቶም ቅድመይ ዚመጹ ኹላቶም ሰረቕትን ጉሓሉትን እዮም፤ ኣተን ኣባጊዕ ግና ኣይሰምዓኦምን እዮን። እቲ ኣፍ ደገ ኣነ እዩ፤ ብኣይ ዚኣቲ ኪድኅን እዩ፤ ኪኣቲን ኪወፍርን እዩ፤ መጓሰዩውን ኪረክብ እዩ፤ ሰራቕ ኪሰርቕን ኪሓርድን ኪዋፍእን እንተ ዘይኮይኑ ኣይመጽእን እዩ፤ ኣነ ግና ሕይወት ምእንቲ ኺረኽባ፤ ብምልኣትውን ምእንቲ ኺረኽባ እዩ ዝመጸእኩ።” ይብለና። <p>ኢየሱስ ናይ ብሓቂ ሕያዎይ ንሳና እዩ። ብምልኣት ሕይወት ምእንቲ ኸንረክብ፤ ሕይወቱ በጃና ኣብ መስቀል ወፊዩልና። ንሕና ምእንቲ ክንድኅን፤ ኣብ ክንዲ ኃጢአትና ንሱ ኸፊሎልና። ሎሚ ንሕና ኣብ እግሪ መስቀሉ ኮይና፤ ነቐሳሉ ብእምነት ብምጥማት ካብ መርዚ ኃጢአትና ንፍወሰ። መሰል ውሉድነት ኣውሂቡና፤ ሎሚ ኣነ/ንሰኻ/ኺ ደቂ ኣምላኽ ኮይንና ኢና። እዚ መሰል እዚ ግና፡ ንኢየሱስ ክቐበሎ ዘይደለ ሰብ ክረኽቦ ኣይኸእልን እዩ። ኣምላኽ ብፍቕሩ ተደሪኹ። ነቲ ኣባና ኣዳምን ኣዴና ሕዋንን ብኃጢአቶም ዘዋፍእዎ ገነት ክመልሰልና ፈትዩ። ነዚ መደብ ድኅነት ንኪፍጽም፡ ብሓደ ሰብኣይ ጀመሩ። ንኣባና ኣብርሃም ይጽውዮን፤ መደቡ ይገልጸሉን፤ ኪዳን ይኣትወሉን። ቀጺሉ ምስ ዘርኡ ምስ ደቂ እስራኤል ብመሰሎ ኣብ ሲናይ ኪዳን የሓድሱ። ጊዜ ምስ በጽሖ ከአ፡ ብኢየሱስ ክርስቶስ ጉይታና ንመላእ ዓለም የድኅን። ንኩሉ ብስሙ ንዚኣምን ከአ ኣባላት መንግሥቲ ኣምላኽ (ኣብ ቤተክርስቲያን) ይገብርዎ። ሎሚ ቃል-ኣምላኽ፡ እግዚአብሔር ብራእይ ንጴጥሮስ፡ ኣሕዛብውን (ኩሎም ዓሌታት ደቂ ሰብ) ንድኅነት ከም ዝተጸውዑ ይገልጸሉ። ነፍስ ወከፍና ካብ ኣምላኽ ዘይተመውት ነፍሲ ተዋሂባትና እዩ። ነፍሱና ከአ ኣብ ኣምላኽ ጥራይ እዩ ከተዕርፍ እትኸእል። ካብ ሰይጣንን ካብ ክፉኣት ሰባትን፡ ካብ ኃጢአትን (ጉሓሉትን ሰረቕትን) መንዚዑ ዚድኅን ከአ ኢየሱስ እዩ። ንድኅነትና ዝኸውን ካልእ መንፍገዲ የልቦን። ሳይንስ/ተክኖሎጂ ወይ ፍልጠት ደቂ ሰብ፡ ሓጉሰን ናይ ሕልና ዕረፍትን ኬምጽኣልና ኣይኸእልን እዩ። ፈለግን ጠንቁልትን ከታልሉና እምበር፡ ኪሕልወናን ኪድኅናን ኣይኸእሉን እዮም። ሎሚ ኣምበኣር፡ እቲ ድኅነት ንኹልና ስለ ዝኾነ፡ ንኢየሱስ ብመጀመርያ ማእሰርቲ ኃጢአትና ኪፈትሓልና ንለምና። እቲ ዚልውጥ መንፈሱ ከሲደልና ንለምና። ምስቲ ዚፍቅር ሰማያዊ ኣባና ኪዓርቀና ንለምና። ጊጉይ ቀዳምነታትና ክነለልዮን ክንእርግን ምእንቲ ክንክእል ኬብርሃልናን፡ ሓይሊ ኪህበናን ንለምና። ብዙሓት ካባና፡ ኣምላኽ ዘድልየና ኮይኑ ኣይሰምዓናን። ንቃል ኣምላኽ ምፍላጥን፡ ንጸሎት ማለት ምስ ኣምላኽ ምርኩብን፡ መኽሰብ ከም ዘይብሉ ገይርና ንርእዮ ኣሎና። ገሊና ከአ እሞ፡ ኣምላኽ ከም ዘየሎ ገይርና ንካየድ ኣሎና። ኩሉ ዘድልየና ነገራት ካብ ጳዕርናን፡ መንፍዓትናን ጥራይ እንረኽቦ ይመስለና። ብዙሓት ዓቢይ ጸገም ምስ ኣጋጠሞም፡ ወይ ኣብ ኣፍ ሞት ምስ በጽሖ፡ ንኣምላኽ ይዘክሩ። ስለ ዘይተላለይዎ ግና፡ ስሙ ኪጽውዑ ኣይደፍሩን። ንኣምላኽ ብንእስነትና ክንፈልጦ ግን ክንደይ ሠናይ እዩ። ንቤት ኣምላኽ ምንፋቕ ግና ዓቢይ ጸጋ እዩ። “ኦ ኢየሱስ ጉይታይ! ናባኻ ሰሓብኒ። ካብ ዘይምእማንን ዘይምግዳሰን፡ ካብ ድንዛዜን ኣውጽኣኒ። ንቃል ኪሰምዖ ጸጋኻ ሃበኒ። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>ሠሉስ</p>	<p>ግላ11: 19-26 መዝ 87:1-7 ዮሐ10: 22-30</p>	<p>ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ግብረ ሓዋርያት 11 “ነቶም ብሰሪ ኣቲ ኣብ እስጢፋኖስ ዝበጽሐ መኪራ ዝተባተኑ ግና፣ ክሳብ ፈንቂሰን ቆጽሮሰን ኣንጻኪያን ክዱ፣ ነቲ ቃል ክእ ንኣይሁድ እንተ ዘይኮይኑ ንሓደ እኳ ኣይነግሩን ነበሩ። ገለኣቶም ግና ሰብ ቆጽሮሰን ሰብ ቀረኔን ነበሩ፣ እዚኣቶም ናብ ኣንጻኪያ መጺኦም ብዛዕባ ጉይታና ኢየሱስ ሰበኹሎም። ነቶም ግራኻውያን ከይተረፈውን ነገርዎም። ኃይሊ እግዚአብሔር ምሳኣቶም ነበረት፣ ብዙኅ ዝቐጽርም ሰብ ድማ ኣሚኖም ናብ ጉይታ ተመልሱ። . . . እቶም ደቀ መዛሙርቲ ድማ ንፈለግ ጊዜ ኣብ ኣንጻኪያ ክርሱቲያን ተባሂሎም ተሰምዩ።” ይብልና። • መዝሙር 87 ከአ “ኣቲ ኸተማ ኣምላኽ፣ እቲ እግዚአብሔር ብዛዕባኹ ዝበሎ ዜደንቕ ነገር ሰምዒ፡- ‘ግብጽን ባቢሎንን ካብተን ዝእዘዘኒ ሃገራት እየን። ንሕዝቢ ፍሊሰጥኤምን ጠርሰን ኢትዮጵያን ከአ ምስቶም ኣብ ኢየሩሳሌም ዚነበሩ ክጽብጽዎም እየ። ብዛዕባ ጸዮን ድማ ‘ኩሎም ኣሕዛብ ኣብአ ስለ ዝተወልዱ፣ ‘አዲና ጸዮን’ ኢሎም ከጽውዕዎ እዮም” እቲ ልዑልውን ባዕሉ ኹጽንን እየ።” ይብልና። • ወንጌል ዮሐንስ 10 ከአ “ሹዑ ኣይሁድ ኣኸብብዎ እሞ ‘ክሳብ መኣዝ ኢኻ ሰንፈላል እትገብረና፣ ንሰኻ ክርሱቶስ እንተ ደኣ ኹንካ ኣግሂድካ ንገረና’ በልዎ። ኢየሱስ ከአ ‘ነገረኩም ኣይመንኩምንን። ንኣይ ዚምስክረለይ እዚ ብሰም ኣቦይ ዝገብር ዘሎኹ ግብርታት እየ። ንሰኻትኩም ግና ከምቲ ዝበልኩኹም ካብተን ኣባገባይ ስለ ዘይኮንኩም ኣይትኣምኑን ኢኹም። እተን ኣባገባይ ግና ድምፀይ ይሰምዓ እየን፣ ኣነ ከአ ናይ ዘለዓለም ሕይወት እህበን፣ ንዘለዓለም ድማ ኣይጠፍኣን እየን፣ ካብ ኢደውን ዚምንዘዐን ሓደ እኳ የልዎን።” ይብልና። <p>ኢየሱስ ነቶም ዘይኣምንዎን ዝጸረርዎን ዝነበሩ ኣይሁድ ብፍላይ ፈሪሳውያንን ጸሓፍትን፡ ‘ንሰኻትኩም ግና ከምቲ ዝበልኩኹም ካብተን ኣባገባይ ስለ ዘይኮንኩም ኣይትኣምኑን ኢኹም’ ይብሎም። እቲ ዝገርም ግና ንሳቶም ‘ንሕና ደቀ ኣብርሃም፣ እቲ ምናጽ ሕዝቢ-እግዚአብሔር ኢና’ በሃልቲ እዮም ነይሮም። ንሕናውን ብትውልዲ፣ ኣባላት ሕዝቢ-እግዚአብሔር ወይ ቤተክርስቲያን ክንከውን፣ ብልብና ግና ነቲ መድኃኒ ዘይንቐበል ክንከውን ንክእል ኢና። ልብና ካብ ደምብ እግዚአብሔር እንተ ሸፊቲ፣ ካብ ኣባገባይ ክንከውን ኣይንክእልን ኢና ማለት እየ። ፈሪሳውያንን ጸሓፍትን ወይ ኣይሁድ ብሓባር፣ ሸሕኳ ኣብ ቅዱሳት ጽሑፋቶም፡ ‘ግብጽን ባቢሎንን ካብተን ዝእዘዘኒ ሃገራት እየን። ንሕዝቢ ፍሊሰጥኤምን ጠርሰን ኢትዮጵያን ከአ ምስቶም ኣብ ኢየሩሳሌም ዚነበሩ ክጽብጽዎም እየ’ ዚብል እንተነበረ፣ ነቲ መደብ ድኅነት ኣምላኽ ንኹሉ ዓለም ከም ዝኸበረ ኬስተውዕልዎ ኣይከኣሉን። ኢየሱስ ከአ እቲ ቃል ድኅነት ንኩላተን እተን ድምፀ ዚሰምዓ ነፍሳት ካብ ኩሉ ወገን ከም ዝኸነ ይነግረና ኣሎ። ከምቲ ቀዳሞት ክርሱቲያን፣ ነቶም ግዙራትን ዘይግዙራትን ቃል ክርሱቶስ ዝመሰከሩሎም፣ ከምኡ ከአ ንሕና ንኹሉ ሰብ ብዛዕባ ኢየሱስ ክነካፍሎም ይግብኣና። ክርሱቶስ ንውሱናት ሰባት ኬድኻን ጥራይ ኣይመጸን። እቲ ዝገርም፣ ንሕና ክርሱቲያን ከይተረፈና፣ ‘ዝድኃኑን ዘይድኃኑን’ እንዳበልና ንሰባት ክንጉጃጅሎም ንርእ ኢና። ሸሕኳ ንሕና ነቲ ክርሱቶስ ዝሃበና ድኅነት ብከፊል ወይ ብምልኣት ክንፍፈልጦን ክንሳተፎን እንተ ክእልና፣ ድኅነት ግና ንውሱናት ወገን ጥራይ ዘይኮነስ ንኹልና እየ። ኢየሱስ ጥራይ እየ ናይ ውሽጢ ልብና ክፈልጥ ዝክእል። ካብተን ኣባገባይ ምኃና ወይ ዘይምኃና ንሱ ይፈልጥ። እምበኣር ኣብ ቤተክርስቲያን ብግዙፍ ጥራይ ክንህሉ ዘይኮነስ፣ ብልብና ብእምነት ቃል ክርሱቶስ ክንፈልጥን እንቐበልን ክንሰዕብን የድልየና። ስለዚ ሎሚ ቃል ኣምላኽ ዝሓተና ዘሎ፣ ንክርሱቶስ ወይ ንቃሉ ፈለጥካዮ/ክዮ ዲኻ/ኺ? ይብልና ኣሎ። ሰኣን ፍልጠት ቃል ኣምላኽ ብዙሕ ሰብ እየ ዚጠፍእ። ወንጌል ዘይፈልጥ ሰብ ንክርሱቶስ ክፈልጥ ኣይክእልን እየ። ስለዚ ሕልናና ንመርምር። ክሳብ ክንደይ ንቃል ኣምላኽ ነንብብን ከተንትንን ኣሎና? ጊዜ ንህቦዶ ኣሎና? ቃል ኣምላኽ ከም ልበ ወለድ ኣይኮናን እንብብ። ንመዓልቲ ብገለ 15 ደቃይቕ ጊዜ ፈለና ክንጅምር ንክእል ኢና። ብመንፈስ ጸሎትን፣ ኣምላኽ በቲ ቃሉ ከሃረበና ከም ዝክእል እናተጸበና፣ ብዘይምቐራጽ እንተ ጌርናዮ ብዘይጥርጥር ብዙሕ ኬርብሓናን ንሕውትና ክልውጥን እየ። ምስ ኣምላኽ ተራኺቡ ከይተለወጠ ዝተርፍ ሰብ የልዎን። ኣጃኻ/ኺ በርትዕ! ሕይወትና ሓጻር ምኃና ኣይንረሰዕ። ሎሚ ጀምር/ሪ። “ኣ ጉይታ ኢየሱስ! ቤተክርስቲያን ብሰናብቲ ብምኃና ጥራይ፣ ሕይወት ዘለዎ ኣባልካ ዝኾንኩ ከይመሰሰኒ ከም ዘስተውዕል ግበረኒ። ልብይ ብናይ ዓለምን ናይ ሥጋን ነገራት ተሳታቡኩ ከይተርፍ ሓግዘኒ። ብልብይ ክሰዕብካ ግበረኒ። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አሰተንትኖ
-----	-----	--------

ጊዮርጊ		<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ግብረ ሓዋርያት 12 “ቃል ኣምላኽ ግና ኣናግቦዩን ኣናስፋሕፍሐን ከይ። በርናባሰን ሳውልን ድማ ኣገልግሎቶም ፈጸሞም፡ ናብ ኢየሩሳሌም ተመልሱ። . . . እዚኣቶም ንእግዚአብሔር ኬገልግሉን ኪጸምን ከለዉ፤ መንፈስ ቅዱስ ነቲ ኣነ ዝመረጽክዎ ኣገልግሎት ንበርናባሰን ሳውልን ፍለጻይ’ በሎም። ምስ ጸሙን ምስ ጸለዩን፤ ኣእዳዎም ኣንበሩሎም እሞ ኣፋነዉዎም።” ይብለና። • መዝሙር 67 ከአ “ፍቕድካ ኣብ ምድሪ፡ ኣብ ኩሎም ምድኃንካ ኪፍለጥሲ፡ ገጽካ ኣብርሃልና። . . . ንሕዝብታት ብቕንዕና ክትፈርዶም፡ ኣብ ምድሪ ክትመርሖምን ኢኻ እሞ፡ ሕዝብታት ይተሓገሱን እልል ይበሉን። . . . ኣምላኽ ባረኸና፤ ኣብ ኩላ ምድሪ ዘሎ ሕዝቢ ከአ ይፍርሃዮ።” ይብለና። • ወንጌል ዮሐንስ 12 ከአ “ኢየሱስ ግና ዓው ኢሉ ከምዚ በለ፡- “እቲ ብኣይ ዚኣምን ዘበለ ዘቲ ዝለኣኸኒ እዩ እምበር ብኣይ ኣይኮነን ዚኣምን። እቲ ንኣይ ዚርኢ ነቲ ዚለኣኸኒውን ይርእዮ እዩ። እቲ ብኣይ ዚኣምን ዘበለ ኣብ ጸልማት ምእንቲ ከይነበር፤ ኣነ ብርሃን ኮይነ ናብ ዓለም መጸኢ ኣሎኹ። እቲ ቃለይ ሰሚዑ ዘይሕልዎ እነ ኣይኮነኩን ዝፈርዶ፤ ምክንያቱ ኣነ ንዓለም ኬድግን ኣምበር ክፈርድ ኣይመጸእኩን። ነቲ ንኣይ ዚዓቢ ንቻለይውን ዘይቅበል ዚፈርዶ ኣሎ፤ እዚ ኣነ ዚዛረቦ ዘሎኹ ቃል፡ ንሱ በታ ዳገረወይቲ መዓልቲ ኺፈርዶ እዩ።” ይብለና።
	<p>ግሓ 12፣ 24-13፣5 መዝ67፣ 2-7 ዮሐ12፣ 44-50</p>	

ሎሚ ጉይታ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቃሉ፡ ነቶም ብእኡ እንኣምን ‘ብርሃና’ ከም ዝኾነ ይነግረና ኣሎ። ብርሃን ከም እንርኢ ይገብረና። እታ ናብ ደሓን እትወስድ መገዲ የርእየና። እዛ ንሱ ዜርእየና መንገዲ ናብ ሓቀኛ ሓገስ ተብጽሓና። ንርእሰና ክንርኢ ምስ ከኣልና፤ ንኣልኣት እውን ቅነዕ መንገዲ ክንሕብርዎ ንክእል ማለት እዩ። እዚ ማለት ንርእሰና ጥራይ ዘይኮነ፤ ንኣልኣትውን ነድሕን። ሰለዚ እያ ቤተክርስቲያን ኩሎ ጊዜ ፍቓድ ኣምላኽ ኣብ ምድሪ ምድኃኑ ኣብ ኩሎም ደቂ ሰብ ኪፍለጥሲ፡ ገጹ ከብርሃልና እትጽለ። ኣምላኽ ንሕዝብታት ብቕንዕና ዝፈርድን፡ ዝመርሖን ሰለ ዝኾነ ኩልና ብተግባሩ ክንሕገሱ ይግብኣና። ነዚ ብርሃን እዚ ናብ ኹሎ ዓለም ንከተብጽሕ፡ ንቤተክርስቲያኑ ልኢኹም እዩ። ቀዳሞት ክርስቲያን፡ ኣብ ግብረ ሓዋርያት ነንብቦ ከም ዘሎና፡ ብግብሪ የርእየና ኣለዉ። ሎሚውን ቃል ኣምላኽ ገና ኣናግቦዩን ኣናስፋሕፍሐን ክኸይድ ይግባእ እዩ። ኣነን፡ ንሰኻ/ኸ እውን ልኡኻት ኢና። ዓለምና ክትጥሂ እንተ ኾይና፡ ኢየሱስ የድልዮ እዩ። ኢየሱስ ፍቕሪ ኣምላኽ ሓዙልና እዩ መጸኢ። ኣብ ፍቕሪ ኣምላኽ ክነበር ከአ ይዕድመና ኣሎ። ብኣንጻሩ ካብ ሰይጣንን፡ ዓለምን፡ ሥጋን ዚብገስ ሓይሊታት ንዕንወትን፡ ምፍሳስ ደምን ጸደፍደፍ ክብል ቡብመዓልቱ ንርእዮ ኣሎና። እቲ ቕልሳና ብርቱዕ ሰለ ዝኾነ፡ ሓይሊ ኣምላኽ የድልየና ኣሎ። ሠራዊት ኣምላኽ ምሳና ተሰለፉ ኣሎ። ንጭፍራ ሠራዊት ኣምላኽ ዚመርሖ ኢየሱስ እዩ። መላእክትን፡ ቅዱሳንን ምሳና እዮም ዘለዉ። ምሳታቶም ሓበርና ንዕዮ። ምስ እዚ ሠራዊት ክንሓበር ብጸሎትን ቃሉ ብምፍላጥን ንኢየሱስ ዚህበና መመርሖ ክንሰምዕ ክንክእል የድልየና። ንድሕነትናን፡ ናይ መላእ ዓለም ድሕነትን፡ እዚ ክእለት እዚ ወሳኒ እዩ። ምስ መን ተሰለፍኻ/ኪ ኣሎኻ/ኺ? ቃሉ ንግብርና ሰለ ዝፈርዶ፡ ንምሰምዑ ኪጽልኣና ይክእል እዩ። “ምጽላእ” ምስ መን ተሰለፍና ከም ዘሎና ዘርኢ ምልክት እዩ። ንኃጢአትና ብንሱኣ ክንገድፍ ንደለ ሰለ ዘየሎና፡ ልብና ብወገን ክርስቶስ የሎን ማለት እዩ። ሓደ ሓደ ጊዜ ግና ኃጢአትና ንፈልጦ ኢና፡ ክንቅይር ከአ ንደለ ኢና። ንጊዜኡ ግና ከም ዘለናዮ ክንጸንሕ ንመርጽ፡ ከመይ ብሥጋ ክንገድፍ ዘይደለና ነገር ሰለ ዘሎ እዩ። ክሳዕ መኣዝ? ጽባሕ፡ ድሕሪ ጽባሕ ክንህሉ ክንመውት እንፈጦ ነገር ኣሎ ድዩ? እየ ናይ ወዲ ሰብ ዕሽነት! በል/በለ ሎሚ ንንሱኣ ኢየሱስ ይጽውዓካ/ኪ ኣሎ። ካብ ወገን ሠራዊት ጉይታ ክንሰለፍ ዕድል ይወሃብና ኣሎ። ብብርሃኑ ተመላለስ/ሲ። “ኣ ጉይታ ኢየሱስ! ኃጢአተይ ክገድፍ ክውስን ሓይሊ ሃበኒ። ብግሻ ድፍረት ኣንጸርካ ከይሰለፍን ርእሰይ ከይጉድእን ርድኣኒ። ድምጽኻ ክሰምዕ ስሕበት ቃልካ ሃበኒ። ጽባሕ ድሕሪ ሞት፡ ከይተሰናደኹ ኣብ ቅድሚ ፍርድኻ ካብ ምቕራብሲ፡ ሎሚ ኣብ ሕልናይ ክትፈርደኒን ንኃጢአተይ ከአ ከም ዝእመን ክትገብረኒን ጸጋኻ እልምካ ኣሎኹ። ናብ ደምቤኻ ከም ዝምለስ ግበረኒ። ኣሚን!”

ዕለት	ንባብ	አሰተንትኖ
<p>ሐሙስ</p>	<p>ግላ13: 13-25 መዝ89: 2-3, 21-25, 27 ዮሐ13: 16-20</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወሰድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ግብረ ሓዋርያት 13 “ኣምላኽ ንሳኡል ምስ ሰዓር፡ ድማ ንዳዊት ኣንገሥሎም፡ ‘ዳዊት ወዲ እሴይ ኹሉ ፍቓደይ ዚገብር ሰብኣይ ዝኸም ልቦይ ረኽብኩ’ ኢሉ ከኣ መስከረሉ።” ይብልና። • መዝሙር 89 ከኣ “ምሕረትካ ንዘለዓለም ከም ዚነብር፡ እሙን ምዃንካን ከም ሰማይ ጸኒዑ ከም ዚነብር እፈልጥ እዩ። ምስ ኅሩዩይ ኪዳን ኣቶኹ፡ ንዳዊት ባርያይ ከኣ ‘ዘርእኻ ንዘለዓለም ከጽንዕ፡ ዝፋንካውን ንውሉድ ወለዶ ኪሓንጽ እዩ’ ኢሉ መሓልኩሉ” በልኻ። . . . ኃይለይ ኩሉ ጊዜ ምስኡ ኪኸውን እዩ፡ ቅልጽመይ ከኣ ኬበርትዮ እዩ። . . . ከፍቅርን እሙን ክኸኖን እዩ፡ ብስመይውን ኩሉ ሳዕ ከዕወት እዩ።” ይብል። • ወንጌል ዮሐንስ 13 ከኣ “ጊልያ ካብ ጉይታኡ ልኡኽውን ካብ ለኣኹኡ ከም ዘይበልጽ፡ ብሓቂ ብሓቂ እብለኩም ኣሎኹ። እንሆ ዝዚ ነገር ፈለጥኩምም ኣሎኹም፤ እንተ ፈጸምኩምም ብፀ-ዓን ኢኹም። . . . ነቲ ኣነ ዝለኣኽዎ ዚቐበል ንኣይ ይቐበል፤ እቲ ንኣይ ዚቐበል ድማ ነቲ ዝለኣኽኒ ከም ዚቐበል፤ ብሓቂ ብሓቂ እብለኩም ኣሎኹ። ኢየሱስ እዚ ምስ በለ ብመንፈሱ ጉህዮ ‘ሓዶ ካብኻትኩም ከም ዘትኅዘኒ ብሓቂ ብሓቂ እብለኩም ኣሎኹ’ ኢሉ ገለጸ።” ይብልና። <p>ኣምላኽ ከምቲ ኣተሰፍይዎ ዝነበረ፤ ካብ ዘርኢ ዳዊት፡ ነቲ መድኃኒ እስራኤል ዝኾነ ኢየሱስ ለኣኹ። ንሱ ከኣ መንግሥቲ ኣምላኽ (ቤተክርስቲያን) ተኸለልና። ንመንግሥቲ ኪመርሑ ድማ ንሓዋርያቱ ሥልጣኑ ሃዞም። ‘ነቲ ኣነ ዝለኣኽዎ ዚቐበል ንኣይ ይቐበል፤ እቲ ንኣይ ዚቐበል ድማ ነቲ ዝለኣኽኒ ከም ዚቐበል፤ ብሓቂ ብሓቂ እብለኩም ኣሎኹ’ እናበለ፡ ንሓዋርያቱ ዝቐበል፡ ንኣኡ ከም ዝቐበል ይምህረና ኣሎ። እንተ ኾነ ግና፡ ሓዋርያቱ (ወይ መራሕቲ ቤተክርስቲያን) ብከመይ ዝበለ መንፈስ ኪመርሑ ከም ዘለዎም፡ ኣነጺሩ ኣብዚ ይምህረና ኣሎ። ከምቶም ነገሥታት ወይ ሹማምንቲ እዛ ዓለም ዝገብርዎ፡ ኣብ ልዕሊ ሕዝቦም ኪጉይታት ዘይኮነሱ፡ ኣገልገልቲ ኪኾኑ ናይ ገዛእ ርእሱ ኣብነት ይህቦም። ‘ጊልያ ካብ ጉይታኡ ልኡኽውን ካብ ለኣኹኡ ከም ዘይበልጽ፡ ብሓቂ ብሓቂ እብለኩም ኣሎኹ’ እናበለ፡ ኢየሱስ መምህርን ጉይታን ክንሱ ኣእጋርም ብምሕጻብ፡ ነፍሱ ወከፎም ብፍቕሪ ኣገልግሎ ኩሉ ንምዃን ከም ዝጸብዮም ይምህርም። ኩላትና ክርስቲያን ከኣ ከም ሰዓብቲ፡ ናይዚ ኣገልግሎት ሓላፍነት ተኻፈልቲ ኢና። ኩላትና፡ ይንኣስ ይዕቡ፡ ኣብ ልዕሊ ካልኣት ሓላፍነት ክህልወና እዩ። ከም ወለዲ፡ ከም መማህራን፡ ከም ሓለፍቲ ሥራሕ፡ ከም መራሕቲ ዓዲ፡ ከም ሹማባለታት፡ ከም መራሕቲ ቊምስናታት፡ ከም መራሕቲ መንፈሳውያን ማኅበራት፡ ከም መራሕቲ ማኅበራት ሰብ-ውፋይ ሕይወት፡ ከም መራሕቲ ሃገር፡ ወይ መራሕቲ ቤተክርስቲያን፡ ኣብ ኹሉ ናይ ፍቕሪ ኣገልገልቲ ክንከውን ተጸዊዕና ኢና። በዚ መንገዲ እዚ ኢና ኣብቲ ንግሥነት ክርስቶስ እንሳተፍ። ኣነ፡ ንሰኻ/ኸ ብከመይ ሓላፍነትና ንዋጽኦ ኣሎና? ኣመራርሓና ፍቕሪ ክርስቶስ የንጸባርቕዶ ኣሎ? ወይስ ብሓይሊ፡ ብጎንጽ፡ ‘ንኣይ ጥራይ ስምዑ’ በሃልቲ ኢና? መልካስና ልዙብ ድዩ? ንሰዓብትና ወይ ኣብ ትሕቲ ሓላፍነትና ንዘለዉ ሰባት፡ ኣካያይዳና ኣገባባትና ናብ ኣምላኽ ከም ዝሰሓቡ ይገብርዎዶ? እታ ክርስቶስ ዘርኣየና ፍቕሪ እንተ ሰዒብና፡ ኣሕዋትናን ኣሓትናን ክንሓንጸም ኢና። ፍቕሪ ጉይታ ከኣ ኣብ ልባቶም ኪዓቢ እዩ። በቲ ካልእ ጉኑ ክንርእዮ ከሎና ከኣ፡ እዚ ቃል እዚ ነቶም ዚመርሑና ብከመይ ክንቐበሎምውን ይምህረና ኣሎ። ንኣታቶም ዚቐበል ንጉይታ ከም ዝቐበል እናፈለጥና፡ ከምቲ ንኣኡ ዚግባእ ፍቕርን ኣኽብርትን ከነርእዮም ይሓተና ኣሎ። ከምኡ ብምግባርና፡ ቤተክርስቲያን ብርሃን ዓለም ክትከውን እያ። ብፍቕርና ከኣ ንሕና ናይ ክርስቶስ ምዃን ኩሉ ኪፈልጥ እዩ። ናባና ዚጸምበሩ ከኣ ኪበዘሙ እዮም። “ኣ ጉይታ ኢየሱስ! ነታ ንሰኻ ዘርኣኻና ፍቕሪ ኣነ ከኣ ክለብሳ ሓግዘኒ። ብመንፈስኻ ለውጠኒ፤ ናይ ፍቕሪ ሰብ ግበረኒ። መልካሰይ ክቆጸር ጸጋኻ ሃበኒ። ብዛዕባ ኣሕዋተይን ኣሓተይን ጽቡቕ ጥራይ ከም ዝሓሰብኹ፡ ናይ ቅድስናኦም ምኽንያት ክኸኖምን ሓግዘኒ። ንመራሕተይ ከኣ ካብኻ ከም ዝመጹ ብምእማን ከም ዝኸብርዎን ዘፍቅርዎን ግበረኒ። ኣሜን!”</p>

ዕለት	ንብብ	አስተንትኖ
-----	-----	--------

ዓርቢ	ግላ13: 26-33	ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኻእል?
	መዝ2: 6-11 ዮሐ14: 1-6	<ul style="list-style-type: none"> • ግብረ ሓዋርያት 13 “ኣቲም ኣሕዋትና፡ ደቂ ዓሌት ኣብርሃምን ኣብ ማእከሎም ዘሎኹም ንኣምላኽ እትፈርሁን እዚ ቃል ምድኡን እዚ ናባና እዩ ዝተላእከ። እቶም ኣብ ኢየሩሳሌም ዚነበሩን መኳንንቶምን ንኢየሱስ ኣይፈለጥዎን፤ እቲ ቡብሰንበት ዚነብብዎ ቃል ነብዮት ምእንቲ ኺፍጸም ከኣ ንሞት ፈረድዎ። ናብ ሞት ዜብጽሕ ምኻንዮት እንተ ዘይረኽቡሉ እኳ፤ ኪቀትሎ ንጸላጦስ ደኣ ለመንዎ። ነቲ ብዛዕባኡ ዝተጻሕፈ ዘበለ ምስ ፈጸሙ ከኣ፤ ካብ መስቐል ኣውሪዶም ናብ መቐብር ኣእተዉዎ። ኣምላኽ ግና ካብ ምወታት ኣተንሥእ። ነቶም ካብ ገለላ ናብ ኢየሩሳሌም ምሰኡ ዝደየቡ፤ ሕጂ ኸኣ ኣብ ቅድሚ ሕዝብና ምስክሩ ኾይናም ዘለዉ፤ ብዙኅ መዓልቲ ተራእዮም። ንሕና ከኣ ነቲ ኣምላኽ ነቦታትና ኣተሰፍይዎም ዚነበረ ነበሥረኩም ኣሎና።” ይብለና። • መዝሙር 2 ከኣ “እቲ ንጉሥ ከምዚ በሉ፡- ‘እቲ እግዚአብሔር ዝበለኒ ኸእውጅ እዩ። እግዚአብሔር ‘ንሰኻ ወደይ ኢኻ፤ ኣነ ሎሚ ወለድኩኻ። ለምነኒ፤ ኣነ ከኣ ኣሕዋብ ንርስትኹ ምድሪ ብምልእታ ድማ ንኣኻ ኸህበካ እዩ። ንሰኻ ኸኣ ብበትሪ ሓጺን ክትቅጥቅጦም፤ ከም ኣቕሓ መሬት ድማ ኸትሰብርም ኢኻ’ በለኒ።” ይብለና። • ወንጌል ዮሐንስ 14 ከኣ ኢየሱስ መንገድን ሓቅን ሕይወትን ከም ዝኾነ ይነግረና። “ኢየሱስ ከኣ ከምዚ በሎ፡- ‘መንገድን ሓቅን ሕይወትን ኣነ እዩ። ብዘይ ብኣይ ሓዶ እኳ ናብ ኣቦ ዚመጽእ የልቦን። ንኣይ ፈለጥኩምኒ እንተ ትኾኑስ ነቦይውን ምፈለጥኩም ነርኩም፤ ካብ ሕጂ ግና ፈለጥኩምዎን ርኢኹምዎን ኣሎኹም።” ይብለና። <p>ኢየሱስ ናይ ብሓቂ ‘መንገድን ሓቅን ሕይወትን’ እዩ። ብሥጋናን (ብላዕ ስቲ፡ መልክዕን ጽባቕን)፤ ብዓለም እትህበና ኣማራጺታት ሕይወትን (ሥልጣን፡ ሃብቲ፡ ልዕሊ ካልኣት ጸብለል ምባልን) ሓጉስ ክንረኽብ ኣይንኻእልን ኢና። ብመሠረቱ ንሕና ደቂ ሰብ ባዕላትና ተመራሚርና። “ዜፍቅረና እግዚአብሔር ኣቦ” ከም ዘሎና ክንፈልጥ ኣይንኻእልን ኢና። ኃጢአትና ካብኡ ከመ ዘርሕቐና፤ ምስ እግዚአብሔር ዘተኣሳስረና ገመድ ከኣ በቲኹም ከም ዝነበረን፤ ካብዚ ማእሰርትን ባርነትን ኃጢአት ኬውጽእና ከኣ ብወዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ብመሰዋዕቲ መስቐል ክንድናን ከም ዘድለየና፡ ብባዕላትና ክንበጽሖ ኣይምኽኣልናን። ከም ደቂ እግዚአብሔር ክነብር ከኣ መንፈሱ ከም ዘድለየና ክንገምቶ ኣይንኻእልን ኢና። ነቲ ኣብ ቅ. ሥላሴ እንረኽቦ ሕይወት ክንገምቶ ኣይንኻእልን ኢና። ኢየሱስ እዩ ዝዚ ኩሉ ምሥጢራት ኣምላኽ ዝገለጸልና። ንሱ ዝዚ ሓቅታት እዚ ኣግሂዱልና። ንሱ ሞሪይ እዩ እታ ናይ ድኅነት መንገዱ ገለጹ ዘርአየና። ብሳላኡ ከኣ ሕይወት ረኺብና። ካብ ናይ ኃጢአት ሞት ተንሥእና። ዳግም ብመንፈስ ተወሊድና ሕይወት ረኺብና። ብሳላኡ ከኣ ደቂ ኣምላኽ ክንኸውን በቂዕና። ደቂ ኣምላኽ ከኣ፡ ደቂ ፍቕሪ፡ ደቂ ተሰፋ፡ ደቂ እምነት፡ ደቂ ሰላም፡ ደቂ ሓንቲ ሥድራቤት፡ ኣሕዋትን ኣሓትን፡ ደቂ ዘለዓለማዊ ሕይወትን ገይሩና። ዝዚ ሓቂ እዚ እዩም ሓዋርያትን፡ ኣብ ኩሉ ዘበናት ዝነበሩ ኩሉም ሰዓብቲ ክርስቶስን ዝመሰክሩልና። ሎሚ እቲ ዝቐርበልና ዘሎ ሕቶ፡ “ዝዚ መንገድን ሓቅን ሕይወትን” ዝኾነ ምእንታኻ መሰዋዕቲ መስቐል ዝኸፈለን ካብ ሞት ብሓይሎ ዝተንሥእን ክርስቶስ ረኺብኩ/ክዮዶ? ኣብ ሕይወትካ ኣእቲኻ/ክዮዶ? ነቲ ብስሙ ዘርከብ መንፈስ ቅዱስ ፈለጥኩ/ክዮዶ? ንሕይወትካ/ኪ ምእንቲ ኪመልኦ ደጋጊምካ/ኪ ለሚገኝካ/ኪን ተቐቢልካ/ኪንዶ? ነቲ ኣብ ቤተክርስቲያን ብጥምቀት፡ ብቅብኣ ሚሮን፡ ብምሥጢረ ንሱሓን ቅ. ቀርባንን ኣብ ሕይወት ቅ. ሥላሴ ምስታፍን ምንባርን ክኣልካ/ኪዶ? ምስ ኣምላኽ ብምንባርካ/ኪ ዝረኽቡኩ/ክዮ ጸጋታት ክትምስክር/ሪ ትኻእል/ሊዶ? ናይ ብሓቂ ኢየሱስ ዝረኽበት ነፍሲ ዕውትቲ እዩ። ኢየሱስ ሕዙ ዝጉግዘ ሰብ፡ ናብ ዝኸዶ ይፈልጥ እዩ። ናይዚ ዓለም ጸልማት እንተ ኮነ እውን ኣይጽልምቶን። ካብ ፍቕሪ ክርስቶስ ክምንዘዎ ዚኻእል ሓይሊውን የልቦን። ኣሕዋት/ኣሓት ንምግልጋል ከኣ ይሕጉሱ። መዋዕልቲ መላእኽትን ቅዱሳንን ይኸውን። “ኣ ጉይታ ኢየሱስ! ኣብ ሕይወተይ ንገሥ። ንሕወተይ ብመንፈስካ ምርሓዮ። ኣብ ፍቕሪ እግዚአብሔር ኣቦ ከም ዝኾነር ግበረኒ። ኣሜን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p style="text-align: center;">ቀዳም</p>	<p>ግላ13: 44-52 መዝ 98: 1-4 ዮሐ 14: 7-14</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ግብረ ሓዋርያት 13 “ቦታ ካልኣይቲ ሰንበት ከኣ፡ ሕዝቢ እታ ኸተማ ቃል ኣምላኽ ኪሰምዑ ዳርጋ ኩሎም ተኣከቡ። ኣይሁድ ግና ነቶም ዝተኣከቡ ሕዝቢ ምስ ረኣዩ፡ ቅንኣት መልኦም፣ ነቲ ጳውሎስ ዚብሎ ዝበረ ተቃወምም ንእኡ ከኣ ጸረፍዎ። ጳውሎስን በርናባስን ከኣ ተቢያም ከምዚ እናበሉ ተዛረቡ፡- ቃል ኣምላኽ ቅድም ንኣኻትኩም ኪንገር ይግባእ ነይሩ፣ ካብ ኣበኹምዎን ንናይ ዘለዓለም ሕይወት ብቐጻንት ከም ዚይኮንኩም ባዕልኹም ካብ ፈረድኩም ግና እንሆ ገጽና ናብ ኣሕዛብ ንመልስ ኣሎና። ምኽንያቱ እግዚኣብሔር ‘ክሳብ ወሰን ምድሪ ንምድጋን ምእንቲ ኸትኸውን ነሕዛብ ብርሃን ገበርኩኻ’ ኢሉ ኣዚዙና እዩ።’ ኣሕዛብ ከኣ ዝሊ ሰሚያም ተሓጉሱ፣ ንቃል ኣምላኽ ደማ ኣመሰገኑ፣ እቶም ንሕይወት ዘለዓለም ዝተዓደሉ ዘበሉ ኩላቶምውን ኣመኑ።” ይብላና። • መዝሙር 98 ከኣ “እግዚኣብሔር ተኣምራት ገይሩ እዩ፣ ብኃይሉን ብቐዳሱ ቅልጽሙን ከኣ ዓወት ረኺቡ እዩ እዋ፣ ሓዲሽ መዝሙር ዘምሩሉ። እግዚኣብሔር ዜድግን ኃይሉ ኣፍለጠ፣ ጽድቁ ኣብ ቅድሚኡ ኣሕዛብ ገለጸ። እሙን ስለ ዝኾነ እቲ ንደቁ እስራኤል ዘተሰፈዎም ምሕረት ፈጸመ፣ ኣብ ምድሪ ዘለዉ ኹሎም ሕዝቢ ከኣ እቲ ዜድግን ኃይሉ ኣምላኽና ረኣዩ።” ይብላና። • ወንጌል ዮሐንስ 14 ከኣ “ንኣይ ፈሊጥኩምኒ እንተ ትኾኑስ ነቦይውን ምፈለጥኩምዎ ኔርኩም፣ ካብ ሕጂ ግና ፈሊጥኩምዎን ርኢኹምዎን ኣሎኹም። ፊሊጶስ ከኣ ‘ጉይታይ! ነቦ ደኣ ኣርእየና እምበር ይኣኽሰና’ በሎ። ኢየሱስ ከኣ ከምዚ በሎ፡- ‘ፊሊጶስ፡ እዚ ክንድዚ ዚኣክል ጊዜ ምሳኻትኩም ክነብር ከሎኹዶ ኣይፈለጥኻን ኢኻ? እቲ ንኣይ ዝረኣየ ንኣቦ ረኣዩ፣ ከመይ ኢልካ ድኣ ‘ንኣቦ ኣርእየና’ ትብል ኣሎኻ? ኣነ ኣብ ኣቦ ከም ዘሎኹ ኣቦ እውን ኣባይ ከም ዘሎዶ ኣይትኣምንን ኢኻ? እቲ ኣባይ ዘሎ ኣቦ ባዕሉ እዩ ግብርታቱ ዚገብር ዘሎ እምበር፣ እዚ ንኣኻትኩም ዝግረኩም ዘሎኹ ዘረባ ኻብ ርእሰይ ኣይኮንኩን ዝዛረቦ ዘሎኹ። ኣነ ኣብ ኣቦ ምህላወይ ኣቦውን ኣባይ ምህላወ እግረኩም ኣሎኹ፣ እመኑኒ። እንተ ዘይኮነስ ስለ እቲ ግብርታት እኳ እመኑኒ። ኣነ ናብ ኣቦይ እኸይድ ኣሎኹ እም እቲ ብኣይ ዚኣምን ንሱ ዝሊ ኣነ ዝገብር ዘሎኹ ግብርታት ከም ዚገብር፣ ካብኡ ዚዓብውን ከም ዚገብር ብሓቂ ብሓቂ እብላኩም ኣሎኹ። ኣቦ ብወልድ ምእንቲ ኪኸበርሲ ብሰመይ ዝለመንኩምዎ ዘበለ ኹሎ ኸገብረልኩም እዩ። ብሰመይ ዝኾነ ነገር እንተ ለመንኩምውን ክገብረልኩም እዩ።” ይብላና። <p>ኢየሱስ ንሓዋርያቱ ንሱን እግዚኣብሔር ኣቦን ሓደ ከም ዝኾኑ ይገልጸሎም። ንርእሱ ማዕረ ኣምላኽ ምኅኑን፣ ንኣኡ ዝረኣየ ንኣቦ ከም ዝረኣየ ይገልጸሎም። ኢየሱስ እቲ ምእንቲ ድግነትና ካብ ሰማይ ናብ ምድሪ ዝወረደ ወዲ ኣምላኽ ምኅኑ ብግልጺ ይዛረብ ኣሎ። ወንጌል “እቲ ካብኣ ዚውለድ ብመንፈስ ቅዱስ ስለ ዝኾነ” (ማቴ 1:20)፣ “ወዲ እቲ ልዑል ኪበሃል እዩ” (ሉቃ 1:32) እዩ ዚብላና። ሥጋና ስለ ዝለበሰ፣ ንሱ ፍጹም ሰብ እዩ። ከም ወዲ ኣምላኽ ደማ ፍጹም ኣምላኽ እዩ። ‘እቲ ቃልውን ኣምላኽ ነበረ። ንሱ ብቐድሙ ኣብ ኣምላኽ ነበረ።’ (ዮሐ 1:1) ዚብል ጽሑፍ ምዝካር የድልየና። ምስ መንፈስ ቅዱስ ከኣ ሠለሰተ ኣካላት ክንሰም፣ ሓደ ኣምላኽ ምኅኖም እዩ። ዝሊ ምሥጢር እዚ ክርድኡ ዚኸእል ሰብ የልቦን። እንታይነት ኣምላኽ ክሕዝ ዝኸእል ኣእምሮ የብልናን። ስለዚ ባዕሉ ኣምላኽ እንታይነቱ ስለ ዝገለጸልና፣ ብእምነት ንቐበሎ። ንኣብ - ንወልድ - መንፈስ ቅዱስን ከኣ ንሰግድን ነምልኽን። ኣብቲ ኅብረቶም ከኣ ንነብር ኣሎና። “ኣምላኽ ፍቕሪ እዩ” (1ዮሐ 4:8)። ኣብ ፍቕሪ ንምህላው ከኣ፣ ዜፍቅርን ዚፍቅርን ኪህሉ ኣለዎ። ከም ትምህርቲ ቤተክርስቲያን እምበኣር፣ እግዚኣብሔር ኣብን ወልድን መንፈስ ቅዱስን ሠለሰተ ዝተፈላለዩ ግና ዝፋቐሩን፣ ፍጹም ኅብረትን ዘለዎምን እዮም። ሥልጣናምን፣ ፍቕዶምን፣ ድላዮምን ሓደ ስለ ዝኾነ ድማ፣ ሓደ ኣምላኽ እዮም። ዝሊ ኢየሱስ ዝገለጸልና ሓቂ ንኣምን። ኣብኡ ምሉእ እምነት ስለ ዘሎና ከኣ፣ እቲ ብሰሙ ዝለመናዮ ኩሎ ንረክብ። እምበኣር ኢየሱስ ሎሚ “መን እዩ ትብሊኒ?” ኢሉ ይሓተና ኣሎ። ቀደም ዝሊ ሕቶዚ ንሓዋርያቱ ሓቲቱዎም ነይሩ እዩ። መልስኻ/ኸ እንታይ እዩ? ብዙሓት ሰባት፣ ንኢየሱስ ከም ‘ባዕል ዓቢይ ዝና፣ ሓደ ካብቶም ዓቢይቲ ናይ ታሪኽ ሰባት” ጥራይ ዝፈልጥዎ ኣለው። ከም ታሪኻዊ ሰብውን፣ ገለ ተመራመርቲ ነቲ ኣብ ወንጌል ዚዘኾን ተግባራት ትእምርታቱ ከም ‘ተረት፣ ወይ ኢጋንኖ ናይ ሰዓብቲ’ ጌርም ዝወስድዎ ኣሎው። ብፍላይ ንትንሥኡኡ ‘ኢ-ሳይንሳዊ እዩ፣ ስለዚ ጽውጽዎይ እዩ’ ይብልዎ። ንሕናኽ እንታይ ንብል ኣሎና። ምናልባት፣ ከምዚኣቶም ኣይንብልን ንኸውን። እንተኾነ ግና፣ ከም ታሪኽ ጥራይ ክንፈልጦ ይከኣል እዩ። ማለት ንሱ ሎሚ ኣብ ሕይወትና ክዓዩ ኣይንጽቡዮን ንኸውን። ነቲ ዝተንሥኡ ኢየሱስ ኣይረኣናዮን ማለት እዩ። ነቲ ሕያውን ነቶም ዝጸበይዎ ቀረባኦም ዝኾነ ኢየሱስ ክትረኽቡን ክተፈልጡን ትደለ/ልዩዶ? ብእምነት ጸውዓዮ። “ንዓ ኦ ኢየሱስ ጉይታ! ኣብ ሕይወተይ ተገለጸ። ብሰምካ ክልምን ምሃረኒ። ክጸበካ እምነት ወሰኸኒ።”</p>

መዓልታዊ አስተንትኖ ቃል አምላኽ - ዘትንሣኤ 5ይ ሰሙን ብዶ/ር ክፍለየሱስ ዓንደማርያም

መዓልቲ መዓልቲ ንገለ ደቃይቕ ነዘም ነንመዓልቲ ተዳልዮም ዘለዉ ንባባት ብምንባብን ብምስትንታንን ቅሳነትን ሰላምን ኣብ ሕይወትና ኪሰፍን እዩ። “ንዓ መንፈስ ቅዱስ ነዚ ቃል እዚ ኣንቢብ ክአምኖን ኣብ ልቦይ ከሕድርን ጸጋኻ ሃበኒ!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ - 5ይ ሰንበት ዘትንሣኤ
ሰንበት	ዕብ10:27-38 1ጴዋ4:12-15 ግሓ9:17-23 ዮሐ14:2-13	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል አምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> መልእኹቲ ናብ ዕብራውያን 10 “ፍልጠት ምስ ተቐበልና ፈቲና ኃጢአት እንተ ግበርና፣ ደጊም ምእንቲ ኃጢአት ዚቀርብ መሥዋዕቲ የልቦን።ኣብ ክንዳኡ ፍርድን ነቶም ንአምላኽ ዚፃረሩ ዚበልፅ ብርቱዕ ሓውን ኢና ብራዕዲ እንጽብ። ብሕጊ ኦሪት ዘፍረስ ብቻል ክልተ ወይ ሠለሰተ ምስክር ብዘይ ምሕረት ይመውት ነበረ። ንወዲ አምላኽ ዝገዳቶ፣ ነቲ ዝተቐደሰሉ ደም ኪዳን ከአ ዘርከብ፣ ነቲ ጸጋ ዚህብ መንፈስውን ዝጸረፈ ግዳ ክንደይ ዝገደደ ቐጽዓት ዘይግብአ ይመስሉም? . . . ኣብ ኢድ እቲ ሕያው ዝኾነ አምላኽ ምውዳቕ ዚሰካኸኸኸ እዩ። . . . እቲ ናተይ ጻድቕ ግና ብእምነት እዩ ዚነብር፣ ንድግሪት እንተ ተመልሰ ድማ ብእኡ ባህ ኣይብለንን እዩ።” ይብለና። 1ይቲ መልእኹቲ ጴዋርስ 4 ከአ “እቲም ፍቁራተይ፣ ከም ሓዊ ዚባላዕ ፈተና ሎረኽበኩም ከሎ፣ ሓዲ ሓዲሽ ነገር ከም ዚበጽሓኩም ኳንኩም ኣይትገረመ። ንሱ ብግርማ ኺግለጽ ከሎ ኣዝዩ ባህ ኪብለኩም እዩ እሞ ኣብ ስቓይ ክርስቶስ ክትካፈሉ ኸሎኹም ተሓጉሱ። እቲ ክቡር መንፈስ አምላኽ ኣባኻትኩም ስለ ዚኃድር ተሓጉሱ። ሓዲ እኳ ካባኻትኩም ቀታለ፣ ወይ ሰራቕ፣ ወይ ገባር ክፋኡ፣ ወይ ኣብ ነገር ካልኣት ኢዱ ዚእቲ ብምዃን ስቓይ ዚቐበል ኣይሃልኹም። ክርስቲያን ብምዃን እንተ ተሳቐዩ ግና፣ ስለ እዚ ስም እዚ ንአምላኽ የመስግን እምበር ኣይገፈር።” ይብለና። ግብረ ሓዋርያት 9 ከአ “ሃናንያ ከአ ከደ፣ ናብ ቤትውን ኣተወ፣ ኢዱ ኣብ ልዕሊኡ ኣንቢሩ ኸአ ‘ሳውል ኃወይ! እቲ ኸትመጽእ ከሎኻ ኣብ መንገዲ ዝተራእየካ ጉይታና ኢየሱስ ክትርእን መንፈስ ቅዱስ ኪመልኣካን ናባኻ ልኢኹኒ’ በሎ። ብኡንብኡ ከአ ካብ ኣዕይንቲ ከምቅራፍ ዝበለ ረገፉ ወደቐ እሞ ረአየ፣ ተንሣሕውን ተጠምቀ። ምግቢ ምስ በልዐ ድማ በርትዐ። . . . ሳውል ግና እንዳበርትዐ ኸደ፣ ነቶም ኣብ ዳማሰቕ ዚቐመጡ ዚነበሩ ኣይሁድ ከአ ኢየሱስ ብሓቂ እቲ መሲሕ ከም ዝኾነ እናኣረድኦ ኣፎም የትግዘም ነበረ።” ይብለና። ወንጌል ዮሐንስ 14 ከአ “ኣብ ቤት ኣቦይ ብዙሳ መኃድር ኣሎ፣ መኃድር እንተ ዘይህሉ ግና ምንገርክኹም ነይረ፣ ሕጂ ግና ሥፍራ ኹዳልወልኩም እኸይድ ኣሎኹ። ከይደ ሰፍራ ምስ ኣዳሎኹልኩም፣ ኣብቲ ኣነ ዘሎኹም ንስኻትኩምውን ክትህልዉ፣ ተመለስ ኺመጽእ እዩ እሞ ምሳይ ክወስድኩም እዩ። . . . ኢየሱስ ከአ ከምዚ በሎ፣ ‘መንገድን ሓቅን ሕይወትን ኣነ እዩ። ብዘይ ብኣይ ሓደ እኳ ናብ ኣቦ ዚመጽእ የልቦን። . . . ኣነ ኣብ ኣቦ ከም ዘሎኹ ኣቦ እውን ኣባይ ከም ዘሎዶ ኣይትአምንን ኢኻ? እቲ ኣባይ ዘሎ ኣቦ ባዕሉ እዩ ግብርታቲ ዚገብር ዘሎ እምበር፣ እዚ ንኣኻትኩም ዝነግረኩም ዘሎኹ ዘረባ ኻብ ርእሰይ ኣይኮንኩን ዝዛረቦ ዘሎኹ። . . . ኣቦ ብወልድ ምእንቲ ኺኸብርሲ ብስመይ ዝለመንኩምዎ ዘበለ ኹሉ ኸንብረልኩም እዩ።” ይብለና። <p>ኣብ መንግሥተ ሰማያት ነቶም ንአምላኽ ዝእምኑን ትእዛዛቲ ዚፍጽሙን ዝተዳለዉ ሰፍራ ከም ዘሎ ኢየሱስ ይነግረና ኣሎ። ኢየሱስ ነቶም ሰዓብቲ ክወስደና ክምለስ እዩ። ኣብ ምድራዊ ጉዕዞና፣ ኢየሱስ ንንፍሱ ወክፍና ከምቲ ንሳውል ዝገበረሎ፣ ንኣናውን ናይ ምድኃን ዕድል ይህበና እዩ። ኩላትና ኣብ ዓለም ከም ሥጋ ክንመላለስ ከሎና፣ ንቤተክርስቲያኑ ነሳድዳ ከም ዝክበርና ኣይንረስዕ። ሕይወትና ብኹሉ ኣንጻር እታ ቤተክርስቲያን ክርስቶስ እትምህርን እትገብርን ተሰለፉ እዩ ጸኒሑ። ብጸገማት ናይ ሕይወት ተወቐዕና ምስ ወደቕና፣ ኢየሱስ ንልብና ክዛረቦ ምስ ጀመረ፣ ‘እንታይ ክገብር ትደልዩኒ ኣሎኻ?’ ምስ በልና፣ ናብ ቤተክርስቲያኑ ክንከይድ እሞ ኣብኡ እንታይ ክንገብር ከም ዘሎና ክሕበረና ምዃን ተነገሩና እዩ። ብቤተክርስቲያኑ ኢና ናይ ድኅነት ምሥጢራት ዝወሃበና፣ በርናባስ ንጻውሎስ ናይ ድኅነት ጸጋ ኬካፍሎ ከሎ ንርእዮ ኣሎና። ከምኡ ከአ ንሕና ብኢድ ኣገልገልቲ አምላኽ፣ ምሥጢራት ድኅነት ተቐቢልና ኢና። በዚ ጸጋታት ምስ ጸናዕናን፣ በርታዕናን ከአ ነቲ ዘድኅና ክርስቶስ ክንምስክረሎ ናብ ዓለም ንወጽእ። ጸጋኡ ተቐቢልና እንተኸላድናዮ ግና፣ ፍርዱ ይጸበይና ከም ዘሎ ሎሚ ቃል አምላኽ ሎሚ የዘክረና ኣሎ። ስለዚ ንሱ ብግርማ ኺግለጽ ከሎ ኣዝዩ ባህ ኪብለና እዩ እሞ ኣብ ስቓይ ክርስቶስ ክንካፈል ኸሎና ንተሓጉሱ። ክርስቲያን ብምዃን እንተ ተሳቐዩ ግና፣ ስለ እዚ ስም እዚ ንአምላኽ ነመስግን እምበር ኣይንገፈር። ብዙሓት ክርስቲያን፣ ብፍላይ መንእሰያት፣ ሎሚ ብእምነትና ንሓፍር ኢና። ንክልኦት ክንመስል፣ ኣብ ዘይረብሕ ዕላልን፣ ሻርነትን፣ ኣፈላላይን፣ ተዘራሪኻ ምብኣስን ክንኣቲ ንርኩብ ኣሎና። ክርስቲያን ምዃን ማለት ንፍቕርን ሰላምን ምስግብ ማለት እዩ። ናይ ተብዓት እምበር፣ ከምቲ ገለ ሓቂ ዘይሓዙ ሰባት ዝብልዎ፣ ናይ ፈርሃት ምርጫ ኣይኮነን። እቲ ክርስቶስ ኣብ መስቀል ዝገብረ፣ ጸርፍን፣ ንዕቅትን፣ ማህረምትን፣ ሞትን ነቶም በደልትኻ ብምምሓር ምዕጋስን፣ ናይ ጀግና እምበር ናይ ፈራህ ሥራሕ ኣይኮነን። ብኣይልን ጎጽን ከአ ዝሕነጽ ነገር የልቦን። “ኣ ኢየሱስ ጉይታ! ምሥጢር መስቀልካ ግለጸለይ። መስቀለይ ጸይረ ክሰዕብካ ሓግዘኒ።”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
-----	-----	--------

ሰኔ

1ጴጥ5: 5-14
መዝ 89: 2-3,
6-7, 16-17
ማር16: 15-20

ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?

- 1ይቲ መልእኽቲ ጴጥርስ 5 “ከምኡ ከኣ፡ እቲም መንእሰይ፡ ነቶም ዚጎበዩኹም ተገዝእዎም። ‘ኣምላኽ ንዕቡያት ይመዓቶም፡ ንትሑታት ግና ጸጋ ይህበም’ ከም ዚብል ድማ ትሕትና ለበሰኩም ንኣድሕድኩም ኣገልግሉ። ደጊም ብጊዜኡ ንሱ ልዕል ምእንቲ ኬብለኩም ኣብ ትሕቲ እታ ጽንዕቲ ኢድ ኣምላኽ ትሕት በሉ። ንሱ ይሓልየልኩም እዩ እሞንኹሉ ኃልዮትኩም ኣብኡ ኣውድቐዎ። ድያብሎሱ፡ እቲ መጻርርትኹም፡ ዚውሕጦ ደልዩ ከም ዚጓዝም ኣንበሳ ይዘውር ኣሎ እሞ ተጠንቀቑ፡ ንቐሉ። ኣኣብ እምነት ጸኒዕኩም ተቐውምዎ፡ ምኽንያቲ ነቶም ኣብ ምሉእ ዓለም ዘለዉ ኣጎዋትኩምውን እዚ መክራ እዚ ይበጽሖም ከም ዘሎ ትፈልጡ ኢኹም። እቲ ብክርሰቶስ ኢየሱስ ናብ ናይ ዘለዓለም ክብሩ ዝጸውዓኩም፡ ኣምላኽ ኩሉ ጸጋ፡ ቀሩብ ጊዜ ሓሳረ መክራ ምስ ጸገብኩም፡ ንሱ ፍጹማት ኪገብረኩም፡ ኬጸንዓኩም፡ ኪበርትዓኩም፡ ኪሥርተኩምውን እዩ። ንዘለዓለም ዓለም ንኢኡ ኽክበርን ሥልጣንን ይኹን። እሚን።” ይብሉና።
- መዝሙር 89 ከኣ “ምሕረትካ ንዘለዓለም ከም ዝክበር፤ እሙን ምኅንካ ከም ሰማይ ጸኒዑ ኽኸም ዚክበር እፈልጥ እዩ። ኣ እግዚኣብሔር፡ ኣብ ሰማይ ምስኻ ዚመዓራረ የልቦን፤ ካብቶም ኣብ ሰማይ ዘለዉ ሕይዋን ንኣኻ ዚመስል የልቦን። ኣብ ሰማይ ካብ ዘሎ ቐዳሳን ኣዚኻ እትፍራህ፡ ካብቶም ኣብ ዙርያኻ ዘለዉ ኹላርም ኣዚኻ ዝኸበርካ ኣምላኽ ኢኻ። . . . ብሰምካ ምሉእ መዓልቲ ይሕጉሱ፤ ጻድቕ ሰለ ዝኾንካ ድማ የመሰግኑኻ። ዓበይቲ ዓወታት እትህበና ንሰኻ ኢኻ፤ ብሞገሰካ ልዕል ክተብለና ኢኻ።” ይብሉ።
- ወንጌል ማርቆስ 16 ከኣ “ከምዚውን በሎም፡- “ናብ ኩሉ ዓለም ኪዱ፡ ንብዘሎ ፍጥረት ከኣ ወንጌል ሰበኹ፤ እቲ ዚኣመነን ዝተጠምቀን ኪድኻን እዩ፤ እቲ ዚይኣመነ ግና ኪኹኻን እዩ። ነቶም ዚኣመኑ እዚ ምልክት እዚ ኪሰዕሩም እዩ፡ ብሰመይ ኣጋንንቲ ኬውዕኡ፡ ብሓዲሽ ቋንቋ ከኣ ኪዛረቡ፤ ኣትማን ኪገዙ፤ ዚቐትል እንተ ሰተዩ ከኣ ክቶ ኣይክጉድኡምን እዩ፤ ኣእዳዎም ኣብ ሕመማት ኬንብሩ ንሳቶምውን ኪሓውዩ እዮም።” ይብሉና።

ኢየሱስ ንኩላትና ሰዓብቲ ወንጌል ንዓለም ክንበርር ልኢኹና እዩ። ንኢየሱስ ቃሉ ሰሚዕና ብትብዓት ኣብ ማእከል ኣሕዋትናን ኣሓትናን ፍቕሪ ኣምላኽ ክንገልጽ ከሎና፡ ሓይሊ ኣምላኽ ኣብ ሕይወትና ብዘገርም ኣገባብ ኪግለጽ እዩ። ሎሚ ቃል ኣምላኽ ኣብ መንእሰያት ኣትኩሩ፡ ፍሉይ ምልክት ህላዌ ኣምላኽ ኣብ ዓለም ኪኹኑ የተባብዓና ኣሎ። ብኸመይ ዝበለ መንገዱ? ንዓበይቲ ብምክባርን፡ ምስ ኩሉ ብትሕትና ብምክያድን እዩ። ኣብ ዕድመ ንእሰነትን ጉብዝናን፡ ድያብሎስ ኣብ ዙርያኑ ኮይኑ ጉነጽ ክንጥቐምን፡ ብርእሰና ክንከይድን፡ ንሥጋና ጥራይ ክከሓትን ይደፋፍኣና እዩ። ዕድሜና ግና ከም ጽላሎት ከም ዝሓልፍን፡ ጽባቕና ኮነ ጉልበትና ንኣጻር ጊዜ ከም ዝጸንሕን፡ ከይተፈለጠና ሰቱኹ ኢሉ ከም ዚበንን ኣስተውዒልና፡ ገና ካብ ንእሰነትና ጀሚርና ኣብ ትሕቲ ኢድ ኣምላኽ ኮይና ክንዓዩ ሎሚ ቃሉ ይጽውዓና ኣሎ። ኣምላኽ ብእና ኪሠርሕ ዕድል ክንህቦ ይጽውዓና ኣሎ። ብነፍሱ ወክፍና ዓበይቲ ነገራት ኣምላኽ ብርግጽ ክሠርሕ ይደሊ ኣሎ። ነቶም እንኣምን፡ ኣምላኽ ነቲ ኣብ ሕይወትና ዘጋጥመና ሓሳረ መክራ ንምድልዓልናን፡ ንምጽራይናን፡ ንምጽናዕናን ይገብር። ሓይሊ መንእሰያት ንጽቡቕ ወይ ንክፋእ እዩ ዚውዕል። ቡቶም ዘይቅንዕቲ መንገዱ ዝኸዱ መንእሰያት፡ ክንደይ ዕንወት ኪፍጸም ንዕዘብ ኣሎና። ቡቶም ኣብ ኢድ ኣምላኽ ትሕት ኢሎም ዚዓዩ መንእሰያት ከኣ ክንደይ ናይ ፍቕሪ ሥራሕ ንምሕናጽ ይውዕል ኣሎ። ምኽንያት ናይ ተሰፋ፡ ናይ ዕርቅን ሰላምን፡ ናይ ሕውነትን ይኹኑ ኣለዉ። ብዙሓት መንእሰያት ንወለዶም ዘዮኹቡን ዘይሕልዩን፡ እኳ ደኣ ምኽንያት ጓህን እህህታን ወይ ከኣ ዘይዘልቕ ጸር ዝኾኑዎን ንፈልጥ ኢና። ገለ ኸኣ እታ ዝኣሰት እኳ ሓላፍነት ከልዕሉ ዘይደልዩ፡ ኣብ ዝገን ኣሕዋቶን/ኣሓቶምን ተሰቑሎም ከይሠርሑ ኪበልዑ ዝደልዩ ንዕዘብ ኣሎና። ካልኣት ከኣ ኣብ ሓሸሸን፡ መሰተን፡ ዝመትን፡ ሰርቕን ምጥፍፋእን ዚነብሩ ኣይረኣናን ዲና? ሰባት ንኣና ርእዮም ይፈርሑን ይርዕዱን፡ ወይ ከኣ ‘ኤህ! የጥፍኣዮም!’ ዶ ይብሉና? ወይስ ንኣና ርእዮም ይሕጉሱን፡ ልቦም ብፍሸክታ ይመልኡን፡ ብኣና ምኽንያት ንኣምላኽ የመሰግኑን ኣለዉ? ካብ መኖም ኢኻ/ኸ? ሕይወትካ/ኪ ንሰሰቲ ዓለም ወይ ብሥጋ ‘ንኣይ ይጥግመኒ’ ምባል፤ ወይ ንክፋእ ተግባራት ሰይጣን ምኅንዶ፤ ወይስ ኣብ ኢድ ኣምላኽ ኮይና ናይ ፍቕርን ሰላምን መተዓይይቱ ምኅን? ገሌና ምናልባት ከም ርእሰና ክንከይድ ዝልኸ ኣማራጺ መሰሉና ብኣኡ ንጉዓዝ ንህሉ። ርእሰኻ ምምላኽ ከኣ ኣምልኾ ጣዖት እዩ። ውሱን ዓቕሚ ዘሎካ ክከሰኻ፡ ከም ኩሉ ዚፈልጥ ትኸውን ኣሎኻ። ብፍላይ መንእሰይ ኮይንካ፡ ልጓም ዘይብሉ ሰሚዒትካ ኪመርሕ ምግባር ማለት ንገደል ምእታው እዩ። ስለዚ ከተሰተውዕል/ሊ ሎሚ ቃል ኣምላኽ ይነግረካ ኣሎ። “ኣ ጉይታ ኣዕይንተይ ክፈተለይ!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>ሠሉስ</p>	<p>ግላ14:19-28 መዝ 145: 10-13, 21 ዮሐ 14: 27-31</p>	<p>ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኻእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ግበረ ሓዋርያት 14 “ኣይሁድ ካብ ኣንጾኪያን ካብ ኢቆንዮን ምውጻኦም ነቶም ሕዝቢ ኣስድዕዎም። ንጳውሎስ ከአ ብዳርባ እምኒ ቐጥቀጥዎ፤ ዝሞተ መሲሎም ከአ ጉቲቶም ካብታ ኸተማ ኣውፅእዎ። እቶም ደቀ መዛሙርቲ ኣብ ዙርያኡ ደው ምስ በሉ ከአ፣ ብድድ ኢሉ ናብ ከተማ ኣተወ፤ ንጸባሒቲ ድማ ምስ በርነባስ ናብ ደርቤን ከደ። ጳውሎስን በርናባስን ኣብ ደርቤን ኣናሰበኹ ብዝሁኑት ደቀ መዛሙርቲ ገበረ፤ ናብ ሊባኖራንን ናብ ኢቆንዮንን ናብ ኣንጾኪያ ናይ ጲሲድያ ከአ ተመልሱ። ‘ናብ መንግሥቲ ኣምላኽ ክንኣቲ ዚግብእና ብብዙኅ ጸበባ እዩ’ ናበሉ ከአ ነቶም ደቀ መዛሙርቲ ኣጸናንዕዎም፤ ኣብ እምነቶም ጸኒዖም ኪነብሩ ከአ ኣተባባዕዎም። ኣብ ነፍሱ ወከፍ ቤተክርስቲያን መራሕቲ ምስ ሸሙሎም ድማ ብጸምን ብጸሎትን ናብቲ ዝእመንዎ ጉይታ ኣማዕቁብዎም።” ይብለና። • መዝሙር 145 ከአ “ኣ እግዚአብሔር፣ ኩሉ ፍጥረትካ ዜመሰግነካ እዩ፤ ቐዳሳንካውን ኪባርኹኻ እዮም። ግብርታትካ ኃይልኻን ክበር ግርማ መንግሥትኻን ንደቂ ሰብ ምእንቲ ኹፍልጠ፣ ክብሪ መንግሥትኻ ኹዛረቡ፣ ሥልጣንካውን ኪነግሩ እዮም። መንግሥትኻ መንግሥቲ ዘለዓለም እዩ፤ ንሰኻ ኸአ ንውሉድ ወለዶ ንጉሥ ኢኻ። . . . ኣነ ንእግዚአብሔር ኩሉ ጊዜ ኸመሰግኖ እዩ፣ ኩሉ ፍጥረት ከአ ንቐዱስ ስሙ ንዘለዓለም ዓለም የመሰግን።” ይብለና። • ወንጌል ዮሐንስ 14 ከአ “ሰላም እኔ ኣድገልኩም ኣሎኹ፣ ሰላምይውን እህበኩም እሎኹ። እቲ ኣነ ዝህበኩም ዘሎኹስ ከምቲ ዓለም እትህቦ ኣይነነን፣ ኣይትሸበሩ፣ ኣይትፍርሁ። ‘ኣነ እኸይድ ናባኻትኩምውን ክምለስ እዩ’ ዝበልኩኹም ሰሚዕኩም ኣሎኹም፣ ካባይ ኣቦ ይዓቢ እዩ እሞ እተፍቅሩኒ እንተ ትኾኑስ ናብ ኣቦ ብምኻደይ ምተሓገስኩም ኔርኩም። እቲ ነገር ምስ ኮነ ምእንቲ ክትኣምኑ፣ ኮይኮነ ሕጂ ነገረኩም ኣሎኹ።” ይብለና። <p>ኢየሱስ ሰላሙ ሓዲጎልና እዩ። ሎሚ ቃሉ፣ ከይንሸበርን ከይንፈርህን የዘኻኸረና ኣሎ። ግና እቲ ኢየሱስ ዝሓደገልና ሰላም፣ ከምቲ ናይ ዓለም ኣይነነን። ኢየሱስ ጲላሞስ ‘ንሰኻ ንጉሥ ዲኻ?’ ኢሉ ምስ ሓተቶ፣ ኣይከሓደን። ግና ናይዚ ዓለምዚ ከም ዘይኮነ ነገሩዎ። ልክዕ ከምኡ፣ እቲ ንሱ ዝህበና ሰላም ከምቲ ዓለም ሰልም እትብሉ ‘ሃገር ኣብ ልዕሊ ሃገር ውግእ ዘይምልዓል፣ ወይ ከአ ዕግርግርን ቅትለትን ዘይምህላው’ ማለት ኣይነነን። እቲ ምንጪ ኩሉ ክፍኣት ኣብ ልብና ስለ ዝርከቡ፣ ኢየሱስ ንልብና እዩ ሰላሙ ከህቦ ዝደለ። ካብ ኣምላኽ ምሽፋት ኣብ ልብና እዩ ዚፍጸም። ንሓውኻ/ሓፍትኻ ምጽላእ ኣብ ልባትና እዩ ዚርከብ፣ ኩሉ ኃጢአት ካብ ውሽጥና እዩ ዝብገሰ። ነዚ ኣብ ውሽጥና ዘሎ ውግእ እዩ ኢየሱስ ከህድኦ ዚደለ። ኣብ መንግሥቲ ኣምላኽ ኣቲኻ ንኢየሱስ ከም ጉይታኻን ንጉሥኻን ምቕባልን ምስኡ ምንባርን፣ ናብ ሰላማዊ ሕይወት ይመልሰኻ። ንኢየሱስ ዚጸልእን፣ ንመልእኹቲ ዚይቐበልን፣ ሰብ ብዙሕ ኣሎ። ሥጋናን ብባህግታቲን፣ ዓለምን ኣተሓሳስባኡን፣ ሰይጣንን ርኽባት መናፍሶትን ንኢየሱስ ዚነጽጉ ናይ መንግሥቲ ጸልማት ሓይልታት እዮም። ንብዙሓት ካብ ደቂ ሰባት ከአ ከም ባራዩ ይገዝኡዎም ኣለዉ። እቶም ብሕይወትና ንኢየሱስ ንምስዓብ ዝመረጽና፣ ካብ መንግሥቲ ጸልማት ኣምሊጥና ኣሎና። ኣብ ሰላም መንግሥቲ ኣምላኽ ንነብር ኣሎና። እዚ ሰላም እዚ ካብ ልብና ኪምንዘዓና ዚኻእል ሓይሊ ከአ የልቦን። “ሰለዚ ምድሪ እንተ ተገልበጠት እምባታትውን ኣብ መዓሙቕ ባሕሪ እንተ ጠሓሉ፣ ማያቲ እንተ ሃመመን እንተ ዓፈረን፣ ኣኻርን ብነድሮም እንተ ኣንቀጥቀጡ፣ ንሕናስ ኣይንፈርህን ኢና” (መዝ 46:2-3) ምባል ንኻእል ማለት እዩ። ኣብ ልብ እቶም ዚኣምንዎ፣ ኢየሱስ ኩሉ ጊዜ ኣሎ። ነቲ ማዕበል ሕይወትና ከአ የህድኡ። ኣብኡ ዕረፍትን ሰላምን ከአ ኣሎና። እቲ ምሥጢር ንኢየሱስ ምሓዝ እዩ። ብርግጽ ኣብዚ ዓለም ብጸበባ ክንኣልፍ ኢና። ጳውሎስ ወንጌል ኢየሱስ ናብ ካልኣት ሰባት ኬብጽሕ ከሎ፣ ባዳርባ እምኒ ክሳዕ ሞይቲ ኢሎም ጉቲቶም ዚድርብይዎ ከም ዝበጽሑ ንርእዮ ኣሎና። ካብኡ ተገሚኡ ግና ‘ናብ መንግሥቲ ኣምላኽ ክንኣቲ ዚግብእና ብብዙኅ ጸበባ እዩ’ እናበለ ከአ ነቶም ደቀ መዛሙርቲ የጸናንዎምን፣ ኣብ እምነቶም ጸኒዖም ኪነብሩ ከአ ከተባባዖምን ንርእኡ ኣሎና። ኣነን፣ ንሰኻ/ኹ፣ ነዚ ናይ ኢየሱስ ሰላም ኣብ ሕይወትና ሓዘናዮ ንጉዓዝዶ ኣሎና? ኣብ ጊዜ ሕማምን፣ ጸገምን፣ ሰኣነትን፣ ሰደትን ኣብታ ብማዕበል ትናወጽ ጃልባ ናይ ሕይወትና ውሽጢ ይርከብዶ ኣሎ? ብትዕግሥትን፣ ብእምነትን፣ ብተስፋን ምንባር ክንመሃር ክኢልናዶ? “ንዓ ኦ ጉይታ ኢየሱስ! ኣብቲ ናይ ጸበባ ጊዜ ክርእዮኻን ክሰምዓኻን ሓግዘኒ። ሃዲኦ ክጸበዩኻ መሃረኒ። ኣብቲ ናይ ጸልማት ጊዜውን ንሰኻ ምሳይ ከም ዘሎኻ ከም ዜስተውዕል ግበረኒ። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንብብ	አስተንትኖ
<p style="text-align: center;">ረቡዕ</p>	<p>ግሓ 15፣ 1-6 መዝ 122፣ 1-5 ዮሐ 15፣ 1-8</p>	<p>ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ግብረ ሓዋርያት 15 “ካብ ይሁዳ ናብ ኣንጾኪያ ናይ ሶርያ ዝኸዱ ገለ ሰባት ነቶም ኣኅዋት ‘ከም ሥርዓት ሙሴ እንተ ዘይተገዘርኩምሲ ክትድኅኑ ኣይኮነልኩምን እዩ’ ኢሎም መሃርዎም። ብዛዕባ እዚ ነገር እዚ ጳውሎስን በርናባስን ምስቶም ሰባት ኣዘዮም ተኸራኸሩ። ስለዚ ጳውሎስን በርናባስን ምስ ገሊኦም ኣኅዋት ኮይኖም፣ ብዛዕባ እዚ ጉዳይ እዚ ናብ ኢየሩሳሌም ናብ ሓዋርያትን መራሕቲ ቤተክርስቲያንን ኪኸዱ ተመደቡ። . . . እቶም ሓዋርያትን መራሕቲ ቤተክርስቲያንን ከኣ ነዚ ነገር እዚ ኪምርምሩ ተኣከቡ።” ይብሉና። • መዘሙር 122 ከኣ “ናብ ቤት እግዚአብሔር ንኺድ’ ምስ በሉኒ ተሓጉስኩ። ኣ ኢየሩሳሌም፣ እንሆ መጸእናኣብ ደጌታትኪ ደው ኢልና ኣሎና። ኢየሩሳሌም ብጸቡቕ ተሠሪጻ ዝተሓንጸት ከተማ እያ። እቶም ነገዳት እስራኤል፣ ከምቲ እግዚአብሔር ዝኣዘዘ፣ ንእግዚአብሔር ኪውድሱ ናብኣ ይድይቡ። ኣብኣ ነገሥታት እስራኤል፣ ፍርዲ ዚህቡሉ ዝፋናት ኣሎ።” ይብሉና። • ወንጌል ዮሐንስ 15 ብዛዕባ ኢየሱስ ሓቀኛ ጉንዲ ወይኒ ምኃኑ ይነግረና። “ኣነ ናይ ሓቂ ጉንዲ ወይኒ እዩ፣ ተኻሊኡ ኸኣ ኣባይ እዩ። ነቲ ኣባይ ዘሎ ፍረ ዘይፈሪ ጨንፈር ኩሉ ይቐርጽ፣ ነቲ ፍረ ዘፈሪ ዘበለ ጨንፈር ግና ብዙኅ ምእንቲ ኺፈሪ የጽርዮ። . . . እቲ ኣባይ ዚነብር ኣነውን ኣብኡ፣ ንሱ እዩ ብዙኅ ፍረ ዘፈሪ፣ ምክንያቱ ብጀካይ ሓንቲ እኳ ክትገብሩ ኣይትክእሉን ኢኹም። ኣባይ ዘይነብር ዘበለ ጨንፈር ንወግኢ ተደርብዩ ይነቅጽ፣ ኣኪም ድማ ናብ ሓቂ ይድርብይዎ እዎ ይነድድ።” ይብሉና። <p>‘ኢየሱስ ጉንዲ ወይኒ፣ ንሕና ከኣ ጨናፍሩ’ ከም ዝኸኸሩ ቃል ወንጌል ይምህረና ኣሎ። ካብ ኢየሱስ ተፈልዮ ክርስትያን ኪኸውን ዝክእል ከም ዘዩልዎ እዩ ዝነግረና ዘሎ። ‘ናይ ኣባይ ንመን ንሃቦ’ ስለ ዝኸኸሩ ‘ክርስትያን እዮ’ ምባል ኣይኣክልን እዩ። ‘ኣብቲ ጉንዲ ዘይመበቐ ጨንፈር፣ ሕይወት የብሉን’። ኣብ ክርስቲያን ዘይመበቐ ክርስትያን፣ ምስ ኢየሱስ ንነብር የሎናን ማለት እዩ። ካብቲ መኣዛ ሕይወት ክህብ ዝከኣሎ ኣምላኽ ርሒቐና፣ ክንጥቀዕን ክንፈርን ንፍትን ኣሎና ማለት እዩ። ኣብ ሕይወትና ማለት ኣብ ሓዳርና፣ ኣብ ሥድራና፣ ወይ ኣብ ሥራሕና፣ ቀምስናና፣ ኣብ ኸሉ ዝምድናታትና ምርድዳእን፣ ሰላምን፣ ፍቕርን እንተ ዘየሉ፣ ከመይ ኢሉ ይገርመና። እቲ ፍቕሪ፣ ሰላም፣ ምትሕልላይን፣ ብትሕትና ንኣድሕድና ምቕባልን፣ ምግልጋልን ዜክእል መኣዛ ካብ ኢየሱስ ጥራይ ኢና ክንረኽቦ እንክእል። ‘ብሰንኪ እገሌ ወይ እገሊት’ ኣይንበል። ኣብ ኢየሱስ ብዘይምጥባቕና በደልቲ ንሕና ኢና። ኣብ ሞንጎና ዕግርግርን፣ ሰላም ምሳኣንን፣ ዘይምስምማዕን እንተ ኣሎ ኾይኑ፣ እቲ ምክንያቱ ኣብ ኢየሱስ ስለ ዘይመበቐና እዩ። ካልእ ምክንያታት ኣይንድሎ። ከምኡ ከጋጥመና ከሎ፣ ንኢየሱስ ኣብ ሞንጎና ክመጽእ ክንዕድሞን ብንሰሓ ኩላትና ናብኡ ክንምለስን ከም ዘድልየና ንፍለጥ። ሎሚ ብፍላይ፣ ካብ ግብረ ሓዋርያት እንመሃሮ ነገር፣ ኣብ ቤተክርስቲያን ብምክንያት ትምህርቲ ቃል ኣምላኽ ይኹን፣ ብምክንያት ምምሕዳር ኣብ ዘይንሰማምዑሉ ጊዜ ናብ ሓዋርያት (መራሕቲ ቤተ ክርስቲያን) ኬድና መሪሕነት ክንቐበል ከም ዘድልየና ይምህረና ኣሎ። ኢየሱስ ንቤተ ክርስቲያን ብኣታቶም ከም ዝመርሓ ንኣምን ማለት እዩ። ካብዚ ሓሊፉ፣ ብርእሱ ኪኸይድ ዘደለ ሰብ ኩሉ፣ ኣብ ኢየሱስ ኣይተተኸለን ዘሎ ማለት እዩ። ብርእሱ ምኻድ፣ ቀሊልን ጥዑምን ይመስለና ይኸውን። ግናኸ ናብ ሁከትን ምፍልልያን ጥራይ እዩ ዘመርሓና። ካብ ቤተክርስቲያን ምርሓቕ ከኣ ካብ ክርስቲያን ምፍላይ ምኃኑ ክንግንዘቦ ይግባእ። ብፍላይ ሎሚ ኣብ ኣተንትኖና ክነስተውዕሎ ዘሎና፣ ብስም ሥላሴ ዝተመገቐ ኩሉ ናይ ክርስቲያን ኣባል እዩ። ሓደ ሥድራ ቤት ኣምላኽ ኢና። ነዚ ብወገን ወይ ብዓሌት ኪፈላልዮ ዘደሉ ሰብ ንክሰብሰብ ተቐቢሎ ክንብሎ ኣሸጋሪ እዩ። ኣብ ክርስቲያን ዝተተኸለ ሰብ ንኹሉ ዓሌት ሰብ እዩ ዚሓቕፍ። ኩላትና ደቂ ፍቕሪ፣ ደቂ ኣምላኽ ኢና። ስለዚ እዚ ኣካል ክርስቲያን ብሓደ ተመሚሩ ኪኸይድ እንታይ ኣስተዋጽኦ ትገብር/ሪ ኣሎኻ/ኺ? ምክንያት ሕብረትን ሰላምን ዲኻ/ኺ? “ኣ ኢየሱስ ጉይታ! ኣባኻ መበቐ ክነብር ጸጋኻ ሃበኒ። ብዓለማዊ ወይ ሥጋዊ ኣተሓሰባ ኣብ ቤተክርስቲያን ከይመላለሰ ሓግዘኒ። ንኹላቶም ኣሕዋትን/ኣሓትን ከም ትእዛዙካ ብፍቕሪ ክቐበሎም ምሃረኒ። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>ሐሙስ</p> <p>ግሐ 15: 7-21 መዝ 96: 1-3, 10 ዮሐ 15: 9-11</p>		<p>ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ግብረ ሓዋርያት 15 “ብዙኅ ክትዕ ምስ ኮነ ኸኣ፡ ጴጥሮስ ተንሢኡ ኸምዚ በሎም፡- ‘ኣቲም ኣኅዋትና፡ ካብ መጀመርታኡ ኣሕዛብ ብኣፈይ ቃል ወንጌል ኪሰምዑን ኪኣምኑን ኣምላኽ ካባኻትኩም ከምዘኃረየኒ ንሰኻትኩም ትፈልጡ ኢኹም። እቲ ልቢ ዚፈልጥ ኣምላኽ፣ ከምቲ ንኣና ዝሃበና ንኣኣታቶምውን መንፈስ ቅዱስ ብምሃቡ ከም ዝተቐበሎም መስከረሎም። ልቦም ብእምነት ዝለ ዘንጽሖ፡ ኣብ ሞንጎናን ኣብ ሞንጎኦምን ሓንቲ እኳ ኣይፈላለዩን። እምበኣርከስ ነቲ ነቦታትና ኾነ ንሕና ክንጾር ዘይከኣልና ኣርዑት ኣብ ክሳድ ደቀ መዛሙርቲ ብምንባርኩም ስለምንታይ ንኣምላኽ እትፍትንዎ? ንኣንውን ከምኣቶም ብጸጋ ጉይታትና ኢየሱስ ከም እንድግን ኢና እንኣምን። . . . እምበኣርከስ ንኣይ ከም ዝረኣየኒ ነቶም ካብ ኣሕዛብ ናብ ኣምላኽ ዚምለሱ ዘለዉ ኣይነኹብደሎም።” ይብለና። • መዝሙር 96 ከኣ “ንእግዚአብሔር ሓዲሽ መዝሙር ዘምሩ፣ ንእግዚአብሔር ዘምሩሉ። ንእግዚአብሔር ዘምሩ፡ ኣመሰግንዎ፣ መግልቲ መግልቲ ንሱ ከም ዘድግናና ኣበሰሩ። ክብሩ ኣብ ማእከል ኣሕዛብ ንገሩ፣ ተኣምራቱ ኣብ ማእከል ኩሎም ሕዝብታት ኣዘንትዉ። . . . ነሕዛብ ‘እግዚአብሔር ንጉሥ እዩ፣ ንዓለም ኣብ ጽኑዕ ስለ ዝሠረታ ኣይክትናወጽን እዩ፣ ንሕዝብታት ከኣ ብቐንዕና ኸፈርዶም እዩ’ ኢልኩም ንገርዎም።” ይብለና። • ወንጌል ዮሐንስ 15 ከኣ “ከምቲ ኣቦ ዘፍቐረኒ ኣነውን ኣፍቁረኩም እዩ፣ ኣብ ፍቕሪይ ንበሩ። ከምቲ ኣነ ትእዛዛት ኣቦይ ሓልዮ ኣብ ፍቕሩውን ጸኒዐ ዝኸብር ዘለኹ፣ ከምኡ ከኣ ንሰኻትኩም ትእዛዛታይ እንተ ሓሎኹም ኣብ ፍቕሪይ ጸኒዕኩም ክትነብሩ ኢኹም። ሓጉሰይ ኣባኻትኩም ምእንቲ ኸነብር፡ ሓጉሰኩምውን ምሉእ ምእንቲ ኪኸውንሲ እዚ ነገርኩኹም።” ይብለና። <p>ኢየሱስ ኣብ ፍቕሩ ጸኒዕና ክነብር ይጽውዓና ኣሎ። ከምቲ ንሱ ዘፍቐረና ክንፋቕር ትእዛዙ ሂቡና እዩ። ዓለም ከኣ በዚ ፍቕሪ እዚ እያ ከተለልየና ዝግባእ። ኢየሱስ ንኩላትና ሕዝብታትን ዓሌታትን ናብኡ ጸዊዑና ናቲ ሓደ ሕዝቢ ገይሩና። ኣብ ሞንጎና፡ ዝቐረበን ዝረሓቐን ዝበሃል የብልናን። እዚ ትእዛዛ እዚ እዩ ናብ ሓቀኛ ሓጉስ ኬብጽሓና ዝኸእል። ካልእ መንገዲ የልቦን። ክንፋቕር እንተ ኸኣልና፡ ሓጉሰና ምሉእ ኪኸውን እዩ። ኣብ ሥድራ ቤትናን፡ ኣብ ማኅበርና፡ ወይ ኣብ ቤተክርስቲያና ብፍቕሪ ከመይ ኣሎና? ናይ ሓሳባት ፍልልይ ብከመይ ንፈትሖ ኣሎና? ፍልልይ ሓሳባት ባህርያዊ ነገር እዩ። ንገራት ብዘተፈላለዩ ኩርናዕ ስለ እንርእዮ እዩ። እዚ ከኣ ጽቡቕ እዩ። ንገራት ኣሰራሕና ከም ክንምርምር የኸእልና። ‘ንኣይ ዝረኣየኒ መንገዲ ወይ ሓሳባት ከምዚ ይመስል፣ ናትካኸ ከመይ እዩ?’ ኢልና ኩሉ ጊዜ ክንሓትት የድልየና። ንኩሎም ነቶም ቤቲ ውሳኔ ወይ ሓሳባት ዝጽለዉ ወገናት ክንሰምዖምን፡ ስክፍታታቶም ኣብ ግምት ከእትውን ግቡእን፡ ናይ ፍቕሪ ሥራሕን እዩ። ‘መን ፍለጥ/ፍለጠ ኢሉካ/ኪ?’ ምባል ናይ ትዕቢት ነገር እዩ። ኣብ ውሳኔታትና (መንፈሳዊ ይኹን ወይ ናይ መነባብሮና ሓዳርና) - ብዓቢኡ ንሕውትና ብምሉኡ ኪጸልዉ ዚኸእሉ ነገራት ኣብ እንውሰነሉ - ከይተሃወኸና ክንሓሰበሉን፡ ክንማኸረሉን፡ ክንዛተየሉን፡ ክንጽልየሉን የድልየና። ንነገርት ብዓይኒ ፍትሕን ፍቕርን ክንመዘኖም ይግብእና። ንናይ ሓባር ጽቡቕ ከነቐድም የድልየና። ፍቕሪ ኣብ ዘለዎ ኣምላኽ ኣሎ። ነቲ እንርእዮ ሓውና/ሓፍትና ዘይነፍቅር እንተ ኾይና፡ ንኣምላኽ ከነፍቅር ኣይንኸእልን ኢና። ጽልኢ ኣብ ሕይወትና ጸልማት የምጽእ፣ ፍቕሪ ግና ብርሃን የእቲ። ዝፋቕሩ ሰብ ሓዳር፡ ንሱ ንኣኣ ንሳ ከኣ ንእኡ፡ ንምትሕልላይ ይቀዳደሙ። እታ ቤቶም ከኣ ኣናሓደረት ትምቅር። ከምኡ ኣብ ማኅበራት ሰብ ውፋይ-ሕይወት፡ እቶም ኣሕዋት/ኣሓት ክፋቕሩ ከለዉ፡ ማኅበሮም ከም ማግነት ንካልኣት ይሰሕቡ። ኩሉ ዝረኣዮም ብኣታቶም ይሕነጹ። ኣብ ሞንጎኦም ምንባር የሓገሱሎ። ርኢኽ ኣይትጸግቦምን፣ ኣምላኽ ኣብ ኣገልግሎቶም ብፍሉይ የንጸባርቕ፣ ብትሕጓስ ንኣምላኽ ኬምልኹን ከመሰግኑን ትርእዮም። ብኣንጻሩ፡ እቶም ፍቕሪ ዝጉድሎም ማኅበራት ከኣ ሕይወቶም ዝሕልሕል ይብል። ዘይምትእምማን፡ ፍልልይን ሻርነትን ዝበዝሖ ቦታ ይኸውን። ንፍቕሪ ኣምላኽ ክምስክሩልካ ስለ ዘይኸእሉ ከኣ ኣይሰሕቡኻን። እኳ ድኣ ቤቲ ዘይምፍቕሮም ወይ ቤቲ ሕይወቶም ትዕንቀፍ። ስለዚ ንሕና ክርስቲያን ንኣድሕድና ፍቕሪ እንተ ኣልዩና ጥራይ ኢና ንዓለም ናብ ኣምላኽ ክነብጽሓ እንኸእል እዮ። ማኅበራትና (ቍምስናታት፡ ማኅበራት፡ ወይ ሥድራቤታት) ፍቕሪ የንጸባርቑ። “ኣ ጉይታ ኢየሱሱ! ፍቕርኻ ኣብ ልባትና ኣፍሰሰ። ንይቕሬታ ምሃብን፡ ንምፍቓርን ሰንዱው ልቢ ሃባና። ካብ ሻርነትን ፍልልይን ጽልእን ሓልወና። ምክብባርን፡ ምትሕልላይን፡ ምድንጋጽን ኣኸእልና። ኣሜን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
-----	-----	--------

ዓርቢ	<p>ግላ15: 22-31 መዝ57: 8-11 ዮሐ15: 12-17</p>

ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኸእልፍ?

- ግብረ ሓዋርያት 15 ብዛዕባ እቲ ሓዋርያት ዝጸሓፍዎ መምርሒ ብዛዕባ ግዝረት ንኣሕዛብ ይነግረና። “ንሕና ሓዋርያትን መራሕቲ ቤተ ክርስቲያንን ኣኅዋትኩም ነቶም ኣኣብ እንጸኪያን ኣብ ሶርያን ኣብ ቂልቅያን ኣብ ወገን ኣሕዛብ ንዘሎኹም ኣኅዋት ሰላም ንብለኩም ኣሎና። ንሕና ዘይኣዘዘናዮም፡ ገለ ወገናት ካባና ወጺኦም ክትግዘሩ ሕጊ ክትሕልዉን ኢሎም ብቃሎም ከም ዝሃወኹኹምን ንልብኹም ከም ዘዕገርገሩን ሰሚዕና ኣሎና። ስለዚ ምስ እዞም እነፍቅርም ምእንቲ ሰም ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወቶም ዘወፈዩ፣ በርናባሰን ጳውሎስን፣ ናባኻትኩም እንሰይም ሰባት ክንኃሪ ብሓደ ኄይና መደብና። እንሆ ድማ ነዚ ነገር እዚ ካብ ኣፎም ምእንቲ ክትሰምዕዎ ይሁዳን ሲላሰን ሰዲድናልኩም እሎና። ብዘይካ እቲ ዝተገብአ ገለ ኃላፊ ዖር እኳ ከይነኹብደልኩም፡ ንመንፈስ ቅዱስን ንኣናን ተራእዩና ኣሎ። ስለዚ ንርእሰኻትኩም ንጣዖት ካብ ዝተሠወዐ ምግብን ካብ ደምን፡ ካብ ሥጋ ዝሓለቐ እንሰሳን ካብ ዝሙትን ተኸልከሉ። ካብዚ እንተ ተኸልከልኩም ጽቡቕ ክትረኽቡ ኢኹም፡ ደሓን ኩኑ።” ይብለና።
- መዝሙር 57 ከአ “ነፍሱይ ንቕሕ፣ በገናይን መሰንቆይን ንቕሕ፣ ከይደቀስኩ ከውግሓ እየ። ጉይታዮ፡ ኣብ ማእከል ኣሕዛብ ከመሰግኻ፣ ኣብ ማእከል ሕዝብታት ክዘምረልካ እየ። ምሕረትካ ክሳብ ሰማያት ዚበጽሕ፡ ሓቅኻውን ክሳብ መፈር ዚበጽሕ፡ ዓቢይ እየ። ኦ ኣምላኽ፡ ዕቤትካ ኣብ ሰማያት ግለጽ፣ ክብርኻ ድማ ኣብ ልዕሊ ኹላ ምድሪ ኣርኢ።” ይብለና።
- ወንጌል ዮሐንስ ከአ “ከምቲ ኣነ ዘፍቀርኩኹም ንሰኻትኩምውን ንሓድሕድኩም ክትፋቕሩ ትእዛዘይ እዚ እየ። ሰብ ካብቲ ኣብ ክንዲ ኣዕሩኹ ንሕውቲ በጃ ኣጎሊፉ ዚህቦ ዚግቢ ፍቕሪ የብሉን። ንሰኻትኩም እዚ ዝኣዘዘኹም ዘበለ እንተ ፈጸምኩም ኣዕሩኹ ኢኹም። ደጊም ገላዎት ኣይብለኩምን እየ፣ ገልጻሰ ጉይታኡ ዚገብር ኣይፈልጥን እየ፣ ኣነ ግና እቲ ካብ ኣቦይ ዝሰማዕኩም ዘበለ ንኣኻትኩም ስለ ዘፍለጥኩኹም ኣዕሩኻትይ ኢኹም እብለኩም ኣሎኹ። ኣነ እየ ዝኃሬኹኹም እምበር ንሰኻትኩም ኣይገሬኹምን። ኬድኩም ፍረ ምእንቲ ክትፈርዩ፣ ፍሬኹምውን ምእንቲ ነባሪ ኪኸውን ሸምኩኹም። ስለዚውን እቲ ኣቦ ምስመይ ዝለመንኩምዎ ዘበለ ኪህበኩም እየ። ንሓድሕድኩም ክትፋቕሩ እዚ ኣዚዘኩም ኣሎኹ።” ይብለና።

ኢየሱስ ከም ኣዕሩኻቲ ይቁጽረና። ብመጀመርያ ሕይወቲ በጃና ሂቡና። ከም ኣዕሩኻቲ ከአ ምሥጢሩ ኣካፊሉና። ንሱ ናቲ ምእንቲ ክንከውን ሓርዩና። ብዙሕ ፍረ ክንፈሪ ከአ ይደልዩና። ብሰሙ ዝደለናዮ ክንረክብ ፈቕዱልና። ነዚ ኢየሱስ ዘወፍዮልና ዘሎ ዕርክነት ተቐቢልናዮዶ? ብዙሓት ክርስትያን ነቲ ክርስቶስ ዝገበረልና ወይ ዝሃበና ዕድል ኣየሰተውዓልናዮን። ሓደ ኣዘዩ ሃብታም ሰብ፡ ሓደ ሚልዮን ዶላር ቸክ ኣብ ጣውላኻ እንተ ዝገድፈልካ፣ ንሰኻ ግና ከመ ተራ ቅንጣብ ወረቐት መሲሉካ፣ ናብ እቶን እንተ ትድርብዮ፣ እሞ እቲ ሃብታም ሰብ ስልኪ ደዊሉ ቸክ ከም ዝገደፈልካን ንሳ ከአ እንኮ ዕድልካ ከም ዝኾነት እንተዘነግረካ፣ እንታይ ምበልካ? ብርግጽ ምዓበድካ ወይ ምዓበድኪ። ናይ ኢየሱስ ዕርክነት ካብዚ ሓደ ሚልዮን ዶላር ክህበና ዝኸእል ሓጎሱ፡ ንላዕሊ ኪህበና ዚኸእል ዕድል እየ። ብዙሓት ኢና ኣቶም ንኢየሱስን ንውህቡትን ከም ዋጋ ዘይብሉ ቅንጣብ ወረቐት ኣብ እቶን ወይ እንዳ ጉሓፍ እንድርቢ ዘሎና። ዕብዳን ኮይኑ ከአ ኣይረኣየናን። ኢየሱስ ኪኖ ሓደ ሚልዮን ንሕይወቲ ሂቡና። ናይ ኹሉ ሃብቲ መሻርኻቲ ገይሩና። ንርእሰና ኮይናሱ፡ ንካልኣት ክንከውን የኸእለና። ክልቲኦ ከነጸጸሮ ከሎና፣ ሓደ ሚልዮን ዶላር፡ ዝን ንብረትን ዝብላዕን ዝሰተን ጥራይ እየ ኪገዝእ ዝኸእል። ናይ ብሓቂ ሓጎስ ግና ኢየሱስ ጥራይ እየ ክህበና ዝኸእል። ንኢየሱስ ሓዘካ ብጽቡቕ ንሕውትካ ኣብዛ ምድሪ እዚአ ክተምርሕ ትኸእል። ኣብታ ዳሕረወይቲ ሕይወት ከአ ናይ ዘለዓለም ሓጎስ ትረክብ። ገሌና፡ ‘ሕጂ ጥራይ ይጥዓመኒ እምበር፡ ናይ ዳሕራይ ሕይወትሲ ከምዝኾነ ምኾነ’ ንብል ኢና። ሕጂ ከም ዝጥዕመካ/ኪ ከመይ ጌይርካ/ኪ ትፈልጥ/ጠ? ንክንደይ ብሕይወት ከም ንጸንሕ ንፈልጥ ዲና? ኣምላኽ እቲ ንኣና ዝፈጠረና፡ ወሽጥናን ደገናን ዝፈልጥ፡ ካብ ሰማይ ናብ ምድሪ ወሪዱ ነዚ ሓቂ ክነግረና ከሎሱ፡ ምእማኑ ዘሰእናሰ እንታይ እየ? ካብኡ ንላዕሊ ስለ እንፈልጥ? እቶም ገንዘብ ዘለዎም ሕጉሳት ስለ ዝኾኑ? ነቲ ናይ ላዕላይ ሰማይ ሕይወት ስለ ዘይንኣምን? ኢየሱስ ‘መገድን ሓቅን ሕይወትን ኣነ እየ’ ኢሎና። ካልእ ‘ምልኣት ሕይወት’ ዘውህበና መንገዲ የልቦን፣ ገንዘብውን ኣየውህበናን እየ። እምበኣር፡ ሎሚ ነዚ ኢየሱስ ዘቐረበልና ዕድል ንፍለጠ። ብከንቲ ኣየነግኻኖ ሓደራ። ‘ኦ ጉይታ ኢየሱስ! ዕሸነተይ ኣፍልጠኒ። ነቲ ዕድል ዕርክነትካ ከይንዕቅ ሓግዘኒ።’

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p style="text-align: center;">ቀዳም</p>	<p>ግላ 16: 1-10 መዝ 100: 1-5 ዮሐ15: 18-21</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ግብረ ሓዋርያት 16 “ጳውሎስ ንጢጥቴዎስ ምስኡ ኺወስዶ ደለዮ፣ ኣቦኡ ግሪኻዊ ምዃኑ ኩላቶም ይፈልጡ ስለ ዝነበሩ፡ ማንቲ እቶም ኣብተን ኣኣድታት ዝነበሩ ኣይሁድ ገዘር። ኣብ ዘዝኣተወዎ ከተማ ከኣ ነቲ ሓዋርያትን መራሕቲ ቤተክርስቲያንን ኣብ ኢየሩሳሌም ዝሓገጉሎም ሕግጋት ኪሕልውዎ ሃብዎም። እተን ኣብያተ ክርስቲያን ከኣ ብእምነት ጸንዓ፣ ቐጽረን ድማ ኣብ ጸጽባሕ ይውሰኽ ነበረ። . . . ጳውሎስ ከኣ ብለይቲ ሓደ በዓል መቐደንያ ሰብኣይ፣ ደው ኢሉ፡ ‘ናብ መቐደንያ ጎለፍ እሞ ርድኣና’ እናበለ ኺልምኖ ኸሎ ራእይ ረኣየ። ንሱ ራእይ ምስ ረኣየ፣ ወንጌል ክንሰብከሎም ኣምላኽ ከም ዝጸውዓና ስለ ዝገመትና ብኡንብኡ ናብ መቐደንያ ኸንክይድ ደለና።” ይብለና። • መዝሙር 100 ከኣ “ኣብ ምድሪ እትነብሩ ኩሎኹም ንእግዚአብሔር እልል በሉሉ። ንእግዚአብሔር ብሓጎስ ተገዝእዎ፣ እልል እናበልኩም ናብኡ ምጽ። እግዚአብሔር ኣምላኽ ምዃኑ ፍለጡ፣ ንሱ ፈጠረና፣ ንሕና ናቱ ኢና፣ ንሕናስ ሕዝቡ፣ ኣባጊዕ መጓሴኡ ኢና። ኣብ ደገታት ቤት መቐደሱ ብምስጋና፣ ኣብ ኣጸዱውን ብውዳሴ እተወ፣ ኣመስግንዎ፣ ንሰሙ ባርኹ። እግዚአብሔር ሠናይ እዩ፣ ምሕራቱ ኸኣ ዘለዓለማዊ እዩ። እሙን ምዃኑ ድማ ንውሉድ ወለዶ ይነብር።” ይብለና። • ወንጌል ዮሐንስ 15 ከኣ ነቶም ሰዓብቲ ክርስቶስ ዓለም ከም ትጸልኣና ይነግረና። “ዓለም እንተ ጸልኣትኩም ቅድሚኹም ንኣይ ከም ዝጸልኣትኒ ፍለጡ። ንሰኻትኩም ካብ ዓለም እንተ ትኾኑስ ዓለም ከም ናታ ምፈተወትኩም ነይራ። እነ ካብ ዓለም ኃሬኹኹም፣ ንሰኻትኩም ናይ ዓለም ኣይኮንኩምን። ስለዚ ኸኣ እያ ዓለም እትጸልኣኩም ዘላ። ነቲ ‘ጊልያ ካብ ጉይታኡ ኣይዓብን እዩ’ ኢሉ ዝገርኩኹም ቃል ዘክርዎ። ናይ ኣሳዲዶምኒ እንተ ኾይኖም ንኣኻትኩምውን ኬሳድኹም እዮም። ቃለይ ሓልዮም እንተ ኾይኖም ከኣ ቻልኩምውን ኪሕልዉ እዮም። እንተኾነ ነቲ ዝለኣኸኒ ስለ ዘይፈልጥዎ ብምኽንያት ሰመይ እዚ ኹሉ ኺገብርኩም እዮም።” ይብለና። <p>ኢየሱስ ንኣና ነቶም ክርስቲያን፡ ዓለም ክትፈትወና ክንጸብ ከም ዘይብልና ይምህረና ኣሎ። ነቲ ናይ ክርስቶስ ቃል ይኹን መንገዲ፡ ዓለም ትንዕቆ ተናሽዎን እያ። ናታ ኣተሓሳስባ ኣለዎ። ኣብዚ ‘ዓለም’ ኪብል ከሎ ወንጌል እንታይ ማለት እዩ? እቲ ግዙፍ ዓለም ማለት ኣይኾነን። ኣምላኽ ነቲ ግዙፍ ዓለም ኪፈጥር ከሎ፡ ኣዝዩ ጽቡቕ ከም ዝኾነ ኣራት ዘፍጥረት 1ይ ምዕራፍ ይነግረና እዩ። ኣምላኽ ንነቲ ኪፈጥር ከሎ ተመንዩ፡ ንኣና ደቂ ሰብ እንነብረላ እተሓገሱስ ቦታ ገይሩ እዩ ፈጠሩዎ። እንተ ኾነ፡ ሰብ ቦቲ እተዋሀቦ ናጸነት ተጠቐሙ፡ ትእዛዝ ኣምላኽ ብዘይምሰዓቡ፡ ከም ድላዩ ጥራይ ዝኸደላ ዓለም መሪጹ። ዛዘ ከምዚ ዝበለት፡ ንኣምላኽ ቦታ ዘይትህብ ዓለም፡ ኢና ሕጂ ንዛረበላ ዘሎና። ኢየሱስ ናብ ምድሪ ዝመጸ፡ ንሕና ነቲ ዜፍቕር እግዚአብሔር ኣቦና ክንፈልጦን ምስኡ ኣብ ቤቱ ክነብርን እዩ። ኣብ ሕይወትና ኣምላኽ ግቡእ ቦታኡ ንኪሕዝ እዩ ኢየሱስ ናብ ዓለም ዝመጸ፡ ሥጋና፡ ዓለማዊ ኣተሓሳስታትናን፡ ሰይጣንን መደባቲን ኩሉ ካብ ኣምላኽ ኣይኮነን። ኣብ ዓለም ነቲ ሓቀኛ ኣምላኽ ዝጸረር ፍልሰፍናታትን፡ እምነታትን፡ ኣተሓሳስታትን ብዘተሕ ኣሎ። ንኢየሱስን ነቲ ትምህርቱን ዝጸረር ሓይሊ እዩ። ዓለም፡ ንሥልጣንን ክብሪን፡ ንገንዘብ፡ ንጽባቕ መልክዕ፡ ንብርእስኻ ምኽድ፡ ንርእሻ ምላኽ፡ ዘኣመሰሉ ንሓሳባት ኣምላኽን ትእዛዛቲን ዘጸረሩ ነገራት ብድምር ‘ዓለም’ ንብሎም። ኢየሱስ ‘ከምቲ እነ ናይ ዓለም ዘይኮንኩ ንሰኻትኩምውን ናይ ዓለም ኣይኮንኩምን’ ይብለና። ብምኽንያት ንኢየሱስ ምእማንና ዓለም ብርግጽ ክትጸልኣና እያ። ንሕና ክርስቲያን ንትእዛዛት ኣምላኽ ክነኹብሮ ከሎና፡ ዓለም ግና ንኩሉ ትንዕቆን ትጥሕሶን። እቶም በዚ ዓለማዊ ኣተሓሳስባ ዝምርሑ ሰባት፡ ክርእዩና ይጸልኡና። ‘ኃጢአት’ ክንዛረብ ኣይደልዩናን። ብዘተሓት “ኣምላኽ የልቦ፡ ኃጢአት የልቦ” ብዘብል ሓሳብ ይምርሑ። ገለ ከኣ ህላዌ ኣምላኽ እኳ እንተዘይከሓዱ ወይ ብስም ኣመንቲ እንተ ኾነ፡ ኣብ ተግባር ምስ መጻ ግና ንዝብን ንምግባርን፡ ንሥልጣንን ክብሪ ናይዛ ዓለምን ይቐዳደሙ። “ቅድም መንግሥቱን ጽድቁን ድለዩ” ዝብል ትምህርቲ ወንጌል ይጸረርዎ። ስለዚ ከም መጠን ሓቀኛ ክርስቲያን ኮይንካ ክትመላለስ ከሎኻ/ኸ፡ ምስ ኣተሓሳስባ ከምዚ ዝበሉ ሰባት ክትጋጮ ባህርያዊ እዩ። ስለዚ ስለምንታይ ዘይደገፍና፡ ወይ ቦቲ ጽቡቕ ተግባርና ዘይተቐበሉና ወይ ስለምንታይከ ይቃወሙና” ክንብል ኣይግብኣናን ማለት እዩ። “ኣ ጉይታ ኢየሱስ! ናትካን ናይ ዓለምን ምዃን ከም ዘይኸእል ንምርዳእ ሓግዘኒ። ንዕቀት ወይ ተቃውሞ ካብ ዓለም መጺኡኒ ኢሉ ንድሕሪት ከይብል ከኣ ርድኣኒ። ንኣኻ ንምስዓብ ከም ዘይሓፍ ግበረኒ።”</p>

መዓልታዊ አስተንትኖ ቃል አምላኽ - ዘትንሣኤ 6ይ ሰሙን

ብዶ/ር ክፍለየሱሰ ዓንደማርያም

መዓልቲ መዓልቲ ንገለ ደቃይቕ ነዘም ነንመዓልቲ ተዳልዮም ዘለዉ ንባባት ብምንባብን ብምስትንታንን ቅሳነትን ሰላምን ኣብ ሕይወትና ኪሰፍን እዩ። “ንዓ መንፈስ ቅዱስ ነዚ ቃል እዚ ኣንቢቦ ክአምኖን ኣብ ልቦይ ከሕድርን ጸጋኻ ሃበኒ!”

ዕለት	ንባብ	<p style="text-align: center;">አስተንትኖ 6ይ ሰንበት ዘትንሣኤ</p>
<p style="text-align: center;">ሰንበት</p>	<p>2 ጠ.ጥ2: 20-22 1ዮሐ4: 7-14 ግሓ12: 3-5 ዮሐ3: 1-17</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል አምላኽ ንነፍስና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • 2ይ መልእኽቲ ናብ ጢዋቴዎስ “ኣብ ዓቢይ ቤት ካብ ዕንጨይትን መሬትን ዝተሠርሐ ኣቕሑ ድማ እምበር፡ ኣቕሑ ወርቅን ብፍርን ጥራይ ኣይትሃን ዚርከብ። ገሊኡ ንኸብረት፡ ገሊኡ ንውርደት ድማ ይኸውን። እምበር ሓደ እኳ ገዛእ ርእሱ ኻብ ክፍእ ዘበለ ኹሉ እንተ ኣንጽሐ፡ ንሱ ኣቕሓ ክብራ፡ ዝተቐደሱ፡ ንኣገልግሎት ጉይታኡ ዚጠቐም፡ ንሠናይ ግብሪ ዘበለ ዝተዳለወ ይኸውን። ካብ ክፍእ ትምኒት ጉብዝና ህደም፡ ምስቶም ብንጹሕ ልቢ ንእግዚአብሔር ዚጽውዕዎ ኸአ ኣሰአሰር ጽድቅን እምነትን ፍቕርን ሰላምን ሰዓብ።” ይብለና። • 1ይ መልእኽቲ ዮሐንስ ከአ ብዛዕባ እግዚአብሔር ፍቕሪ ምኅኑ ይምህረና። “ኣቲም ፍቁራተይ፡ ፍቕሪ ካብ አምላኽ እዩ እሞ ንኣድሕድና ንፋቕር። ዚፍቕር ዘበለ ኹሉ ካብ አምላኽ ዝተወልደ እዩ፡ ንአምላኽውን ይፈልጦ እዩ። አምላኽ ፍቕሪ እዩ እሞ፡ እቲ ዘየፍቕር ንአምላኽ ኣይፈልጦን እዩ። አምላኽ ንፍቕሩ፡ ብወዱ ብሕይወት ምእንቲ ክንነብር፡ ነቲ ሓደ ወዱ ናብ ዓለም ብምልኣኹ ገለጸልና። ፍቕሪ ማለት ከአ ከምዚ እዩ፡ አምላኽ ባዕሉ ስለ ዘፍቀረና ንኃጢአትና ኹርሕቕ ኣሉ ንወዱ ስለ ዝሰደደልና እዩ እምበር ንሕና ስለ ዘፍቀርናዮ ኣይኮነን። እቲም ኣገዋተይ፡ አምላኽ ከምዚ ገይሩ ካብ ኣፍቀረና፡ ንሕናውን ንኣድሕድና ኸንፋቕር ይግብእና እዩ። ንአምላኽ ዝረኣዮ ሕደ እኳ የልቦን። ንኣድሕድና ኣንተ ተፋቕርና አምላኽ ኣባና ይነብር፤ ፍቕሩውን ኣባና ትፍጸም።” ይብለና። • ግብረ ሓዋርያት 12 ከአ “እዚ ንኣይሁድ ባህ ከም ዘበሎም ምስ ረኣየ ድማ ኣሰዒቡ ንጹፍሮስ ኃዙ፡ ሸዑ ቅነ በዓል ቕጫ ነበረ። ምስ ኃዞ ከአ ናብ ቤት ማእሰርቲ ኣእተዎ። ድግሪ ፋሲካ ናብ ሕዝቢ ምእንቲ ኹውዕኦ ደልዩ፡ በበርባዕተ ኮይናም ኪሕልውዎ ነርባዕተ ጉጅለ ወተሃደራት ኣጎሉፋ ሃቦም። ስለዚ ከአ ጹፍሮስ ኣብ ቤት ማእሰርቲ ይሕሎ ነበረ፤ እታ ቤተ ክርስቲያን ግና ምእንትኡ ተገሃ ናብ አምላኽ ትጽሊ ነበረት።” ይብለና። • ወንጌል ዮሐንስ 3 ከአ “ሕደ ካብ ፈሪሳውያን ኒቆሚሞስ ዝሰሙ ሰብኣይ ሓለቃ ኣይሁድ ነበረ። ንሱ ብለይቲ ናብ ኢየሱስ መጸኢ፡ ‘መምህር! ብጃካ እቲ አምላኽ ምስኡ ዘኾነ ሰብ፡ ነዚ ንሰኻ እትገብር ዘሎኻ ተአምራት ኪገብር ዚኽእል ሓደ እኳ የልቦን ኣሞ ንሰኻ መምህር ኪንካ ካብ አምላኽ ከም ዝመጸእካ ንፈልጥ ኢና’ በሎ። ኢየሱስ ድማ ‘ሰብ ካልኣይ ጊዜ እንተ ዘይተወልደ፡ ንመንግሥቲ አምላኽ ኪርእያ ከቶ ከም ዘይክእል፡ ብሓቂ ብሓቂ እብላካ ኣሎኹ’ ኢሉ መለሰለ። . . . ‘ብሓቂ ብሓቂ እብላካ ኣሎኹ፡ ሰብ ካም ማይን ካብ መንፈስ ቅዱስን እንተ ዘይተወልደ፡ ናብ መንግሥቲ አምላኽ ኪኣቱ ዚኽእል ከቶ የልቦን። እቲ ካብ ሥጋ ዝተወልደ ሥጋ እዩ፤ እቲ ካብ መንፈስ ዝተወልደ ኸአ መንፈስ እዩ። . . . ‘ቡቲ ሓደ ወዱ ዝኣመነ ዘበለ ኹሉ ናይ ዘለዓለም ሕይወት ምእንቲ ኸረክብ እምበር ከይጠፍእሲ፡ አምላኽ ንወዱ በጃ ክሳዕ ዚህብ ክሳዕ ክንድዚ ንዓለም ኣፍቀሪ።’ ይብለና። <p>ኢየሱስ መንግሥቲ አምላኽ ምእንቲ ክንኣቱ ዳግም ብመንፈስ ክንውለድ ከም ዘሎና ይምህረና። እንተ ዘየሎ ነቲ ፍቕሪ አምላኽ ክንርእዮን ክንአምኖን ኣይኮነልናን እዩ። ብዘይካ ናይ ኢይሱስ ምድኃን ከአ ነዚ ዕድል ክንረኽቦ ኣይንኽእልን ኢና። ኢየሱስ ብእግዚአብሔር ንክድኅናና ካብ ሰማይ ተላኢኹ፡ ነቲ ንደቂ ሰብ ብመርዘ ዚቐትለና ዝከበረ ናይ ጥንቲ ተመን (ሰይጣን) ርእሱ ኪጭፍልቑ እዩ መጸኢ-ልና። ንኢየሱስ ብእምነት ተቐቢልና፡ ብሰም ሥላሴ ተጠሚቑና መንፈስ ቅዱስ ተቐቢልና ከአ ዳግማይ ብመንፈስ ተወለድና። እዚ ጸጋ እዚ ዓይኒ ልቦናና ስለ ዝኸፍተልና፡ ንአምላኽ ከም ዘፍቕር ኣቦ ክንፈልጦ ክእልና። ካብ ፍቕሩ ተማሂርና ከአ ንኣድሕድና ክንፋቕር ክእልና። እምበኣር ‘ንኣድሕድና ኣንተ ተፋቕርና አምላኽ ኣባና ይነብር፤ ፍቕሩውን ኣባና ትፍጸም።’ ስለዚ እን፡ ንሰኻ/ኹ ገዛእ ርእሰና ኻብ ክፍእ ዘበለ ኹሉ እንተ ኣንጸሕና፡ ንሠናይ ግብሪ ዘበለ ዝተዳለወ ንኣገልግሎት አምላኽ ዚጠቐም ኣቕሓ ክብራ ንኸውን። በዚ ምኽንያት እዚ ካብ ክፍእ ትምኒት ጉብዝና ንሃድም (ካብ ኩሉ ሓሳባትን ግብርን ፍትወት ሥጋ)፤ ምስቶም ብንጹሕ ልቢ ንእግዚአብሔር ዚጽውዕዎ ኸአ ኣሰአሰር ጽድቅን እምነትን ፍቕርን ሰላምን ንሰዓብ። ንፍቕሪ አምላኽ ናብ ኣኣለም ንምዘራእ ንወፍር ማለት እዩ። ምእንቲ ፍቕሪ ከአ ኩሉ ዝኸፈል ንኸፍል። ክርስቶስ ንፍቕርና ብመስቀል ሕይወቱ በጃና ሂቡ። ንሕና ከአ ድግማይ ብመንፈስ ስለ ዝተወለድና ሕይወቱ ለቢናና ስለ ዘሎና፡ ብኣና ደገሙ ደጋጊሙ ፍቕሩ ንዓለም የርእኢ። ስለ ፍቕሪ አምላኽ ኣብ ቤትና ኣብ ሓዳርና ብትዕግስትን ሕያውነትን እንኸፍሎ መስዋዕቲ ኣሎ። ኣብ ማኅበርና፡ ኣብ ሥራሕና፡ ኣብ ኣገልግሎት ቀምሰናና ንስለ ፍቕሪ እንኸፍሎ መስዋዕቲ ኣሎ። ንስምዒት ሥጋና እንዳሕረርና ኢና፡ መስዋዕቲ ፍቕሪ እንሥውዕ። እምበኣር ቃል አምላኽ ሎሚ ንፍቕሪ ክንለብሳ ይጽውዓና ኣሎ። “ኣ ጉይታ ኢየሱስ! ንፍቕርኻ ክርድኣን ክቅበሎን ሓግዘኒ። ነሕዋት/ኣሓት ኣብ ምፍቃር ኣብ ፍቕርኻ ክነብር ከም ዝኽእል ክፈልጦ ደግፈኒ። መኣዛ ፍቕርኻ ከስተማቕር ግበረኒ። ኣሜን።”</p>

ዕለት	ንባብ	አሰተንትኖ
-----	-----	--------

ግሓ 16፡ 11-15
 ስኩይ
 መዝ 149፡ 1-6, 9
 ዮሐ15፡ 26—16፡4

ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኸእል?

- ግብረ ሓዋርያት 16 ብዛዕባ ልድያ ብክርስቶስ ከም ዝእመነት ይነግረና። “ብመዓልቲ ሰንበት ከአ ኣብ ቀጽሪ እታ ኸተማ ወጺእና፤ ኣብ ዋቓ እቲ ጸሎት ይግበረሉ እዩ። ኢልና ዝገመትናዮ ግምገም ሩባ ኸድና፤ ኣብኡ ኹፍ ኢልና ከአ ነተን ኣብኡ ዝተኣከባ ኣንሰቲ ተዛሪብናዮን። ልድያ እትበሃል ንኣምላኽ እትፈርህ ሰበይቲ፡ ብዓልቲ ኸተማ ትያዋርን። ሸያጢት ቀይሕ ሃሪ ድማ ትሰምዕ ነበረት፤ ናብቲ ጳውሎስ ዚብሎ ዝነበረ ከተድህብ ከአ ጉይታ ልባ ኸፈተላ። ንሳ ምስ ሥድራ ቤታ ምስ ተጠምቀት ከአ ከም ኣማኒት ጉይታ እንተ ድአ ተቐቢልኩምኒ ኼንኩምሲ፡ ናብ ቤተይ ኣቲኹም ተቐመጡ’ ኢላ ለመነትና፡ ግዲውን በለትና።” ይብለና።
- መዝሙር 149 ከአ “ንእግዚአብሔር ኣመሰግንዎ፡ ንእግዚአብሔር ሓዲሽ መዝሙር ዘምሩ፤ ሕዝቢ እግዚአብሔር ኣብ ዝተኣከበሉ ኣመሰግንዎ። ሕዝቢ እስራኤል፡ ብፈጣሪኹም ተሓጉሱ፤ ሕዝቢ ጽዮን፡ ብንጉሥኩም እልል በሉ። ንሰሙ ብሳዕሳዒት ኣመሰግንዎ፤ ብኸበርን በገናን ዘምሩሉ። እግዚአብሔር ብሕዝቡ ይሕጉሎ ንትሑታት ብዓወት ይሰልጥም። ሕዝቢ እግዚአብሔር በቲ ዝረኸበዎ ዓወት ደሰ ይበሉም፤ ምሉእ ለይቲ ከአ እልል ይበሉ።” ይብለና።
- ወንጌል ዮሐንስ 15 ከአ “እቲ ኣነ ካብ ኣቦ ዝሰደልኩም መጻናንዒ፡ ካብ ኣቦ ዚወፅእ መንፈስ ሓቂ ምስ መጻ ንሱ ኺምስክረለይ እዩ። ንሰኻትኩምውን ካብ መጀመርታ ምሳይ ኔርኩም ኢኹም እሞ ኸትምስክሩለይ ኢኹም። እዚ ዝነገርኩኹም ብእምነትኩም ምእንቲ ኸይትዕንቀፉ ኢላ እዩ። ካብ ቤት ጸሎቶም ኬውፅኡኹም እዮም፤ ኣረ እቲ ዚቐትሉኩም ዘበለስ ንኣምላኽ ኣገልግሎት ዜቐርቡሉ ከም ዘሎ ዚመስሉ ጊዜ ኸትመጽእ እዮ። ነቦን ንኣይን ስለ ዘይፈልጡ፤ እዚ ኹሉ ኺገብሩኹም እዮም።” ይብለና።

ኢየሱስ መንፈስ ቅዱስ ይልእከልና። መንፈስ ቅዱስ ከአ ንኢየሱስ ይምስክር። ኣባና ሓዲሩ ንኢየሱስ ብትብዓት ከም እንምስክረሉ ይገብረና። ከምቲ ንልድያ ንቃል ኣምላኽ ክትሰምዕ ልባ ንእምነት ዝኸፈተላ፡ ከምኡ ንኣና ንክርስቶስ ዝተቐበልና፡ ኣብ ሕይወትና ነቲ እነሰምዎ ወይ እንነብዩ ቃል ኣምላኽ ሕይወት ከም ዝህበና ይገብረና። ንኣምላኽ ከም ኣምላኽ፡ ከም ፈጣሪናን ንጉሥናን ክንፈልጦን ክንውድዕን ከንምልኽን ከንመሰግኖን ይገብረና። ብኣምላኽ ክንሕጉሎን እልል ከም እንብልን ይገብረና። መኣዝ እዩ ቃል ኣምላኽ ኣብ ልብኻ ዝደወለን ብንጹር ድምጺ ኣምላኽ ዝሰማዕኩ ጊዜ? ቃል ኣምላኽ ንልብኻ ይዛረቦ? ይግሰጸኩን? ይመኽረኩን? የተባብዓኩን? ወይሎ፡ ቤተክርስቲያን በጺሕካ ምምላሽ ዋራይ እዩ? ቅዳሴ ኣድካምን ነዊሕን ኮይኑ ይሰምዓካ/ኪ ኣሎ? ዝኾነ ዓይነት ጸሎት ምግባር ከበድ ጸር ኮይኑ ትረኽቦ/ብዮ? ነቶም ቃል ኣምላኽ ንምስግዕ እንህንጠን፡ ድምፁ ምስግዕ ዘይንሸገርን፡ ስለ እቲ መንፈስ ቅዱስ ዝገበረልና ጸጋ ከንመሰግኖ ይግብኣና እዩ። እቶም ልብና ንድምጺ ኣምላኽ ምስግዕ ዝተዓጸው ኮይኑ ዝሰምዖና ግና፡ “ንዓ መንፈስ ቅዱስ፡ ኣብ ሕወተይ እቶ፤ ንልቤ ክፈተለይ” ንበሎ። ብእምነት ንለምና። ኢየሱስ ነቲ ዘተሰፈወና መንፈሱ ብርግጽ ኪህበና እዩ። መንፈስ ቅዱስ ኣብ ልብና ኣትዮ እንተዘይለዊጡና፡ ንሕና ንኣምላኽ ከም ኣምላኽ ክንፈልጦን ክንሰምዖን ክንእዘዞን ኣይንኸእልን ኢና። ንኢየሱስ ከም ጉይታናን ከም መድኅናን ክንምስክረሉ ኣይንኸእልን ኢና። ነቶም ንኢየሱስ ክንሰዕቦን ክንምስክረሉን ዝኸእልናን ግና፡ ካብ ዓለም ተጻብኦ ከም ዝመጸና እቲ ቃል ኣምላኽ ይነግረና ኣሎ። ኩሉ እቲ ንክርስቶስን ትምህርቱን ዚነጽግ ዘበለ ወገን ኣንጻርና ኪገጥም እዩ። እዚ ኪገርመና ከም ዘይብሉ ሎሚ ቃሉ ይምህረና ኣሎ። ንኢየሱስ ዘይፈቲ ንኣና ኪርሕቕን ኬሳድደናን እምበር፡ ክሓቕፈናን ክንእደናን ኣይንጸበ። ንኣብነት፡ ንፍትው ጸታዊ ርኽቦ ስለ ዘይንሰዕብ፡ ኩሎም ደቂ ዓለም ኬላግጹልናን ከናሸዉናን እዮም። ጉቦ ስለ ዘይንቐበል፡ “ዓያሹ” ክብሉና እዮም። “ቃል-ኪዳን ዘይፍታሕ ቅዱስ ነገር እዩ” ኢልና ክንምስክር ከሎና፡ ጊዜኡ ዘሕለፈ ድሑር ባህሊ ከም እንሰዕብ ክንዕቐና እዮም። “ጽንሲ ምንጻል፡ ንጹሕ ሕይወት ፍጥረት ኣምላኽ ምቕታል እዩ” እንተ በልና፡ ከም ተጻረርቲ መሰል ደቂ-ኣንስትዮ ክቐርቡና እዮም። እምበኣር፡ በቲ መንፈስ ቅዱስ ዝህበና ሓይሊ ዋራይ ኢና ነዚ ተጻባኢታት እዚ ክንሰግሮ እንኸእል። ስለዚ ኣገዳሲ ሕቶ ከንልዕል ክንግደድ ኢና። መንፈስ ቅዱስ እንታይ ትፈልጥ? ኣብ ሕይወትካ/ኪ ከመይ ዝበለ ቦታ ኣለዎ? ኣብ ዋምቀትን ኣብ ቅብኣተ ሚሮንን ንመንፈስ ቅዱስ ተቐቢልናዮ ኢና። ኣብ ሕይወትና ክመርሕ ግና ኩሉ ጊዜ ክንዕድሞ ይግብኣና። ንመዓልታዊ ሕይወትና ኪመርሓና ክንልምኖ የድልየና። “ንዓ መንፈስ ቅዱስ፡ ንሕይወተይ ብጸጋታትካ ውህበታትካን ምልኣኒ። ብእምነት ንቃል ኣምላኽ ከም ዝሰምዕን ከም ዝብርከን ግበረኒ። ንክርስቶስ ብዘይ ገለ ፍርሃት ኪሰዕብ ትብዓት ሃበኒ። ኣብ ጊዜ ተቃውሞ ጽንዓትካ ሃበኒ። ኣሚን!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>ሠሉስ</p>	<p>1ቆሮ15:1-8 መዝ19: 2-5 ዮሐ14: 6-14</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • 1ይቲ መልእኽቲ ጳውሎስ ናብ ሰብ ቆሮንጦስ 15 ብዛዕባ ትንሣኤ ክርስቶስ ይዛረብና። “ሕጂ ከኣ ኣጎዋተይ፡ ነቲ እነ ዝሰበኸኩልኩም ወንጌል ከዘክረኩም ኣደሊ ኣሎኹ። . . . ‘ክርስቶስ ምእንቲ ኃጢአትና ሞተ፡ ተቐብረ’ ከምቲ ቐዳሳት መጻሕፍቲ ዚብልዎ ኸእ ‘ብሃልሳይ መዓልቲ ተንሥኡ’፤ ንኬፋ ተራእዮ፡ ድኃርውን ነቶም ዓሠርተው ክልተ ተራእዮም። ብድጎሬኡ ካብ ኃሙሽተ ማእቲ ንዚበዘኑ ኣጎዋት ብሓደ ጊዜ ተራእዮ፤ ካብኣቶም እቶም ዚበጽኑ ክሳዕ ሎሚ ኣለዉ፤ ገሊኣቶም ግና ሞይቶም እዮም። ድጎሬኡ ንያዕቆብ፡ ድጎሬኡ ኸእ ንኩሎ ም ሓዋርያት ተራእዮ። ድጎሬ ኩላቶም ድማ ናኣይ ቁላዕ ንዝመሰል ተራእዮኒ።” ይብለና። • መዝሙር 19 ከኣ “መዓልቲ ነታ እትመጽእ መዓልቲ ተዘንትወላ፡ ለይቲ ድማ ነታ እትመጽእ ለይቲ ትነግራ። ቅላት ወይ ዘለባ የብሎምን፤ ድምዖምውን ኣይሰማዕን እዩ። ድምዖም ናብ ኩላ ምድራ፡ ቃላቶም ድማ ኸሳብ ኩላ ዓለም በጽሐ። እግዚአብሔር ካብ ሰማይ ንፀሓይ ድንኳን ተኸለላ፤ ንሳ ከም ሕጉስ መርዓዊ፡ ከምቲ ንምቅድዳም ዝህንጠ ጉዳይይ፡ ንግሆ ንግሆ ትበርቅ።” ይብለና። • ወንጌል ዮሐንስ 14 “ኢየሱስ ከኣ ከምዚ በሎ፡ ‘መንገድን ሓቅን ሕይወትን እነ እዩ። ብዘይ ብኣይ ሓደ እኳ ናብ ኣቦ ዚመጽእ የልቦን። . . . እቲ ንኣይ ዝረኣየ ነቦ ረኣየ፤ . . . እነ ኣብ ኣቦ ምህላወይ ኣቦውን ኣባይ ምህላዉ እነግረኩም ኣሎኹ፤ እመኑኒ፡ እነ ናብ ኣቦይ እኸይድ ኣሎኹ እሞ እቲ ብኣይ ዚኣምን ንሱ ነዚ እነ ዝገብር ዘሎኹ ግብርታት ከም ዚገብር፡ ካብኡ ዚዓቢውን ከም ዚገብር ብሓቂ ብሓቂ እብለኩም ኣሎኹ።” ይብለና። <p>ናይ ሎሚ ቃል ኣምላኽ፡ ኢየሱስ ‘መንገድን ሓቅን ሕይወትን’ ምዃኑ ይምህረና ኣሎ። ንሱ ምስ እግዚአብሔር ኣቦ ማዕረ እዩ። ንኢየሱስ ብምርኣይ፡ ንእግዚአብሔር ኣቦና ንርእዮን ንፈልግን። ከምኡ ከም ዝኾነ እቲ ኢየሱስ ዝፈጸሞ ትእምርትታቲ፡ ንሱን ሰማያዊ ኣቦኡን ሓደ ምዃናም ይገለጻልና። ጳውሎስ ሓዋርያ፡ ሎሚ ኢየሱስ ንሞት ሰዓሩ ካብ ሞት ከም ዝተንሥኡ ይምስክረልና ኣሎ። ሓዋርያትን ደቀ መዛሙርቲ ንኢየሱስ ከም ዝተንሥኡ ኩላቶም ስለ ዝረኣዩዎ ይምስክረልና ኣለዉ። ልክዕ ከምቲ መዓልቲ ብካልእ መዓልቲ ዝተካእ፡ ከምኡ ምስክርነት እቶም ዝሓለፉ ክርስቲያን ካብ ወለዶ ንወለዶ እናተ መሓላለፈ፡ ኢየሱስ ወዲ እቲ ልዑል ኣምላኽ ምዃኑን፡ ንሞት ሰዓሩ ከም ዝተንሥኡን መስኪርምልና ሓለፎም። ሎሚ ግዴና በጺሐ። ከምቶም ቀዳሞት ሓዋርያትን ዝሓለፉ ወለዶታት ክርስቲያን፡ “ኢየሱስ ሕያው እዩ፤ ካብ ሞት ተንሥኡ እዩ፤ ንኣይ ኣብ ሕይወቲይ ሠራሐን መሪሐን ትእምርትታቲ ርእየ እየ” ኢልና ክንምስክር ንኽእልዶ? ከም ክርስቲያን፡ ክርስቶስ ኣብ ሕይወትና ሕያው ምዃኑ ክንምስክር እንተ ዘይክእልና፡ እምነትና ኮንቲ እዩ። ንኣደ ናይ ታሪኽ ሰብ፡ ወይ ቀደም ዝሞተ ዓቢይ ሰብ ኣይኮናን እንሰዕብ ዘሎና። ኢየሱስ ሎሚ ዘሎን ንዘለዓለም ዝነበርን፡ ንሕይወትና ብኃይልን ትእምርትን ኪመርሕ ዝኽእል ወዲ ልዑል ኣምላኽ ምዃኑ ክንፈልጥ ናይ ግድን እዩ። እምበኣር ሎሚ ነቲ ምስ ኢየሱስ ዘሎኒ፡ ንሰኻ/ኸ ዘሎካ/ኪ ዝምድና እንታይ ከም ዝመሰል ንክንምርምር ንሕተት ኣሎና። መን እዩ ክርስቶስ ንኣኻ/ኸ? ምስኡ ከመይ ዝበለ ዝምድና ኣሎካ/ኪ? እቲ ኢየሱስ ዝመሃረና ትምህርቲ፡ ኣብ ሕይወትካ/ኪ እንታይ ግደ ኣለዎ? “ንምፍላጡ ጽቡቕ” ሞራይ ድዩሱ፡ ወይስ ንሕይወትካ/ኪ ይመርሖ እዩ? እቲ መሪጽካዮ ዘሎኻ/ኸ ናይ ሕይወትካ/ኪ መንገዲ ኢየሱስ ዘርኣየና መንገዲ ድዩ? ነቲ ምርጫታትካ/ኪ ኢየሱስ ዝተብርከን ዝቐበሎንዶ ይመሰለካ/ኪ? ከም ሕተታት እዚኣቶም ብትብዓት ንርኣዮም። ንክርስቶስ ንሰዕብን ምህላውናን ዘይምህላውናን ከርእዩና እዮም። ናይ ሥጋን ዓለምን ነገራት ዓብሊሎምና እንተ ኣልዮም፡ “ንዓ ኢየሱስ ጉይታ ርድኣኒ፡ ብባህግታት ሥጋን፡ ዓለምን ተዋሒጠ ከይተርፍ ኣድኅኒ” እንብለሉ ሰዓት ሕጂ እዩ። “ንዓ ጉይታ ኢየሱስ ገጽካ ኣርእየኒ። መቐረት ፍቕርካ ግለጸለይ። ንሰኻ ልዕሊ ባህግታት ሥጋይን ናይ ዓለም ሓላፊ ነገራትን ከም ዝኾነካ ከም ዝፈልጥ ግበረኒ። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>ረቡዕ</p>	<p>ግላ17: 15, 22-18:1 መዝ148: 1-2, 11-14 ዮሐ 16: 12-15</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ግብረ ሓዋርያት 17 “እቶም ዘሰንይዎ ሰባት ከኣ ክሳብ ኣቴና ኣብጽሖም፣ ‘ሲላሰን ጢሞቴዎስን ቀልጢፎም ይሰዓቡኒ’ ዚብል ትእዛዝ ኂዞም ድማ ናብ ቤርያ ተመልሱ። ጳውሎስ ድማ ኣብ ኣቴና ኪጸበዮም ከሎ፣ እታ ኸተማ ጣዖታት መሊኦ ምስ ረኣይ ብቐጥባ ነደደ። ስለዚ ኣብ ቤት ጸሎት ምስ ኣይሁድን ምስቶም ንኣምላኽ ዚፈርሁን ኩሉ መዓልቲ ኣብ ዕዳጋ ምስ ዝረኽቡምን ይዘራረብ ነበረ። . . . ብዛዕባ ትንሥኤ ምወታት ምስ ሰምዑ ገሊኦም ኣላገጽሉ፣ ገሊኦም ከኣ ‘እዝስ ከም ብሓዲሽ ክንሰምዓካ ንደሊ ኣሎና’ በልዎ። ገሊኦም ሰባት ከኣ ኣሚናም ሰዓብዎ። . . .” ይብሉና። • መዝሙር 148 ከኣ ንእግዚአብሔር ኣመስግንዎ፣ ንእግዚአብሔር ካብ ሰማያት ኣመስግንዎ፣ ኣብ ኣርያም ኣመስግንዎ። ኸኡልኹም መላእኽቲ፣ ኣመስግንዎ፣ ብዘሎኹም ሠራዊቲ፣ ኣመስግንዎ። . . . ነገሥታት ምድሪን ኩላትኩም ሕዝብታትን፣ መሳፍንትን ኩሎኹም ገዛኢቲ ምድርን፣ ኣገባዘን ጉራዙትን፣ ዓበይትን ሕፃናትን፣ ንእግዚአብሔር ኣመስግንዎ። ስሙ በይኑ ልዑል እዩ፣ ግርማኡ ከኣ ኣብ ልዕሊ ሰማይን ምድርን እዩ እዮ፣ ንሱም እግዚአብሔር ኣመስግንዎ።” ይብሉና። • ወንጌል ዮሐንስ 16 ከኣ “ገና ብዘኅ ዝነግረኩም ኣሎኒ፣ እንተኾነ ሕጂ ክትዖርዎ ኣይትክእሉን ኢኹም። እቲ መንፈስ ሓቂ ምስ መጸ ግና ናብ ኩሉ ሓቂ ዘበለ ኸመርሓኩም እዩ፣ ንሱ ነቲ ዝሰምዖ ዘበለ እዩ ዚዛረብ እምበር ካብ ርእሱ ኣይዛረብን እዩ፣ ነቲ ኸመጽእ ዘለዎ ነገራትውን ኬፍልጠኩም እዩ። ንሱ ካባይ ወሲዱ ስለ ዚነግረኩም ንኣይ ኬኸብረኒ እዩ። እቲ ናይ ኣቦይ ዘበለ ኹሉ ናተይ እዩ፣ ስለዚ እዩ፣ ካባይ ወሲዱ ኪነግረኩም እዩ ዝበልኩ።” ይብሉና። <p>ኢየሱስ ብቃሉን ትምህርቱን ብዛዕባ እቲ ኣምላኽ ኣባና ዘለዎ ዘደንቕ ፍቕሪ ገሊጹልና እዩ። ብዙሕ ናይቲ መስተንክር ዝኾነ ኣምላኽ ብዛዕባና ዘለዎ መደብ ነገሩና እዩ። ንምርድኡ ግና ብዙሕ ንጽገም ኢና። ኣብዚ ናይ ሎሚ ወንጌል፣ ኢየሱስ ብግቕምና ነቲ ምስጢራት ኣምላኽ ንምርዳኡ ከም ዘይንክእል ይነግረና ኣሎ። ብዘይ ኃይሊ መንፈስ ቅዱስ ሓንቲ ክንገብር ከም ዘይንክእል ይነግረና ኣሎ። መንፈስ ቅዱስ እቲ ሣልሳይ ኣካል ናይ ቅድስቲ ሥላሴ እዩ። ንሱ ልክዕ ከም እግዚአብሔር ኣቦን እግዚአብሔር ወልድን፣ ኣምላኽ እዩ። ንሱ (መንፈስ ቅዱስ) ኣብ ሕይወትና ኪመጽእን፣ ኪልውጠናን፣ ናብ ኪሉ ሓቂ ክመርሓናን ከም ዘድልዩና ሎሚ ይነግረና ኣሎ። ንሱ ንኩሉ እቲ ኢየሱስ ክርስቶስ ዝመሃረና ነገራት ከም እንገርድኦ ይገብረና። ንሱ ትብዓት ይህበና፣ ኣብ ቅድሚ ሳለም ብዘይ ፍርሃት ንክርስቶስ ክንምስክረሉ ዮክእለና። መንፈስ ቅዱስ ከይተቐበልና፣ ነቲ ክርስቶስ ዝገረና “ክንዖር” ኣይክእልን ኢና። ሎሚ ንቃል ወንጌል ሰሚዕና ኣብ ልብና ክኣቲን ኪዛረብናን ኪረትዓናን ዚገብር ንሱ መንፈስ ቅዱስ እዩ። ኣብ ጊዜ ጸሎት ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ደው ከም እንብል ዝገብረና ንሱ እዩ፣ ኣብኡ ህላዌ ኣምላኽ ዘረድኣና ንሱ እዩ፣ ኣብ ቕድሚ ዕብዮት ኣምላኽ ብኣኸብርት ክንርዕድን ክንፈርህን ዝገብረና ንሱ እዩ። ብኣንጻሩ እንተ ረኣናዮ፣ ብሥጋ ጥራይ ናብ ኣምላኽ ምስ እንቐርብ ህላዌ ኣምላኽ ኣይሰመዓናን። ንበይንና ዘሎና ይመስለና፣ ጸሎት ምግባር ይኸብደና፣ ልብና ይድንዘዘ፣ ኣምላኽ ኣዝዩ ርሑቕ ክንበጽሖ ዘይንክእል ይመስለና። ብዛዕባ ኃይሊ ኣምላኽን ኣባና ዘለዎ ፍቕሪ ክንጠራጠር ንጅምር። ኢድ ኣምላኽ ኣብ ሕይወትና ንምርኣይ ንሸገር። ኣብ ከምዚ ኩነታት ከሎና ከመይ ኢልና ብዛዕባ እቲ ሕያው ዝተንሥኦ ክርስቶስ ክንምስክር ንክእል? እምበኣር ሎሚ፣ ቃል ኣምላኽ ንመንፈስ ቅዱስ ኣብ ሕይወትና ከነእትዎ ይነግረና ኣሎ። ከም መጠን ክርስቲስያን፣ ብጥምቀትን ብቅብኣተ ሚሮንን ዝዚ መንፈስ ቅዱስ እዚ ተቐብልናዮ ኢና። እንተኾነ ግና ንሱ ኩሉ መዓልታትን ንሕይወትና ኪመርሖ ክንዕድዎ ዮድልዩና። መኣዝ ንመንፈስ ቅዱስ ዓዲምኩ/ክዮ ትፈልጥ/ጢ? ጸዮዕናዮ ዘይንፈልጥ እንተ ኾይና፣ መንፈሳዊ ሕይወትና እንተ ደረቐ ዘገርም ኣይኮነን። ጸሎትን ኣስተንትኖ ቃል ኣምላኽን እንተ ዘይሰሓብና ዘገርም ኣይኮነን። እምበኣር ናብ ኩሉ መፈሳዊ ሓቂ ዝመርሓና መንፈስ ቅዱስ እዩ እዮ ናብ ሕይወትና ክመጽእን ክዕደን ንለምና። “ንዓ ኦ መንፈስ ቅዱስ! ናብ ሕይወተይ ምጻኡ ንሕወተይ ኣጥልሎ፣ ለውጦ፣ ናብ ዝዓምቐ ፍልጠት ምርሓኒ፣ ንሓቅታት ወንጌል ከም ዝምብርከኽ ግበረኒ። ንፍቕሪ ኣምላኽ ከም ዝፈልጥን፣ ከም ዘምልኽን፣ ከም ዝግዛእን ግበረኒ። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>ሐሙስ (ዕርገት)</p>	<p>1ጢጥ3: 13-ፍ 1ጴጥ3: 15-ፍ ግላ1: 1-12 ማር16: 15-ፍ</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> 1ይቲ መልእኽቲ ናብ ጢጥቱዎስ 3 “ኣጸቢቐም ምስ ኣገልገሎ ከኣ ዓቢይ መግቢ ይረኽብ፡ ብዛዕባ እምነት ክርስቶስ ኢየሱስ ድማ ብትብዓት ከዛረቡ ይኸእሉ እዮም። . . . ኣብታ ቤት ኣምላኽ፡ ማለት ኣብታ ናይ ሓቂ ዓንድን መሠረትን ዝኾነት ቤተ ክርስቲያን ሕያው ኣምላኽ፡ ከመይ ጌርና ኸክብር ከም ዝግብእና ኸትፈልጥ ጽሑፈልካ ኣሎኹ። እወ እቲ ‘ብሥጋ ሰብ ተገልጸ፡ ብመንፈስ ጸደቐ፡ ብመላእኽቲ ተራእዮ፡ ኣብ ኣሕዛብ ተሰብኮ፡ ኣብ ዓለም ተአምኑ፡ ብኸብሪ ዓረገ’ ዚብል ናይ እምነትና ምስጢር ብርግጽ ዓቢይ እዩ።” ይብለና። 1ይቲ መልእኽቲ ጴጥሮስ ከኣ “ንክርስቶስ ብልብኹም ከም ጉይታ ቐድሱም፡ ብዛዕባ እታ ኣባኻትኩም ዘላ ተሰፋ ንዚሓተኩም ዘበለ ምላሽ ምሃብ ምእንቲ ኸትክእሉ ኹሉ ሳዕ ድሉዋት ኩኩ። ግናኹ ብለውሃትን ብኸብርን ግበርዎ። እቶም ነቲ ብክርስቶስ ዘሎኩም ሠናይ ኣካያይዳኹም ዚጸርፉ፡ በቲ ዚጸርፍዎ ምእንቲ ኹኳፍ፡ ንጹሕ ሕሊና ይሃሉኹም። ከመይ ኣምላኽ እንተ ፈቐድዎስ፡ ካብ ኸፋእ እናገበርካስ ሠናይ እናገበርካ ሓሳረ መከራ ኸትጸግብ ይኃይኹ። . . . ማይ ናይቲ ሕጂ ዜድኻኩም ሞቐት ምልክት እዩ፡ ሞቐት ከኣ እቲ ብትንሣኤ ኢየሱስ ክርስቶስ ብንጹሕ ሕሊና ናብ ኣምላኽ ዚቐርብ ጸሎት እዩ እምበር፡ ናይ ሰብነት ርስሓት ዚሓጽብ ኣይኮነን።” ይብለና። ግብረ ሓዋርያት 1 ከኣ “ንሰማይ ቅድሚ ምዕራግ ነቶም ዝኃረዮም ሓዋርያት ብኃይሊ መንፈስ ቅዱስ ኣዘዘም። ብድኅሪ ሕማማቲ ነርብግ መዓልቲ ዚኣኣክል እናተራእዮም፡ ብዛዕባ መንግሥቲ ኣምላኽ ከኣ ኣናገርዎ፡ ብብዙኅ ዘዩጋጊ መረጃኡ ሕያው ከም ዝኾነ ግዘእ ርእሱ ኣርእዮም። ምስኡም ብሓደ ተቐሚጡ ኸሎ ከኣ ከምዚ ዚሰዕብ እናበለ ኣዘዘም፡ ‘ነቲ ካብ ሰማይ ዝሰማዕኩምዎ ተሰፋ ኣቦ ተጸቦዩ እምበር ካብ ኢየሩሳሌም ኣይትውፅኡ። ከመይ ዮሐንስ ብማይ እዩ ዘዋመቐ፡ ንሰኻትኩም ግና ድኅሪ ቐሩብ መዓልታት ብመንፈስ ቅዱስ ክትዋመቐ ኢኹም። . . . መንፈስ ቅዱስ ኣባኻትኩም ሰ ዚወርድ ግና ኃይሊ ኸትቐበሉ ኢኹም። ኣብ ኢየሩሳሌምን ኣብ ኩላ ይሁዳን ኣብ ሰማርያን ክሳብ ወሰን ምድሪ ከኣ መሰኻኸሪ ክትትኑ ኢኹም’ ብሎም።” ይብለና። ወንጌል ማርቆስ 16 ከኣ “ከምዚውን ብሎም፡- ‘ናብ ኩላ ዓለም ኪድይ፡ ዝብዘሎ ፍጥረት ከኣ ወንጌል ሰብኹ፡ እቲ ዚኣመነን ዝተጠምቐን ኪድኅን እዩ፡ እቲ ዘይእመን ግና ኪኹነን እዩ። ነቶም ዚኣምኑ እዚ ምልክት እዚ ኪሰዕቡም እዩ፡ ብሰመይ ኣጋንንቲ ኪውፅኡ፡ ብሓዲሽ ቋንቋ ከኣ ኪዛረቡ፡ ኣትማን ኪኅዙ፡ ዚቐትል እንተ ሰተዩ ኸእ ኩቶ ኣይክጉኣምን እዩ፡ ኣእዳምም ኣብ ሕሙማት ኪንብሩ ንሳቶምውን ኪሃውዮ እዮም።” ይብለና። <p>ሎሚ ቃል ኣምላኽ ናብ ኩላ ዓለም ክንከይድ፡ ንዝብዘሎ ፍጥረት ከኣ ወንጌል ክንሰብኽ ይእዘዘና ኣሎ። ኩሉ ሰብ ኣብ መንግሥቲ ኣምላኽ ክመጽእን ክድኅንን ተጸዊዑ እዩ። ኩላትና ኣብታ ቤት ኣምላኽ፡ ማለት ኣብታ ናይ ሓቂ ዓንድን መሠረትን ዝኾነት ቤተ ክርስቲያን ሕያው ኣምላኽ፡ ክንኸብን ከም ሕያዋን ኣእማን ክንክብርን ተጸዊዕና ኢና። ነዚ ክንገብር ግና ቅድም ነቲ ተሰፋ ኣቦ (ንመንፈስ ቅዱስ) ክንጽብዮ እምበር ተቐዳዲምና ንምሰባኽ ናብ ዓለም ክንወጽእ ኣይግብእናን እዩ። ብዛዕባ እታ ኣባኻና ዘላ ናይ ድኅነት ተሰፋ ንዚሓተና ዘበለ ምላሽ ምሃብ ምእንቲ ኸትክእሉ ኹሉ ሳዕ ድሉዋት ክንከውንን፡ ግናኹ ብለውሃትን ብኸብርን ክንገብር ይምህረና ኣሎ። እዚ ነቶም ንክርስቶስ እንሰዕብ ዘሎና ሰባት ዝተዋህበ ትእዛዝ እዩ። እዚ ቃል እዚ ንኣኻ/ኺ ከም ዝምልከት ኣስተውዒልካሉ/ክሉ ዶ ተፈልጥ/ጢ? ኣነ ደኣ እንታይ ክሰብኽ? ትብል/ሊ ዶ ኣሎኻ/ኺ? እወ ንኣይ ንኣኻ/ኺ እዩ ዝምልከት። ጸቢብ ኣመለኻኽታ ‘ሰብከት’ ኣይሃልወና። ኩሉ ሰብ ብዛዕባ እቲ ዚኣምና ነገር እዩ ዚሰብኽ። “ኣነ እዚ እዩ ዝፈቱ፤ እዚ ኣይፈቱን እዩ፤ እዚ ስለ ዝኾነ እዚ እዩ ምርጫይ፤ እዚ ክገብር እዩ፤ ወይ ኣይገብርን እዩ” ክንብልዶ ኣይኮናን ንውዕል? ሰብከት ማለት ንሱ እዩ። ንኣብነት፡ ሓደ ክርስትያናዊ ሰብከት ነዚ ዚሰዕብ ክመሰል ይኸእል። ሓደ መዓልቲ ኣብ ከተማ ምስ መሓዋኺ እንዳ ከድኪ ከሎኹ፡ ብሃንደበት ምሓዋኺ ደው ትብል እዮ፡- “ብጃኺ ኢልኪ መንገዲ ንቐይር” ኢላ ትጠውዩኪ። ንሰኺ ከኣ ምኽንያቲ ምርዳእ ኣብዮኺ። “እንታይ ድኣ ረኺቡኪ?” ኢልኪ ትሓትዮ። ንሳ ኸኣ ንኣንቲ ኣብቲ ሰግር ጸርግዎ ዝከበረት ሰብ እንዳ ኣመልከተት፡ “እዛ ሰብ እዚኣ ክርእዩ ኣይደልን እዩ” ትብለኪ። መሓዋኺ ምስታ ሰብ ጽልኣ ከም ዘለዎ ፈለግኪ። መልሰኺ ከም ክርስቲያን እንታይ እዩ? ክርስቶስ ፍቕሪ እዩ ዝፈቱ። ፍቕሪ ከም ዝሓይሸ እንተ ነገርክዮ፡ ሰብከት ወንጌል ናብ ዓለም ኣብጸሕኪ ማለት እዩ። ሰለዚ በዚ ኣገባብ እዚ ሰብከተ ወንጌል ናይ ኩላትና እምበር ናይ ካህናትን ፈለሰትን ጥራይ ኣይኮነን ማለት እዩ። ሕይወት ዘለዎ ክርስቲያን ከኣ ከምኡ ንዝፈረሰ ይሓንጽ። ንዝሓመቐ የደልድል። ብመጀመርያ ግና ንርእሱ ንቃል ኣምላኽ ዝፈልጥ ምስ ዝከውንን፡ ብኃይሊ መንፈስ ቅዱስ ተመሪሖ ምስ ዝኸይድን ጥራይ እዩ ፍረ ዘለዎ ሰብከት ናይ ቃልን ሕይወትን ክገብር ዝኸእል። ሰለዚ ንዝኾነ፡ ብዛዕባ እምነትና ንዝሃተና መልሰ ንምሃብ ቅሩባት ክንከው የድልዮና። መሠረታዊ ፍልጠት ቃል ኣምላኽን ትምህርቲ ቤተክርስቲያንን ክንዋህልል ግብእና ምዃኑ ሎሚ ቃል ኣምላኽ ይነግረና ኣሎ። ሕይወትና ንትእዛዛት ኣምላኽ ዘፍርስ ምስ ዝኸውን፡ ጽቡቕ ኣይንሰብኽን ዘሎና። ሰለዚ ኣብ ከመይ ዝበለ ኩነታት ንርኩብ ኣሎና? ብከመይ ንኣንጽ ወይ ነፍርስ ኣሎና? “ኣ ጉይታ ኢየሱስ! ምላኽ ክሓንጽ ከም ዝኸእል ግበረኒ። ፍቕርኻ ናብ ዓለም ከም ዘሰፍሖ ኣኸእለኒ። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አሰተንትኖ
<p>ዓርቢ</p>	<p>ግላ18: 9-18 መዝ47: 2-7 ዮሐ16: 20-23</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ግብረ ሓዋርያት 18 ብዛዕባ ጳውሎስ ኣብ ቀሮንጦስ ይነግረና። “ጉይታ ከኣ ንጳውሎስ ሓደ ለይቲ ብራእይ ከምዚ በሎ፡- ‘አይትፍራህ! ተዛረብ ደኣ ሰቕ አይትብል። ምኽንያቱ ኣብዛ ኸተማ እዚኣ ብዙኅ ሕዝቢ ኣሎኒ፣ ኣነ ምሳኽ ስለ ዝኾንኩ ድማ ኪጉድኣካ ኪጸባኣካን ዚኽእል ሓደ ኣኳ የልቦን። ጳውሎስ ኣብ ማእከሎምን ቃል ኣምላኽ ኣናመሃረ፣ ዓመትን መንፍቕን ኣብ ቀሮንጦስ ተቐመጠ። . . . ጳውሎስ ኣብ ቀሮንጦስ ንሓይሎ መዓልቲ ምስ ተቐመጠ፣ ካብቶም ኣኅዋት ተሰናቢቲ፣ ምስ ጽርስቕላን ኣቋላን ብመርኩብ ናብ ሶርያ ኸደ።” ይብለና። • መዝሙር 47 ከኣ “ልዑል እግዚኣብሔር ዚፍራህ እዩ። ኣብ ልዕሊ ኹላ ምድሪ ዝነገሠ ዓቢይ ንጉሥ እዩ። ንሱ ኣብ ልዕሊ ሕዝብታት ኣዓወተና፣ ነሕዛብ ከኣ ኸም እንገዝኣም ገበረና። ንሱ ነታ እንነብረላ ምድሪ ኃረየልና፣ ንሳ ሓበን ናይቶም ንእግዚኣብሔር ዚፍቅሮም ሕዝቢ እዩ። . . . ኣምላኽ ንጉሥ ኩላ ምድሪ እዩ እሞ፣ መዝሙር ምስጋና ዘምሩሉ።” ይብለና። • ወንጌል ዮሐንስ 16 ከኣ “ብሓቂ ብሓቂ እብለኩም ኣሎኹ፣ ንሰኻትኩም ክትብኹዩን ክትኃዘኩን ኢኹም፣ ዓለም ግና ባህ ኪብላ እዩ፣ ንሰኻትኩም ክትጉህዩ ኢኹም፣ ግናኽ ንሃኹም ናብ ሓጉስ ኪልወዎ እዩ። . . . ግናኽ ከም ብሓዲሽ ስለ ዝርእየኩም ልብኹም ኪሕጉስ እዩ፣ ሓጉስኩም ድማ ዚወድሶ ሓደ እኳ የልቦን። በት መዓልቲ እቲኣ ሓንቲ እኳ ኣይክትሓቱንን ኢኹም። ብሓቂ ብሓቂ እብለኩም ኣሎኹ፣ ነብ ብስመይ ዝለመንኩምዎ ዘበለ ኹሉ ኪህበኩም እዩ። ክሳብ ሕጂ ሓንቲ እኳ ብስመይ ኣይለመንኩምን። ሓጉስኩም ምሉእ ምእንቲ ኪኸውን ለምኑ፣ ክትረኽቡ ድማ ኢኹም።” ይብለና። <p>ኣብ ልባትና እቲ እቲ ዝሞተዶ እቲ ዝተንሠኣ እዩ ዘሎ? ሓዋርያት ኢየሱስ ካብኣቶም ክፍለ ምዃኑ ምስ ነገሮም ብዙሕ እዩም ሓዚኖም። ምስ ተታሕዘን፣ ምስ ተሰቕለን እሞ ኸኣ ናብ መንገደም ፋሕ ኢሎም። ብሞቱ ኢየሱስ ኩሉ ዘብቅዐ መሰልዎም ነበረ። ኣብ ልዕምውን ሞይቲ ነበረ። ዳግማይ ንክርእይዎ ተሰፋ ኣይነበርምን። ተንሢኡ ምስ ረኣይዎ ግና፣ ሕይወቶም ተሓደሱ፣ ከምዚ እዩ ኢልካ ክግለጽ ብዘይክኣል ሓጉስ ከኣ ልዕም መልኣ። ንኣናውን ከምኡ እዩ። ናይ ኢየሱስ ትንሣኤ ዜና ኣብ ሕይወትና ምስ ኣተወ፣ ምኽንያት ሓጉስና ይኸውን። እምነትና ይሕደሱ። ንሱ ተመሊሱ ኣብ ልባትና ስለ ዝረኣየና ሓጉስና መልኡ ይፈሰስ። ዝዚ ሓጉስ እዚ ድማ ዚወድሶ ሓደ እኳ የልቦን። ክርስቶስ እቲ መሰሕ እቲ መድኅኒ ምዃኑ፣ ንኩሉ ሰብ ክንገግር ንህገጠ። ንክርስቶስ ብምምስካርና ግና ተጸብኦ ይገጥመና እዩ። እንተኾነ ኢየሱስ ምሳና ስለ ዝኾነ፣ ኪጉድኣካን ኪጸባኣካን ዚኽእል ሓደ ኣኳ የልቦን። ሎሚ ሓዋርያ ጳውሎስ ዝምስክረልና ንሱ እዩ። ኢየሱስ ብራእይ ንጳውሎስ ‘አይትፍራህ! ተዛረብ ደኣ ሰቕ አይትብል። ምኽንያቱ ኣብዛ ኸተማ እዚኣ ብዙኅ ሕዝቢ ኣሎኒ’ እዩ ዚበሎ። ንኣና ነቶም ኣብቲ ዝተንሠኣ ክርስቶስ እምነትን ተሰፋን ዘሎና፣ ኣብ ዙርያና ዝድሕኑ ብዙሓት ሰባት ከም ዘለዉዎ ተረጺእና፣ ኣፍና ክንክፍትን ክንዛረብን የተባብዓና ኣሎ። ካብ ሥድራቤትና፣ ካብ ጉረባብትና፣ ካብ መሣርሕትና ናይ ኣምላኽ ቃል ምጽንናዕ ወይ ተሰፋ ዘድልዮም ከም ዘለዉ ኣይንረስዕ። ኣብ ሽግርም ኣብ ጥቃኣም ክንከውንን፣ ኣጃኻ/ኸ ክንብሎም ኢየሱስ ይደልየና። ክንሰምዖምን ክንርድኣምን ከንፍቅሮምን ይደልየና። ኣብ ፍርዲ ክንኣቲ ኣየድልየናን። ኣቐዲምና ግና ክንጽልየሎምን፣ ኣምላኽ እንታይ ክንብሎም ይደልየና ከም ዘሎ ክንለልይን ጽቡቕ እዩ። እምበኣር ክርስቲያናዊ እምነትና ኣብ ትንሣኤ ክርስቶስ እዩ ዚምርኩሱ። ንሱ ሕያው እዩ፣ ሎሚውን ብሓይሎ ምስቶም ብእምነት ዝምስክሩሉ ይዓዩ ኣሎ። ብስሙ ለሚና ብዙሕ ንረክቡ፣ ብስሙ ዘረኣና ብዙሕ ንሓፍሱ። “ኣ ጉይታ ኢየሱስ! ኣፍካን ኢድካን እግርኻን ኮይነ ክለኣኸካ እደሊ ኣሎኹ። ብክእለተይ ሞራይ ኣነ ኣብ ዝበጽሖ ከም ዘይብለይ ከም ዘስተውዕል ግበረኒ። ኣነ ክገብረልካ ዘይኮነሱ፣ ንሰኻ ነቲ ዝጀመርካዮ ናይ ምድኃን ሥራሕካ ንክትፍጽም ኣፈይን፣ ኢደይን፣ እገረይን ሞራይ ክትጥቀመሉ ክፈቕደልካ ኣኽእላሲ። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p style="text-align: center;">ቀዳም</p>	<p>ግላ18: 23-28 መዝ47: 2-3, 8-10 ዮሐ16: 23-28</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ግብረ ሓዋርያት 18 ናይ ጳውሎስ ናይ ስብከት ዑደት ከቕርበልና ይቕጽል። “... ናብ ኣንጾኪያ ወረደ። ገለ መዓልታት ከኣ ኣብኣ ቐንዮ፣ ካባኣ ተበጊሱ ኣብ ሃገር ገላትያን ፍርግያን እናዞረ ንኹሎም ደቀ መዛሙርቲ ኣጸናንገም። ሓደ ኣጵሎስ ዝሰሙ ኣይሁዳዊ ብዓል እስክንድርያ ብቕዱሳት መጻሕፍቲ ምሁርን ክእለት ዘረባን ዘለዎ ሰብኣይ ናብ ኤፌሶን መጸ።ብዛዕባ መንገዱ እግዚአብሔር ምሁር ነበረ፣ ንሱ ሸሕኳ ሞምቐት ዮሐንስ ሞራይ ዘፈልጥ እንተ ነበረ፣ ብመንፈስ ተቐጺሎ ብዛዕባ ኢየሱስ ኣዝዩ ይሰብኽን ይምህርን ነበረ። ንሱ ኣብ ቤት ጳውሎት ኣይሁድ ብትብዓት ከምህር ጀመረ፣ ጵርስቅላን ኣቋላን ምስ ሰምዕዎ ኸኣ፣ ወሲዶም መንገሲ ኣምላኽ ኣጸቢቐም ኣረድእዎ።” ይብለና። • መዘሙር 47 ከኣ “ልዑል እግዚአብሔር ዚፍራህ እዩ። ኣብ ልዕሊ ኹላ ምድሪ ዝነገሠ ዓቢይ ንጉሥ እዩ። ንሱ ኣብ ልዕሊ ሕዝብታት ኣዓወተና፣ ነሕዛብ ከኣ ኸም እንገዝእም ገበረና።... ኣምላኽ ኣብታ ቕድሱቲ ዝፋኑ ይቕመጥ፣ ንሱ ንጉሥ ኩሎም ኣሕዛብ እዩ። መሳፍንቲ ኣሕዛብሲ ምስ ሕዝቢ ኣምላኽ ኣብርሃም ይእከቡ ኣሎዉ። እግዚአብሔር ካብ ኩሎም ሠራዊት ምስሪ ልዕል ይብል። ንሱ ኣዝዩ ልዕል ዝበለ እዩ።” ይብለና። • ወንጌል ዮሐንስ 16 ከኣ ኢየሱስ ንዓለም ከምዘሰዓራ ይነግረና። “ምክንያቱ ንስኻትኩም ኣነ ካብ ኣምላኽ ከም ዝመጻኹ ስለ ዝኣመንኩምን ዘፍቀርኩምንን ኣቦ ባዕሉ የፍቅረኩም እዩ። ካብ ኣቦ ወጺኦ ናብ ዓለም መጻእኩ፣ ከም ብሓድሽ ንዓለም ኃዲገ ናብ ኣቦ እኹይድ ኣሎኹ።... ‘ሕጂዶ ኣሚንኩም? እንሆ ኹልካትኩም ነንበይንኹም ነናብ ሰፍራኹም እትዝረወላ፣ ንበይነይውን እትኃድጉላ ጊዜ ትመጽእ ኣላ። ድሮ እኳ እንሃ መጸኣ። ግናኽ ኣቦ ምሳይ እዩ እሞ፣ በይነይሲ እይኩንኩን። ኣባይ ሰላም ምእንቲ ኸትረኽቡ እዚ ነገርኩኹም። ኣብ ዓለም ጸበባ ኣሎኩም፣ እንተኾነ ኣጅኹም ኣነ ንዓለም ሰዲረያ እዩ።” ይብለና። <p>ኢየሱስ ንዓለም ከም ዝሰዓራ፣ ንሕና ከኣ ምስኡ ኮይና ንዓለም ክንሰዕራ ከም እንክእል ይምህረና ኣሎ። ‘ኢየሱስ ኣብ ልዕሊ ኹላ ምድሪ ዝነገሠ ዓቢይ ንጉሥ እዩ። ንሱ ኣብ ልዕሊ ሕዝብታት ኣዓወተና፣ ነሕዛብ ከኣ ኸም እንገዝእም ገበረና።’ “ዓለም” ንኣምላኽ ኣይትቐበሎን እዩ። “ዓለም” ኣብ ገንዘብ ምግባርን፣ ኣብ ሥልጣን ምሓዘን፣ ኣብ ሰባት ክብሪ ምድላይን፣ ኣብ ብልዕን መስተን፣ ግትወት ሥጋኻ ምርዋይን ሓጎስ ከም ዝርከብ ትነግረና። ንኣጻር ዕድሚና ይኹን እምበር፣ ኣብ ምድሪ መንግሥተ ሰማይ ክንፈጥር ከም ዘሎና ትምህርና። ሥጋ ዝለበሰ ፍጠር ከማና፣ በዚ ነገራት ይሰሓብ እዩ። ናብኡ ከኣ ኩሎ ሓይልናን ጊዜናን ፍልጠትናን ነዋቕኦ ኣሎና። ሰብ ግና ግዙፍ ወይ ሥጋ ሞራይ ኣይኮነን። መንፈሳውን እዩ፣ ዘይትመውት ነፍሲ ኣላትና። ንኣምላኽ ዘምስለና መልክዕ ኣሎና፣ ኣእምሮ፣ ድላይ፣ ምርጫ ንምግባር ዘክእለና ናጸነት ኣሎና። ምስቲ ልዑል ኣምላኽ ናይ ምውሳኔ ዓቕሚ ኣሎና። ንድሌታት ሥጋና ስለ ዘጽገብና፣ መንፈሰና ክዓግብ ማለት ኣይኮነን። ክርሰቶስ ዝዚ ፈታኒ ግና ጊጉይ ቀዳምነታት እዚ ከስመዓራርዮ ከም እንክእል ገይሩና እዩ። መንፈሱ ብምልኣኽ ንነፍሰና ከም እትሕደሰን ብሓዲሽ ዓይኒ ከም እትርእይ ገይሩዎ እዩ። ናይ ሕይወት ዕላማ ኣነጻርና ክንርእይ ክኣልና ማለት እዩ። ልብና ኣብ ኣምላኽ ሞራይ ከም ዘዕርፍ ፈሊጥና ኣሎና። እዚ ፍልጠ እዚ እዩ። ንዓለም ከም እንሰዕር ዝገብረና። ‘ቅድም መንግሥቱን ጽድቁን ክንደለ፣ ካልእ ድማ ኪውሰኽልና’ ከምዝኾነ ፈሊጥናን ኣሚናን ኣሎና ማለት እዩ። ካብዚ ናይ ዓለም ማእሰርቲ እዚ ምስ ወጻእና ከኣ ኢና፣ ኣምላኽ ዘማእከሎ ሕይወት ክንመርሕ ናጸነት እንረክብ። ሎሚ ቃል ኣምላኽ፣ ዝዚ ናጸነት እዚ ክትጉናጸፍ ከም ዘሎና እዩ ዝነግረና ዘሎ። ቅዱሳን ዝዚ ሓቂ እዚ ምስ በርሃሎም፣ ሕይወቶም ተለዊጡ። ንኹሎ ነገራት ብዓይኒ ኣምላኽ ክመዘኩምን ክርእይዎን ክኣሎም። ምስ ኣምላኽ ምሕባርን ምንባርን ከኣ ቀዳማይ ዕላማኣም ነበረ። ኣምላኽ ከኣ ብኣታቶም ብዙሕ ትእምርትን ኃይልን ገበረ። ንሕናውን ናዚ ህይወት እዚ ክንድይብ ሎሚ ንጽዋዕ ኣሎና። ኢየሱስ ናብታ ዕረፍቲ ክትህበና ዘይትክእል “ዓለም” ከይንጥምትን ኣብኣ ተሰፋ ከይንገብርን ይጽውዓና ኣሎ። ንሕናስ ደቂ እቲ ልዑል ኣምላኽ ኢና። ኣብ ፍቕሩ ብምንባር ኢና ንዓለም እንገዝእ። “ኣ ጉይታ ኢየሱስ! ንዓለም ምእንቲ ክሰዕራ ሓይልኻ ሃበኒ። ኣብ ሕይወትካ ኣባኻ ኣብቲ ጉንዲ ወይኒ ጠቢቐ ከም ዝኸበር ግበረኒ። ኣሚን”</p>

መዓልታዊ አስተንትኖ ቃል አምላኽ - ዘትንሣኤ 7ይ ሰሙን ብደ/ር ክፍለየሱሰ ዓንደማርያም

መዓልቲ መዓልቲ ንገለ ደቃይቕ ነዘም ነንመዓልቲ ተዳልዮም ዘለዉ ንባባት ብምንባብን ብምስትንታንን ቅሳነትን ሰላምን ኣብ ሕይወትና ኪሰፍን እዩ። “ንዓ መንፈስ ቅዱስ ነዚ ቃል እዚ ኣንቢቦ ክአምኖን ኣብ ልቦይ ከሕድርን ጸጋኻ ሃበኒ!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ - ሰንበት ዘዕርገት
ሰንበት	1ቀሮ16፡ 1-9 1ዮሓ2፡ 12-15 ግሓ20፡ 7-17 ዮሓ16፡ 23-32	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል አምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> 1ይቲ መልእኽቲ ዳውሎስ ናብ ቆሮንቦስ 16 ብዛዕባ ንድኻታት ምእመናን ዚዋፃእ ገንዘብ ይዛረብና። “እቲ ምውፃእ ገንዘብ፡ እነ ምስ መጻእኩ ምእንቲ ኸይኸውን፡ ኣብ ሰሰሙን ቦታ ቐዳመይቲ መዓልቲ ነፍስ ወከፍኩም ከከም ክእለቲ አዋህሊሉ የቐምጥ። እነ ምስ መጻእኩ ድማ ነቲ ህያባትኩም ናብ ኢየሩሳሌም ምእንቲ ኹብጽሑ ነቲም ዝኃፊኹምም ሰባት መልእኽቲ ኣትጊዞ ኸሰደም እዩ። እነ ክኸይድ ዜድሊ እንተ ኹይኑ ድማ ምሳይ ይኸዱ።” ይብለና። 1ይቲ መልእኽቲ ዮሓንስ 2 ከአ “ደቀየ ኃጢአትኩም ተኃዲጉልኩም እዩ እሞ እጽሓፈልኩም ኣሎኹ። ኣቲም ኣቦታት፡ ነቲ ካብ መጀመርታ ዝከበረ ፈሊጥኩምዎ ኢኹም እሞ እጽሓፈልኩም ኣሎኹ። ኣቲም ኣጉባዘ፡ ነቲ እከይ ሰዒርኩምዎ ኢኹም እሞ እጽሓፈልኩም ኣሎኹ። ኣቲም ቆልዑ፡ ነቦ ሰለ ዝፈለጥኩምዎ ጽሑፈልኩም ኣሎኹ። . . . ንዓለም ወይስ ነቲ ኣብ ዓለም ዘሎ ኣይትፍተዉ። ሓደ እኳ ንዓለም እንተ ፈተዋ ፍቕሪ ኣቦ ኣብኡ የብሉን።” ይብለና። ግብረ ሓዋርያት 20 ከአ ብዛዕባ ዳውሎስ ምወት ከም ዘተንሥኦ ይነግረና። “አውጤክስ ዝሰሙ ጉብዝ ኣብ መስኩት ተቐሚጡ ከሎ ድቃስ ወሰደ፤ ዳውሎስ ዘረባኡ ምስ ኣንወግ ከአ፡ ድቃስ ከቢድዎ ካብ ሃልሰይቲ ደርቢ ናብ ታሕቲ ወዳቹ ጥተ፤ ራሳኡ ድማ ኣልዓልዎ። ዳውሎስ ድማ ወራዱ ኣብ ልዕሊኡ ድንን በለ እሞ ሓቐፋ ኣልዓሎ፤ ‘ብሕይወት እዩ ዘሎ እሞ ኣይትሰምብዱ’ በሎም። ናብቲ ደርቢ ደይቡ ድማ እንገር ቆሪሱ በልዎ፤ ክሳዕ ምድሪ ዚወግሕውን ብዙኅ ተዛረቦም እሞ ኸደ። . . . እንተ ኹይኑሉስ ንበዓል ኃምሳ ኣብ ኢየሩሳሌም ኪውዕል ተሃዲኹ ሰለ ዝከበረ፤ ዳውሎስ ምእንቲ ኣብ እሱይ ከይድንጉ ኢሉ ናብ ኤፌሶን ከይኣቲ መኸረ።” ይብለና። ወንጌል ዮሓንስ 16 ከአ “ቦታ መዓልቲ እቲኣ ሓንቲ እኳ ኣይክትሓቲንን ኢኹም። ብሓቂ፡ ብሓቂ እብላኩም ኣሎኹ፤ ነቦ ብሰመይ ዝለመንኩምዎ ዘበለ ኹሉ ኪህበኩም እዩ። ክሳዕ ሕጂ ሓንቲ እኳ ብሰመይ ኣይለመንኩምዎን። ሓጉስኩም ምሉእ ምእንቲ ኪኸውን ለምኑ፤ ክትረኽቡ ድማ ኢኹም። . . . ሕጂዶ ኣሚንኩም? እንሆ ኩላትኩም ነንበይንኹም ነናብ ሰፍራኹም እትዝረዉሉ፡ ንበይነይውን እትኃድጉላ ጊዜ ትመጽእ ኣላ። ድሮ እኳ እንሃ መጸኣ። ግናከ ኣቦ ምሳይ እዩ እሞ፤ በይነይሲ ኣይኮንኩን። ኣባይ ሰላም ምእንቲ ክትረኽቡ እዚ ነገርኩኹም። ኣብ ዓለም ጸበባ ኣሎኩም፤ እንተኾነ ኣጅኹም እነ ንዓለም ሰዒረያ እዩ።” ይብለና። <p>ኢየሱስ ‘ነቦ ብሰመይ ዝለመንኩምዎ ዘበለ ኹሉ ኪህበኩም እዩ’ ኢሉ ኣተሰፍዩና እዩ። ብተወሳኺ ‘ኣብ ዓለም ጸበባ ኣሎኩም፤ እንተኾነ ኣጅኹም እነ ንዓለም ሰዒረያ እዩ’ እናበለ፡ እቲ ኣብ ሕይወትና ከም ሰዓብቲ ኪጋጥመና ዘለዎ ይነግረና ኣሎ። ሓዋርያት ‘ፈጸምና ኣይንገድፈኻን ኢና’ ኪብልዎ ከም ዘይጸንሑ፡ ቦታ ኣብ ጌተሰማኒ ንኢየሱስ ኣይሁድ ዝሓዘዎ ለይቲ ብፍርሂ ገዲፎምዎ፡ ‘እግረይ ኣውጽእኒ’ ከም ዝሃደሙ ንፈልጥ ኢና። እነን፡ ንሰኻ/ኺ እውን እቶም ደቂ ዓለም ምእንቲ ከይነቐፋናን፡ ከይጸርፉናን ፈሪህና ሃዲምናን፡ ተሓቢእናን ኢና። ንእምንትና ክንምስክር ደው ክንብል ኣይከኣልናን። ከም ክርስቲያን ክንፍለጥ ኣይደለናን። ንዓለም ዝሰዓርናና ይመስል? ንዓለም ክትሰዕራራ ትደሊ/ልዩ? ክልተ ኣማራጺታት ኣሎና። ከምቶም ዓለማውያን መሰልና ምንባር፤ ወይ ከአ ካብ ዓለማዊ ኣተሓሳስባን ኣነባብራን ወጺኖ ምስ ክርስቲያን ምንባር እዩ። ንኣብነት፡ ከም ደቂ ዓለም፡ ቅድሚ ቃል-ኪዳን ንፍኑው ጸታዊ ርክብ ወይ ንተኣኻኺብኻ ምንባር ምቕባል፤ ወይ ከአ ከም ትእዛዝ ኣምላኽ ከም ወዲ / ንል ብንጽሕና ምንባርን፤ ጊዜኡ ምስ በጽሖ ድማ ኣብ ቅድሚ ሰብን ኣምላኽን ቃል-ኪዳን ኣሲርኻ ንምሉእ ሕይወትኻ ምንባር። ቡቶም ደቂ ዓለም ከይትነግቕ ወይ ከአ ናይ ሕይወት መቐረት ዝጉድለኻ እናመሰለኻ ነቲ ዓለማዊ መንገዲ ክትሰዕብ ይከኣል እዩ። ብዙሓት ካናና ኣብ ክልቲኡ መንገድታት ክንረግጽ ኢና ንደሊ። ስለዚ ብሰም ኢየሱስ ነቲ ንክርስቲያን ምስዓብ ኪህበና ዝኽእል ሓጉስ ከነለልዮ ምእንቲ ክንክእል ክንልምን የድልዩና። “ኣ ጉይታ! ነቲ መገድኻ ክኸደ ኣኽእለኒ!”</p>

ለት	ንብ	አስተንትኖ
<p style="text-align: center;">ሱይ</p>	<p>ግላ19: 1-8 መዝ68: 3-7 ዮሐ16: 29-33</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ግብረ ሓዋርያት 19 ብዛዕባ ዓውሎስ ኣብ ኤፌሶን ዝገበሮ ይነግረና። “ኣጵሎስ ኣብ ቐሮንጦስ ከሎ፡ ጳውሎስ ቦቲ ላዕለዋይ ሃገር ኃሊፉ ናብ ኢፌሶን መጸ፤ ኣብኡ ከኣ ገለ ቐሩብ ደቀ መዛሙርቲ ረኸቡ። ‘ምስ ተጠመቐኩምሲ መንፈስ ቅዱስዶ ተቐቢልኩም ትፈልጡ?’ እናበለ ሓተቶም። ንሳቶም ከኣ፡ ‘ኣይፋልናን፡ መንፈስ ቅዱስ ከመ ዘሎ እኳ ሰሚዕና ኣይንፈልጥን’ እናበሉ መለሰሉ። ንሱ ኸኣ ‘በዮናይ ጥምቀት ደኣ ተጠመቐኩም? በሎም፤ ንሳቶም ድማ ‘ብጥምቀት ዮሐንስ በልዎ። ሸዑ ጳውሎስ ‘ዮሐንስ ቦቲ ድጎሬኡ ዚመጽእ፡ ብኢየሱስ ክርስቶስ ከኣምኑ ነቶም ሕዝቢ እናነገረ ጥምቀት ንሱኣ እዩ ዘዋመቀ’ በሎም። እዚ ምስ ሰምዑ ብስም ጉይታና እዩሉስ ተጠምቁ። ጳውሎስ ኢዱ ምስ እንበረሎም ድማ መንፈስ ቅዱስ ናብኣቶም ወረደ። ሸዑ ብጃንቋታት ተዛረቡን ተነበዩን። እቶም ሰባት ከኣ ኹሎም ዓሠርተው ክልተ ዚኣኹሉ ነበሩ።” ይብለና። • መዝሙር 68 ከኣ “ጳድቃን ግና ኪሕጉሱ፤ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ደስ ይብሉም፤ ባህ ኢሉዎም ድማ እልል ይብሉ። ንኣምላኽ ዘምሩሉ፡ ንሰሙ ምስጋና ዘምሩሉ፤ ነቲ ደመና ዚውጣሕ መገዲ ጽረጉሉ፤ ሰሙ እግዚኣብሔር እዩ። ኣብ ቅድሚኡ ተሓገሱ። እቲ ኣብ መቐደሱ ዚኃድር ኣምላኽ፤ ኣቦ ዘኸታማትን ጠበቓ መበለታትን እዩ።” ይብለና። • ወንጌል ዮሐንስ 16 ከኣ “እቶም ደቀ መዛሙርቲ ከኣ ‘እንሆ ሕጂ ብግሁድ ትዛረብ እሎኻ፤ ሓንቲ እኳ ብምሰላ ኣይተዛረብካን። ኩሉ ከም እትፈልጥ ሓደ እኳ ኹሓተካውን ከም ዘዩድልዩካ ሕጂ ፈለጥና፤ ሰለዚ ካብ ኣምላኽ ምውጻእካውን ንኣምን ኣሎና’ በልዎ። ኢየሱስ ከኣ ከምዚ ኢሉ መለሰሎም፡- ‘ሕጂዶ ኣሚንኩም? እንሆ ኩሓተኩም ነንበይንኹም ነናብ ሰፍራኹም እትዝረወላ፡ ንበይነይውን እትኃድጉላ ጊዜ ትመጽእ ኣላ። ድሮ እኳ እንሃ መጸኢ። ግናከ ኣቦ ምሳይ እዩ እሞ፤ በይነይሲ ኣይኮንኩን። ኣባይ ሰላም ምእንቲ ክትረኽቡ እዚ ነገርኩኹም። ኣብ ዓለም ዘበባ እሎኩም፤ እንተኾነ ኣጆኹም ኣነ ንዓለም ሰዒረዮ እዩ።” ይብለና። <p>ንኢየሱስ ገዲፍናዮ ከይንዝርስ ሓይሊ መንፈስ ቅዱስ የድልየና ኣሎ። ሓዋርያት፡ መንፈስ ቅዱስ ምስ መልኡ እዮም ብትብዓት ካብቲ ተሓቢኦምሉ ዝነበሩ ሰፍራ ወጸኦም፡ ነቲ ዘፍቅርዎ ዝነበሩ ኢየሱስ ክምስክሩሉ ዝኸኣሉ። ብመንፈስ ቅዱስ እዩ፡ ኢየሱስ ምስ ቃሉን ሓይሉን ኣብ ሞንገኦም ከም ዘሎ ከስተማቕሩ ዝኸኣሉ። ብኣኡ ምኽንያት እዮም ከም ‘ጳድቃን ኪሕጉሱን፤ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ደስ ክብሉምን፤ ባህ ኢሉዎም ድማ እልል ክብሉን’ ዝኸኣሉ። ሸዑ እዮም ብስም ኢየሱስ ዓበይቲ ነገራት ኪገቡሩ ዝኸኣሉ። ሎሚ ብዙሓት ካባና ክርስቲያን ብኣምላኽ ክንሕጉስ ኣይንክእልን ዘሎና። “ኣምላኽ ነቲ ንሕይወትና ኩሓተኩ ዝኸኣል ነገራት፡ ‘ኃጢአት’ ብዚብል መኽላእታታት ደረት ስለ ዝገበረሉ፡ ብኣኡ ክንሕጉስ ኣይከኣልናን” ዚብል ኣመለኻኽታ ክህልወና ይኸኣል እዩ። ብኣንጻሩ ደቂ ዓለም ካባና ዝያዳ ዝሕጉሱን፡ ዝያዳ ናጻነትን ዘለዎም ይመስለና ኣሎ። ብስም ኢየሱስ ክንግዩ ኣይከኣልናን። ብዛዕባ ኢየሱስ ብዙሕ ንፈልጦ ስለ ዘይብልና ብኣድናቕት ክንዛረብ ኣይከኣልናን። ኢየሱስ ድዩ ሓሚቕ ወይስ ንሕና? እቲ ሓቂሱ፡ ካብ ሥጋዊ ኣተሓሳስባን ናብራን ስለ ዘይወጸእና፡ ኢየሱስ ኣብ ሕይወትና ክኣቲ ኣይዓደምናዮን፤ ቦታ ኣይሃብናዮን፤ ሓደ እሞን፡ ሓደ ኣሞራ ንሓደ ኣድጊ ኣብ ሓደ ጸቢብ ሳዕሪ ዘለዎ መዓመቕ ዝነበር ምስ ተዓዘበ፡ ናብኡ ቀሪቡ “ካብዚ መዓመቕ ውጽኦ ኢልካ ስለምንታይ ዘይትርእ? ክንደይ ካብቲ ዘሎኻዮ ዝበለጸ ቦታ ከም ዘሎ ምረኣኻን ምፈለጥካን ነይርካ። ብርግጽ ከኣ ዝያዳ ምተሓገስካ ነይርካ” ይብሉ። እቲ ኣድጊ ከኣ “ዓሻኻ ድለ ዝሓወይ! ኣብዚ እበልዕ እሰቲ ኣሎኹ፤ ካብዚ ዝሓይሻ ክረክብ ኣይክኣልን እዩ” በሎ ይበሃል። እዚ ነቲ ንሕና ኪኖ እቲ ሥጋውን ዓለማውን ኣተሓሳስባ ካልእ ሕይወት ከም ዘሎ ክንድህሰስ ዘምድላይና ዘርእ ይመስል። ካብቲ ጸቢብ ምብላዕን ምስታይን፡ ኣብዞ ምድሪ ምንባርን ወጸእና፤ ካልእ ሕይወት ኣብዚ ምድሪ እዚ ጀሚሩ ንዘለዓለም ምስ ኣምላኽ ምንባርን ዝኸኣለና ከም ዘሎ ምድህሳስ የድልየና ኣሎ። ሕጂ ኣነ፡ ንሰኻ/ኸ ንኢየሱስ ኣብ ሕይወትና ክመጽእን ትርጉም ሕይወት ኪገልጸልናን ክንልምኖ ንክእል። ምንባር ማለት እንታይ ማለት እዩ? ሓገስ እንታይ እዩ? መውጻእታና እንታይ እዩ? ስለምንታይ ኢየሱስ ናብ ምድሪ ዝመጸ? ስለምንታይ ኢየሱስ የፍቕረና? ክንሓቶ ንክእል ኢና። ካልእ ብዙሕ ክንሓቶ ዘድልየና ነገራት ኣሎ። ኢየሱስ ‘ኣባይ ሰላም ምእንቲ ክትረኽቡ እዚ ነገርኩኹም’ ይብለና። ኢየሱስ “እቲም ኩሉኹም እትጽዕሩን ዖር ዝኸበደኩምን፤ ናባይ ንዑ፤ ኣነ ኸኣ ከዕርፈኩም እዩ” (ማቴ 11:28) እዩ ዚብለና። እምበኣር ነቲ ካብ ኢየሱስ ክንረኽቦ እንክእል ህይወት እስከ ንጻህሰሰ። “ኣ ኢየሱስ ጉይታ! ሰላምካን ኦሪፍትኻን ሃበኒ!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
-----	-----	--------

ሠሉሰ

ግላ20: 17-26
 መዝ68: 10-11, 20-21
 ዮሐ17: 1-11

ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኸእል?

- ግብረ ሓዋርያት 20 ብዛዓባ ጳውሎስ ንመራሕቲ ቤተ ክርስቲያን ኤፌሶን ዝገበር ናይ ፈነዋ ዘረባ ይነግረና። “ካብታ እግረይ ኣብ እስያ ዝረገጸኩላ ቐዳመይቲ መዓልቲ ጀሚረ፣ ኩሉ ጊዜ ምሳኻትኩም ከመይ ከም ዝገበርኩ፣ ንሰኻትኩም ትፈልጡ ኢኹም፣ ብውዲት ኣይሁድ ፈተና እንተ በጽሓኒ እኳ፣ ብኹሉ ትሕትናን ብብዙኅ ንብዓትን ንጉይታ ከመይ ገይረ ከም ዘገልገልኩ፣ ዚጠቅም ዘበለ እናሰበኸኩልኩም፣ ኣብ ዋዕላ ኾነ፣ ኣብ ቤት ከይኃባእኩ ከም ዝመሃርኩኹም፣ ከምኡ ከኣ ንኣይሁድን ንግሪኻውያንን ብንሰሓ ናብ ኣምላኽ ኪምለሱ፣ ብጉይታና ብኢይሱስ ክርስቶስ ከኣ ኪኣኣምኑ ከም ዝመስከርኩ፣ ትፈልጡ ኢኹም። . . . ኣነ ግና ኣገልግሎተይ ክሳዕ ዝፍጽምን እቲ ጉይታ ኢየሱስ ዝሃበኒ ዕዮ ክሳዕ ዝውድእን፣ ንሕወተይ ኣየናሕሰየላን እየ፣ ከም ክብርቲ ገይረውን ኣይርእያን እየ። ኣገልግሎተይ ድማ ወንጌል ጸጋ ኣምላኽ ምሰግኽ እየ።” ይብለና።
- መዘሙር 68 ከኣ “ሕዝብኻ ኣብኣ ተቐመጡ፣ ኣ ኣምላኽ፣ ብለውሃትካ ንመሳኺን ሓሌኻሎም። እኛዚኣብሔር ትእዛዙ ሃቡ፣ ብዙኃት ኣንሱቲ ከኣ ነቲ ብሰራት ኣወጃ፣ . . . ኣምላኽና ኣምላኽ ምድኃን እየ፣ ካብ ሞት ዜድኻናና እግዚኣብሔር ኣምላኽ እየ። ኣምላኽ ርእሲ ጸላእቲ ኹቐዋቐዋ እየ፣ ነቲ ኣብ ኃጢአቲ ዚገብር ሰቡ፣ ነቲ ጉታን መንበሰስታኡ ኹቐፍልቐ እየ።” ይብል።
- ወንጌል ዮሐንስ ከኣ ብዛዕባ ኢየሱስ ምእንቲ ሓድነት ደቀ መዛሙርቲ ከም ዝጸለየ ይነግረና። “. . . ኣነ ነቲ ኸገብር ዝሃብኪ ግብረ ፈጸመ ኣብ ምድሪ ኣኸበረኪ እየ። ኣ ኣቦይ! ሕጃ ድማ ቡቲ ዓለም ከይተፈጥረት ኣባኻ ዝበረኒ ኸብሪ ኣኸብረኒ። ነቶም ኣብ ዓለም ዝሃብኪ ሰባት ሰምካ ገለጽኩሎም። ናትካ ነበሩ፣ ንኣይ ሃብኪ፣ ቃልካውን ሓለዉ። እቲ ዝሃብኪ ዘበለ ኹሉ ካባኻ ምኳኑ ሕጃ ፈለጡ። እቲ ዝሃብኪ ቃል ሃብኩም፣ ንሳቶምውን ተቐበልዎ። ኣነ ካባኻ ከም ዝወጃኩ ድማ ብሓቂ ፈለጡ፣ ንሰኻ ከም ዝለኣኸኪውን ኣመኑ። ኣነ ምእንትኣም እልምን ኣሎኹ። ናትካ እየም እሞ ምእንቲ እዞም ዝሃብኪ እምበር ምእንቲ ዓለምሲ ኣይልምምን እየ። ኩሉ ናተይ ናትካ እየ፣ እቲ ናትካውን ናተይ እየ፣ ኣነውን ኣብኣቶም ክበርኩ።” እናበለ ይጽልየልና።

ኢየሱስ ምእንቲ እየም ሰዓብቲ ከም ዝጸለየ ንርኢ ኣሎና። ኢየሱሱ ስም እግዚኣብሔር ኣቦ ንኣና ነቶም ሰዓብቲ ስለ ዝተገለጸልና፣ ንሕና ናይ ኣምላኽ ምኳንና፣ ንኣኡ ዝተወሃብና ምኳንና፣ ከምኡውን ቃል ኣምላኽ ክንሕሉ ምኸኣልናን ባህ ከም ዘበሎ ይገልጽ። ንሕና ኢየሱስ ካብ እግዚኣብሔር ኣቦ ንድኻንና ከም ዝተላእከ ምፍላጥ ማለት እቲ ቀንዲ ንኢየሱስ ካብ እግዚኣብሔር ኣቦ ንኸገብር ዝተሃሀሀ ግብሪ ምኳኑ ይገልጸልና። ዚህ ግብሪ እዚ ስለ ዝፈጸመ ከኣ ኣብ ምድሪ ስም እግዚኣብሔር ከም ዝኸበረ ይነግረና። ሓዋርያትውን ብጊድኣም ንኢየሱስ ከመይ ገይርም ከም ዘገልገልዎን፣ ከመይ ኢሎም ናብ ዓለም ምሉእ ከም ዝሰበኸዎን፣ ብዘይ ንሕሰያ ሕይወቶን ንኢየሱስ ከም ዘወፈዩን፣ ሎሚ ቃል ኣምላኽ ብቃል ሓዋርያ ዳውሎስ ይነግረና ኣሎ። ሓድ ኣብነት ንውሰድ፦ ንሰኻ/ኹ ኣብ ዘይትፈልጥዎ ዓዲ፣ ኣብ ሞንገ ዘይትፈልጥዎ ሕዝቢ ብጸበባን ፍርህን፣ መእተዊ እምበር መውጽኢ ዘይብሉ ዓዲ፣ መሪሩኩም ኣብ እትነብሩሉ እዋን፣ ‘ካብዚሰ መን ከውጽኣና እየ’ ኣብ እትብልሉ እዋን፣ ካብ ወለድኹም መልእኽቲ ሓዘ ዝመጸ ሰብ ይረኽቡኩም። እቲ መልእኽቲ ከኣ “ወደይ/ገለይ፦ እዚ ሰብ እዚ ንኣኻ/ኹ ካብቲ መዓት ከውጽኣካ/ኪ ንልእከልካ/ኪ ኣሎና። ብኹሉ እቲ ንሱ ዚብለካ/ኪ ስምዓኖ/ዕዮ። ካብኡ ከይትፍለ/ለዩ፣ እግሪ እግሩ ሰዓብ/ብዮ። ሓደራ! ቀልጥፍና ክንራኹብ ብሃንቀውታ ንጽብዮ/ኪ ኣሎና። ካብ ብዙሕ ዘፍቅሩኻ/ኹ ወለድኻ/ኹ . . . “ ዚብል እየ። ዚህ ከምዚ ዝበለ መልእኽቲ ኣንቢብካ/ኪ እንታይ ምተሰምዓካ/ኪ? ነቲ መልእክተኛክ ከመይ ገይርካ/ኪ ምተቐበልካ/ክዮ? ዚህ ንሕይወቲ ንኣድጋ ወፍዩ ከድሕካ/ኪ ዝመጸ ሰብ ብከመይ ምረኣኻ/ኸዮ? ካብዚ ልኡኽ እዚ ንኣንቲ ህሞትክ ምተፈለኻ/ኹ ዶ? ብርግጽ ብሓጉስ ምተፈንጫህኩም። ብርግጽ፣ ካብቲ መልእኽተኛ ኣይምተፈለኹምን። ክሳዕ ናብ ዓድኹም ቤን ሥድራቤትኩምን እትምለሱ፣ ንሱ ዝብለኩም ኩሉ ከኣ ምንብረኩም። ንኣና ንደቂ ሰብ፣ ካብ እግዚኣብሔር ኣቦና መልእኽቲ ሓዘ ኪድኻንናን ዝመጸ ልኡኽ ኢየሱስ እየ። ዚህ መልእኽተኛ እዚ ተቐበልናዮዶ? ኣሚናዮዶ? ሰዒብናዮዶ? ሎሚ ቃል ኣምላኽ ዚህ ክነሰተንትን የተሓሳስበና ኣሎ። ብዙሓት ካብ ደቂ ሰብ፣ ነቲ ናይ ጥፍኣት መርዚ ብብቐሩብ ስለ ዝለመድናዮ፣ ካብኡ ክንፍለ የሸግረና ኣሎ። ኣብ ሕወትና ብዙሕ ዚህ ተርእዮ ዚመሰል ኣሎ። ንብምስተ ዝተመረዘ ወይ ሓሸሽ ዝለመዱ ሰባት ንተዓዘቡ። ዝከፈሉ ኸፊሎም ንወልፎም ኪቐጽልዎ ጥራይ ይደልዩ። ናይ ወልፊ እሱራት እየም። ምርጫ ኣለዎም ክንብል ኣይንኸእልን። ኃጢአት ዝኣሰረና ከኣ ከምኡ። “ኣ ኢየሱስ! ኣድኻንኒ። ናብ ቤት ሰማያዊ ኣቦይ ክትመልሲ ሕራይ ክብለካ እኽእልኒ። ከይፍለየካ ሓግዘኒ። ፈውሰይ ከም ዝቐበል ግበረኒ። ኣሚን!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p style="text-align: center;">ረቡዕ</p> <p>ግላ20፣ 28-38 መዝ68፣ 30-35 ዮሐ17፣ 11-19</p>		<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወሰድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ግብረ ሓዋርያት 20 “ሰለዚ ንርእሱኹምን ነታ ብዝዘእ ደሙ ዘዋረያ ቤተ ክርስቲያን ኣምላኽን ክትገብሩ መንፈስ ቅዱስ ኤጲስ ቅጾሳት ገይሩ ኣብእ ዝሸመኩም ኩሉ መገሰ ሓልዎ። እነ ምስ ኣልገሰኩ ነቲ መገሰ ኣናህሰዮሉ፣ ከም ተኳሉ እኩያት ዝኾኑ ሰባት ከም ዚመጹኹም እፈልጥ እየ። ካብኻትኩምውን ከይተረፈ ንደቀ መዛሙርቲ ሰዓብቶም ምእንቲ ኪገብርዎም፣ ቁናን ትምህርቲ ዚምህሩ ኪትንሥኡ እየም። ሰለዚ ሠለስተ ዓመት ምሉእ ለይትን መዓልትን ብገብዓት ነነፍሲ ወከፍኩም ካብ ምምዓድ ከም ዘዩብኩርኩ፣ እናዘከርኩም ንኸሓ።” ይብልና። • መዝሙር 68 ከእ “ንግብጹ፣ ነታ ኣብ ሰልሰላ እትርከብ ኣራዊት፣ ገሰጹ፣ ነቶም ከም መገሰ ኣብዑርን ምራኹትን ዝኾኑ ኣሕዛብ ገሥጺም፣ ከም ዚሰግዱልካን ወርቆም ከም ዘወፍዩልካን ግበርም። ነቶም ብውግእ ዚሕጉሱ ኣሕዛብ ፋሕ ኣብሎም። መሳፍንቲ ኻብ ግብጹ ኺመጹ እየም፣ ኢትዮጵያ ከእ ኣእዳዎ ናብ ኣምላኽ ዘርጊሓ ክትጽለ እየ። . . . ኣምላኽ ኃያል ከም ዝኾነ ተኣመኑ፣ ግርማኡ ኣብ ልዕሊ እስራኤል፣ ኃይሉ ኣብ ሰግያት እየ።” ይብል። • ወንጌል ዮሐንስ 17 ከእ “ደጊም ኣነ ኣብ ዓለም ኣይነበርን እየ። ንሳቶም ግና ኣብ ዓለም ኣለው፣ ኣነውን ናባኻ እምበጽእ ኣሎኹ። ኦ ቕዱስ አቦ! ነቶም ዝሃብኪ ኸማና ሓደ ምእንቲ ኪኾኑ ብስምካ ሓልዎም። እነ ምስኣቶም ከለኹ ቦቲ ዝሃብኪ ስምካ ሓለኹም። ከምኡውን ተኸናኸንኩም፣ እቲ ቕዱስ ጽሑፍ ምእንቲ ኺፍጸም ብዘይካ እቲ ወዲ ዋፍኣት ካብኣቶም ዝጠፍኦ የልቦን። ሕጂ ግና ናባኻ ኣመጽእ ኣሎኹ፣ኣገሰይ ኣባኣቶም ምእንቲ ኪፍጸም ድማ እዚ ኣብ ዓለም እዛረብ ኣሎኹ። ኣነ ቃልካ ሃብኩም፣ ከምቲ ኣነ ናይ ዓለም ዘይኮንኩ ንሳቶምውን ናይ ዓለም ኣይኮኑን እዮ፣ ዓለም ጸልኣቶም። ካብቲ ክፋእ ክትሕልዎም እምበር ካብ ዓለም ክትወሰደም ኣይኮንኩን ዝልምን ዘሎኹ። ከምቲ ናይ ዓለም ዘይኮንኩ ንሳቶምውን ናይ ዓለም ኣይኮኑን። ቦቲ ሓቂ ቐድሶም፣ ቃልካ ሓቂ እየ። ከምቲ ንኣይ ናብ ዓለም ዝለኣኸካ ከምኡውን ኣነ ናብ ዓለም ለኣኸክዎም። ንሳቶም ብሓቂ ኪቐደሱስ ኣነ ንርእሰይ ምእንታኣም እኸድስ ኣሎኹ።” እናበለ ምእንታና ይጽለ። <p>ኢየሱስ ምእንቲ ሓድነት ሰዓብቲ (ክርስቲያን) ከም ዝጸለየ ንርእኢ። ከምቲ ቅድሥቲ ሥላሴ ሓደ ዝኾነ፣ ንሕና ክርስቲያን ከእ ሓደ ክንኸውን ይደለ። ምፍልላይ ክርስቲያን ግቢይ ጸርፊ እየ። ኣምላኽ ፍቕሪ እየ። ፍቕሪ ከእ ሓድነት እየ። ከምቲ ኢየሱስ ዝበለና፣ ምስክርነትና ፍቕርናን ሓደንትና ክኸውን ነይርዎ፣ “ዓለም ብፍቕርና ክትፈልጠና” ነይሩዎ። ብምፍልላይና ኣምላኽ ኣይከብርን እየ። ምስ ኢየሱስ ጉይታና ከእ ዝዘ “ጸሎት ምእንቲ ሓድነት” ብዘይዕረፍቲ ክንጽልዮ የድልየና። ከመይ መንግሥቲ ኣምላኽ ሓንቲ እየ። ኩሎም እቶም ብስም ኣብን፣ ወልድን፣ መንፈስ ቅዱስን ዝተጠምቐ ከእ ደቂ መንግሥቲ እየም። ንሕድሕድና ክንጻረፍን ኣይግባእን። እዚ ማለት ግና ኩሉ ትርጓሜ ቃል ኣምላኽ ቅኑዕ ማለት ኣይኮነን። ቃል ኣምላኽ ብዝመሰለና ከይንትርጉሞ፣ ነታ ኣብ መሠረት ሓዋርያት ዝተመሥረተ ቤተክርስቲያን ክንፈልግን፣ ክንሰዕብን ይግባእ። ኩሉ ሰብ ቦብ ዝመሰሎ ንቃል ኣምላኽ ክትርጉሞ ኣይግባእን። ታሪኽ ቀዳሞት ኣቦታት ክርስትና (ቅዱሳን ኣበዉ) ክንድህሰስ ጽቡቕ እየ። እዚ ናይ ሎሚ ቃል ኣምላኽ ኩላትና ንሓድነት ክንሠርሕ ይላበወና ኣሎ። ብውልቂ ሰብ ደረጃ “ሓደ ክንኸውን” ክንብህግ፣ ክንሠርሕ፣ ክንጽለ፣ ክንከባበር፣ ብሓደ ቃል ኣምላኽ ክንጽንዕ ይከኣል እየ። ክንፋቕርን ግን ናይ ግድን እየ። ብውልቀ ዋራይ ዘይኮነሱ፣ መንፈስ ቅዱስ ንኣብያተ ክርስቲያናትና ብመራሕተን ኣበሉ ናብ ሓድነት ንክመርሐን ክንልምን የድልየና ኣሎ። ነዊሕ ጉዕዞ ከም ዝኾነ ከእ ኩላትና ንዕዘቦ ዘሎና ጉዳይ እየ። ኣኩ ንሰኻ/ኺ እንታይ ክንገብር ንክእል? ኣብ ማህበራዊ ናብራና፣ ምስ ካልኣት ክርስቲያን ኣሕዋትን/ኣሓትን ሰለ እንክብር፣ ከኻክብርም ይግብእና። ንሰምም ብሕማቕ ከክልሎ፣ ወይ ከነኣእምም የብልናን። ከኻፍቕርም ግና ትእዛዝ ጉይታና እየ። ብዘዕባ እምነትና ኪሓቲና ጊዜ ግና፣ ነቲ ትምህርቲ ቤተክርስቲያና ብምሉኡ ከኻቕርብ ምእንቲ ክንክእል ኩሉ ጊዜ ድሉዎት ክንኸውን የድልየና። ዝዚ ክንገብር ዘይንክእል እንተ ኾይና ከኣ፣ ኣበይ ትምህርቲ ቤተክርስቲያና ክረኽቡ ከም ዝክእሉ ምሕባር ክንሓምቐ የብልናን። “ኣ ኢየሱስ ጉይታ! ምእንቲ ሓድነት ቤተክርስቲያንካ ምእንታና ጸለኻ። እዚ ብፍቕሪ ምእንቲ ክንግረፍ ትጽውዖ ዘሎኻ ጸዋዒት ምእንቲ ክንሰምዖን ክንሰዕቦን ብመንፈስ ቅዱስ ኣኸእለና። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
-----	-----	--------

ሐምሰ

ግላ22: 30,
23:6-11
መዝ16: 1-
2, 5-11
ዮሐ17: 20-
26

ካብዚ ዘንባብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?

- ግብረ ሓዋርያ 22 ብዛዕባ ጳውሎስ ኣብ መጋባእያ ኣይሁድ ንፍርዲ ከም ዝቐረበ ይነግረና። “ንድባሒቲ ኣይሁድ ብዛዕባ እንታይ ከም ዝኸሰሰም ርግጽ ነገር ኪፈልጥ ደልዩ ድማ፡ እቲ ሓለቓ ሸሕ ፈትሑ። ንሊቃውንቲ ካህናትን ንብዘሎ እቲ ዋዕላን ከኣ ኪእከቡ ኣዘዘም፤ ንጳውሎስ ድማ ኣምጺኡ ኣብ ቅድሚኡም ኣቐሞ። . . . ኣብቲ መጋባእያ ዓው ኢሉ ‘እቲም ኣጎዋተይ፡ ኣነ ፍሬሪሳዊ ወዲ ፈሪሳዊ እየ፤ ምወታት ከም ዚትንሥኡ ተሰፋ ስለ ዝገብር ከኣ እዩ ዚፍረደኒ ዘሎ’ በሎም። እዚ ምስ ተዘርበ ኣብ ሞንጎ ፈሪሳውያንን ሰዱቓውያንን ባእሲ ኾነ፤ እቲ ኣኹባውን ተኸፋፈለ። . . . ብዙኅ ባእሲ ምስ ኮነ፡ እቲ ሓለቓ ሸሕ እቶም ሕዝቢ ንጳውሎስ ከይምንዘዕዎ ፈሪሁ፡ ነቶም ወተሃደራት ‘ወሪድኩም ካብ ማእከሎም ኂዝኩም ናብ ሰፈር ወተሃደራት ኣብጽኡም’ ኢሉ ኣዘዘም። ቦታ ድኅሬኣ ዘለ ለይቲ ከኣ ጉይታ ናብኡ ቀሪቡ፡ ‘ጳውሎስ! ከምቲ ኣብ ኢየሩሳሌም ብዛዕባይ ዝግፈብረካዮ ከምኡውን ኣብ ሮማ ክትምስክረለይ ይግባእ እዩ እሞ፤ ኣጆኻ’ በሎ። ይብለና።
- መዝሙር 16 ከኣ “ኣ ኣምላኽ፡ ኣባኻ እውክል ኣሎኹ እሞ ሓልወኒ፤ ኣ እግዚኣብሔር፡ ንሰኻ ጉይታይ ኢኻ፤ ብዘይካኻ ኻልእ ሠናይ ዮብለይን። . . . ንሰኻ፡ ኣ እግዚኣብሔር፡ ክፍሊ ርስተይን ጽዋዕ ድኅነተይን ኢኻ፤ ነቲ ብዕጫ ዝበጽሓኒ እተጽንዖ ንሰኻ ኢኻ።ኣብ ባህ ዜብል ቦታ ዕጫ በጺሐኒ፤ ኣረ ጽቡቕ ርስቲ በጺሐኒ። . . . ንሰኻ ንኣይ ናብ መቓብር ደርቢኻ ኣይትጋድገንን ኢኻ፤ ቅዱሳኡውን ኣብ መቓብር ኪብሰብስ ኣይትፈቐድን ኢኻ።” ይብል።
- ወንጌል ዮሐንስ 17 ከኣ “ምእንቲ እቶም ብቃሎም ብኣይ ዚኣምኑ ድማ እምበር ምእንቲ እዚኣቶም ሞራይ ኣይኮንኩን ዝልምን ዘሎኹ። ኣ ኣቦ! ንሰኻ ከም ዝለኣኸኒኒ ዓለም ምእንቲ ክትኣምንሰ፤ ኩላቶም ሓደ ምእንቲ ኪኾኑ፡ ከምቲ ንሰኻ ኣባይ ዘሎኻ ኣነውን ኣባኻ፤ ከምኡ ድማ ንሓቶም ኣባና ምእንቲ ኪኾኑ፡ እልምነካ ኣሎኹ። ንሕና ሓደ ከም ዝኾና ንሓቶምውን ሓደ ምእንቲ ኪኾኑ እቲ ዝሃብኪ ኻብሪ ሃብኩምም። እዚ ድማ ከምቲ ኣነ ኣብእቶም ንሰኻውን ኣባይ ዝኾንኩ፤ ንሓቶምውን ብሓድነት ፍጹማት ምእንቲ ኪኾኑ፡ ከምኡ ድማ ንኣይ ከም ዝለኣኸኒኒ ፡ በቲ ዘፍቀርኪ ፍቕሬውን ንኣኣቶምከም ዘፍቀርካዮም ዓለም ምእንቲ ክትፈልጥ እዩ።” እናበለ ኢየሱስ ምእንታና ኩልና ኣመንቲ ጸለየ።

ኢየሱስ ወንጌሉ ንደቂ እስራኤል እዩ ዝሰበኸሎም። ሓዋርያቱን ሰዓብቱን ብመጀመርያ ኩሎም እስራኤላውያን እዮም ዝከበሩ። ካብ እምነት ኣይሁድውን ክፍንጨሉ ኢሎም ይሓሰቡ ኣይከበሩን። ኣይሁድ ግና ንኢየሱስ ከም መሰሕ ስለ ዘይተቐበልዎ፡ ኦሪት ሞራይ ኪሰቡ ስለ ዚደልዩን፡ ምስቶም ንክርስቲስ ከም ወዲ ኣምላኽን ከም መድኃኒ ዓለም ዝተቐበልዎን - ግና ድኅሮም “ክርስቲያን” ዚብል ስም ሓዘም ዝቐጸሉ - ክፈላለዩ ንርኢ። በዓል ሓዋርያ ጳውሎስ በቲ ኣብ ኢየሱስ ክርስቲስ ዝከበሮም እምነት ብቀጸሊ ይሕተቱ ስለ ዝከበሩ፡ ንእምነቶም ኪገልጹን ኪምስክሩን ይግደዱ ከም ዝከበሩ ንርኢ። ብሰም ኢየሱስ ከኣ ማእርቲ ከም ዝተቐበሉን ከም ዝተቐትሉን ከኣ ኩላትና እንገልጦ ሓቂ እዩ። ኢየሱስ ግና፡ ንኣይሁድ ሞራይ ዘይኮነሉ፡ ንኹላቶም ደቂ ሰብ ናብ እግዚኣብሔር ኣቦ ንምምጻእ እዩ ሕይወቱ በጃ ዘወፈደና። ቤተክርስቲያን ከኣ ነዚ ተልእኮ እዩ ካብ ኣቦታትና ሓዋርያት ጀግራ ዝተላእከት። ኢየሱስ ቤተክርስቲያን ነዚ ተልእኮዚ ከይተፈላለዩት ብሓድነት ምእንቲ ክትምስክረሉ እዩ ጸልዩ። እምነትና ነተሓሰባናን ተግባራትናን ይመርሖ ክንዲ ዝኾነ፡ መራሕቲ ሃገር ንፖለቲካዊ ኣጀንዳታቶም ኪዋቀሙ ኩሉ ጊዜ ምስ ፈተኑ እዩም። መራሕቲ ቤተክርስቲያን ከኣ ምስ መራሕቲ ሃገር ሓቢሮም ዝተገዕዙሉ ጊዜ ብዘተሕ ኣሎ። ናይ ቤተክርስቲያን ስልጣንን ናይ ፖለቲካን ተደባለቐ ዝኾነሉ ጊዜ ከኣ ኣሎ። ሸሕኳ ፍልልይ ትምህርቲ እምነት (ትምህርተ መለኮት) ንክርስቲና ምክንያት ምፍልላይ እንተኾነ፡ ፖለቲካውን ምክንያት ምፍልላይ ክርስቲና ብዘተሕ ጊዜ ኮይኑ እዩ። ብሓጸሩ ስጋውን ዓለማውን ነገራት ንክርስቲና ናብ ፍልልይ ኣብጸሐ እዩ ክንብል ንክእል። እዚ ሕልኻላኻት እዚ ንሓድነት ክርስቲያን ኩሉ ጊዜ ምስ ተፈታተኖ እዩ። ኩሉ ጊዜ ምእንቲ ሓድነት ቤተክርስቲያን ተገህና ክንጽሊ የድልየና። ኣብ ውሽጢ ሓንቲ ቤተክርስቲያንውን ምፍልላይ ኣሎ እዩ። ኣብ ውሽጢ ማኅበራትን ገዳማትን ከይተረፈ ምፍልላያት ኣሎ እዩ። ሰብ ኣብ ዘለዎ ኩሉ ጊዜ ምፍልላይ ኣሎ (ኣብ ሓንቲ ስድራቤትውን ይኹን)። እቲ ናይ ምፍልላይ ፈትና ካብ ውሽጥና ካብ ኃጢአት ዚመጽእ ከም ዝኾነ ከነሰተውዕሎ ይግብኣና (ብወገን ወይ ዓሌት ክትርጉም ዝግብኣ ኣይኮነን)። ኩሉ ጊዜ ክንሰሓሉ የድልየና። ኩሉ ጊዜ ንሓድነት ልባትና ክንከፍተሉ ይግብኣና። ኩሉ ጊዜ ንሕና ደቂ ኣምላኽ ምኃናን፡ ኣሕዋትን/ኣሓትን ምኃናን ምእንቲ ክንዝክር ኣምላኽ ጸጋኡ ክህበና ክንጽሊ የድልየና። ናይ ኣምላኽን ብጻይናን ጸሕፊትናን ካብ ልባትና ከይጠፍእ ክንጽሊ የድልየና። “ኣ ጉይታ ኢየሱስ! ነቶም ምሳይ ኪነብሩ ዝሃብኪ ስድራቤተይን፡ መሥርሖተይን፡ ደቂ ማኅበረይን ኣሕዋተይ/ኣሓተይ ምኃናም መዓልቲ መዓልቲ ክክክርን ከፍቅርምን ሓግዘኒ። ብወገን ወይ ዓሌት ሰብ ከይፈላሊ ደግፊኒ። ናይ ሕብረትን ሕውነትን ተቐላሲ ከም ዝኸውን ግበረኒ። ንኩሉ ዝሓቐፍ ትብዓት ሃበኒ።”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
-----	-----	--------

ዓርቢ	<p>ግላ25: 13-21 መዝ103: 1-2, 11-12, 19-20 ዮሐ21: 15-19</p>
-----	---

ካብዚ ዘንባብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?

- ግብረ ሓዋርያት 25 ብዛዕባ ጳውሎስ ኣብ ቅድሚ ኣግሪጸን ብርኪቁን ከም ዝቐረበ ይነግረና። “እንተኸዕነ ብዛዕባ ናይ ኣምልኾኦም ዝኾነ ነገርን ብዛዕባ ሓደ ምወት፡ ጳውሎስ ግና ‘ሕያው እዩ’ ዚብሎ ሓደ ኢየሱስን፡ ይካትዑ ነበሩ። እነ ከኣ ዝገብሮ ምስ ጨነቐኒ፡ ‘ብዛዕባ እዚ ነገር እዚ ኽትፍረድዶ ናብ ኢየሱሳይም ክትድይብዶ ምፎቶኻ?’ በልክም። ጳውሎስ ግና ፍርዲ ቁሳር ክሳዕ ዚወሃዖ ይግባይ ስለ ዝበለ፡ ናብ ቁሳር ክሳዕ ዝሰደ፡ ኪሕሎ ኣዘዘኩ።’ ይብላና።
- መዝሙር 103 ከኣ “ኣ እግዚኣብሔር፡ ኣመስግነካ ኣሎኹ፤ ኩለንተናይ ንቅዱስ ስምካ የመስግን ኣሎ። ኣ እግዚኣብሔር፡ ኣመስግነካ ኣሎኹ፤ ነቲ ዝተገብረለይ ኩሎ ሠናይ ከኣ ኣይርስዎን እዩ። ሰማይ ካብ ምድሪ ልዕል ከም ዚብል፡ ከምኡ ምሕረቲ ኣብ ልዕሊ እቶም ዚፈርህዎ ግብይ እዩ። ምብራቕ ካብ ምዕራብ ከም ዚርሕቑ፤ ከምኡ ንኣብሳና ኽገባና ኣርሓቑ። . . . እቲም ቃሉ እትሰምዑ፡ ንትእዛዙ እትፍጽሙ ኃያላትን ብርቱዓትን መላእኽቲ፤ ንእግዚኣብሔር ኣመስግንም።” ይብል።
- ወንጌል ዮሐንስ 21 ከኣ ብዛዕባ ኢየሱስ ንጹዋሮስ ኣግቢዑ ክሕሉ ከም ዝተላበዎ ይዛረብና። “ኢየሱስ ንሰምዖን ጹዋሮስ፡ ‘ሰምዖን ወዲ ዮና! ካብዚኣቶም ኣብለጽካይ ተፍቅረኒ ኢኻ?’ በሎ። ንሱ ከኣ ‘እወ ጉይታይ! እነ ከም ዘፍቅረካ ንሰኻ ትፈልጥ ኢኻ’ ኢሉ መለሰሎ። ኢየሱስ ከኣ ‘ዕያውተይ ኣብልዕ’ በሎ። ካልኣይ ጊዜ ‘ሰምዖን ወዲ ዮና! ተፍቅረኒ ዲኻ?’ በሎ። ንሱ ድማ ‘እወ ጉይታይ፡ እነ ከም ዘፍቅረካ ትፈልጥ ኢኻ’ በሎ። ንሱ ከኣ ‘ኣግቢዓይ ኣብልዕ’ በሎ። ሣልሳይ ጊዜ ድማ ‘ሰምዖን ወዲ ዮና! ተፍቅረኒ ዲኻ?’ በሎ። ጹዋሮስ ሣልሳይ ጊዜ ‘ተፍቅረኒ ዲኻ?’ ስለ ዝበሎ ጉህዩ ‘ጉይታይ! ንሰኻ ኹሉ ተፈልጥ ኢኻ፤ እነ ከም ዘፍቅረካውን ትፈልጥ ኢኻ’ በሎ። ኢየሱስ ከኣ ‘ኣግቢዓይ ኣብልዕ፡ ንሰኻ በጽሒ ከሎኻ ባዕልኻ ተግጢቑካ ናብ ዝደለኻዮ ትኸይድ ነበርካ፤ ምስ ኣረግካ ግና ኣእዳውካ ከም እተልዕል እም፡ ካልኣ ከም ዘዕዋቑካ፡ ናብ ዘይደሉኻዮውን ከም ዚወስደካ፡ ብሓቂ፡ ብሓቂ እብለካ ኣሎኹ’ በሎ።” ይብላና።

ኢየሱስ ንጹዋሮስ ንቤተክርስቲያኑ ኪጓሊ ከም ዝሓረዮን ከም ዝተላበዎን ይነግረና። ቤተክርስቲያን ከኣ፡ ኩሎም እቶም ኣብ መንበር ጹዋሮስ ዝሰዓቡ ርእሰ ሊቃነ ጳጳሳት፡ ሓልፍነቲ ብምስካም ንቤተክርስቲያን ከም ዝጓለዎ ትምህረና። ሎሚ ዘለዉ ር. ሊ. ጳጳሳት ፍራንቸስኮስ ናይ ጹዋሮስ ሥልጣን ሓዞም ዝመርሑ ዘለዉ ንሳ ናይ መላእ ዓለም ቤተክርስቲያን እዮም። ‘ኣግቢዓይ ኣብልዕ’ ማለት ‘ንተኸተልተይ ቃል ኣምላኽ መግባም’ ማለት እዩ፤ ነቲ ‘ሓቀይኛ ትምህርቲ ከም ዝምገቡ ግበርም’ ማለት እዩ። ባዕሉ ኢየሱስ ብዙሓት ‘ሓሰውቲ ነብያት’ ኪመጹ ምዃናም ነገሩና እዩ። ስለዚ፡ ብካብረት ምስ ኩሎም ጳጳሳት ኮይናም፡ ብቃል ኣምላኽ ማለት ‘ቅንዕን ሓሶት’ ፈላልዮም ዝመርሑና ንሶም እዮም ማለት እዩ። ናይ መላእ ቤተክርስቲያን ሓድነት ምልክት ከኣ እዮም። ስለዚ ክነክብሮምን፡ ድምዖም ክንሰምዕ ዮድልየና። እቲ እኩይ ኣንጻር ቤተክርስቲያን ስለ ዚዕዩ፡ ምእንትኦም ኩሎ ጊዜ ክንጽሊ ዮድልየና። ነቶም ቡበክልሉ ንቤተክርስቲያን ዝመርሑ ጳጳሳት ከኣ ከምኡ ክነክብሮምን ክንሰምዖምን ክንጽልየሎምን ይግብኣና። ኢየሱስ ንሓዋርያቲ “እቲ ንኣኻትኩም ዝሰምዕ ንኣይ እዩ ዚሰምዕ፡ እቲ ንኣኻትኩም ዚንገዕ ድማ ንኣይ እዩ ዚንገዕ፤ እቲ ንኣይ ዚንገዕ ከኣ ነቲ ዝለኣኸኒ እዩ ዚንገዕ” (ሉቃ 10:16) ከም ዝበሎም ምዝክር ዮድልየና። ኢየሱስ ሓዋርያቲ ድኹማት ሰባት ምዃናም ይፈልጥ እዩ። ንሱ ከምኡ ካብ በሎ፡ እንታዎት ኮይና ኢና ኣነን፡ ንሰኻ/ኸኒ ንመራሕቲ ቤተክርስቲያን ክንገዕ ወይ ክንጸርፍ እንደፍር? ስለዚ ምስ ድኻምነቶም ክነክብሮምን ክንሰምዖምን ይግባእ። ከመይ ሥልጣን ኩሎ ካብ ኣምላኽ እዩ። ንምቕባሉ ትሕትና ዮድሊ። እነ ወይ ንሰኻ ኣብ ቦታኦም እንተ ንገብር ከኣ ከምኡ ማለት እዩ። ኢየሱስ “ብቲ ሓቂ ቐድሶም፡ ቃልካ ሓቂ እዩ። ከምቲ ንኣይ ናብ ዓለም ዝኣኸነኒ ከምኡውን እነ ናብ ዓለም ለኣኸክዎም። ንሳቶም ብሓቂ ምእንቲ ክቐደሱስ እነ ንርእሳይ ምእንታኦም እቐድስ ኣሎኹ” (ዮሐ 17:19) ከም ዝበለና ንዝክር። ንሱ ምእንቲ ሓዋርያቲ ርእሱ ከም ዝቐደሰ ይነግረና ኣሎ። ኢየሱስ ቐዱስ ምዃኑ ዝኸሕዶ የብልናን። እዚ ጸጋ እዚ ብከምኡ ካብ ሃዖም፡ ነቲ ምእንትኦም ርእሱ ዝቐደሰ ክርስቶስ ኣባታቶም ንርእ። ዓቢይ ምሥጢር እዩ። ንሳቶም ምልክት እቲ ኣብ ሞንጎና ዚነበር ንሳና ዝኾነ ክርስቶስ እዮም። “ኣ ኢየሱስ ጉይታይ! ንመራሕቲ ቤተክርስቲያን ከምቲ ንሰኻ እትደልዮ ኪመርሑና ኃይሊ ሃዖም። ቃልካ ኣብ ሕይወቶም ክንርእዮ ጸጋኻ ሃዖም። ቅዱስ ሕይወት ኪመርሑ ኣኽእሎም። ነቲ ክልተ ዝኣኛ ሴፍ ቃልካ ኣብ ኣፎም ኣንብር። ካብቲ እኩይ ሓልዎም። ብትብዓት ኩሎ ጊዜ ንሓቅካ ክምስክሩ ደው ኣብሎም።”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>ቀዳም</p>	<p>ግላ1:15-17, 20-26 መዝ 113: 1-8 ዮሐ15: 9-17</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ግብረ ሕዋርያ 1 “ቡተን መዓልትታት ቲኣተን ጴጥርስ ኣብ ማእከል እቶም ተኣኪቦም ዝነበሩ ሚኒትን ዕሥራንዚኣኽሉ ኣኅዋት ደው ኢሉ ከምዚ ዚሰዕብ ተዛረቡ፡- ‘ኣቲም ኣኅዋተይ! እቲ መንፈስ ቅዱስ ኣቐዲሙ ብኣፍ ዳዊት ገይሩ፡ ብዛዕባ እቲ ነቶም ንኢየሱስ ኪኅዝዎ ኸለዉ ዝመርሖም ይሁዳ ዝበሎ ጽሑፍ ኪፍጸም ይግባእ። . . . ‘ገዝኡ ትዕኖ ኣብኣ ዚነብር ከኣ ኣይረኸብ’ ከምኡ ከኣ ‘ሸመቱ ኻልእ ይውሰዳ’ ዚብል ምእንቲ ኺፍጸም ኮነ። . . . ‘ሰለዚ ክልተ ሰባት ረቐሑ፡ ንሳቶም ከኣ እቲ ኢይሰጥሰ ወይ በርሰባስ ዚብልዎ ዮሴፍን ማትያስን ነበሩ። . . . ዕጫ ምስ ኣውደቐሎም፡ እታ ዕጫ ከኣ ናብ ማትያስ በጽሖት፡ ምስቶም ዓመርተ ሓደ ሓዋርያትውን ተቐጽረ።” ይብላና። • መዝሙር 113 ከኣ “ንእግዚአብሔር ኣመስግንም። ኣቲም ባርት ኣግዚአብሔር፡ ኣመስግኑ፡ ንስም እግዚአብሔር ኣመስግንም። . . . ንሱ ናብ ሰማይን ናብ ምድርን ኣንቁልቀሉ ይጥምት፡ ንድኻ ካብ ሓመድ የልዕሎ፡ ንመስኪን ካብ ጉሓፍ የተንሥእ። ምስ መሳፍንቲ፡ ምስቶም መሳፍንቲ ሕዝቡ የቐምጦ።” ይብላና። • ወንጌል ዮሐንስ 15 “ከምቲ ኣቦ ዘፍቀረኒ፡ ኣነውን ኣፍቂረኩም እየ፡ ኣብ ፍቕሪይ ንበሩ። ከምቲ ኣነ ትእዛዛት ኣቦይ ሓልየ ኣብ ፍቕሩውን ጸኒዐ ዝኸብር ዘለኹ፡ ከምኡ ከኣ ንሰኻትኩም ትእዛዛተይ እንተ ሓሎኹም ኣብ ፍቕሪይ ዘዕዘኩም ክትከብሩ ኢኹም። ሓጉሰይ ኣባኻትኩም ምእንቲ ኺኸብር፡ ሓጉሰኩምውን ምሉእ ምእንቲ ኪኸውንሲ እዚ ነገርኩኹም። ከምቲ ኣነ ዘፍቀርኩኹም ንሰኻትኩምውን ንሓድሕድኩም ክትፋቐሩ ትእዛዛተይ እዚ እየ። . . . ኣነ እየ ዝኃሬኹኹም እምበር ንሰኻትኩም ኣይኃሬኹምንን። ኬድኩም ፍረ ምእንቲ ኽትፈርዩ፡ ፍሬኹምውን ምእንቲ ነባሪ ኪኸውን ሸምኹኹም።” ይብላና። <p>ኢየሱስ ሎሚ ደጊሙ ኣብ ፍቕሩ ጸኒዕና ክኸብር ይጽውዓና ኣሎ። ኣብ ፍቕሩ ምእንቲ ኪንጸን ከኣ ትእዛዛቱ ክንሕሉ የድልየና። ኢየሱስ እየ ናቱ ክንኸውንን፡ ምስኡ ክኸብርን፡ ከነገልግሎን ዝሓረየና። ሰለምንታይ ‘ከምቲ ንሱ ዘፍቀረና ንሕና ከኣ ንሓድሕድና ክንፋቐር ኣዚዙና?’ እቲ መልሱ ‘ሓጉሰና ምሉእ ምእንቲ ኪኸውን’ እየ። ብሥጋዊ ኣተሓሳስባ፡ ንርእሰና ኢና እንቐደም። ከምቲ ንሱ ዘፍቀረና ክንፋቐር፡ ክሳዕ ንክልኣት ሕይወትና በጃ ምእን ክነፍቅር፡ ብኃይሊ መንፈስ ቅዱስ ጥራይ ኢና ክንበጽሖ እንኽእል ኣምበር፡ ብዓቕምናስ ኣይብጸሕን እየ። ጥዑም ብልጻ እንተበለዕነ ባህ ይብልኩ፡ ነቲ መግቢ ከኣ ትፈትዎ። ተተመለሰካ ከኣ ክትበልጥ ትደሊ። ፍቕሪ ክርስቶስ ከኣ ከምኡ እየ። ሓንሳእ በለዕካ ምስ ኣስተማቕርካዮ፡ መመለሰካ ክትበልጥ ትደሊ። እቲ ጸገም ብዓይኒ ሥጋ ወይ ዓለም ስለ ክንርእዮ፡ ምግልጋል ድኻም፡ ሃልኪ፡ ዘንዕቕካ ነገር ገይርና ንወስደ። ከመይ ብከፍካ ምብላዕ፡ ንክልኣት ምእዛዜ፡ ኣዛዚ ዘይብልካ ምኃን፡ ከም ክብሪ ወይ ከም ጣዕሚ ስለ ዝውሰድ እየ። እቲ ሓቂ ግና ሥራሕ ምንጪ ናይ ሓጉሰና እየ። ንምድሪ ክንዓያን ክንገዝእን ካብ መጀመርያ ፍጥረትና ኣምላኽ ዝዓደለና ጸጋ እየ። ፍቕሪ ዝዕላማኡ ሥራሕ ከኣ፡ ዝዓበየ ምንጪ ናይ ሓጉሰና ይኸውን። ንክልኣት ምሕጋዝ፡ ምድጋፍ፡ ምጽንናዕ፡ ምንክብኻብ፡ ብፍላይ ነቶም ድኹማትን ጽጉማትን ከም ዝሕጉሱ ምግባር ፍሉይ መቐረት ኣሎዎ። እቶም ዝፈልጥዎ ከኣ ይፈልጥዎ። ኣምላኽ ኣብ ቤተክርስቲያን ብዙሓት ኣሕዋትን/ኣሓትን ንኣገልግሎት ጽጉማት ሕይወቶም ከወፍዩ ጸዊዕዎም። ብኣኡ ከኣ ሓጉሱ ይሀበምን ይቐድሶምን። ንሥራሕና፡ ንሓላፍነት ሥድራቤት (ከም ኣደ ከም ኣቦ) እንደኻኖ ኩሉ ብዓይኒ ፍቕሪ ክርስቶስ ክንገብር ከሎና፡ ሓጉስ የፍሰሰልና እየ። ብኣና ገይሩ ኢየሱስ ንክልኣት ኪበጽሖም ከም ምግባር እየ። እቶም ጽጉማት ወይ ሕሙማት ኣባና ኣብቶም እነገልግሎም ነቲ ዜድግን ክርስቶስ ይረኽቡዎ። ከምኡ ከኣ እቶም ዜገልግሉ ምስቲ ኣብቶም ጽጉማትን ሕሙማትን ዘሎ ኢየሱስ ስለ ዝራኸቡ ይሕጉሱ። ኣብቲ ኣብ መዓልታዊ ሕይወትና እንገብር ኹሉ ዕዮታት፡ ንኢየሱስ ከም ወሃቢ ኣገልግሎትን ተቐባልን ክንርእዮ ምስ እንኽእል፡ ሓጉሰና ምሉእ ኪኸውን እየ። ናይ ምጉርምራም ሕይወት እንተ ኣልዩና፡ ንኢየሱስ ኣብ ሕይወትና ኣይንርእዮን ኣሎና ማለት እየ። ሰለዚ ሕይወትና ምእንቲ ኪልወጥ፡ ንኢየሱስ ኣብ ኩሉ ሥራሕና ክንዕድምን፡ ብፍቕሪ ምሃብን ምቕባልን፡ ብኹሉ ከኣ ንኣምላኽ ምምስጋንን ክንመሃር የድልየና። “ኣ ጉይታ ኢየሱስ! ክወፍር ክኣቱ ንሰኻ ምሳይ ኹን። ነቶም ዝረኽቡም ኣሕዋትን ኣሓትን ብፍቕርኻ ክርእዮም ሓግዘኒ። ከምቲ ንኣይ ንኃጠኣተኛ ንሰኻ ዘይትንዕቀቲ፡ ኩሉ በደላተይ እትምሕረኒ፡ ከምኡ ኣነ ነሕዋተይ/ኣሓተይ ብጉድለቶም ከይጸባጸቡም ሓግዘኒ። ብከምኡ ምሃብ ኣኽእለኒ። ፍቕርኻ ምሃረኒ። ኣሜን!”</p>